UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Program studiów

Wydział:	Wydział Historyczny
Kierunek:	Historia sztuki
Poziom kształcenia:	drugiego stopnia
Forma kształcenia:	studia stacjonarne
Rok akademicki:	2026/27

Spis treści

Charakterystyka kierunku	3
Nauka, badania, infrastruktura	5
Program	7
Efekty uczenia się	9
Plany studiów	11
Sylabusy	31

Charakterystyka kierunku

Informacje podstawowe

Nazwa wydziału:	Wydział Historyczny
Nazwa kierunku:	Historia sztuki
Poziom:	drugiego stopnia
Profil:	ogólnoakademicki
Forma:	studia stacjonarne
Język studiów:	polski

Przyporządkowanie kierunku do dziedzin oraz dyscyplin, do których odnoszą się efekty uczenia się

Nauki o sztuce **100%**

Charakterystyka kierunku, koncepcja i cele kształcenia

Charakterystyka kierunku

Kierunek historia sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim jest realizowany nieprzerwanie od 1882 roku i jest najstarszym kierunkiem studiów o tym profilu na polskich uczelniach wyższych. Studia II stopnia na tym kierunku realizowane są w oparciu o dwuletni program, w toku którego studenci nabywają pogłębioną wiedzę w zakresie dyscypliny naukowej jaką jest historia sztuki oraz umiejętności pozwalających podejmować pracę w sektorach związanych z badaniem sztuki, jej popularyzacją, handlem, wystawianiem, ochroną, a także w zakresie edukacji historyczno-artystycznej i pracy nad zbiorami. Jest to jedyny program na Uniwersytecie Jagiellońskim, dzięki któremu można nauczyć się warsztatu badawczego pozwalającego opisywać i analizować dzieła sztuki i architektury, poznać stosowane w historii sztuki metody badawcze oraz sposoby posługiwania się nimi w praktyce. Studenci nabywają na nim również pogłębioną wiedzę z zakresu metodologii i teorii sztuki oraz biegłości we wszechstronnym analizowaniu i interpretowaniu sztuki przy wykorzystaniu zdobyczy jakie oferuje współczesna humanistyka.

Koncepcja kształcenia

Misją Instytutu Historii Sztuki UJ jest pomnażanie dorobku myśli teoretycznej i badań podstawowych w zakresie historii sztuki oraz najwyższej jakości kształcenie i przygotowanie do aktywności badawczej i dydaktycznej kadr, tak w ramach uniwersyteckich jak i instytucji kultury. Koncepcja kształcenia na kierunku historia sztuki jest tym samym w pełni zgodna z przyjętą obecnie strategią i misją Uniwersytetu Jagiellońskiego, który jako podstawowe cele strategiczne wyznacza sobie prowadzenie badań naukowych na najwyższym poziomie, w tym badań interdyscyplinarnych, oraz najwyższej jakości kształcenie oraz przygotowanie absolwentów do aktywności badawczej i dydaktycznej. Kształcenie na kierunku historii sztuki opiera się na wiedzy i doświadczeniu badawczym wykładowców zatrudnionych w Instytucie Historii Sztuki, innych wykładowców UJ oraz innych wybitnych specjalistów w zakresie konserwacji zabytków, muzeologii i handlu antykwarycznego. Przygotowaniu absolwentów do aktywności zawodowej na rynku pracy służy ponadto systematyczna współpraca Instytutu z wiodącymi w kraju instytucjami edukacyjnymi, podmiotami otoczenia społeczno-gospodarczego i sektora publicznego. W procesie dydaktycznym najwyższą wagę przywiązuje się nie tylko do stworzenia jak najlepszych warunków nauki i zapewnienie wysokiego poziomu nauczania lecz także do rzetelności naukowej, uczciwości oraz kształcenia postaw obywatelskich.

Cele kształcenia

Program studiów II stopnia na kierunku historia sztuki realizuje trzy główne zadania:

1. Przekazuje studentom pogłębioną wiedzę w zakresie historii sztuki i nauki o obrazie, zwłaszcza jej metodologii i podstaw teoretycznych;
2. Pokazuje szeroką gamę sposobów, jakimi można interpretować sztukę, odwołując się do rozmaitych kontekstów (np. politycznych, religijnych, społecznych), które determinują jej rozwój i przemiany; uczy samodzielnej, wszechstronnej analizy dzieła sztuki przy wykorzystaniu zdobyczy jakie oferuje współczesna humanistyka;
3. Pokazuje możliwości praktycznego wykorzystania nabytej wiedzy w następujących obszarach kariery zawodowej: edukacja, konserwatorstwo, kuratorstwo, muzealnictwo, nauka, promocja i popularyzatorstwo.

Potrzeby społeczno-gospodarcze

Wskazanie potrzeb społeczno-gospodarczych utworzenia kierunku

Kierunek odpowiada na wyzwania nowoczesnego społeczeństwa, w którym olbrzymią rolę odgrywa komunikacja społeczna poprzez szeroko rozumianą kulturę wizualną. Kształtowanie kompetencji miękkich podczas studiów z historii sztuki ukierunkowanych na pracę zespołową, komunikację interpersonalną, umiejętność abstrakcyjnego myślenia, analizę i kojarzenie pozornie odległych od siebie faktów sprawiają, że absolwent historii sztuki staje się pożądanym pracownikiem nawet w instytucjach pozornie niezwiązanych bezpośrednio z działalnością historyczno-artystyczną. W Polsce ujawniła się ponadto duża luka pokoleniowa w kadrach muzealnych i związanych z ochroną zabytków, wzmagana dodatkowo przez otwieranie nowych licznych muzeów i intensyfikowanie działań w zakresie opieki nad zabytkami, dziedzictwem artystycznym przez instytucje samorządowe. Ważnym wyzwaniem jest więc wypełnienie tej luki możliwie wszechstronnie wykształconymi specjalistami. Dużym polem dla pracy historyków sztuki jest także rozwijający się handel antykwaryczny, który wymaga kompetentnych i właściwie uformowanych znawców sztuki. Wiedza o kulturze artystycznej jest obowiązkowym przedmiotem

w liceach ogólnokształcących, sporo osób wybiera także historię sztuki jako przedmiot maturalny. Niezbędne jest więc kształcenie kompetentnych nauczycieli do przekazywania wiedzy z historii sztuki. Absolwenci historii sztuki są zatrudniani również w różnorodnych firmach na stanowiskach wymagających indywidualnej aktywności i twórczego myślenia.

Wskazanie zgodności efektów uczenia się z potrzebami społeczno-gospodarczymi

Kierunek historia sztuki wychodzi naprzeciw współczesnym potrzebom społecznym i gospodarczym. Studenci wyposażeni w pogłębioną wiedzę z zakresu historii sztuki, umiejący posługiwać się stosowanymi w tej dyscyplinie metodami oraz dysponujący warsztatem pozwalającym na profesjonalny opis i analizę dzieł sztuki są przygotowani do samodzielnego kształtowania kariery zawodowej w następujących sektorach: kultury (muzea, centra kultury), handlu dziełami sztuki (galerie, domy aukcyjne, antykwariaty), nauki (uniwersytety, muzea), ochrony dzieł sztuki (urzędy konserwatorskie i przedsiębiorstwa zajmujące się konserwacją i ochroną dziedzictwa artystycznego) i edukacji oraz popularyzacji (szkoły). Współczesny, dynamicznie zmieniający się rynek pracy oraz postępująca cyfryzacja życia społecznego stwarza ponadto dla absolwentów kierunku wiele innych możliwości wykorzystania nabytej wiedzy i umiejętności. Nie mniej ważne są kompetencje miękkie: świadomość istnienia wielu złożonych zjawisk w kulturze i zdolność do wyławiania kontekstów, które determinują przemiany artystyczne, a także umiejętności w zakresie komunikacji społecznej przygotowują absolwentów kierunku do pełnienia ról w społeczeństwie wymagających szerokich horyzontów i zdolności analitycznego rozwiązywania problemów. Kładziony w czasie studiów nacisk na uczciwość i rzetelność naukową sprzyja również postawie etycznej: skłania absolwentów do aktywnego występowania tam, gdzie w grę wchodzi zachowanie i ochrona szeroko pojętego dziedzictwa artystycznego i kulturowego.

Nauka, badania, infrastruktura

Główne kierunki badań naukowych w jednostce

Pracownicy Instytutu Historii Sztuki UJ są aktywni naukowo w następujących kierunkach badań:

- Badania nad sztuką późnoantyczną, wczesnochrześcijańską, bizantyńską w basenie Morza Śródziemnego.

- Badania nad sztuką pobizantyńską na terenie Europy i Polski.

- Badania nad sztuką średniowieczną w Europie i Polsce: a) badania nad architekturą i rzeźbą wczesnośredniowieczną; b) badania nad ikonografią średniowieczną; c) studia nad portretem; d) badania architektury gotyckiej w Europie; e) badania średniowiecznego rzemiosła artystycznego; f) badania nad malarstwem witrażowym; g) badania nad kulturą artystyczną Krakowa w średniowieczu w kontekście porównawczym; h) badania nad ikonografią Jagiellonów i funkcjami propagandowymi sztuki na dworach władców tej dynastii; i) badania nad topografią sakralną zespołów klasztornych w Polsce.

- Badania nad sztuką nowożytną na terenie Europy i Polski: a) badania nad rzeźbą i architekturą renesansową w Polsce; b) badania nad europejskim malarstwem renesansowym; b) badania nad architekturą, programami treściowymi i ikonografią barokową; c) studia nad ikonografią malarstwa nowożytnego; d) studia nad sztuką na ziemiach wschodnich dawnej Rzeczypospolitej; e) badania nad europejską i polską rzeźbą barokową i rokokową; f) studia nad nowożytną ornamentyką i grafiką ornamentalną; g) studia nad nowożytną architekturą rezydencjonalną w Polsce; h) badania nad teorią architektury nowożytnej w Polsce w kontekście europejskim; i) studia nad nowożytnym rzemiosłem artystycznym; j) badania nad europejską grafiką reprodukcyjną i ornamentalną i jej wpływ na sztukę polską.

- Badania nad sztuką od XIX do XXI wieku: a) badania nad sztuką francuską XIX wieku; b) badania nad malarstwem akademickim w Europie; c) badania nad architekturą sakralną i świecką w XIX wieku; d) badania nad sztuką i architekturą Krakowa; e) badania nad witrażownictwem polskim w XIX i 1. poł. XX wieku; f) badania nad programami treściowymi, funkcjami propagandowymi i ikonografią XIX-wiecznej sztuki świeckiej; g) badania nad architekturą modernizmu; h) badania współczesnej kultury wizualnej.

- Studia nad metodologią historii sztuki w szerokim kontekście kulturowym.

Związek badań naukowych z dydaktyką

Objęcie badaniami naukowymi epok historii sztuki od późnej starożytności po czasy współczesne, zarówno w zakresie badań podstawowych jak i tych o charakterze porównawczym oraz interpretacyjnym sytuuje Instytut Historii Sztuki UJ w gronie kilku najlepszych polskich placówek badawczo-dydaktycznych, które gwarantują, że student w procesie dydaktycznym zostanie zaznajomiony nie tylko z podstawowym kanonem wiedzy z zakresu historii sztuki lecz także pozna najnowsze wyniki badań naukowych prowadzonych w kraju i zagranicą oraz otrzyma nieodzowne przygotowanie teoretyczne. Wykładowcy prowadzą wykłady kursowe oraz fakultatywne, których zakres tematyczny jest zgodny z ich specjalizacją naukową. Istotny wpływ na ofertę dydaktyczną Instytutu Historii Sztuki mają również realizowane w nim granty i projekty naukowe. Uzyskane w ich trakcie doświadczenie naukowe oraz wyniki badań są wykorzystywane w czasie prowadzonych zajęć.

Opis infrastruktury niezbędnej do prowadzenia kształcenia

Instytut dysponuje własnymi pomieszczeniami do prowadzenia zajęć dydaktycznych (5 sal wykładowych). Każde z tych pomieszczeń jest wyposażone w wysokiej jakości sprzęt audiowizualny: projektory stacjonarne i przenośne, laptopy, nagłośnienie, ekrany multimedialne. Biblioteka instytutu liczy prawie 50 tysięcy woluminów, dysponuje również sprzętem komputerowym pozwalającym korzystać z katalogu i baz on-line typu Jstor. Z uwagi na wysoką wartość i unikatowy charakter książek nie są one wypożyczane, ale czytelnia dysponuje profesjonalnym skanerem pozwalającym studentom szybko kopiować wybrane fragmenty tekstów. W strukturze instytutu wyodrębniona jest również Fototeka, w której zgromadzono ok. 200 tysięcy fotografii archiwalnych, pozostających do dyspozycji pracowników i studentów (część zdjęć jest dostępna on-line). W dydaktyce są również wykorzystywane liczne odlewy gipsowe i ryciny oraz próbki materiałów budowlanych zgromadzone w Instytucie. Część zajęć odbywa się w Muzeum UJ i w innych muzeach Krakowa (z którymi instytut ma podpisane umowy dotyczące odbywania zajęć, ćwiczeń i praktyk inwentaryzacyjnych), co umożliwia studentom bezpośredni kontakt z dziełami sztuki. Podobną możliwość zapewniają zajęcia prowadzone w kościołach i innych zabytkach w Krakowie i jego

okolicach. Proces dydaktyczny jest również realizowany podczas ćwiczeń zabytkoznawczych na terenie Polski i za granicą, podczas których wykorzystywana bywa również infrastruktura transportowa uniwersytetu.

Program

Podstawowe informacje

Klasyfikacja ISCED:	
Liczba semestrów:	4
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:	magister

Opis realizacji programu:

Program studiów drugiego stopnia na kierunku historia sztuki realizowany jest jako program ogólny, obejmujący zagadnienia przekrojowe i specjalistyczne w zakresie kolejnych epok historycznych w sztuce: sztuki antycznej, sztuki wczesnochrześcijańskiej i bizantyńskiej, sztuki średniowiecznej, sztuki nowożytnej, sztuki nowoczesnej i sztuki współczesnej (XX i XXI wieku). Szczególny nacisk położony w nim jest na zagadnienia metodologii historii sztuki oraz nauki o obrazie. Program składa się z zajęć obowiązkowych i fakultatywnych. Zajęcia fakultatywne (wykłady i konwersatoria) można wybrać z listy przedstawionej w sylabusie. W każdym semestrze uruchamiana jest inna pula zajęć z tej listy. Oprócz nich student jest zobowiązany zaliczyć 4 zajęcia fakultatywne specjalistyczne (po 2 w każdym roku) wybierając z puli zajęć dotyczących następujących zagadnień: podstawy dydaktyki historyczno-artystycznej, ochrona zabytków sztuki, praktyczne aspekty badań historyczno-artystycznych, popularyzacja sztuki, organizacja wystaw, muzeum i galeria jako przestrzeń ekspozycyjna i modele kuratorskie oraz krytyka sztuki. Na I roku studiów student zobowiązany jest wybrać i zaliczyć dwa seminaria: seminarium główne oraz seminarium poboczne obejmujące dwie różne od siebie epoki historyczno-artystyczne (średniowiecze, bizancjum, nowożytność, nowoczesność, współczesność oraz seminarium w zakresie problematyki kuratorstwa i wystawiennictwa). Warunkiem ukończenia studiów jest zaliczenie wszystkich przedmiotów przewidzianych w programie studiów oraz przygotowanie pracy magisterskiej i złożenie egzaminu dyplomowego.

Liczba punktów ECTS

konieczna do ukończenia studiów	120
w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	80
którą student musi uzyskać w ramach praktyk zawodowych	
którą student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	5

Liczba godzin zajęć

Łączna liczba godzin zajęć: 874

Praktyki zawodowe

Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych

Nie dotyczy

Ukończenie studiów

Wymogi związane z ukończeniem studiów (praca dyplomowa/egzamin dyplomowy/inne)

Podstawą ukończenia studiów jest zaliczenie seminarium magisterskiego oraz złożenie pracy magisterskiej w systemie AP, która musi uzyskać dwie pozytywne recenzje, aby student został dopuszczony do egzaminu dyplomowego. Pozytywny wynik egzaminu dyplomowego jest ostatnim warunkiem zakończenia studiów.

Efekty uczenia się

Wiedza

Kod	Treść	PRK
HSZ_K2_W01	Absolwent zna i rozumie /ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej nauk humanistycznych, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności zawodowej	P7U_W, P7S_WG
HSZ_K2_W02	Absolwent zna i rozumie terminologię nauk humanistycznych na poziomie rozszerzonym	P7U_W
HSZ_K2_W03	Absolwent zna i rozumie /ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu historii sztuki i innych nauk historycznych	P7U_W, P7S_WG
HSZ_K2_W04	Absolwent zna i rozumie /ma uporządkowaną, pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji, szczegółową wiedzę z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, pokrewnych i uzupełniających dla historii sztuki	P7U_W, P7S_WG
HSZ_K2_W05	Absolwent zna i rozumie /ma pogłębioną wiedzę o dziedzinach nauki i dyscyplinach naukowych powiązanych z historią sztuki, pozwalającą na integrowanie perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin naukowych	P7U_W, P7S_WK
HSZ_K2_W06	Absolwent zna i rozumie /ma szczegółową wiedzę o współczesnych dokonaniach, ośrodkach i szkołach badawczych obejmującą wybrane obszary dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, pokrewnych dla historii sztuki	P7S_WG, P7S_WK
HSZ_K2_W07	Absolwent zna i rozumie zaawansowane metody analizy, interpretacji, wartościowania i problematyzowania różnych wytworów kultury, właściwe dla wybranych tradycji, teorii lub szkół badawczych w zakresie historii sztuki oraz pokrewnych dziedzin nauki i dyscyplin naukowych	P7U_W, P7S_WG
HSZ_K2_W08	Absolwent zna i rozumie /podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego oraz konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej	P7S_WG, P7S_WK
HSZ_K2_W09	Absolwent zna i rozumie /ma pogłębioną wiedzę o kompleksowej naturze języka i historycznej zmienności jego znaczeń	P7U_W
HSZ_K2_W10	Absolwent zna i rozumie /ma podstawową wiedzę o instytucjach kultury i orientację we współczesnym życiu kulturalnym	P7S_WG

Umiejętności

Kod	Treść	PRK
HSZ_K2_U01	Absolwent potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy	P7S_UW, P7S_UO, P7S_UU
HSZ_K2_U02	Absolwent potrafi /posiada pogłębione umiejętności badawcze, obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla historii sztuki	P7U_U, P7S_UW
HSZ_K2_U03	Absolwent potrafi /umie samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze oraz podejmować autonomiczne działania zmierzające do rozwijania zdolności i kierowania własną karierą zawodową	P7S_UO, P7S_UU
HSZ_K2_U04	Absolwent potrafi /posiada umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin w zakresie nauk humanistycznych oraz jej zastosowania w nietypowych sytuacjach profesjonalnych	P7S_UU
HSZ_K2_U05	Absolwent potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych rodzajów dzieł sztuki, stosując oryginalne podejścia, uwzględniające nowe osiągnięcia humanistyki, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego oraz miejsca w procesie historyczno-kulturowym	P7S_UU

Kod	Treść	PRK
HSZ_K2_U06	Absolwent potrafi /posiada umiejętność merytorycznego argumentowania, z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułowania wniosków oraz tworzenia syntetycznych podsumowań	P7S_UO, P7S_UU
HSZ_K2_U07	Absolwent potrafi /posiada umiejętność formułowania opinii krytycznych o wytworach kultury na podstawie wiedzy naukowej i doświadczenia oraz umiejętność prezentacji opracowań krytycznych w różnych formach i w różnych mediach	P7S_UW, P7S_UK
HSZ_K2_U08	Absolwent potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie historii sztuki oraz dziedzin nauki i dyscyplin pokrewnych oraz niespecjalistami, w języku polskim i języku obcym, a także popularyzować wiedzę o humanistyce oraz wytworach kultury i jej instytucjach	P7S_UK, P7S_UU
HSZ_K2_U09	Absolwent potrafi /posiada pogłębioną umiejętność przygotowania różnych prac pisemnych w języku polskim i języku obcym uznawanym za podstawowy dla dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla historii sztuki	P7S_UK, P7S_UO
HSZ_K2_U10	Absolwent potrafi /posiada pogłębioną umiejętność przygotowania wystąpień ustnych, w języku polskim i języku obcym, w zakresie historii sztuki lub w obszarze leżącym na pograniczu różnych dyscyplin naukowych	P7S_UK, P7S_UU
HSZ_K2_U11	Absolwent potrafi /ma umiejętności językowe w zakresie historii sztuki zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	P7S_UK

Kompetencje społeczne

Kod	Treść	PRK
HSZ_K2_K01	Absolwent jest gotów do /rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób	P7U_K, P7S_KR
HSZ_K2_K02	Absolwent jest gotów do /potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role	P7U_K, P7S_KO
HSZ_K2_K03	Absolwent jest gotów do /potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania	P7U_K, P7S_KK, P7S_KO
HSZ_K2_K04	Absolwent jest gotów do /prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu	P7S_KK, P7S_KR
HSZ_K2_K05	Absolwent jest gotów do /aktywnie uczestniczy w działaniach na rzecz zachowania światowego dziedzictwa kulturowego	P7S_KR
HSZ_K2_K06	Absolwent jest gotów do /systematycznie uczestniczy w życiu kulturalnym, interesuje się aktualnymi wydarzeniami kulturalnymi, nowatorskimi formami wyrazu artystycznego, nowymi zjawiskami w sztuce	P7U_K, P7S_KO, P7S_KR
HSZ_K2_K07	Absolwent jest gotów do /potrafi współdziałać przy przygotowaniu i organizacji wystaw różnego typu	P7U_K, P7S_KR

Plany studiów

Instytut Historii Sztuki UJ oferuje w każdym roku akademickim zajęcia obowiązkowe i fakultatywne.

Zajęcia fakultatywne (wykłady i konwersatoria) można wybrać z listy przedstawionej w sylabusie. W każdym semestrze uruchamiana jest inna pula zajęć z tej listy. Aktualny wykaz uruchomionych przedmiotów jest zamieszczany na stronie Instytutu i w systemie USOSweb. W pierwszym roku studiów II stopnia (sem. 1 i 2) student wybiera 5 zajęć fakultatywnych o łącznym wymiarze 150 h i łącznej wartości 15 pkt ECTS. Zaliczenie wykładów następuje w cyklu rocznym, a więc student może realizować zajęcia w semestrze zimowym lub letnim. Możliwe jest również, w miejsce wykładu z oferty Instytutu – zaliczenie alternatywnych zajęć z oferty innych instytutów Wydziału Historycznego lub innych wydziałów humanistycznych, po uprzednim złożeniu podania do zastępcy dyrektora instytutu ds. studenckich.

Ponadto student wybiera w ciągu roku 2 zajęcia fakultatywne specjalizacyjne o łącznym wymiarze 60 h i łącznej wartości 8 pkt ECTS.

Semestr 1

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
Dzieje myśli o sztuce	45	6	egzamin	obowiązkowy
Dzieje myśli o sztuce - ćwiczenia	30	3	zaliczenie	obowiązkowy
Antropologia kultury	30	5	egzamin	obowiązkowy
Seminarium poboczne	30	0	-	fakultatywny
Seminarium główne	30	0	-	fakultatywny
Bezpieczeństwo i higiena kształcenia	4	0	zaliczenie	obowiązkowy
Lektorat z języka obcego				obowiązkowy
Student realizuje jeden przedmiot				

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
English for Historical Studies C1+	30	0	zaliczenie na ocenę	fakultatywny
English for Historical Studies B2+	30	0	zaliczenie na ocenę	fakultatywny
Zajęcia fakultatywne specjalizacyjne				fakultatywny
Ochrona zabytków sztuki	30	4	egzamin	fakultatywny
Praktyczny warsztat badacza	30	4	egzamin	fakultatywny
Promocja i popularyzacja sztuki	30	4	egzamin	fakultatywny
Praktyka organizacji wystaw	30	4	egzamin	fakultatywny
Muzeum i galeria jako przestrzeń ekspozycyjna	30	4	egzamin	fakultatywny
Krytyka artystyczna	30	4	egzamin	fakultatywny
Modele kuratorskie	30	4	egzamin	fakultatywny
Podstawy dydaktyki historii sztuki	30	4	egzamin	fakultatywny
Zajęcia fakultatywne				fakultatywny
Analiza i interpretacja dzieł sztuki starożytnej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Architektura gotycka w Czechach	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Architektura sakralna Cesarstwa Bizantyńskiego I (wieki IV-VIII)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Architektura sakralna Cesarstwa Bizantyńskiego II (wieki IX-XII)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Architektura sakralna Cesarstwa Bizantyńskiego III (wieki XIII-XV)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Architektura sakralna wobec liturgii i polityki VIII-XI w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Badania proweniencyjne	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Barokowa architektura w Niemczech	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Bizantyńska kultura książki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Biżuteria i złotnictwo XVI-XVII w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Bunt, subwencja, konformizm. Sztuka rosyjska po 1989	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Chrystologia bizantyńska z perspektywy ikonograficznej	30	3	zaliczenie	fakultatywny

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
Dydaktyka szczegółowa historii sztuki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Estetyka jubilerska a sztuka bizantyńska	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Feministyczna historia sztuki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia architektury 1945-1981	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia architektury od postmodernizmu do dziś	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia architektury XX wieku	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia malarstwa witrażowego: od schyłku średniowiecza do końca XIX w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia malarstwa witrażowego: średniowiecze	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia malarstwa witrażowego: XX i XXI w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia sztuki jako pole bitwy	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historyczne cmentarze. Dzieje, znaczenie historyczne, formy artystyczne, ochrona	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Ikonografia mitologiczna w antyku grecko-rzymskim	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Jak mieszkał król? Siedziby władców od antyku do wczesnego średniowiecza w kontekście struktury społecznej i politycznej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Liturgika w ujęciu historyczno-artystycznym	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Malarstwo monumentalne epoki Paleologów (XIII-XV w.)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Malarstwo na dworze cesarza Rudolfa II	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Malarstwo w dobie Karolingów	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Malarstwo w dobie Ottonów	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Miasta włoskie w średniowieczu	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Między zarządzaniem dziedzictwem, a ochroną zabytków – ewolucja koncepcji konserwatorskich	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Mitologia w sztuce bizantyńskiej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Muzułmańska sztuka Anatolii i Tracji (1071-1517)	30	3	zaliczenie	fakultatywny

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
Narracje muzealne	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Nekropolia królewska na Wawelu w średniowieczu	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Niszczenie dzieł sztuki w konfliktach zbrojnych w Europie od starożytności po połowę XX wieku. Przyczyny, przekaz ideowy, interpretacja	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Nowe perspektywy w historii sztuki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Obraz rodziny panującej i Kościoła w sztuce doby Karolingów	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Obraz rodziny panującej i Kościoła w sztuce doby Ottonów	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Od Duccia do Lorenzettich: malarstwo sieneńskie 1300-1350	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Od warsztatu do domu jubilerskiego. Biżuteria europejska XVIII - pierwszej połowy XX w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Polityka kulturalna w Polsce i na świecie	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Północnoeuropejski gotyk ceglany	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Recepcja dzieł starożytnej sztuki greckiej i rzymskiej od schyłku antyku po czasy współczesne	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Renovatio Imperii? Sztuka w propagandzie Habsburgów od XVI do XVII wieku	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Rzeźba nagrobna XVI wieku w Polsce i europejskie konteksty	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Specyficzne problemy ochrony sakralnego dziedzictwa kulturowego	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka bizantyńska w epoce Komnenów (XII w.)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka francuska XVII wieku. Funkcje społeczne, teoria, modelowi twórcy, wzorcowe dzieła	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka genueńskiej Terraferma (kon. XI w.-kon. XV w.)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka Krakowa po 1945	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka niderlandzka w końcu XVI i XVII wobec podziałów religijnych, politycznych i narodowościowych	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka w kręgu Jagiellonów (1386-1572)	30	3	zaliczenie	fakultatywny

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
Sztuka w kręgu zakonów żeńskich w średniowieczu	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka wczesnopiastowska - w kontekście sztuki europejskiej X-XII w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka zakonów żebraczych	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Teorie awangardy, awangardowe praktyki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Utopie miejskie	30	3	zaliczenie	fakultatywny
W służbie państwu. Ochrona zabytków w okresie PRL	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wieś i miasteczko - tradycja i perspektywy ochrony budownictwa drewnianego	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wit Stwosz i rzeźba późnego średniowiecza (ok. 1447 -1533)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Własność (zasobu) dziedzictwa	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane aspekty ochrony zabytków we Francji, od XVIII w. do współczesności	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia historii sztuki nowożytnej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia historii sztuki średniowiecznej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia historii sztuki wczesnochrześcijańskiej i bizantyńskiej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia historii sztuki XIX wieku	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia historii sztuki XX i XXI wieku	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia ze sztuki średniowiecznej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Z badań nad współczesną kulturą wizualną	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Zagadnienia badawcze historii sztuki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
"Od powietrza, głodu, ognia..." - dziedzictwo wobec zagrożeń	30	3	zaliczenie	fakultatywny

Instytut Historii Sztuki UJ oferuje w każdym roku akademickim zajęcia obowiązkowe i fakultatywne.

Zajęcia fakultatywne (wykłady i konwersatoria) można wybrać z listy przedstawionej w sylabusie. W każdym semestrze uruchamiana jest inna pula zajęć z tej listy. Aktualny wykaz uruchomionych przedmiotów jest zamieszczany na stronie Instytutu i w systemie USOSweb. W pierwszym roku studiów II stopnia (sem. 1 i 2) student wybiera 5 zajęć fakultatywnych o łącznym wymiarze 150 h i łącznej wartości 15 pkt ECTS. Zaliczenie wykładów następuje w cyklu rocznym, a więc student może realizować zajęcia w semestrze zimowym lub letnim. Możliwe jest również, w miejsce wykładu z oferty Instytutu – zaliczenie alternatywnych zajęć z oferty innych instytutów Wydziału Historycznego lub innych wydziałów humanistycznych, po uprzednim złożeniu podania do zastępcy dyrektora instytutu ds. studenckich.

Ponadto student wybiera w ciągu roku 2 zajęcia fakultatywne specjalizacyjne o łącznym wymiarze 60 h i łącznej wartości 8 pkt ECTS.

Semestr 2

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
Metodologia historii sztuki	30	6	egzamin	obowiązkowy
Metodologia historii sztuki - ćwiczenia	30	3	zaliczenie	obowiązkowy
Seminarium poboczne	30	10	zaliczenie na ocenę	fakultatywny
Seminarium główne	30	15	zaliczenie na ocenę	fakultatywny
Lektorat z języka obcego				obowiązkowy
Student realizuje jeden przedmiot				
English for Historical Studies C1+	30	6	egzamin	fakultatywny
English for Historical Studies B2+	30	6	egzamin	fakultatywny
Zajęcia fakultatywne				fakultatywny
"Od powietrza, głodu, ognia..." - dziedzictwo wobec zagrożeń	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Analiza i interpretacja dzieł sztuki starożytnej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Architektura gotycka w Czechach	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Architektura sakralna Cesarstwa Bizantyńskiego I (wieki IV-VIII)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Architektura sakralna Cesarstwa Bizantyńskiego II (wieki IX-XII)	30	3	zaliczenie	fakultatywny

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
Architektura sakralna Cesarstwa Bizantyńskiego III (wieki XIII-XV)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Architektura sakralna wobec liturgii i polityki VIII-XI w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Badania proweniencyjne	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Barokowa architektura w Niemczech	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Bizantyńska kultura książki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Biżuteria i złotnictwo XVI-XVII w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Bunt, subwencja, konformizm. Sztuka rosyjska po 1989	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Chrystologia bizantyńska z perspektywy ikonograficznej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Dydaktyka szczegółowa historii sztuki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Estetyka jubilerska a sztuka bizantyńska	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Feministyczna historia sztuki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia architektury 1945-1981	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia architektury od postmodernizmu do dziś	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia architektury XX wieku	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia malarstwa witrażowego: od schyłku średniowiecza do końca XIX w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia malarstwa witrażowego: średniowiecze	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia malarstwa witrażowego: XX i XXI w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia sztuki jako pole bitwy	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historyczne cmentarze. Dzieje, znaczenie historyczne, formy artystyczne, ochrona	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Ikonografia mitologiczna w antyku grecko-rzymskim	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Jak mieszkał król? Siedziby władców od antyku do wczesnego średniowiecza w kontekście struktury społecznej i politycznej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Liturgika w ujęciu historyczno-artystycznym	30	3	zaliczenie	fakultatywny

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
Malarstwo monumentalne epoki Paleologów (XIII-XV w.)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Malarstwo na dworze cesarza Rudolfa II	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Malarstwo w dobie Karolingów	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Malarstwo w dobie Ottonów	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Miasta włoskie w średniowieczu	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Między zarządzaniem dziedzictwem, a ochroną zabytków – ewolucja koncepcji konserwatorskich	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Mitologia w sztuce bizantyńskiej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Muzułmańska sztuka Anatolii i Tracji (1071-1517)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Narracje muzealne	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Nekropolia królewska na Wawelu w średniowieczu	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Niszczenie dzieł sztuki w konfliktach zbrojnych w Europie od starożytności po połowę XX wieku. Przyczyny, przekaz ideowy, interpretacja	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Nowe perspektywy w historii sztuki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Obraz rodziny panującej i Kościoła w sztuce doby Karolingów	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Obraz rodziny panującej i Kościoła w sztuce doby Ottonów	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Od Duccia do Lorenzettich: malarstwo sieneńskie 1300-1350	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Od warsztatu do domu jubilerskiego. Biżuteria europejska XVIII - pierwszej połowy XX w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Polityka kulturalna w Polsce i na świecie	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Północnoeuropejski gotyk ceglany	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Recepcja dzieł starożytnej sztuki greckiej i rzymskiej od schyłku antyku po czasy współczesne	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Renovatio Imperii? Sztuka w propagandzie Habsburgów od XVI do XVII wieku	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Rzeźba nagrobna XVI wieku w Polsce i europejskie konteksty	30	3	zaliczenie	fakultatywny

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
Specyficzne problemy ochrony sakralnego dziedzictwa kulturowego	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka bizantyńska w epoce Komnenów (XII w.)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka francuska XVII wieku. Funkcje społeczne, teoria, modelowi twórcy, wzorcowe dzieła	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka genueńskiej Terraferma (kon. XI w.-kon. XV w.)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka Krakowa po 1945	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka niderlandzka w końcu XVI i XVII wobec podziałów religijnych, politycznych i narodowościowych	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka w kręgu Jagiellonów (1386-1572)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka w kręgu zakonów żeńskich w średniowieczu	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka wczesnopiastowska - w kontekście sztuki europejskiej X-XII w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka zakonów żebraczych	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Teorie awangardy, awangardowe praktyki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Utopie miejskie	30	3	zaliczenie	fakultatywny
W służbie państwu. Ochrona zabytków w okresie PRL	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wieś i miasteczko - tradycja i perspektywy ochrony budownictwa drewnianego	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wit Stwosz i rzeźba późnego średniowiecza (ok. 1447 -1533)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Własność (zasobu) dziedzictwa	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane aspekty ochrony zabytków we Francji, od XVIII w. do współczesności	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane aspekty ochrony zabytków we Francji, od XVIII w. do współczesności	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia historii sztuki nowożytnej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia historii sztuki średniowiecznej	30	3	zaliczenie	fakultatywny

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
Wybrane zagadnienia historii sztuki wczesnochrześcijańskiej i bizantyńskiej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia historii sztuki XIX wieku	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia historii sztuki XX i XXI wieku	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia ze sztuki średniowiecznej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Z badań nad współczesną kulturą wizualną	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Zagadnienia badawcze historii sztuki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Zajęcia fakultatywne specjalizacyjne				fakultatywny
Podstawy dydaktyki historii sztuki	30	4	egzamin	fakultatywny
Ochrona zabytków sztuki	30	4	egzamin	fakultatywny
Praktyczny warsztat badacza	30	4	egzamin	fakultatywny
Promocja i popularyzacja sztuki	30	4	egzamin	fakultatywny
Praktyka organizacji wystaw	30	4	egzamin	fakultatywny
Modele kuratorskie	30	4	egzamin	fakultatywny
Krytyka artystyczna	30	4	egzamin	fakultatywny
Muzeum i galeria jako przestrzeń ekspozycyjna	30	4	egzamin	fakultatywny
Wykład w języku obcym				obowiązkowy
Athens: the Changing Profile of a City (13th c. BC – 15 c. AD)	30	4	zaliczenie	obowiązkowy
Rome: the Changing Profile of a City (8th c. BC – 9th c. AD)	30	4	zaliczenie	obowiązkowy
Mosaics in the Graeco-Roman World	30	4	zaliczenie	obowiązkowy
Materiality in the Graeco-Roman Art World: Aesthetics, Semantics, and Function	30	4	zaliczenie	obowiązkowy

Instytut Historii Sztuki UJ oferuje w każdym roku akademickim zajęcia obowiązkowe i fakultatywne.

Zajęcia fakultatywne (wykłady i konwersatoria) można wybrać z listy przedstawionej w sylabusie. W każdym semestrze uruchamiana jest inna pula zajęć z tej listy. Aktualny wykaz uruchomionych przedmiotów jest zamieszczany na stronie Instytutu i w systemie USOSweb. W drugim roku studiów II stopnia (sem. 3 i 4) student wybiera 4 zajęcia fakultatywne o łącznym wymiarze 120 h i łącznej wartości 12 pkt ECTS. Zaliczenie wykładów następuje w cyklu rocznym, a więc student może realizować zajęcia w semestrze zimowym lub letnim. Możliwe jest również, w miejsce wykładu z oferty Instytutu – zaliczenie alternatywnych zajęć z oferty innych instytutów Wydziału Historycznego lub innych wydziałów humanistycznych, po uprzednim złożeniu podania do zastępcy dyrektora instytutu ds. studenckich.

Ponadto student wybiera w ciągu roku 2 zajęcia fakultatywne specjalizacyjne o łącznym wymiarze 60 h i łącznej wartości 8 pkt ECTS.

Semestr 3

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
Seminarium magisterskie	30	0	-	fakultatywny
Zajęcia fakultatywne specjalizacyjne				fakultatywny
Ochrona zabytków sztuki	30	4	egzamin	fakultatywny
Praktyczny warsztat badacza	30	4	egzamin	fakultatywny
Promocja i popularyzacja sztuki	30	4	egzamin	fakultatywny
Praktyka organizacji wystaw	30	4	egzamin	fakultatywny
Muzeum i galeria jako przestrzeń ekspozycyjna	30	4	egzamin	fakultatywny
Modele kuratorskie	30	4	egzamin	fakultatywny
Krytyka artystyczna	30	4	egzamin	fakultatywny
Podstawy dydaktyki historii sztuki	30	4	egzamin	fakultatywny
Zajęcia fakultatywne				fakultatywny
"Od powietrza, głodu, ognia..." - dziedzictwo wobec zagrożeń	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Analiza i interpretacja dzieł sztuki starożytnej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Architektura gotycka w Czechach	30	3	zaliczenie	fakultatywny

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
Architektura sakralna Cesarstwa Bizantyńskiego I (wieki IV-VIII)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Architektura sakralna Cesarstwa Bizantyńskiego II (wieki IX-XII)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Architektura sakralna Cesarstwa Bizantyńskiego III (wieki XIII-XV)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Architektura sakralna wobec liturgii i polityki VIII-XI w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Badania proweniencyjne	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Barokowa architektura w Niemczech	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Bizantyńska kultura książki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Biżuteria i złotnictwo XVI-XVII w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Bunt, subwencja, konformizm. Sztuka rosyjska po 1989	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Chrystologia bizantyńska z perspektywy ikonograficznej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Dydaktyka szczegółowa historii sztuki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Estetyka jubilerska a sztuka bizantyńska	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Feministyczna historia sztuki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia architektury 1945-1981	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia architektury od postmodernizmu do dziś	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia architektury XX wieku	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia malarstwa witrażowego: od schyłku średniowiecza do końca XIX w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia malarstwa witrażowego: średniowiecze	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia malarstwa witrażowego: XX i XXI w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia sztuki jako pole bitwy	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historyczne cmentarze. Dzieje, znaczenie historyczne, formy artystyczne, ochrona	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Ikonografia mitologiczna w antyku grecko-rzymskim	30	3	zaliczenie	fakultatywny

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
Jak mieszkał król? Siedziby władców od antyku do wczesnego średniowiecza w kontekście struktury społecznej i politycznej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Liturgika w ujęciu historyczno-artystycznym	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Malarstwo monumentalne epoki Paleologów (XIII-XV w.)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Malarstwo na dworze cesarza Rudolfa II	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Malarstwo w dobie Karolingów	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Malarstwo w dobie Ottonów	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Miasta włoskie w średniowieczu	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Między zarządzaniem dziedzictwem, a ochroną zabytków – ewolucja koncepcji konserwatorskich	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Mitologia w sztuce bizantyńskiej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Muzułmańska sztuka Anatolii i Tracji (1071-1517)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Narracje muzealne	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Nekropolia królewska na Wawelu w średniowieczu	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Niszczenie dzieł sztuki w konfliktach zbrojnych w Europie od starożytności po połowę XX wieku. Przyczyny, przekaz ideowy, interpretacja	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Nowe perspektywy w historii sztuki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Obraz rodziny panującej i Kościoła w sztuce doby Karolingów	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Obraz rodziny panującej i Kościoła w sztuce doby Ottonów	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Od Duccia do Lorenzettich: malarstwo sieneńskie 1300-1350	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Od warsztatu do domu jubilerskiego. Biżuteria europejska XVIII - pierwszej połowy XX w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Polityka kulturalna w Polsce i na świecie	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Północnoeuropejski gotyk ceglany	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Recepcja dzieł starożytnej sztuki greckiej i rzymskiej od schyłku antyku po czasy współczesne	30	3	zaliczenie	fakultatywny

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
Renovatio Imperii? Sztuka w propagandzie Habsburgów od XVI do XVII wieku	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Rzeźba nagrobna XVI wieku w Polsce i europejskie konteksty	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Specyficzne problemy ochrony sakralnego dziedzictwa kulturowego	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka bizantyńska w epoce Komnenów (XII w.)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka francuska XVII wieku. Funkcje społeczne, teoria, modelowi twórcy, wzorcowe dzieła	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka genueńskiej Terraferma (kon. XI w.-kon. XV w.)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka Krakowa po 1945	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka niderlandzka w końcu XVI i XVII wobec podziałów religijnych, politycznych i narodowościowych	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka w kręgu Jagiellonów (1386-1572)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka w kręgu zakonów żeńskich w średniowieczu	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka wczesnopiastowska - w kontekście sztuki europejskiej X-XII w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka zakonów żebraczych	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Teorie awangardy, awangardowe praktyki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Utopie miejskie	30	3	zaliczenie	fakultatywny
W służbie państwu. Ochrona zabytków w okresie PRL	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wieś i miasteczko - tradycja i perspektywy ochrony budownictwa drewnianego	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wit Stwosz i rzeźba późnego średniowiecza (ok. 1447 -1533)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Własność (zasobu) dziedzictwa	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane aspekty ochrony zabytków we Francji, od XVIII w. do współczesności	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia historii sztuki nowożytnej	30	3	zaliczenie	fakultatywny

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
Wybrane zagadnienia historii sztuki średniowiecznej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia historii sztuki wczesnochrześcijańskiej i bizantyńskiej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia historii sztuki XIX wieku	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia historii sztuki XX i XXI wieku	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia ze sztuki średniowiecznej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Z badań nad współczesną kulturą wizualną	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Zagadnienia badawcze historii sztuki	30	3	zaliczenie	fakultatywny

Instytut Historii Sztuki UJ oferuje w każdym roku akademickim zajęcia obowiązkowe i fakultatywne.

Zajęcia fakultatywne (wykłady i konwersatoria) można wybrać z listy przedstawionej w sylabusie. W każdym semestrze uruchamiana jest inna pula zajęć z tej listy. Aktualny wykaz uruchomionych przedmiotów jest zamieszczany na stronie Instytutu i w systemie USOSweb. W drugim roku studiów II stopnia (sem. 3 i 4) student wybiera 4 zajęcia fakultatywne o łącznym wymiarze 120 h i łącznej wartości 12 pkt ECTS. Zaliczenie wykładów następuje w cyklu rocznym, a więc student może realizować zajęcia w semestrze zimowym lub letnim. Możliwe jest również, w miejsce wykładu z oferty Instytutu – zaliczenie alternatywnych zajęć z oferty innych instytutów Wydziału Historycznego lub innych wydziałów humanistycznych, po uprzednim złożeniu podania do zastępcy dyrektora instytutu ds. studenckich.

Ponadto student wybiera w ciągu roku 2 zajęcia fakultatywne specjalizacyjne o łącznym wymiarze 60 h i łącznej wartości 8 pkt ECTS.

Semestr 4

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
Problemy współczesnej kultury wizualnej	30	6	egzamin	obowiązkowy
Prawo w ochronie własności intelektualnej	15	1	zaliczenie	obowiązkowy
Seminarium magisterskie	30	30	zaliczenie na ocenę	fakultatywny
Zajęcia fakultatywne specjalizacyjne				fakultatywny
Ochrona zabytków sztuki	30	4	egzamin	fakultatywny
Praktyczny warsztat badacza	30	4	egzamin	fakultatywny
Promocja i popularyzacja sztuki	30	4	egzamin	fakultatywny
Praktyka organizacji wystaw	30	4	egzamin	fakultatywny
Modele kuratorskie	30	4	egzamin	fakultatywny
Krytyka artystyczna	30	4	egzamin	fakultatywny
Podstawy dydaktyki historii sztuki	30	4	egzamin	fakultatywny
Muzeum i galeria jako przestrzeń ekspozycyjna	30	4	egzamin	fakultatywny
Zajęcia fakultatywne				fakultatywny
"Od powietrza, głodu, ognia..." - dziedzictwo wobec zagrożeń	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Analiza i interpretacja dzieł sztuki starożytnej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Architektura gotycka w Czechach	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Architektura sakralna Cesarstwa Bizantyńskiego I (wieki IV-VIII)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Architektura sakralna Cesarstwa Bizantyńskiego II (wieki IX-XII)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Architektura sakralna Cesarstwa Bizantyńskiego III (wieki XIII-XV)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Architektura sakralna wobec liturgii i polityki VIII-XI w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Badania proweniencyjne	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Barokowa architektura w Niemczech	30	3	zaliczenie	fakultatywny

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
Bizantyńska kultura książki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Biżuteria i złotnictwo XVI-XVII w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Bunt, subwencja, konformizm. Sztuka rosyjska po 1989	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Chrystologia bizantyńska z perspektywy ikonograficznej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Dydaktyka szczegółowa historii sztuki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Estetyka jubilerska a sztuka bizantyńska	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Feministyczna historia sztuki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia architektury po 1945	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia architektury od postmodernizmu do dziś	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia architektury XX wieku	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia malarstwa witrażowego: od schyłku średniowiecza do końca XIX w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia malarstwa witrażowego: średniowiecze	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia malarstwa witrażowego: XX i XXI w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historia sztuki jako pole bitwy	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Historyczne cmentarze. Dzieje, znaczenie historyczne, formy artystyczne, ochrona	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Ikonografia mitologiczna w antyku grecko-rzymskim	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Jak mieszkał król? Siedziby władców od antyku do wczesnego średniowiecza w kontekście struktury społecznej i politycznej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Liturgika w ujęciu historyczno-artystycznym	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Malarstwo monumentalne epoki Paleologów (XIII-XV w.)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Malarstwo na dworze cesarza Rudolfa II	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Malarstwo w dobie Karolingów	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Malarstwo w dobie Ottonów	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Miasta włoskie w średniowieczu	30	3	zaliczenie	fakultatywny

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
Między zarządzaniem dziedzictwem, a ochroną zabytków – ewolucja koncepcji konserwatorskich	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Mitologia w sztuce bizantyńskiej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Muzułmańska sztuka Anatolii i Tracji (1071-1517)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Narracje muzealne	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Nekropolia królewska na Wawelu w średniowieczu	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Niszczenie dzieł sztuki w konfliktach zbrojnych w Europie od starożytności po połowę XX wieku. Przyczyny, przekaz ideowy, interpretacja	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Nowe perspektywy w historii sztuki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Obraz rodziny panującej i Kościoła w sztuce doby Karolingów	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Obraz rodziny panującej i Kościoła w sztuce doby Ottonów	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Od Duccia do Lorenzettich: malarstwo sieneńskie 1300-1350	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Od warsztatu do domu jubilerskiego. Biżuteria europejska XVIII - pierwszej połowy XX w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Polityka kulturalna w Polsce i na świecie	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Północnoeuropejski gotyk ceglany	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Recepcja dzieł starożytnej sztuki greckiej i rzymskiej od schyłku antyku po czasy współczesne	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Renovatio Imperii? Sztuka w propagandzie Habsburgów od XVI do XVII wieku	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Rzeźba nagrobna XVI wieku w Polsce i europejskie konteksty	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Specyficzne problemy ochrony sakralnego dziedzictwa kulturowego	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka bizantyńska w epoce Komnenów (XII w.)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka francuska XVII wieku. Funkcje społeczne, teoria, modelowi twórcy, wzorcowe dzieła	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka genueńskiej Terraferma (kon. XI w.-kon. XV w.)	30	3	zaliczenie	fakultatywny

Przedmiot	Liczba godzin	Punkty ECTS	Forma weryfikacji	Obligatoryjność
Sztuka Krakowa po 1945	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka niderlandzka w końcu XVI i XVII wobec podziałów religijnych, politycznych i narodowościowych	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka w kręgu Jagiellonów (1386-1572)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka w kręgu zakonów żeńskich w średniowieczu	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka wczesnopiastowska - w kontekście sztuki europejskiej X-XII w.	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Sztuka zakonów żebraczych	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Teorie awangardy, awangardowe praktyki	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Utopie miejskie	30	3	zaliczenie	fakultatywny
W służbie państwu. Ochrona zabytków w okresie PRL	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wieś i miasteczko - tradycja i perspektywy ochrony budownictwa drewnianego	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wit Stwosz i rzeźba późnego średniowiecza (ok. 1447 -1533)	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Własność (zasobu) dziedzictwa	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane aspekty ochrony zabytków we Francji, od XVIII w. do współczesności	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia historii sztuki nowożytnej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia historii sztuki średniowiecznej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia historii sztuki wczesnochrześcijańskiej i bizantyńskiej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia historii sztuki XIX wieku	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia historii sztuki XX i XXI wieku	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Wybrane zagadnienia ze sztuki średniowiecznej	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Z badań nad współczesną kulturą wizualną	30	3	zaliczenie	fakultatywny
Zagadnienia badawcze historii sztuki	30	3	zaliczenie	fakultatywny

Sylabusy

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Dzieje myśli o sztuce

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
obowiązkowy

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.21.05402.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1	egzamin **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 45	6.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu jest zapoznanie z problematyka teorii sztuki od starożytności do postmodernizmu w połączeniu z analizą najważniejszych tekstów źródłowych.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna najważniejsze etapy dziejów refleksji nad sztuką od starożytności do współczesności	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	egzamin ustny

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W2	Student rozumie problematykę historycznych i współczesnych koncepcji sztuki.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07	egzamin ustny
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi analizować najważniejsze teksy teoretyczne z zakresu dziejów myśli o sztuce.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	egzamin ustny
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do określania priorytetów służących realizacji określonego przez siebie lub innych zadania	HSZ_K2_K03	egzamin ustny

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	45	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	45	
przygotowanie do egzaminu	60	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 150	**ECTS** 6.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Sztuka i piękno w starożytności, problem proporcji w teorii sztuki, problem antropomorfizmu w teorii sztuki, zagadnienie idei w teorii sztuki, teoria architektury Witruwiusza, ekfraza i periegetyka, poglądy średniowiecznych teologów na sztukę i piękno, teologia ikony i zagadnienie ikonoklazmu, średniowieczne traktaty technologiczne i wzorniki warsztatowe, L.B. Alberti jako teoretyk sztuki, teoria architektury Quattrocenta, teoria sztuki pełnego renesansu we Włoszech i zagadnienie disegno, oddziaływanie włoskiej teorii sztuki w Europie północnej (Dürer), reformacja i kontrreformacja wobec sztuki, teoria architektury we Włoszech w XVI w., renesansowa historiografia sztuki we Włoszech, manierystyczna teoria sztuki, akademie artystyczne we Włoszech i Francji, akademicka teoria sztuki, spór poussinistów i rubenistów, francuska teoria architektury w XVII w., nowe pojęcie sztuki, narodziny estetyki i rola uczuć w przeżyciu estetycznym w XVIII w., kategorie estetyczne (piękno, wzniosłość, malowniczość), początki krytyki artystycznej (La Font de Saint-Yenne, Diderot), teoria klasycyzmu i niemieckie piśmiennictwo o sztuce w XVIII w. (Winckelmann, Lessing, Goethe), rozkład witruwianizmu w XVIII w. i poglądy Duranda, idealistyczna teoria sztuki i akademizm, teoria sztuki w okresie romantyzmu, teoria architektury w XIX w. i problem historyzmu, krytyka artystyczna w XIX wieku, Baudelaire i problem korespondencji sztuk, koncepcje realizmu i naturalizmu, teoria koloru od Newtona do postimpresjonistów, psychologizm w estetyce i zagadnienie wczucia, problem formalizmu estetycznego (Hildebrand), koncepcja sztuki F. Nietzschego, koncepcje symbolizmu, nowoczesna teoria obrazu, kubistyczna teoria sztuki i koncepcje sztuki abstrakcyjnej, teoria architektury w XX wieku, teoria surrealizmu i koncepcje informe, koncepcja aury i reprodukcji technicznej dzieła sztuki (Benjamin), koncepcje modernizmu, awangardy i formalizmu (Greenberg), rola sztuki w systemach totalitarnych, teoria sztuki po 1945 roku (koncepcje modernistyczne i ponowoczesne).	W1, W2, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład z prezentacją multimedialną, wykład konwencjonalny, analiza tekstów

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	egzamin ustny	Egzamin obejmuje problematykę myśli o sztuce od starożytności do współczesności. Składać się będzie z dwóch elementów: krótkiej analizy wylosowanego tekstu (określenie przynależności do epoki historycznej, scharakteryzowanie podstawowej problematyki w nim zawartej) oraz dwóch pytań z podanego w opisie zestawu tematów.

Wymagania wstępne i dodatkowe

brak

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Dzieje myśli o sztuce - ćwiczenia

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia sztuki	**Cykl kształcenia** 2026/27
Ścieżka -	**Rok realizacji** 2026/27
Jednostka organizacyjna Wydział Historyczny	**Kod przedmiotu** UJ.WHHSZS.21.09045.26
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Języki wykładowe** polski
Forma studiów studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce
Profil studiów ogólnoakademicki	**Klasyfikacja ISCED** 0222 Historia i archeologia
Obligatoryjność obowiązkowy	

Okres	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się**	**Liczba punktów ECTS**
Semestr 1	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** ćwiczenia: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Ćwiczenia obejmować będą zakres materiału omawiany na wykładach, czyli problematykę teorii sztuki i refleksji estetycznej, od starożytności do postmodernizmu Polegać będą na wspólnej analizie wybranych tekstów źródłowych, poprzedzonych wprowadzeniem problematyzującym dyskusję.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	**Efekty w zakresie**	**Kierunkowe efekty uczenia się**	**Metody weryfikacji**
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej nauk humanistycznych, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej; zna terminologię nauk humanistycznych na poziomie rozszerzonym; ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu historii sztuki i innych nauk historycznych	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W06	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy; umie samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze oraz podejmować autonomiczne działania zmierzające do rozwijania zdolności i kierowania własną karierą zawodową; posiada umiejętność merytorycznego argumentowania, z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułowania wniosków oraz tworzenia syntetycznych podsumowań; posiada umiejętność formułowania opinii krytycznych o wytworach kultury na podstawie wiedzy naukowej i doświadczenia oraz umiejętność prezentacji opracowań krytycznych w różnych formach i w różnych mediach; potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie historii sztuki oraz dziedzin nauki i dyscyplin pokrewnych oraz niespecjalistami, w języku polskim i języku obcym, a także popularyzować wiedzę o humanistyce oraz wytworach kultury i jej instytucjach; posiada pogłębioną umiejętność przygotowania różnych prac pisemnych w języku polskim i języku obcym uznawanym za podstawowy dla dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla historii sztuki; posiada pogłębioną umiejętność przygotowania wystąpień ustnych, w języku polskim i języku obcym, w zakresie historii sztuki lub w obszarze leżącym na pograniczu różnych dyscyplin naukowych	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób; potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
ćwiczenia	30
przygotowanie do zajęć	60

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 90	ECTS 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Filozofia sztuki Platona i jej trwanie w neoplatonizmie - metafizyczne i etyczne uzasadnienie krytyki sztuk plastycznych; pojęcie mimêsis - koncepcja piękna i dualizm rzeczywistości - pojęcie thea mania - skrajny dualizm w koncepcji piękna Plotyna. Rola kontemplacji w modelu neoplatońskim. Konsekwencje dla teorii sztuki Teksty: Platon, Państwo, ks. X (do mitu o Er) tłum. W. Witwicki, różne wydania. Platon, Fajdros, różne wyd. fr. XXII, 244 E–245. Platon, Uczta, tłum. W. Witwicki, różne wyd. fr. 210E–211D Platon, Timajos, tłum. W. Witwicki, różne wyd. Plotyn, Enneady, Plotyn, Enneady, tłum. A. Krokiewicz, Warszawa 2000-2003, fr. „O pięknie”	W1, U1, K1
2.	. Refleksja o sztuce Arystotelesa: - Koncepcja piękna jako liczby - sztuka w systemie nauk (poiesis) - analiza pojęcia tragedii -interpretacje pojęcia katharsis Teksty: Arystoteles, Poetyka, fr. 1447a i nn Arystoteles, Fizyka, 199a15 i nn. Arystoteles, Retoryka, r. III,7.	W1, U1, K1
3.	Teoria architektury Witruwiusza (podstawowe kategorie teorii architektury) - rola architekta - podstawowe kategorie teorii architektury; - piękno obiektywne (symmetria) a eurythmia - rodzaje decorum Tekst: Witruwiusz, O architekturze ksiąg dziesięć, tłum. K. Kumaniecki, Warszawa 1999.	W1, U1, K1
4.	Bizantyńska koncepcja obrazu i spór o obrazy. Tendencje ikonoklastyczne w dziejach myśli o sztuce Teksty: Pseudo-Dionizy Areopagita, Pisma teologiczne, tłum. M. Dzielska, t. 1, Kraków 1997. Antologia tekstów bizantyńskich w: W. Tatarkiewicz, Historia estetyki, t. II (różne wydania) Hans Belting, Obraz i kult, tłum. T Zatorski, Gdańsk 2010 (wybór tekstów źródłowych)	W1, U1, K1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
5.	Proporcja, blask, doskonałość: najważniejsze cechy definiowania piękna w średniowieczu -„ rzeczy piękne podobają się nam dzięki zawartej w nich liczbie”: św. Augustyn. Piękno obiektywne Teoretycy, pisarze i artyści o sztuce – 1500–1600 (różne wydania) - Consonantia i claritas: scholastyczna definicja piękna św. Tomasza z Akwinu; subiektywizacja przeżycia estetycznego teksty: św. Augustyn, antologia fragmentów (Soliloquia, O prawdziwej religii, O muzyce, Wyznania), w: Myśliciele, kronikarze i artyści o sztuce…, wybór i oprac. J. Białostocki, Warszawa 1978, s. 211–214. św. Tomasz,, w:, s. 223–6.	W1, U1, K1
6.	. Teoria sztuki L. B. Albertiego: - Teoria architektury: geneza architektury, kategorie teorii architektury: - teoria malarstwa: składniki dzieła malarskiego, teoria perspektywy Teksty: L.B. Alberti, O malarstwie, tłum. L. Winniczuk, Wrocław 1963. idem, Dziesięć ksiąg o sztuce budowania, tłum. I. Biegańska, Warszawa 1960	W1, U1, K1
7.	Współzawodnictwo i wspólnota sztuk w renesansie: paragone i disegno - O wyższość malarstwa: historia współzawodnictwa sztuk - historia pojęcia disegno i jego różne rozumienia teksty: L. da Vinci, Traktat o malarstwie, Ks, I: Paragone, w: Myśliciele, kronikarze i artyści o sztuce. Od starożytności do 1500 roku, Warszawa 1988, s. 526–539. C. Cennini, Rzecz o malarstwie, r. IV, w: Myśliciele, kronikarze i artyści o sztuce. Od starożytności do 1500 roku, Warszawa 1988, s. 323 G. Vasari, Wstęp do całego dzieła [Żywoty najznakomitszych malarzy, rzeźbiarzy i architektów, w: Teoretycy, pisarze i artyści o sztuce – 1500–1600 (różne wydania) B. Varchi, Wykład, w którym rozważa się o pierwszeństwie sztuk oraz: Angolo Bronzino, List do Benedetta Varchi; Jacopo Carrucci da Pontormo; List do Benedetta Varchi; Michał Anioł Buonarroti; List do Benedetta Varchi, w: Teoretycy, pisarze i artyści o sztuce – 1500–1600 (różne wydania) F. Zuccari, List do Książąt i Panów miłośników rysunku, malarstwa, rzeźby i architektury, w: Teoretycy, pisarze i artyści o sztuce – 1500–1600 (różne wydania) idem, Idea malarzy, rzeźbiarzy i architektów, ibidem.	W1, U1, K1
8.	Akademicka koncepcja sztuki (G.P. Bellori, krąg francuski XVII wieku) - idea w malarstwie wg G. P. Belloriego - N. Poussin i początki wielkiej maniery; kategorie teksty: G. P. Bellori, Idea malarza, rzeźbiarza i architekta wybrana z piękna natury, [lecz] przewyższająca naturę, w: Teoretycy, historiografowie i artyści o sztuce 1600–1700, opr. J. Białostocki, red. M. Poprzęcka, A. Ziemba, Warszawa 1994, s. 218–233. N. Poussin, [Uwagi o malarstwie]; Listy, ibidem, s. 186–206	W1, U1, K1
9.	I. Kant i nowoczesne myślenie o sztuce: estetyka - pojęcie estetyki. - badanie możliwości zastosowania pojęć kantowskich do analizy sztuki - znamiona sądu estetycznego: sąd o pięknie a sąd o wzniosłości. Rola wyobraźni Tekst: I. Kant, Krytyka władzy sądzenia, tłum. J. Gałecki, Warszawa 1986 (Analityka piękna i Analityka wzniosłości)	W1, U1, K1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
10.	G. W. F. Hegel: sztuka jako zjawisko historyczne: - definicja estetyki wg Hegla - koncepcja dzieła sztuki jako partykularnego, fizycznego zjawiska łączącego podstawę materialną i ideę (forma i treść) i krytyka wcześniejszych koncepcji - zmiany światopoglądu i zmiany sztuki - sztuka symboliczna, klasyczna i romantyczna: schemat rozwoju dziejów sztuki Tekst: G.W.F. Hegel, Estetyka, tłum. J. Grabowski, A. Landman, t. 1-3, Warszawa 1964–1966 (Fragment: Wstęp	W1, U1, K1
11.	Romantyzm w pismach E. Delacroix i Ch. Baudelaira - Koncepcja i rola wyobraźni; krytyka naturalizmu - „obraz powstaje jak świat": koncepcja twórczości artystycznej - teoria koloru i synestezja sztuk w romantyzmie - Patos krawatów i lakierków: pojęcie nowoczesności i życia codziennego - krytyka artystyczna i pojęcie flâneura Teksty: E. Delacroix, Dzienniki. 1854–1863, Gdańsk 2003 (fragmenty podane przez wykładowcę) Ch. Baudelaire, Salon 1845, w: idem, Rozmaitości estetyczne, Gdańsk 2000 Ch. Baudelaire, Malarz życia nowoczesnego, różne wydania	W1, U1, K1
12.	F. Nietzsche: przebudzenie z apollińskiego snu rozrywanie zasłony racjonalizmu - krytyka racjonalizmu i nauki (prawda jako zasłona przed cierpieniem) - dualizm apollińsko-dionizyjski -muzyka i tragedia jako wyraz cierpienia egzystencjalnego - upadek Greków i demon-Sokrates Teksty: - F. Nietzsche, Narodziny tragedii albo Grecy i pesymizm, tłum. B. Baran, Kraków 1994. - idem, O pożytku i szkodliwości historii dla życia, w: idem Niewczesne rozważania, tłum. Małgorzata Łukasiewicz), Kraków 1996.	W1, U1, K1
13.	. Formalizm w estetyce. Teoria A. Hildebranda - historia pojęcia formy i krytyka mimesis jako esencji sztuki - K. Fiedler i droga do teorii czystego widzenia - widzenie dotykowe i widzenie z oddali - dzieło w triadzie forma – przedmiot – zjawisko: analiza praw widzenia --Sztuka jako forma aktywności zmysłowej i duchowej: wywoływanie powszechne odczucie formy -krytyka pozytywizmu w ujmowaniu mechanizmu obrazowania: rola wyobrażenia i wczucia - funkcjonalne pojęcie formy tekst: A. v. Hildebrand, Problem formy w sztukach plastycznych, tłum. Tadeusz Zatorski, oprac. W. Bałus, Warszawa 2012	W1, U1, K1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
14.	Władysław Strzemiński i Wasilij Kandiński: I. pytanie o dzieło sztuki -poszukiwanie granic obrazu - krytyka mimetyzmu - dzieło jako wyraz świadomości wzrokowej tekst: W. Strzemiński, [O nowej sztuce], w: idem, Wybór pism estetycznych, Kraków 2006 Idem, Świadomość wzrokowa, ibidem. II . Filozofia sztuki W. Kandinskiego - dzieło jako autonomiczna sensowna całość teksty (w przekazanych fragmentach): W. Kandiński, Punkt, linia a płaszczyzna, tłum. S. Fijałkowski, Warszawa 1986. W. Kandiński, O duchowości w sztuce, tłum. S. Fijałkowski, Łódź 1996.	W1, U1, K1
15.	Walter Benjamin: technologia i aura tekst: W. Benjamin, Dzieło sztuki w dobie reprodukcji technicznej, w: idem, Twórca jako wytwórca, red. H. Orłowski, przeł. J Sikorski, Poznań 1975, s. 66–105.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

dyskusja, burza mózgów, seminarium, analiza tekstów

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie pisemne	Na zaliczenie składać się będzie pięć elementów: 1. obecność na zajęciach 2. przygotowanie i przesłanie konspektów wybranych tekstów 3. systematyczne przygotowanie do zajęć (lektura zadanych tekstów) 4. aktywny udział w zajęciach (analiza omawianych tekstów) 5. pisemne kolokwium na zakończenie zajęć

Wymagania wstępne i dodatkowe

udział w zajęciach

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Antropologia kultury

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
obowiązkowy

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.21.05222.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki socjologiczne

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1	egzamin **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	5.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest ukazanie antropologicznej perspektywy widzenia społeczeństwa i kultury oraz sposobów interpretacji zjawisk kulturowych.
C2	Zapoznanie z podstawowymi problemami i pojęciami języka antropologii, oraz głównymi obszarami jej zainteresowań.
C3	Prezentacja rozwoju metod i teorii antropologicznych oraz wskazanie obszarów i możliwości ich zastosowań.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	specyfikę antropologicznych badań nad kulturą i społeczeństwem.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05	egzamin pisemny, esej
W2	student zna podstawowe orientacje teoretyczne w antropologii i potrafi je odnieść do analizy wybranych obszarów kultury	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04	egzamin pisemny, esej
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	odnieść perspektywę antropologiczną do badań w zakresie historii sztuki	HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04	egzamin pisemny, esej
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	student jest gotów stale pogłębiać wiedzę przedmiotową, mając na uwadze konieczność stałej, krytycznej refleksji na stanem badań i wiedzy w wybranym obszarze	HSZ_K2_K01	egzamin pisemny, esej

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
przygotowanie eseju	20
przygotowanie do egzaminu	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	20
konsultacje	10
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	20

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin	ECTS
	130	5.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Zajęcia obejmują następujące bloki tematyczne: 1) Wprowadzenie do antropologii, 2) Badanie kultury w terenie, 3) Teoria i metodologia badań antropologicznych, 4) Język a kultura, 5) Problem „myślenia mitycznego”, 6) Problem uniwersalizmu i relatywizmu kulturowego, 7) Etnocentryzm – nacjonalizm, 8) Globalizacja a problem tożsamości kulturowej, 9) Antropologia wobec sztuki	W1, W2, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

dyskusja, wykład z prezentacją multimedialną, wykład konwersatoryjny, wykład konwencjonalny

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	egzamin pisemny, esej	Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny przedstawionych prac.

Wymagania wstępne i dodatkowe

obecność na zajęciach

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Seminarium poboczne

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.23.05396.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1	- **Forma prowadzenia i godziny zajęć** seminarium: 30	0.0

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 2	zaliczenie na ocenę **Forma prowadzenia i godziny zajęć** seminarium: 30	10.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem seminarium pobocznego jest pogłębienie kompetencji badawczych studenta i przygotowanie go do samodzielnego prowadzenia badań naukowych, a także zapoznanie studentów z zagadnieniami o specyfice różniącej się od tej, która jest przez nich poruszana na seminarium głównym. Tematy prac i zasady ich konstruowania określają prowadzący poszczególne seminaria w porozumieniu ze studentami. Od prowadzących zależy także szczegółowy harmonogram zajęć. Lista seminariów jest podawana przed rozpoczęciem roku akademickiego.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna problematykę dyscypliny, rozumie metodologię badań.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07	zaliczenie na ocenę
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi zdefiniować problematykę dzieła sztuki, posłużyć się odpowiednimi metodami służącymi do jego opisu i interpretacji w szerokim kontekście artystycznym i kulturowym.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U09	zaliczenie na ocenę
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do podejmowania wyzwań związanych z analizą i interpretacją dzieła sztuki. Jest przygotowany do współpracy z dyscyplinami powiązanymi z historią sztuki w celu jak najszerszej analizy i kontekstowego ujęcia badanego problemu.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	zaliczenie na ocenę

Bilans punktów ECTS

Semestr 1

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
seminarium	30	
przygotowanie prezentacji multimedialnej	20	
zbieranie informacji do zadanej pracy	20	
analiza problemu	30	
przygotowanie referatu	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 130	**ECTS** 0.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 2

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć

seminarium	30
analiza problemu	30
przygotowanie prac pisemnych	60
zbieranie informacji do zadanej pracy	30

Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 150	**ECTS** 10.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	**Treści programowe**	**Efekty uczenia się dla przedmiotu**
1.	Na pierwszym roku studiów II stopnia studenci wybierają oprócz seminarium magisterskiego seminarium poboczne, poświęcone sztuce innego okresu, niż na seminarium główne (seminarium kuratorskie, może być łączone ze wszystkimi seminariami epokowymi) . Udział w seminarium pobocznym ma umożliwić uczestnikom zapoznanie się z problemami i metodami badawczymi odmiennymi od problematyki wybranej na magisterium. Studenci wybierający seminarium poboczne, uczestniczą aktywnie w zajęciach oraz przygotowują w I semestrze prezentację lub referat, a następnie w II semestrze przygotowują pisemną pracę, której formuła jest uwarunkowana podjętym tematem. Tematyka prezentacji lub referatu oraz temat pracy rocznej są indywidualnie ustalane na początku roku akademickiego z osobą prowadzącą zajęcia.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 1

Metody nauczania :

analiza przypadków, dyskusja, burza mózgów, seminarium, analiza tekstów

Rodzaj zajęć	**Formy zaliczenia**	**Warunki zaliczenia przedmiotu**
seminarium		przygotowanie referatu/prezentacji

Semestr 2

Metody nauczania :

analiza przypadków, dyskusja, burza mózgów, seminarium, analiza tekstów

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
seminarium	zaliczenie na ocenę	Zaliczenia prac pisemnych dokonuje się na podstawie złożonego egzemplarza pracy w wersji elektronicznej lub papierowej (do uzgodnienia z prowadzącym). Harmonogram prezentowania prac jest ustalany na początku roku akademickiego, a ostateczny termin złożenia pierwszej wersji do poprawki to ostatni dzień zajęć dydaktycznych. Praca może zostać skierowana do poprawy, a wątpliwości powinny zostać wyjaśnione w toku rozmowy ze studentem. Prowadzący zajęcia ma prawo odmówić zaliczenia pracy nieuwzględniającej uzgodnionych poprawek i złożonej po terminie. Warunkiem zaliczenia jest również aktywność na zajęciach oraz obecność (dopuszczalne są dwie nieusprawiedliwione nieobecności w semestrze).

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Seminarium główne

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia sztuki	**Cykl kształcenia** 2026/27
Ścieżka -	**Rok realizacji** 2026/27
Jednostka organizacyjna Wydział Historyczny	**Kod przedmiotu** UJ.WHHSZS.23.05403.26
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Języki wykładowe** polski
Forma studiów studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce
Profil studiów ogólnoakademicki	**Klasyfikacja ISCED** 0222 Historia i archeologia
Obligatoryjność fakultatywny	

Okres	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się**	**Liczba punktów ECTS**
Semestr 1	- **Forma prowadzenia i godziny zajęć** seminarium: 30	0.0

Okres	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się**	**Liczba punktów ECTS**
Semestr 2	zaliczenie na ocenę **Forma prowadzenia i godziny zajęć** seminarium: 30	15.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem seminarium głównego jest pogłębienie kompetencji badawczych studenta i przygotowanie go do samodzielnego prowadzenia badań naukowych, a w konsekwencji do napisania i obronienia pracy magisterskiej. Tematy prac i zasady ich konstruowania określają prowadzący poszczególne seminaria w porozumieniu ze studentami. Od prowadzących zależy także szczegółowy harmonogram zajęć. Lista seminariów jest podawana przed rozpoczęciem roku akademickiego

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna w pogłębionym stopniu klasyczne i najnowsze metody badań historyczno-artystycznych. Ma gruntowną wiedzę na temat nurtów i tendencji artystycznych związanych z tematem wybranym przez niego w ramach seminarium i dobrze orientuje się w dotyczącej go literaturze przedmiotu. Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony prawa autorskiego.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W08, HSZ_K2_W09, HSZ_K2_W10	zaliczenie na ocenę, brak zaliczenia
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi, w praktyce pisania pracy naukowej, poprawnie stosować metody badawcze, terminologię oraz wiedzę teoretyczną i historyczno-artystyczną przyswojone na zajęciach prowadzonych w kolejnych latach studiów. Posiada umiejętność wyszukiwania informacji w różnych źródłach oraz poddawania ich krytycznej weryfikacji i selekcji. Jest w stanie dokonać samodzielnej analizy i interpretacji wybranego materiału badawczego, prawidłowo formułować problemy badawcze, budować argumentację, wyciągać wnioski, krytycznie ocenić aktualny stan badań. Potrafi stworzyć tekst naukowy spełniający wymagania stawiane pracom magisterskim z historii sztuki.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10	zaliczenie na ocenę, brak zaliczenia
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów poszerzać wiedzę i umiejętności z wybranej dyscypliny i specjalności naukowej oraz samodzielnie budować swój warsztat naukowy, przestrzegać zasad uczciwości i rzetelności naukowej, brać aktywny udział w dyskusji, prezentować wyniki swojej pracy badawczej w formie adekwatnej do sytuacji.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K06	zaliczenie na ocenę, brak zaliczenia

Bilans punktów ECTS

Semestr 1

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
seminarium	30	
przygotowanie do zajęć	120	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 150	**ECTS** 0.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 2

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
seminarium	30
przygotowanie do zajęć	270

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin	ECTS
	300	15.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Tematyka zajęć jest zależna od zakresu chronologicznego i tematycznego danego seminarium oraz podejmowanej na nim problematyki specjalistycznej.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 1

Metody nauczania :

ćwiczenia przedmiotowe, analiza przypadków, dyskusja, wykład z prezentacją multimedialną, burza mózgów, seminarium, analiza tekstów

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
seminarium	brak zaliczenia	Frekwencja i aktywność na zajęciach (dopuszczalne dwie nieusprawiedliwione nieobecności).

Semestr 2

Metody nauczania :

ćwiczenia przedmiotowe, analiza przypadków, dyskusja, wykład z prezentacją multimedialną, burza mózgów, seminarium, analiza tekstów

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
seminarium	zaliczenie na ocenę	Warunkami zaliczenia przedmiotu są: regularne uczęszczanie na zajęcia (dopuszczalna dwie nieobecności nieusprawiedliwione), aktywny udział w seminarium, złożenie pracy zaliczeniowej i jej pozytywne ocenienie przez prowadzącego seminarium. Postępy w pisaniu pracy będę sprawdzane w trakcie referowania jej fragmentów na seminarium i w czasie konsultacji z prowadzącym seminarium. Praca może zostać skierowana do poprawy, a wątpliwości powinny zostać wyjaśnione w toku rozmowy ze studentem. Prowadzący zajęcia ma prawo odmówić zaliczenia pracy nieuwzględniającej uzgodnionych poprawek. Wymagana jest umiejętność napisania i właściwego zredagowania (kompozycja, przypisy, dobór ilustracji) tekstu o rozmiarach typowego artykułu naukowego, poświęconego różnym aspektom historii sztuki z wykorzystaniem literatury polskiej i obcojęzycznej. Oceniana jest nie tylko wiedza studenta, ale przede wszystkim umiejętność jej precyzyjnego zaprezentowania z użyciem właściwej terminologii.

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

English for Historical Studies C1+

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.23.13163.26

Języki wykładowe
angielski

Dyscypliny
Językoznawstwo

Klasyfikacja ISCED
0231 Nauka języków

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1	zaliczenie na ocenę **Forma prowadzenia i godziny zajęć** lektorat: 30	0.0

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 2	egzamin **Forma prowadzenia i godziny zajęć** lektorat: 30	6.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Doskonalenie umiejętności rozumienia i analizy tekstów ustnych i pisemnych właściwych dla studiowanego kierunku.
C2	Doskonalenie umiejętności wypowiadania się i prezentowania w formie ustnej i pisemnej zagadnień właściwych dla studiowanego kierunku.
C3	Rozwijanie słownictwa właściwego dla studiowanego kierunku.
C4	Doskonalenie umiejętności prowadzenia interakcji ustnej i pisemnej.
C5	Doskonalenie umiejętności mediacji językowej w komunikacji ustnej i pisemnej.
C6	Doskonalenie umiejętności kontynuowania samodzielnego kształcenia językowego.
C7	Rozwijanie kompetencji pozajęzykowych umożliwiających uczestnictwo w życiu akademickim i zawodowym.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	słownictwo specjalistyczne właściwe dla studiowanego kierunku studiów w zakresie pozwalającym na swobodne użycie języka w mowie i piśmie	HSZ_K2_W02	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
W2	rodzaje tekstów ustnych i pisemnych właściwych dla studiowanego kierunku	HSZ_K2_W02	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
W3	potrzebę uczenia się przez całe życie oraz sposoby samokształcenia językowego w celu osiągnięcia sukcesu zawodowego	HSZ_K2_W02	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
W4	elementy języka akademickiego właściwego dla studiowanego kierunku	HSZ_K2_W02	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	zrozumieć złożone treści wykładów i innych wypowiedzi na tematy związane z życiem zawodowym i akademickim	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U11	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
U2	zrozumieć złożone treści artykułów naukowych i popularnonaukowych oraz innych wypowiedzi pisemnych właściwych dla studiowanego kierunku	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U11	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
U3	wyrazić w formie pisemnej i ustnej opinie na tematy związane ze studiowanym kierunkiem i poprzeć je argumentami	HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10, HSZ_K2_U11	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
U4	streścić dłuższe, złożone teksty i wykłady akademickie lub inne wystąpienia związane ze studiowanym kierunkiem	HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10, HSZ_K2_U11	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
U5	napisać tekst o charakterze akademickim i/lub zawodowym właściwy dla studiowanego kierunku	HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U11	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
U6	przedstawić zagadnienia związane ze studiowanym kierunkiem w wypowiedziach ustnych różnego typu, np. w wystąpieniach publicznych, rozmowach formalnych i nieformalnych	HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U10, HSZ_K2_U11	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
U7	prowadzić interakcję ustną i pisemną w typowych sytuacjach zawodowych i w środowisku akademickim	HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10, HSZ_K2_U11	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
U8	stosować mediację językową w komunikacji ustnej i pisemnej	HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10, HSZ_K2_U11	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
U9	samodzielnie rozwijać kompetencje językowe	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
U10	przygotować się do procesu rekrutacji	HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10, HSZ_K2_U11	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	współdziałania w grupie, akceptując różnorodność postaw i opinii oraz budując relacje oparte na poszanowaniu wielokulturowości	HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K07	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
K2	udziału w życiu akademickim, zawodowym i społecznym, dzieląc się wiedzą i popularyzując wiedzę	HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K07	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
K3	kontynuowania samokształcenia językowego	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K06	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
K4	interpretacji i oceny informacji i argumentów, wyciągania wniosków, rozpoznawania stanowisk oraz do prezentacji własnego punktu widzenia w sposób spójny i zrozumiały	HSZ_K2_K04	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
K5	wzięcia udziału w procesie rekrutacji	HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny

Bilans punktów ECTS

Semestr 1

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
lektorat	30	
poznanie terminologii obcojęzycznej	10	
przygotowanie do testu zaliczeniowego	10	
przygotowanie do zajęć	20	
przygotowanie prac pisemnych	10	
rozwiązywanie testów i zadań zamieszczonych na platformie zdalnego nauczania	10	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 0.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 2

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
lektorat	30	
poznanie terminologii obcojęzycznej	5	
przygotowanie do testu zaliczeniowego	5	
przygotowanie do zajęć	10	
przygotowanie prac pisemnych	5	
rozwiązywanie testów i zadań zamieszczonych na platformie zdalnego nauczania	5	
przygotowanie do egzaminu	10	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 70	**ECTS** 6.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Analiza wybranych kierunkowych wykładów i wystąpień.	W1, W2, W4, U1, U4, U8, U9, K3
2.	Analiza wybranych kierunkowych artykułów naukowych i popularnonaukowych.	W1, W2, W4, U2, U4, U8, U9, K3
3.	Tworzenie tekstów akademickich i właściwych dla studiowanego kierunku: academic essay, article, summary, propsal - dwie formy do wyboru przez prowadzącego.	W2, W4, U10, U3, U4, U5, U7, U8, U9, K1, K2, K3, K4
4.	Wypowiedź ustna o charakterze akademickim/ zawodowym związana ze studiowanym kierunkiem.	W1, W2, W3, W4, U10, U3, U4, U6, U7, U8, U9, K1, K2, K3, K4
5.	Przygotowanie do procesu rekrutacji, związanego z ubieganiem się o pracę (staż, grant).	W1, W3, U1, U10, U3, U5, U6, U7, U8, U9, K1, K2, K3, K4, K5
6.	Tematyka i słownictwo specjalistyczne właściwe dla historii, historii sztuki, ochrony dóbr kultury, etnologii i antropologii kultury. 1. Selected historical periods 2. Description and analysis of historical figures and events 3. History of Anglo-Saxon countries - selected issues 4. History of Poland - selected issues 5. European and world history – selected issues 6. Social history - selected issues 7. History of art - selected issues 8. Ethnology and anthropology of culture – selected issues Dobór tematów pozostaje w gestii prowadzącego.	W1, W2, W3, W4, U1, U10, U2, U3, U4, U5, U6, U7, U8, U9, K1, K2, K3, K4
7.	Opcjonalnie wybrane zagadnienia gramatyczne związane z realizowanymi treściami.	W4, U5, K1, K3

Informacje rozszerzone

Semestr 1

Metody nauczania :

konwersatorium językowe, metody e-learningowe, analiza przypadków, dyskusja, burza mózgów

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
lektorat	zaliczenie na ocenę	Każdy semestr nauki na lektoracie języka obcego kończy się zaliczeniem na ocenę, a cały kurs egzaminem. Zaliczenie: Zdobycie minimum 60% punktów możliwych do uzyskania w ciągu semestru z testów (np. rozumienie ze słuchu, rozumienie tekstu pisanego), prac pisemnych i wypowiedzi ustnych (np. wygłoszenie prezentacji, udział w dyskusji) Obowiązkowa obecność na zajęciach. W semestrze student może bez usprawiedliwienia opuścić dwa spotkania.

Semestr 2

Metody nauczania :

burza mózgów, dyskusja, analiza przypadków, metody e-learningowe, konwersatorium językowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
lektorat	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny	Każdy semestr nauki na lektoracie języka obcego kończy się zaliczeniem na ocenę, a cały kurs egzaminem. Zaliczenie: Zdobycie minimum 60% punktów możliwych do uzyskania w ciągu semestru z testów (np. rozumienie ze słuchu, rozumienie tekstu pisanego), prac pisemnych i wypowiedzi ustnych (np. wygłoszenie prezentacji, udział w dyskusji) Obowiązkowa obecność na zajęciach. W semestrze student może bez usprawiedliwienia opuścić: dwa spotkania. Egzamin składa się z części pisemnej i ustnej. Warunkiem zaliczenia egzaminu jest uzyskanie minimum 60% punktów zarówno za część pisemną jak i ustną. Do części ustnej egzaminu mogą przystąpić studenci, którzy zdali część pisemną. Ocena końcowa wyliczana jest przez dodanie wyników punktowych uzyskanych z części pisemnej i ustnej, z zastrzeżeniem dotyczącym systemu premii, przewidzianego dla studentów uczestniczących w lektoracie organizowanym przez JCJ. W przypadku uzyskania oceny pozytywnej z egzaminu, ocena ta może zostać podwyższona o pół stopnia, zgodnie ze skalą ocen wynikającą z Regulaminu studiów, pod warunkiem, że student przed podejściem do egzaminu uczestniczył w zajęciach lektoratu organizowanych przez JCJ, bezpośrednio poprzedzających egzamin i uzyskał w ramach tych zajęć zaliczenie wszystkich semestrów przewidzianych programem studiów, zgodnie z wymogami zaliczenia opisanymi w sylabusie.

Wymagania wstępne i dodatkowe

Biegłość językowa na poziomie C1 zgodnie ze skalą Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego: - znajomość zasad gramatycznych i leksykalnych koniecznych do osiągnięcia biegłości na poziomie C1 w języku obcym, umiejętność komunikowania się w mowie i w piśmie w sytuacjach życia codziennego oraz uniwersyteckiego na poziomie C1.

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

English for Historical Studies B2+

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.23.13162.26

Języki wykładowe
angielski

Dyscypliny
Językoznawstwo

Klasyfikacja ISCED
0231 Nauka języków

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1	zaliczenie na ocenę **Forma prowadzenia i godziny zajęć** lektorat: 30	0.0

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 2	egzamin **Forma prowadzenia i godziny zajęć** lektorat: 30	6.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Rozwijanie umiejętności rozumienia i analizy tekstów ustnych i pisemnych właściwych dla studiowanego kierunku.
C2	Rozwijanie umiejętności wypowiadania się w formie ustnej i pisemnej na tematy związane ze studiowanym kierunkiem.
C3	Rozwijanie znajomości słownictwa właściwego dla studiowanego kierunku.
C4	Rozwijanie umiejętności prowadzenia interakcji ustnej i pisemnej.
C5	Rozwijanie umiejętności mediacji językowej w komunikacji ustnej i pisemnej.
C6	Rozwijanie umiejętności kontynuowania samodzielnego kształcenia językowego.
C7	Rozwijanie kompetencji pozajęzykowych umożliwiających uczestnictwo w życiu akademickim i zawodowym.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	słownictwo specjalistyczne właściwe dla studiowanego kierunku studiów w zakresie pozwalającym na w miarę swobodne użycie języka w mowie i piśmie	HSZ_K2_W02	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
W2	rodzaje tekstów ustnych i pisemnych właściwych dla studiowanego kierunku	HSZ_K2_W02	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
W3	potrzebę uczenia się przez całe życie oraz sposoby samokształcenia językowego w celu osiągnięcia sukcesu zawodowego	HSZ_K2_W02	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
W4	elementy języka akademickiego właściwego dla studiowanego kierunku	HSZ_K2_W02	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	zrozumieć główne treści wykładów i innych wypowiedzi na tematy związane z życiem zawodowym i akademickim	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U11	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
U2	zrozumieć główne treści artykułów naukowych i popularnonaukowych oraz innych wypowiedzi pisemnych właściwych dla studiowanego kierunku	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U11	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
U3	wyrazić w formie pisemnej i ustnej opinie na tematy związane ze studiowanym kierunkiem i poprzeć je argumentami	HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10, HSZ_K2_U11	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
U4	streścić teksty, wykłady lub inne wystąpienia związane ze studiowanym kierunkiem	HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10, HSZ_K2_U11	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
U5	napisać tekst o charakterze akademickim i/lub zawodowym właściwy dla studiowanego kierunku	HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U11	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
U6	przedstawić zagadnienia związane ze studiowanym kierunkiem w wypowiedziach ustnych różnego typu, np. w wystąpieniach publicznych, rozmowach formalnych i nieformalnych	HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U10, HSZ_K2_U11	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
U7	prowadzić interakcję ustną i pisemną w typowych sytuacjach zawodowych i w środowisku akademickim	HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10, HSZ_K2_U11	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
U8	stosować mediację językową w komunikacji ustnej i pisemnej	HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10, HSZ_K2_U11	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
U9	samodzielnie rozwijać kompetencje językowe	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
U10	przygotować się do procesu rekrutacji	HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10, HSZ_K2_U11	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	współdziałania w grupie, akceptując różnorodność postaw i opinii oraz budując relacje oparte na poszanowaniu wielokulturowości	HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K07	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
K2	wzięcia udziału w życiu akademickim, zawodowym i społecznym, dzieląc się wiedzą i popularyzując wiedzę	HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K07	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
K3	interpretacji i oceny informacji i argumentów, wyciągania wniosków, rozpoznawania stanowisk oraz do prezentacji własnego punktu widzenia w sposób spójny i zrozumiały	HSZ_K2_K04	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny
K4	wzięcia udziału w procesie rekrutacji	HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny

Bilans punktów ECTS

Semestr 1

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
lektorat	30	
poznanie terminologii obcojęzycznej	10	
przygotowanie do testu zaliczeniowego	10	
przygotowanie do zajęć	20	
przygotowanie prac pisemnych	10	
rozwiązywanie testów i zadań zamieszczonych na platformie zdalnego nauczania	10	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 0.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 2

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
lektorat	30	
poznanie terminologii obcojęzycznej	5	
przygotowanie do testu zaliczeniowego	5	
przygotowanie do zajęć	10	
przygotowanie prac pisemnych	5	
rozwiązywanie testów i zadań zamieszczonych na platformie zdalnego nauczania	5	
przygotowanie do egzaminu	10	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 70	**ECTS** 6.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Analiza wybranych kierunkowych wykładów i wystąpień.	W1, W2, W4, U1, U4, U8, U9, K3

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
2.	Analiza wybranych kierunkowych artykułów naukowych i popularnonaukowych.	W1, W2, W4, U2, U4, U8, U9, K3
3.	Tworzenie tekstów akademickich i właściwych dla studiowanego kierunku: academic essay, article, summary, propsal - dwie formy do wyboru przez prowadzącego.	W2, W4, U10, U3, U4, U5, U7, U8, U9, K1, K2, K3, K4
4.	Wypowiedź ustna o charakterze akademickim/ zawodowym związanym ze studiowanym kierunkiem.	W1, W2, W3, W4, U10, U3, U4, U6, U7, U8, U9, K1, K2, K3, K4
5.	Przygotowanie do procesu rekrutacji, związanego z ubieganiem się o pracę (staż, grant).	W1, W3, U1, U10, U3, U5, U6, U7, U8, U9, K1, K2, K3, K4
6.	Tematyka i słownictwo specjalistyczne właściwe dla historii, historii sztuki, ochrony dóbr kultury, etnologii i antropologii kultury. 1. Selected historical periods 2. Description and analysis of historical figures and events 3. History of Anglo-Saxon countries - selected issues 4. History of Poland - selected issues 5. European and world history – selected issues 6. Social history - selected issues 7. History of art - selected issues 8. Ethnology and anthropology of culture – selected issues Dobór tematów pozostaje w gestii prowadzącego.	W1, W2, W3, W4, U1, U10, U2, U3, U4, U5, U6, U7, U8, U9, K1, K2, K3, K4
7.	Opcjonalnie wybrane zagadnienia gramatyczne związane z realizowanymi treściami.	W4, U5, K1, K3

Informacje rozszerzone

Semestr 1

Metody nauczania :

konwersatorium językowe, metody e-learningowe, analiza przypadków, dyskusja, burza mózgów

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
lektorat	zaliczenie na ocenę	Każdy semestr nauki na lektoracie języka obcego kończy się zaliczeniem na ocenę, a cały kurs egzaminem. Zaliczenie: Zdobycie minimum 60% punktów możliwych do uzyskania w ciągu semestru z testów (np. rozumienie ze słuchu, rozumienie tekstu pisanego), prac pisemnych i wypowiedzi ustnych (np. wygłoszenie prezentacji, udział w dyskusji) Obowiązkowa obecność na zajęciach. W semestrze student może bez usprawiedliwienia opuścić dwa spotkania.

Semestr 2

Metody nauczania :

burza mózgów, dyskusja, analiza przypadków, metody e-learningowe, konwersatorium językowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
lektorat	zaliczenie na ocenę, egzamin pisemny / ustny	Każdy semestr nauki na lektoracie języka obcego kończy się zaliczeniem na ocenę, a cały kurs egzaminem. Zaliczenie: Zdobycie minimum 60% punktów możliwych do uzyskania w ciągu semestru z testów (np. rozumienie ze słuchu, rozumienie tekstu pisanego), prac pisemnych i wypowiedzi ustnych (np. wygłoszenie prezentacji, udział w dyskusji) Obowiązkowa obecność na zajęciach. W semestrze student może bez usprawiedliwienia opuścić: dwa spotkania. Egzamin składa się z części pisemnej i ustnej. Warunkiem zaliczenia egzaminu jest uzyskanie minimum 60% punktów zarówno za część pisemną jak i ustną. Do części ustnej egzaminu mogą przystąpić studenci, którzy zdali część pisemną. Ocena końcowa wyliczana jest przez dodanie wyników punktowych uzyskanych z części pisemnej i ustnej, z zastrzeżeniem dotyczącym systemu premii, przewidzianego dla studentów uczestniczących w lektoracie organizowanym przez JCJ. W przypadku uzyskania oceny pozytywnej z egzaminu, ocena ta może zostać podwyższona o pół stopnia, zgodnie ze skalą ocen wynikającą z Regulaminu studiów, pod warunkiem, że student przed podejściem do egzaminu uczestniczył w zajęciach lektoratu organizowanych przez JCJ, bezpośrednio poprzedzających egzamin i uzyskał w ramach tych zajęć zaliczenie wszystkich semestrów przewidzianych programem studiów, zgodnie z wymogami zaliczenia opisanymi w sylabusie.

Wymagania wstępne i dodatkowe

Biegłość językowa na poziomie B2 zgodnie ze skalą Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego: - znajomość zasad gramatycznych i leksykalnych koniecznych do osiągnięcia biegłości na poziomie B2 w języku obcym, umiejętność komunikowania się w mowie i w piśmie w sytuacjach życia codziennego oraz uniwersyteckiego na poziomie B2.

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Ochrona zabytków sztuki

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.13429.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	egzamin **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	4.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zabytki sztuki w ciągu wieków ulegały rozmaitym interwencjom konserwatorskim. Ich natura była zależna od przyjmowanych założeń i obowiązującej doktryny konserwatorskiej. Znajomość historycznych uwarunkowań prac konserwatorskich oraz zrozumienie współczesnych poglądów konserwatorskich są niezbędne dla właściwej analizy dzieła sztuki. Celem zajęć jest nauczenie dostrzegania i rozumienia nawarstwień konserwatorskich w danym dziele sztuki.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie konserwatorskie uwarunkowania doktrynalne, które w ciągu wieków wpływały na sposób traktowania dzieła sztuki.	HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06	egzamin pisemny
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi interpretować dzieło sztuki z uwzględnieniem zmian w jego stanie zachowania. Interpretacja jest powiązana z obowiązującymi doktrynami konserwatorskimi w danej epoce.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U06	egzamin pisemny
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do udziału w dyskusji nad kierunkami interwencji konserwatorskich, z dostrzeżeniem problemu ochrony wartości dzieła sztuki.	HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	egzamin pisemny

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
analiza dokumentów programowych	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 120	**ECTS** 4.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Zabytek, a dzieło sztuki - podstawowe pojęcia. 2. Historyczna ewolucja postrzegania pojęć zabytek i dzieło sztuki 3. Uwarunkowania doktrynalne interwencji konserwatorskich 4. Ewolucja doktryny konseratorskiej 5. Problem wartościowania zabytków 6. Zagadnienia autentyzmu i integralności zabytku sztuki 7. Poszerzanie pojęcia zabytku, zabytki nieartystyczne. 8. Zasady konserwatorskie, a zabytki sztuki. 9. Granice współczesności - zabytek sztuki, a dobro kultury współczesnej. 10. Zabytek sztuki wobec nowych koncpecji doktrynalnych i poszerzania możliwości technicznych ingerencji w materię dzieła.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza przypadków, dyskusja, wykład z prezentacją multimedialną, analiza tekstów

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	egzamin pisemny	Test otwarty, uwarunkowania doktrynalne ochrony zabytków sztuki.

Wymagania wstępne i dodatkowe

brak

Praktyczny warsztat badacza

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia sztuki	**Cykl kształcenia** 2026/27
Ścieżka -	**Rok realizacji** 2026/27, 2027/28
Jednostka organizacyjna Wydział Historyczny	**Kod przedmiotu** UJ.WHHSZS.2F.13431.26
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Języki wykładowe** polski
Forma studiów studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce
Profil studiów ogólnoakademicki	**Klasyfikacja ISCED** 0222 Historia i archeologia
Obligatoryjność fakultatywny	

Okresy Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** egzamin **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	**Liczba punktów ECTS** 4.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Kurs ma charakter praktycznego warsztatu, którego celem jest przygotowanie studentów do kontynuacji działalności naukowej po studiach magisterskich.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie: wymagania rekrutacyjne do Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych UJ; przebieg i główne etapy studiów doktoranckich (w szkołach doktorskich); zasady organizacji i udziału wybranych konkursów o dofinansowanie działalności naukowej; wymagania uczelnianych konkursów wyjazdowych oraz niektórych pozauczelnianych możliwości finansowania wyjazdów; etapy przygotowania do wyjazdu zagranicznego lub krajowego; ekonomiczne i prawne czynniki działalności badawczej oraz jej aspekty etyczne.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W08	egzamin pisemny
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi: opracować projekt planu badawczego według wymogów rekrutacyjnych Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych UJ; samodzielnie wyszukiwać i aplikować o dofinansowanie działalności badawczej; samodzielnie wyszukiwać i aplikować o stypendia wyjazdowe.	HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08	egzamin pisemny
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student ma świadomość możliwości kontynuowania własnej działalności naukowej w ramach studiów doktoranckich.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	egzamin pisemny
K2	Student jest gotów do: pozyskiwania uczelnianych i zewnętrznych źródeł finansowania własnej działalności badawczej; wyjazdów zagranicznych i krajowych w celu prowadzenia badań i popularyzacji ich wyników w międzynarodowym środowisku akademickim.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	egzamin pisemny

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
rozwiązywanie zadań	30	
wykonanie ćwiczeń	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 120	**ECTS** 4.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Kurs ma charakter praktycznego warsztatu — mającego na celu przygotowanie studentów do kontynuacji działalności naukowej po studiach magisterskich — i składa się z 3 bloków tematycznych: Rekrutacja na studia doktoranckie i ich organizacja (4 spotkania = 6 h) Zajęcia mają przybliżyć zasady przygotowania projektu planu badawczego do Szkoły Doktorskiej (na przykładzie zasad Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych UJ) i przebieg kolejnych etapów rekrutacji, jak również organizację studiów doktoranckich w zakresie naukowym i dydaktycznym. Finansowanie działalności naukowej: wnioski grantowe (8 spotkań = 12 h) Przedstawione będą warunki udziału w konkursach o dofinansowanie działalności naukowej oraz procedury wypełniania i rozliczania wniosków (na przykładzie projektów Ministerstwa Edukacji i Nauki, Narodowego Centrum Nauki, Fundacji na rzecz Nauki Polskiej lub Uniwersytetu Jagiellońskiego). 3. Finansowanie i organizacja krajowych i zagranicznych wyjazdów stypendialnych i badawczych (8 spotkań = 12 h) Omówione zostaną wybrane źródła finansowania badań oraz obowiązujące w nich procedury wyjazdowe i rozliczeniowe, ogólne zasady kalkulowania wyjazdów zagranicznych i krajowych, niezbędne formalności przed, w trakcie i po wyjeździe, a także praktyczne wskazówki dotyczące wyszukiwania i aplikowania o stypendia wyjazdowe oraz przygotowania do samego wyjazdu.	W1, U1, K1, K2

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza przypadków, wykład z prezentacją multimedialną, wykład konwersatoryjny, wykład konwencjonalny

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	egzamin pisemny	Obecność na zajęciach (dopuszczalna nieobecność na 20% zajęć), aktywność na zajęciach, przygotowanie do zajęć, zdanie egzaminu sprawdzającego praktyczne umiejętności nabyte w czasie zajęć, np. wypełnienie wniosku grantowego, przygotowanie wniosku wyjazdowego itp.

Promocja i popularyzacja sztuki

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.13443.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	egzamin **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	4.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Prezentacja perspektyw zawodowych związanych z popularyzacją sztuki.
C2	Przedstawienie znaczenia popularyzacji sztuki w ramach działalności instytucji kultury, organizacji pozarządowych i społeczności lokalnych.
C3	Rola popularyzacji w historii sztuki wobec innych dziedzin pokrewnych m.in. animacji kultury, promocji dziedzictwa, edukacji muzealnej.
C4	Omówienie zasad tworzenia i ćwiczenie różnego rodzaju tekstów popularnonaukowych związanych ze sztuką i historią sztuki uwzględnieniem różnych grup odbiorców i mediów.
C5	Omówienie przykładów działań popularyzatorskich związanych ze sztuką i przygotowanie scenariuszy tego typu działań.
C6	Podstawowe zagadnienia edukacji muzealnej i edukacji nieformalnej.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Cele i przykłady działalności w zakresie popularyzacji i promocji sztuki wybranych instytucji kultury w Polsce i na świecie oraz inne ramy działalności popularyzatorskiej (organizacje pozarządowe, lokalne społeczności, działania indywidualne).	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W10	egzamin pisemny
W2	Znaczenie historii sztuki i jej metodologii wobec innych dziedzin nauki związanych z popularyzacją sztuki.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W10	egzamin pisemny
W3	Przykłady formy działań popularyzatorskich, kampanii promocyjnych w instytucjach kultury i w ramach działań NGO.	HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W10	egzamin pisemny
W4	Metody mówienia i pisania o sztuce w odniesieniu do różnych grup odbiorców, z uwzględnieniem ich specyficznych potrzeb.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09, HSZ_K2_W10	egzamin pisemny
W5	Typy tekstów popularnonaukowych z ich charakterystyką językową, metodologiczną i typem odbiorcy, który implikują.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W09	egzamin pisemny
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Przygotować tekst popularnonaukowy uwzględniający potrzebę dostosowania języka i rodzaju interpretacji dzieła do założonych celów (grupy odbiorczej, medium, kontekstu prezentacji)	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09	egzamin pisemny
U2	Przygotować scenariusz zajęć edukacyjnych w oparciu o założone cele popularyzacji.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10	egzamin pisemny
U3	Krytycznie analizować istniejące formy działań popularyzatorskich - instytucjonalnych i nieformalnych, ich cele społeczne oraz efektywność.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07	egzamin pisemny
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
K1	Przygotowania tekstu popularnonaukowego.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06	egzamin pisemny
K2	Przygotowania scenariusza zajęć edukacyjnych, projektu edukacyjnego lub kampanii społecznej związanej z promocją sztuki w jej szerokim społecznym kontekście.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07	egzamin pisemny
K3	Podjęcia współpracy z podmiotami, które stawiają sobie za cel popularyzację sztuki.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07	egzamin pisemny

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do testu zaliczeniowego	20	
przygotowanie prezentacji multimedialnej	10	
przygotowanie prac pisemnych	20	
przygotowywanie projektów	10	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	20	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 110	**ECTS** 4.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Obecności sztuki w przestrzeni publicznej i znaczenie społeczne sztuki.	W1, W2, W4, U3, K1, K2, K3
2.	Cele i zadania popularyzacji sztuki.	W1, W2, W5, U3, K1, K2, K3
3.	Instytucje zwiazane z promocją i popularyzacją sztuki - formy działań popularyzatorskich.	W1, W3, U3, K3

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
4.	Definiowanie potrzeb i oczekiwań różnych grup odbiorców (np. audiodeskrypcja).	W2, W3, W4, W5, U1, U2, K1, K2
5.	Sztuka i historia sztuki w mediach, znaczenie mediów społecznościowych.	W4, W5, U3, K1, K2, K3
6.	Działania organizacji pozarządowych i społeczności lokalnych na rzecz promocji sztuki i dziedzictwa.	W1, W3, U3, K3
7.	Historia sztuki w edukacji nieformalnej	W1, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2, K3
8.	Formy współpracy historyka sztuki z artystą, animatorem kultury, przedstawicielem lokalnej społeczności.	W1, W2, U1, U2, U3, K3
9.	Formy działań popularyzatorskich, jak m.in.: projety edukacyjne, szlaki kulturowe, warsztaty edukacyjne, spacery i wycieczki edukacyjne, karty pracy dla różnych grup wiekowych, działania partycypacyjne, akcje artystyczne, działania eksperymentalne, filmy promocyjne, audycje radiowe.	W2, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3
10.	Warsztaty pisania tekstów, np. scenariusz wywiadu z artystą, nota prasowa, krótki tekst popularnonaukowy dla młodych odbiorców, tekst do przewodnika turystycznego, audiobook, podkast	W2, W4, W5, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza przypadków, dyskusja, wykład z prezentacją multimedialną, wykład konwersatoryjny, burza mózgów, metoda projektów, analiza tekstów

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	egzamin pisemny	test pytań otwartych

Wymagania wstępne i dodatkowe

Obowiązkowa obecność na zajęciach, dopuszczone są dwie nieobecności nieusprawiedliwione w semestrze.

Praktyka organizacji wystaw

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.13428.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	egzamin **Forma prowadzenia i godziny zajęć** ćwiczenia: 30	4.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest omówienie procesu organizacji wystawy w instytucjach o różnym charakterze (muzeum, galeria) i przygotowanie własnego projektu organizacyjnego wystawy (z uwzględnieniem harmonogramu, budżetu, listy obiektów, scenariusza, pomysłów aranżacyjnych, programów promocyjnych i edukacyjnych). W ramach zajęć istnieje możliwość przygotowania lub współpracy w przygotowaniu wystawy studenckiej (do ustalenia z prowadzącym).

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	poszczególne etapy tworzenia i organizacji wystawy i wydarzenia kulturalnego	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W10	egzamin pisemny, projekt
W2	zjawiska związane z polityką wystawienniczą instytucji, warunkami prawnymi i finansowymi organizacji wystaw i wydarzeń kulturalnych	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W10	egzamin pisemny, projekt
W3	podstawowe informacje dotyczące fundraisingu	HSZ_K2_W10	egzamin pisemny, projekt
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	stworzyć projekt wystawy lub wydarzenia kulturalnego uwzględniając różne posiadane i niezbędne zasoby organizatora	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08	projekt
U2	opracować budżet wystawy lub wydarzenia kulturalnego	HSZ_K2_U03	projekt
U3	opracować plan zarządzania i administrowania projektem wystawienniczym lub wydarzeniem kulturalnym z uwzględnieniem specyfiki różnych instytucji	HSZ_K2_U03	projekt
U4	zapanować działania związane z opracowaniem wytycznych, zamówieniem i wykonaniem projektu aranżacji wystawy lub wydarzenia kulturalnego, ich produkcji, demontażu wystawy	HSZ_K2_U03	projekt
U5	opracować konspekt scenariusza wystawy lub wydarzenia kulturalnego oraz towarzyszących jej elementów interpretacyjnych (napisy, podpisy, plansze)	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U09	projekt
U6	wskazać potencjalne źródło finansowania projektu kulturalnego	HSZ_K2_U03	projekt
U7	przygotować przykładowy program edukacyjny towarzyszący wystawie i wydarzeniu kulturalnemu	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06	projekt
U8	opracować przykładowy plan promocji wystawy i wydarzenia kulturalnego	HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U08	projekt
U9	opracować plan wydawniczy towarzyszący wystawie i wydarzeniu kulturalnemu	HSZ_K2_U03	projekt
U10	przeprowadzić ewaluację wystawy i wydarzenia kulturalnego	HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04	projekt
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	student gotów jest do podjęcia współpracy w ramach zespołu projektowego z różnymi typami instytucji kultury i przedstawicielami różnych specjalności	HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07	projekt

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
K2	student jest gotów do podjęcia zarządzania projektem	HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07	projekt
K3	określenia potrzeb różnych grup odbiorców wystaw lub wydarzeń kulturalnych z uwzględnieniem specyfiki ich kompetencji kulturowych	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07	projekt

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
ćwiczenia	30	
przygotowanie projektu	15	
zbieranie informacji do zadanej pracy	20	
poprawa projektu	5	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	10	
przygotowanie do egzaminu	20	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 100	**ECTS** 4.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Planowanie wystawy i wydarzenia kulturalnego z uwzględnieniem posiadanych i niezbędnych zasobów;	W1, W2, U1, K1, K2
2.	Budżetowanie (wraz z tworzeniem zapytań ofertowych)	W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2
3.	Wykonanie planu logistycznego; administracja z uwzględnieniem typów i specyfiki funkcjonowania instytucji kulturalnych	W1, W2, U1, U3, K1, K2
4.	Praktyczne aspekty adaptacji i aranżacji przestrzeni wystawienniczej; scenografia i montaż/demontaż ekspozycji	W1, W2, U1, U4, K1, K2
5.	Produkcja wystawy transport, ubezpieczenie i magazynowanie obiektów	W1, W2, U1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
6.	Formy współpracy z instytucjami, artystami, kuratorami	W1, W2, U1, U3, K1, K2
7.	Wybrane aspekty fundraisingu	W1, W3, U1, U2, U6
8.	Promocja wydarzenia; budowanie oferty komercyjnej;	W1, W2, U8, K1, K2, K3
9.	Proces i plan wydawniczy	W1, U1, U2, U9, K1, K2
10.	Dokumentacja fotograficzna i filmowa	W1, U1
11.	Postpromocja projektu oraz tworzenie oferty eksportowej	W1, W3, U3
12.	Przygotowanie programu edukacyjnego wystawy	W1, U1, U7, K1, K2, K3
13.	Przygotowanie konspektu i scenariusza wystawy	W1, W2, U1, U10, U5, K1, K2, K3
14.	Rozliczanie oraz ewaluacja merytoryczna i finansowa projektu	W1, U10

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

metoda projektów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	egzamin pisemny, projekt	Zaliczenie przedmiotu odbywa się na podstawie przyjętej pracy pisemnej (karty projektu wystawy) oraz zdanego egzaminu pisemnego. Egzamin ma formę testu składającego się z pytań otwartych, na które odpowiedzi winny być udzielane pełnymi zdaniami. Pod uwagę brane jest również regularne uczęszczanie na zajęcia (dopuszczalne dwie nieusprawiedliwione nieobecności) oraz aktywny udział w dyskusjach

Wymagania wstępne i dodatkowe

Uczestnictwo w zajęciach, dopuszczone są dwie nieobecności nieusprawiedliwione w semestrze,

Muzeum i galeria jako przestrzeń ekspozycyjna

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.05075.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	egzamin **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	4.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z historią kształtowania się nowoczesnych i współczesnych przestrzeni wystawienniczych. Zajęcia obejmują zarówno kwestie związane z teorią muzealnictwa, jak i dane historyczne na temat rozwój muzeów i galerii od końca XVIII wieku po czasy współczesne.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	historię powstawania oraz organizacji nowoczesnej przestrzeni muzealnej i galeryjnej jako autonomicznego medium współtworzącego wystawę oraz jej przekaz ideowy.	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09, HSZ_K2_W10	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	analizować i oceniać znaczenie przestrzeni muzealnej i galeryjnej jako środka wyrazu, decydującego o przekazywaniu treści ideowych przez wystawy, zarówno w tradycyjnych instytucjach muzealnych jak i poza nimi (m.in. w ramach działań efemerycznych, wykorzystywania przestrzeni publicznej czy internetu).	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	współpracy z instytucjami wystawienniczymi w celu przygotowywania wystaw i właściwego wykorzystywania przestrzeni ekspozycyjnych, zarówno dla celów wystawienniczych, badawczych i edukacyjnych.	HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
uczestnictwo w egzaminie	2	
przygotowanie do egzaminu	30	
analiza problemu	38	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 100	**ECTS** 4.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Studenci poznają kolejno poszczególne elementy składające się na fenomen, jakim jest „wystawa sztuki”. Podczas kolejnych wykładów wyeksponowane zostaną poszczególne aspekty wystawiennictwa: relacja z instytucją, w ramach której wystawa powstaje i jest prezentowana, fizyczna przestrzeń budynku/miejsca ekspozycji oraz sposób ukazania poszczególnych prac, jak również funkcje wystaw: polityczna, społeczna i edukacyjna. Przedstawienie każdego z tych elementów, stanowić będzie również pretekst dla przywołania koncepcji teoretycznych stawiających właśnie instytucjonalność, charakter fizycznej przestrzeni czy rys społeczno-polityczny w centrum interpretacji wystaw.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	analiza wybranych problemów omawianych podczas zajęć, w formie krótkich odpowiedzi pisemnych na zadane pytania.

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Krytyka artystyczna

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.13434.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	egzamin **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	4.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest omówienie najważniejszych zjawisk i postaci krytyków w Polsce w XX i pocz. XXI w. a także ćwiczenie krytyczno-artystycznego warsztatu pisarskiego osób studenckich.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	najważniejsze zjawiska w polskiej krytyce artystycznej II poł. XX i pocz. XXI w. na tle przemian sztuki współczesnej	HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06	egzamin pisemny

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W2	uwarunkowania polityczno-społeczne polskiej, współczesnej krytyki artystycznej	HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W10	egzamin pisemny, esej
W3	podstawowe metody analizy tekstu krytycznego z elementami konceptualizacji dzieła i tworzeniem kryteriów jego oceny, analizowanych w perspektywie historycznej	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	egzamin pisemny, esej
W4	media służące publikacji krytyki sztuki z ich specyfiką i rolą w przekazie tekstu krytycznego	HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	egzamin pisemny, esej
W5	zagadnienia współczesnego życia artystycznego, instytucji wystawienniczych i obiegu sztuki (w tym tendencje aktualne)	HSZ_K2_W10	egzamin pisemny
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	dokonać kwerendy bibliograficznej tekstów źródłowych związanych z krytyką artystyczną	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03	egzamin pisemny, esej
U2	przygotować wnikliwą analizę tekstu krytycznego z uwzględnieniem analizy językowej oraz form konceptualizacji dzieła i jego wartościowania	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U09	egzamin pisemny, esej
U3	sformułować w formie ustnej i pisemnej wypowiedź krytyczną dotyczącą dzieła sztuki lub innego zjawiska artystycznego z uwzględnieniem świadomego budowania kryteriów oceny dzieła	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10	egzamin pisemny, esej
U4	przeprowadzić rozmowę z artystą, przygotować scenariusz wywiadu i jego redakcję lub posłużyć się innymi publicystycznymi formami interpretacji zjawisk sztuki najnowszej	HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10	egzamin pisemny, esej
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	aktywnego uczestnictwa w aktualnym życiu artystycznym, a także do różnych form popularyzacji sztuki aktualnej we współpracy z instytucjami, kuratorami i artystami	HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07	egzamin pisemny

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
konwersatorium	30
przygotowanie eseju	20
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	20

przygotowanie do egzaminu	20
przygotowanie do zajęć	10

Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 100	**ECTS** 4.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Problematyka związana z polską krytyką artystyczną (jej głównym postaciami i dokonaniami) w II poł. wieku XX i pocz. XXI w.	W1, W2, W5, U1
2.	Współczesne modele uprawiania krytyki, różnorodność krytycznych metod i języka, przemiany w krytyce związane z wpływem ideologii, ekonomii (współczesny rynek sztuki), przemian społecznych i struktur instytucjonalnych.	W1, W2, W4, W5, U1, K1
3.	Prezentacja metod analizy tekstu krytycznego, z uwzględnieniem tekstów związanych z aktualnymi tendencjami w sztuce	W1, W2, W3, U1, U2, K1
4.	Dyskusja wokół tekstów krytycznych przygotowanych przez studentów ze szczególnym uwzględnieniem problemu niezależności krytyki artystycznej, samodzielności myślenia i dojrzałości sądów krytycznych.	W3, W4, U2, U3, U4, K1
5.	Prezentacja i omówienie specyfiki mediów krytyki artystycznej i form literackich i publicystycznych pozwalających formułować upowszechniać własne opinie krytyczne	W3, W4, W5, U2, U3

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, burza mózgów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	egzamin pisemny, esej	Zaliczenie przedmiotu na podstawie egzaminu pisemnego (test pytań otwartych, analiza tekstu źródłowego) oraz tekstu recenzji krytycznej z wydarzenia artystycznego. Ocenie będzie podlegać także umiejętność racjonalnej argumentacji oraz krytycznej oceny zjawisk artystycznych w oparciu o świadome kryteria. Regularne uczęszczanie na zajęcia (dopuszczalne są dwie nieobecności nieusprawiedliwione w semestrze), aktywny udział w dyskusjach podczas konwersatorium, lektura zadanej literatury; złożenie napisanych prac oraz przyjęcie ich przez prowadzącego zajęcia.

Wymagania wstępne i dodatkowe

Obowiązkowa obecność na zajęciach, dopuszczone są dwie nieosprawiedliwione nieobecności w semestrze.

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Modele kuratorskie

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.13433.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	egzamin **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	4.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z najważniejszymi zagadnieniami dotyczącymi istniejących modeli kuratorskich, związanych z organizacją wystaw grupowych i indywidualnych oraz międzynarodowych przeglądów sztuki współczesnej. Studenci zapoznają się także z historią najważniejszych wystaw od momentu wykształcenia się tego medium po czasy współczesne, analizowanych z perspektywy praktyki kuratorskiej.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	metody działań kuratorów wystaw w przeszłości i współcześnie, specyfikę praktyki kuratorskiej i jej różnych modeli od momentu wykształcenia się tego medium po czasy współczesne, najważniejsze przykłady wystaw w Polsce i na świecie.	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W10	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	prowadzić badania naukowe związane z historią praktyki kuratorskiej, stosować odpowiednie modele kuratorskie do pracy z wybranymi dziełami sztuki, analizować specyfikę praktyki kuratorskiej jako metody analizowania i interpretowania dzieła sztuki.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	samodzielnej pracy badawczej związanej z rozwojem modeli kuratorskich, analizowania odmiennych praktyk kuratorskich w zależności od typu instytucji wystawienniczej i publiczności, do której skierowana jest wystawa, rozwijania własnej działalności kuratorskiej (w tym w zespołach kuratorskich) w kontekście historycznych przykładów modeli kuratorskich.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
przygotowanie do egzaminu	20
uczestnictwo w egzaminie	2
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	23
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	10
analiza problemu	5

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin	ECTS
	90	4.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Podczas wykładu przedstawione zostaną najważniejsze zagadnienia dotyczące modeli kuratorskich, związanych z organizacją wystaw grupowych i indywidualnych od momentu wykształcenia się wystawiennictwa po czasy współczesne, organizacją międzynarodowych przeglądów sztuki współczesnej oraz wystaw zrealizowanych w Polsce. Studenci zapoznają się także z historią najważniejszych wystaw w XX wieku, analizowanych z perspektywy praktyki kuratorskiej, a także z najistotniejszymi przemianami na polskiej i międzynarodowej scenie kuratorskiej. Wśród szczegółowych zagadnień znajdą się między innymi analiza specyfiki pracy kuratora instytucjonalnego i niezależnego, dorobku najważniejszych kuratorów XX wieku, a także ewolucji modeli kuratorskich realizowanych na Biennale Sztuki w Wenecji, "Documenta" w Kassel oraz współczesnych przeglądach sztuki aktualnej.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	analiza wystaw i zastosowanych modeli kuratorskich, wybranych spośród przykładów omawianych na zajęciach

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Podstawy dydaktyki historii sztuki

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.15118.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	egzamin **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	4.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zapoznanie osoby studenckiej z istniejącymi perspektywami zawodowymi związanymi z dydaktyką historii sztuki.
C2	Zapoznanie z podstawowymi aktami prawnymi regulującymi pracę szkoły.
C3	Zapoznanie z założeniami podstawy programowej i różnych programów nauczania historii sztuki oraz miejscu historii sztuki w szkolnym nauczaniu, a także analiza sposobów rozumienia dyscypliny w praktyce nauczania szkolnego, zwłaszcza na drugim i trzecim etapie edukacyjnym.
C4	Zapoznanie z podstawami dydaktyki ogólnej i metodami pracy przydatnymi w nauczaniu historii sztuki w szkole ponadpodstawowej.
C5	Przygotowanie do pracy dydaktycznej w zakresie nauczania historii sztuki w szkołach ponadpodstawowych, omówienie metodyki nauczania historii sztuki
C6	Przygotowanie do samodzielnego tworzenia scenariuszy zajęć dydaktycznych oraz pomocy dydaktycznych dla uczniów.
C7	Przygotowanie do samodzielnego tworzenia narzędzi ewaluacyjnych sprawdzających wiedzę z historii sztuki.
C8	Omówienie przykładów wykorzystania metodyki historii sztuki w nauczaniu nieformalnym.
C9	Refleksja nad rolą innowacyjnych i eksperymentalnych metod nauczania w budowaniu scenariuszy lekcji i innych zajęć edukacyjnych z historii sztuki.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Osoba studencka zna i rozumie treści i cele kształcenia zawarte w podstawie programowej przedmiotu historia sztuki dla szkół ponadpodstawowych oraz elementy nauczania historii sztuki na innych etapach edukacyjnych w ramach pokrewnych przedmiotów (edukacja wczesnoszkolna, plastyka, język polski, historia).	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W10	egzamin pisemny, esej
W2	Wybrane przykłady programów nauczania, podręczników, publikacji, pomocy dydaktycznych z zakresu historii sztuki.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W10	egzamin pisemny, esej
W3	Zasady tworzenia autorskich programów nauczania, materiałów dydaktycznych, scenariuszy lekcji i innych zajęć edukacyjnych.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W10	egzamin pisemny, esej
W4	Metody dydaktyczne stosowane w praktyce szkolnej, ich zasadność i cel oraz metody związane z badaniem dzieła sztuki (opis, analiza formy, charakterystyka stylu, epoki, nurtu, tendencji w sztuce) stosowane w nauczaniu szkolnym.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W10	egzamin pisemny, esej
W5	Przykłady działań edukacyjnych związanych z edukacją nieformalną, instytucje i organizacje związane z tym rodzajem edukacji w zakresie historii sztuki.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W10	egzamin pisemny, esej
Umiejętności – Student potrafi:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
U1	Dostosować treści i cele nauczania do wymogów sformułowanych w podstawach programowych historii sztuki i przedmiotów pokrewnych oraz wykorzystać akademicką wiedzę z zakresu historii sztuki do nauczania przedmiotu w szkołach do trzeciego etapu edukacyjnego.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08	egzamin pisemny, esej
U2	W twórczy sposób korzystać z istniejących podręczników i programów nauczania, w krytyczny i twórczy sposób wykorzystywać istniejące materiały i pomoce dydaktyczne.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U08	egzamin pisemny, esej
U3	Wykorzystać i właściwie dobrać metody dydaktyczne do celów i treści kształcenia przekazywanych w ramach przedmiotu historia sztuki, a także do etapu kształcenia.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U08	egzamin pisemny, esej
U4	Sformułować cele edukacyjne zajęć lekcyjnych, przygotować narzędzia ewaluacji wiedzy, kryteria oceny pracy ucznia, sformułować uzasadnienie oceny.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U08	egzamin pisemny, esej
U5	Tworzyć samodzielnie narzędzia dydaktyczne.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U09	egzamin pisemny, esej
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Osoba studencka jest gotowa do przygotowania scenariusza zajęć edukacyjnych dostosowanych do różnych grup wiekowych	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K06	egzamin pisemny, esej
K2	Wykorzystania wiedzy i umiejętności zdobytych podczas studiów do tworzenia autorskich scenariuszy zajęć i projektów edukacyjnych.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K05	egzamin pisemny, esej
K3	Świadomego budowania narzędzi dydaktycznych i wyboru metodologii przy zrozumieniu różnych potrzeb edukacyjnych uczniów	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02	egzamin pisemny, esej
K4	Współpracy z zespołem szkolnym w ramach tworzenia ścieżek przedmiotowych i projektów edukacyjnych oraz podjęcia starań o uzyskanie uprawnień pedagogicznych.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07	egzamin pisemny

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
przygotowanie do testu zaliczeniowego	10
przygotowanie do zajęć	10

przygotowanie prezentacji multimedialnej	10
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	20
przygotowanie projektu	20

Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 100	**ECTS** 4.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	**Treści programowe**	**Efekty uczenia się dla przedmiotu**
1.	Podstawowe akty prawne regulujące pracę szkoły.	K4
2.	Perspekty zawodowe związane z dydaktyką historii sztuki.	W1, K4
3.	Założenia podstawy programowej i programów nauczania historii sztuki, miejsce historii sztuki w szkolnym nauczaniu,analiza sposobów rozumienia dyscypliny w praktyce nauczania szkolnego zwłaszcza na drugim i trzecim etapie edukacyjnym.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K2, K3
4.	Podstawy dydaktyki ogólnej i przegląd metod pracy przydatnymi w nauczaniu historii sztuki w szkole ponadpodstawowej.	W4, U1, U3, U4, U5, K1, K3
5.	Przygotowanie do pracy dydaktycznej w zakresie nauczania historii sztuki w szkołach ponadpodstawowych, omówienie metodyki nauczania historii sztuki.	W3, W4, U3, U4, U5, K3
6.	Przygotowanie do samodzielnego tworzenia scenariuszy zajęć dydaktycznych oraz pomocy dydaktycznych dla uczniów.	W3, W4, U3, U5, K1, K3
7.	Przygotowanie do samodzielnego tworzenia narzędzi ewaluacyjnych sprawdzających wiedzę z historii sztuki.	U4, U5, K1, K3, K4
8.	Omówienie przykładów wykorzystania metodyki historii sztuki w nauczaniu nieformalnym (projekty edukacyjne, wykłady popularyzatorskie, edukacja muzealna, uniwersytet trzeciego wieku).	W5, U2, U5
9.	Refleksja nad rolą innowacyjnych i eksperymentalnych metod nauczania w budowaniu scenariuszy lekcji z historii sztuki.	W3, W4, W5, U5, K1, K2, K3

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

konsultacje, ćwiczenia przedmiotowe, metody e-learningowe, rozwiązywanie zadań, analiza przypadków, gra dydaktyczna, dyskusja, wykład z prezentacją multimedialną, burza mózgów, metoda sytuacyjna, seminarium, metoda projektów, analiza tekstów

Rodzaj zajęć	**Formy zaliczenia**	**Warunki zaliczenia przedmiotu**
wykład	egzamin pisemny, esej	Obecność na zajęciach, aktywność podczas zajęć, przygotowanie scenariuszy zajęć, test pytań otwartych

Wymagania wstępne i dodatkowe

Obowiązkowa obecność na zajęciach, możliwe są dwie nieobecności nieusprawiedliwione w semestrze

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Analiza i interpretacja dzieł sztuki starożytnej

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.15211.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zajęcia mają na celu [1] zapoznanie słuchaczy z możliwością analizowania i interpretowania dzieł sztuki starożytnej przy pomocy tych samych procedur badawczych – na czele z metodą ikonologiczną – które od połowy wieku XX są powszechnie stosowane przez historyków sztuki w odniesieniu do dzieł europejskiej sztuki poantycznej, jak też [2] wskazanie, kiedy w badaniach nad konkretnym dziełem przechodzimy od analizy (faktograficznego „inwentaryzowania" interesujących nas cech dzieła składających się na jego strukturę) do interpretacji (przypisywania danemu dziełu wartości i treści, które ujawniamy na drodze spekulacji – poprzez odniesienia do zewnętrznych kontekstów). Problematyka ta będzie omawiana na przykładzie wybranych dzieł sztuki rzymskiej powstałych w czasach Augusta (27 p.n.e. - 14 n.e.), przede wszystkim oficjalnych przedstawień cesarza i budowli, które służyły celom propagandy politycznej.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie specyfikę dzieł sztuki starożytnej jako przedmiotu analizy i interpretacji, jak też rozumie różnicę między tymi dwoma operacjami badawczymi; zna najważniejsze dzieła sztuki rzymskiej czasów Augusta i rozumie powody jej formalno-treściowej specyfiki.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W05	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi wskazać i omówić te elementy składowe i cechy dzieł sztuki rzymskiej czasów Augusta, które decydowały o propagandowym charakterze danego dziełami.	HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do samodzielnego analizowania i interpretowania dzieł sztuki starożytnej w zakresie, jaki umożliwiają informacje dostępne w podstawowej literaturze przedmiotu	HSZ_K2_K03	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
przygotowanie eseju	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	15	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 75	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Okres panowania Oktawiana Augusta i jego przełomowe znaczenie w dziejach starożytnego Rzymu.	U1, K1
2.	Oficjalne portrety Oktawiana Augusta	W1, U1
3.	Posąg Augusta z Prima Porta jako szczególny przykład oficjalnego portretu cesarskiego	W1, U1
4.	Fundacje architektoniczne Oktawiana Augusta w obrębie Forum Romanum	W1, U1
5.	Fundacje architektoniczne Oktawiana Augusta w obrębie Pola Marsowego	W1, U1
6.	Ara Pacis jako manifestacja religijnego, kulturowego i politycznego programu rządów Oktawiana Augusta	W1, U1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
7.	Programy ikonograficzne malowideł w willach rzymskich czasów Augusta	W1, U1
8.	Fundacje architektoniczne Oktawiana Augusta poza Rzymem	W1, U1
9.	Ikonografia numizmatyczna Oktawiana Augusta	W1, U1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład z prezentacją multimedialną, wykład konwersatoryjny, wykład konwencjonalny

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	zaliczenie testu otwartego

Architektura gotycka w Czechach

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia sztuki **Ścieżka** - **Jednostka organizacyjna** Wydział Historyczny **Poziom kształcenia** drugiego stopnia **Forma studiów** studia stacjonarne **Profil studiów** ogólnoakademicki **Obligatoryjność** fakultatywny	**Cykl kształcenia** 2026/27 **Rok realizacji** 2026/27, 2027/28 **Kod przedmiotu** UJ.WHHSZS.2F.19090.26 **Języki wykładowe** polski **Dyscypliny** Nauki o sztuce **Klasyfikacja ISCED** 0222 Historia i archeologia

Okresy	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się**	**Liczba punktów ECTS**
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu jest przedstawienie przemian gotyckiej architektury w Czechach i na Morawach od I połowy XIII do początku XVI w., i ich uwarunkowań politycznych, społecznych, gospodarczych i religijnych.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie problematykę związaną z przemianami stylowymi architektury gotyckiej w Czechach i na Morawach, od II ćwierci XII do XVI w	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W03	zaliczenie

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę w zakresie ideowych, funkcjonalnych i technicznych aspektów architektury gotyckiej w Czechach i na Morawach.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U04	zaliczenie
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji w obszarze badań architektury gotyckiej w Czechach i na Morawach.	HSZ_K2_K01	zaliczenie

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
przygotowanie do zajęć	15
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	15
przygotowanie do zaliczenia	15

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin	ECTS
	75	3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Początki i rozwój architeltury gotyckiej na ziemiach królestwa Czech pod panowaniem Przemyślidów 2. Urbanistyka miast Czech, Moraw i czeskiego Śląska w XIII i XIV w. 3. Architektura w Czechach i na Morawach za czasów Luksemburgów 4. Rozkwit Pragi pod panowaniem Luksemburgów 5. Załamanie się ruchu budowlanego w związku z wojnami husyckimi i jego ponowne ożywienie po ich zakończeniu 6. Architektura Czech i Moraw pod panowaniem Jagiellonów	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	1. Obecność na zajęciach 2. Zdanie testu (test otwarty, ilustrowany slajdami)

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagań wstępnych.

Architektura sakralna Cesarstwa Bizantyńskiego I (wieki IV-VIII)

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.13741.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Podczas zajęć, w oparciu o analizę wybranych budowli powstałych na terenie Cesarstwa Bizantyńskiego (Wschodniorzymskiego) między pierwszą połową IV a końcem VIII wieku, omówione zostaną główne kierunki przemian wczesnobizantyńskiej architektury sakralnej, ze szczególnym uwzględnieniem przełomu, jakim było pojawienie się w wieku VI – w miejsce dominującego wcześniej wschodniego wariantu bazyliki wczesnochrześcijańskiej – różnych odmian kościoła kopułowego, z których z czasem (ostatecznie w wiekach VIII-IX) wykształcił się typ centralno-kopułowy na planie krzyża greckiego wpisanego w kwadrat, z narteksem (narteksami) i trójdzielnym sanktuarium, ze względu na wiodącą rolę w późniejszej praktyce budowlanej Kościoła Wschodniego zasługujący na miano najważniejszego „produktu" wczesnej epoki dziejów Bizancjum w zakresie architektury sakralnej. Przedmiotem analizy będą też, oprócz następującej w wiekach IV-VIII ewolucji struktury przestrzennej kościołów, przemiany w formie i sposobie dekorowania detali architektonicznych. Ponadto omówiony zostanie wpływ sposobu sprawowania liturgii na dobór planu i rozwiązań przestrzennych właściwych dla kolejnych okresów i odrębnych środowisk, jak też możliwe, choć trudne do udowodnienia ze względu na brak wystarczająco mocnych przesłanek źródłowych, znaczenie traktowania struktury kościoła w kategoriach symbolicznych (jako modelu kosmosu) dla pojawienia się i upowszechnienia formy centralno-kopułowej.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna terminologię z zakresu bizantyńskiej architektury sakralnej; zna i rozumie problematykę związaną z przemianami formalno-strukturalnymi wczesnobizantyńskiej architektury sakralnej.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi nazwać poszczególne części składowe struktury kościoła wczesnobizantyńskiego, analizować jego formę oraz powiązać ją z najważniejszymi zjawiskami występującymi w architekturze sakralnej Wczesnego Bizancjum, jak też umie samodzielnie poszerzać wiedzę o wczesnobizantyńskiej architekturze sakralnej.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji z zakresu historii sztuki i kultury.	HSZ_K2_K01	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
konwersatorium	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	15

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin	ECTS
	75	3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Wschodnia odmiana bazyliki wczesnochrześcijańskiej (kościoły z w. IV-V w Konstantynopolu, Grecji, Azji Mniejszej, Palestynie i Egipcie) i związek jej formy z funkcją liturgiczną	W1, U1, K1
2.	Zróżnicowanie lokalne wczesnobizantyńskich kościołów bazylikowych w zakresie materiału i dekoracji architektonicznej	W1, U1, K1
3.	Przedjustyniańskie kościoły na planie centralnym (Antiochia, Konstantynopol, Grecja)	W1, U1, K1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
4.	Przedjustyniańskie przykłady łącznia planu bazylikowego ze strukturą centralno-kopułową w architekturze Cylicji i Izaurii oraz w Konstantynopolu (kościół św. Polyeuktosa)	W1, U1, K1
5.	Przełomowe w zakresie układu przestrzennego i detalu architektonicznego fundacje Justyniana w Konstantynopolu: kościół św. Sergiusza i Bakchusa, Hagia Sophia, Hagia Eirene, Hagioi Apostoloi	W1, U1, K1
6.	Recepcja rozwiązań konstantynopolitańskich z czasów Justyniana w wiekach VI-VIII	W1, U1, K1
7.	Architektura sakralna Bizancjum w „Wiekach Ciemnych”: wiodące zjawiska; typologia; wybrane dzieła	W1, U1, K1
8.	Kształtowanie się formy kościoła na planie krzyża greckiego wpisanego w kwadrat i najwcześniejsze przykłady tego rozwiązania	W1, U1, K1
9.	Problematyka symboliki architektury sakralnej we wczesnym Bizancjum	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	zaliczenie testu otwartego

Architektura sakralna Cesarstwa Bizantyńskiego II (wieki IX-XII)

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.15216.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Podczas zajęć, w oparciu o analizę wybranych przykładów budowli powstałych na terenie Cesarstwa Bizantyńskiego między IX a przełomem XII i XIII wieku, omówione zostanie lokalne (związane ze specyfiką i tradycjami danego obszaru) oraz indywidualne (wynikające ze specyficznej funkcji i/lub intencji fundatora) strukturalno-formalne zróżnicowanie średniobizantyńskiej architektury sakralnej. Szczególna uwaga zostanie poświęcona pojawieniu się i rozpowszechnieniu nowych rozwiązań przestrzennych: typu na planie oktagonu wpisanego w kwadrat (z kopułą na trompach), „zredukowanego" typu na planie krzyża greckiego wpisanego w kwadrat, typu „atoskiego" (treflowego), zespołów złożonych z kilku kościołów połączonych wspólnym narteksem. Omówiona zostanie też kwestia tzw. szkół lokalnych, tj. odmienności w sposobie dekorowania zewnętrznych elewacji (poprzez zastosowanie rozmaitych materiałów, wątków murarskich i metod artykulacji ścian), jakie można zaobserwować porównując kościoły wznoszone w Konstantynopolu z kościołami wznoszonymi w ośrodkach prowincjonalnych (Bałkany, Grecja, Azja Mniejsza).

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie terminologię związaną z architekturą bizantyńską; zna i rozumie problematykę związaną z typologicznym i funkcjonalnym zróżnicowaniem średniobizantyńskiej architektury sakralnej,	HSZ_K2_W02	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi analizować strukturę przestrzenną kościoła sredniobizantyńskiego i powiązać jej cechy z wiodącymi zjawiskami średniobizantyńskiej architektury sakralnej.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji z zakresu historii sztuki i kultury.	HSZ_K2_K01	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	15	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 75	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Najwcześniejsze zachowane przykłady kościołów na planie krzyża greckiego wpisanego w kwadrat w Konstantynopolu (Myrelaion i pn. kościół w klasztorze Konstantyna Lipsa)	W1, U1, K1
2.	Problematyka związana z niezachowanym tzw. Nowym Kościołem (Nea Ekklesia) i jego ewentualnym znaczeniem dla architektury średniobizantyńskiej	W1, U1, K1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
3.	Geneza i upowszechnienie się typu kościoła na planie oktagonu wpisanego w kwadrat (z kopułą na trompach) i jego najważniejsze przykłady (katholikony Nea Moni na Chios, klasztoru Hosios Loukas w Fokidzie oraz klasztoru Dafni pod Atenami)	W1, U1, K1
4.	Geneza i zakres występowania tzw. typu atoskiego (treflowego)	W1, U1, K1
5.	Uproszczone i zmodyfikowane warianty typu na planie krzyża greckiego wpisanego w kwadrat w architekturze Bałkanów i Azji Mniejszej	W1, U1, K1
6.	Problematyka tzw. „szkoły greckiej” w architekturze bizantyńskiej wieków IX-XII	W1, U1, K1
7.	Wielkie fundacje cesarskie okresu panowania Komnenów (klasztor Chrystusa Pantokratora w Konstantynopolu) i zagadnienie zespołów architektonicznych o funkcji mauzoleów	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	zaliczenie testu otwartego

Architektura sakralna Cesarstwa Bizantyńskiego III (wieki XIII-XV)

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.15213.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Podczas zajęć, w oparciu o analizę wybranych przykładów budowli powstałych na terenie Cesarstwa Bizantyńskiego między przełomem XII i XIII wieku a połową wieku XV, omówione zostaną najważniejsze cechy późnobizantyńskiej architektury sakralnej, w tym zwłaszcza jej lokalne zróżnicowanie będące skutkiem rozpadu Bizancjum po IV Krucjacie (1204), a następnie utrzymywania się politycznej niezależności niektórych ośrodków od Konstantynopola. Szczególna uwaga zostanie poświęcona fundacjom cesarskim i arystokratycznym w Konstantynopolu, jak też kościołom wznoszonym w ośrodkach prowincjonalnych: Cesarstwie Trapezunckim, Epirze, Salonikach, Mistrze i na kontrolowanym przez Konstantynopol zachodnim wybrzeżu Morza Czarnego. Ponadto analizowana będzie kwestia możliwości postrzegania niektórych rozwiązań architektonicznych (głównie w zakresie artykulacji ścian i dekoracji) jako przejawu tzw. Renesansu Paleologów.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i umie prawidłowo stosować terminologię związaną z bizantyńską architekturą sakralną; zna i rozumie problematykę regionalnego zróżnicowania późnobizantyńskiej architektury sakralnej.	HSZ_K2_W02	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi nazwać poszczególne elementy składowe struktury kościoła późnobizantyńskiego, przeanalizować jego strukturę oraz powiązać ją z wiodącymi zjawiskami architektury sakralnej Późnego Bizancjum; potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę o późnobizantyńskiej architekturze sakralnej.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji z zakresu historii sztuki i kultury.	HSZ_K2_K01	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	15	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 75	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Architektura sakralna niezależnych ośrodków bizantyńskich w czasach łacińskiego panowania w Konstantynopolu (1204-1261): Epir, Cesarstwo Nicejskie, Cesarstwo Trapezunckie	W1, U1, K1
2.	Bizantyńska architektura sakralna na obszarach pozostających pod kontrolą Łacinników (Konstantynopol, Grecja) i zagadnienie zachodniego wpływu na przemiany w architekturze bizantyńskiej	W1, U1, K1
3.	Cesarskie i arystokratyczne fundacje w Konstantynopolu za panowania Paleologów (po 1261)	W1, U1, K1
4.	Kościoły na zachodnim (ob. bułgarskim) wybrzeżu Morza Czarnego z wieków XIV-XV	W1, U1, K1
5.	Kościoły Salonik z wieków XIV-XV	W1, U1, K1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
6.	Kościoły Mistry	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	zaliczenie testu otwartego

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Architektura sakralna wobec liturgii i polityki VIII-XI w.

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19356.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Studenci uzyskują wiedzę o rozwoju chrześcijańskiej architektury sakralnej u progu średniowiecza oraz o uwarunkowaniach religijnych, politycznych, intelektualnych i artystycznych, które determinowały jej rozwój. Mają możliwość zrozumieć złożoną genezę, formy przestrzenne, odmiany i sens głównych elementów przestrzeni sakralnej - chóru, transeptu, krypty, westwerku, programu empor, masywu wieżowego, różne warianty przestrzeni liturgicznej z chórem zachodnim oraz dyskutowany sens funkcjonalny tych przestrzeni. Zajęcia mają na celu przybliżyć nie tylko bogactwo rozwiązań przestrzennych oraz najważniejsze przykłady, ale podjąć próbę wyjaśnienia, jak koncepcje architektury wynikały z formowanych wówczas przejawów kultu relikwii, określonych programów liturgii, różnych tradycji, zamysłów ideowych oraz pragmatyki związanej z kluczową rolą władzy w formowaniu idei i jej przekazu.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie bogactwo form przestrzennych i funkcji architektury sakralnej u progu średniowiecza i skutki dla sztuki sakralnej Europy.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W2	Student rozpoznaje przykłady architektury pozostające w związku z tematem.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę o architekturze sakralnej i jej roli w sztuce europejskiej.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów rozwijać swe kompetencje z zakresu historii sztuki i kultury europejskiej.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Zakres zagadnień (kolejność zależeć będzie od doboru omawianych dzieł): I. Uwarunkowania form architektury sakralnej od późnego antyku. II. Chór, chór zachodni, transept, krypta, westwerk, program empor - odmiany, geneza form i przemiany głównych elementów przestrzeni sakralnej. III. Kościół dwuchórowy oraz westwerk w czasach karolińskich i ottońskich. Konsekwencje. IV. Tradycje rzymskie, jerozolimskie, bizantyńskie w programie przestrzennym, funkcjonalnym i ideowym architektury sakralnej. V. Formy architektury sakralnej a problemy kultu, liturgii, reprezentacji władzy i wzajemnych stosunków władzy świeckiej i kościelnej. VI. Spór o funkcje liturgiczne, polityczne i reprezentacyjne architektury sakralnej - dotychczasowe narzędzia badawcze i różne tradycje badawcze. VII. Kościół katedralny, klasztorny cesarski/królewski a alternatywne koncepcje środowisk benedyktynów – odmienność form, funkcji i treści.	W1, W2, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	regularna frekwencja na zajęciach i końcowe zaliczenie pisemne (odpowiedź na 2 z 3 pytań otwartych z użyciem dzieł omawianych na zajęciach - rozpoznanie dzieła, wskazanie datowania oraz omówienie zadanego w pytaniach problemu)

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Badania proweniencyjne

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.13432.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	W ostatnich latach rozwijają się z dużą intensywnością badania nad losami dzieł sztuki. Dzięki nim można prześledzić co działo się z dziełem – od momentu jego powstania do czasów obecnych. Wiedza jaką przynoszą tego typu badania pozwala niekiedy ustalić autora dzieła, określić czas jego powstania, a także rozpoznać przedstawione sceny lub zidentyfikować postacie. Dobrze udokumentowana historia zabytków podnosi ich wartość, budzi szacunek i zaufanie społeczne wobec sprawującej nad nimi pieczę instytucji, dlatego badania nad proweniencją dzieł są niezwykle istotne dla muzeów oraz placówek trudniących się handlem dziełami sztuki. Celem wykładu jest zapoznanie studentów z problematyką badań proweniencyjnych i uświadomienie im znaczenia, jakie mają one dla funkcjonowania różnego rodzaju instytucji zajmujących się sztuką.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie problematykę wiążącą się z badaniami proweniencyjnymi, jest świadom ich znaczenia dla potwierdzenia autentyczności dzieła, a także roli jaką tego typu badania spełniają w ustalaniu losów dzieła, jego miejsca w narodowym lub światowym dziedzictwie oraz określaniu jego wartości kulturowej.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W10	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi wskazać, jakie narzędzia badawcze są przydatne do prowadzenie badań proweniencyjnych, potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę w zakresie historii sztuki i kultury.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji z zakresu historii sztuki i kultury, jest gotów określić priorytety służące do realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Historia badań proweniencyjnych 2. Znaczenie badań proweniencyjnych w Polsce i zagranicą 3. Metodologia badań proweniencyjnych 4. Badania proweniencyjne a problem zagrabionych i przemieszczonych dóbr kultury 5. Badania proweniencyjne w praktyce muzealniczej 6. Badania proweniencyjne a rynek sztuki	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	Zaliczenie testu otwartego

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Barokowa architektura w Niemczech

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia sztuki	**Cykl kształcenia** 2026/27
Ścieżka -	**Rok realizacji** 2026/27, 2027/28
Jednostka organizacyjna Wydział Historyczny	**Kod przedmiotu** UJ.WHHSZS.2F.19387.26
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Języki wykładowe** polski
Forma studiów studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce
Profil studiów ogólnoakademicki	**Klasyfikacja ISCED** 0222 Historia i archeologia
Obligatoryjność fakultatywny	

Okresy	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się**	**Liczba punktów ECTS**
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu jest zapoznanie studentów z najważniejszymi inicjatywami architektonicznymi na terenie Niemiec. W jego trakcie zostaną przedstawione różne ośrodki architektoniczne na tym terenie, z uwzględnieniem różnic regionalnych. Omówona zostanie twórczość najważniejszych architektów, a także zostaną scharakteryzowane podstawowe typy budowli sakralnych i świeckich. Na wykładzie zwróci się również uwagę na rolę zleceniodawców w procesie powstawania dzieł, wymowę ideową budowli oraz ich dekorację.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	**Efekty w zakresie**	**Kierunkowe efekty uczenia się**	**Metody weryfikacji**
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna główne dzieła i twórców architektury barokowej na terenie Niemiec oraz rozumie procesy zachodzące w architekturze omawianego regionu.	HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
W2	Student zna i rozumie terminologię z zakresu historii sztuki, różne metody analizy i inrerpretacji dzieła sztuki.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi rozpoznać, analizować i interpretować najważniejsze dzieła architektury w Niemczech w XVII i XVIII wieku. Potrafi także samodzielnie poszerzać wiedzę w zakresie historii sztuki omawianego okresu.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji z zakresu historii sztuki i kultury.	HSZ_K2_K01	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	25	
przygotowanie do zaliczenia	20	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	15	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Zarys nowożytnej historii Niemiec 2. Główne ośrodki architektoniczne w Niemczech i zróżnicowanie regionalne 3. Podstawowe typy kościołów, kaplic i rezydencji 4. Zagadnienia urbanistyczne 5. Główni architekci działający w Niemczach i ich dzieła 6. Rola zleceniodawców 7. Problematyka dekoracji wnętrz	W1, W2, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	zaliczenie testu (pytania zamknięte i otwarte)

Bizantyńska kultura książki

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19043.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zapoznanie osób studiujących z bizantyńską kulturą książki jako centralnym medium religijnym, artystycznym i intelektualnym.
C2	Ukazanie rękopisu jako dzieła sztuki – jego materialności, dekoracji, oprawy, ilustracji i ich funkcji.
C3	Wprowadzenie do podstaw rozpoznawania stylów pisma i układów stron.
C4	Zrozumienie roli skryptoriów, warsztatów i mecenatu w produkcji ksiąg.
C5	Opanowanie podstaw korzystania z narzędzi cyfrowych do wyszukiwania i przeglądania rękopisów bizantyńskich.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Osoba studiująca zna i rozumie: znaczenie książki rękopiśmiennej w kulturze Bizancjum;	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W2	Osoba studiująca zna i rozumie: podstawowe materiały pisarskie: papirus, pergamin, papier oraz sposób ich rozpoznawania;	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W3	Osoba studiująca zna i rozumie: podstawowe typy książek bizantyńskich (m.in. tetraewangelia, ewangeliarze, psałterze, menologia, rękopisy naukowe);	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W4	Osoba studiująca zna i rozumie: funkcje i formy dekoracji rękopisów (m.in. miniatury, inicjały, ornamenty, portrety autorów);	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W5	Osoba studiująca zna i rozumie: podstawowe różnice wizualne między różnymi typami majuskuły a różnymi typami minuskuły oraz ich znaczenie historyczno-artystyczne.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Osoba studiująca potrafi: rozpoznać podstawowe style pisma greckiego;	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08	zaliczenie pisemne

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
U2	Osoba studiująca potrafi: wskazać i omówić elementy układu strony: kolumny, marginesy, rubryki, inicjały, interkolumnia, paginacja, liniowanie, glossy;	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U10	zaliczenie pisemne
U3	Osoba studiująca potrafi: zinterpretować funkcję księgi na podstawie jej formatu, układu i dekoracji;	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U10	zaliczenie pisemne
U4	Osoba studiująca potrafi: korzystać z repozytoriów cyfrowych rękopisów (wyszukiwanie, analiza wizualna);	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U10	zaliczenie pisemne
U5	Osoba studiująca potrafi: przygotować podstawowy opis wizualno-materialny rękopisu.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U10	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Osoba studiująca jest gotowa do: docenienia rękopisów bizantyńskich jako dziedzictwa kulturowego;	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne
K2	Osoba studiująca jest gotowa do: współpracy w grupie podczas analizy rękopisów, dzielenia się obserwacjami i konstruktywnego reagowania na opinie innych osób studiujących;	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne
K3	Osoba studiująca jest gotowa do: uczestniczenia w dyskusjach nad interpretacją form wizualnych, dekoracji i funkcji rękopisów, z poszanowaniem różnych perspektyw badawczych;	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
przygotowanie do zaliczenia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	**1. Książka jako obiekt materialny i artystyczny** • Od zwoju do kodeksu: ewolucja formy książki. • Papirus, pergamin, papier: cechy wizualne i różnice materiałowe. • Budowa kodeksu: składki, szycie, oprawy, dekoracje metalowe i jubilerskie. Ćwiczenia: identyfikacja materiałów i struktur na skanach cyfrowych.	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3
2.	**2. Podstawy paleografii i kodykologii** • Rozpoznawanie wizualne pisma majuskułowego i minuskułowego. • Zmiana stylów pisma jako zmiana estetyki i funkcji książki. • Układ strony: marginesy, kolumny, rubryki, inicjały, ornamenty. • Palimpsest i ślady użytkowania: jak je zauważyć bez czytania tekstu. Ćwiczenia: porównania stron rękopisów, analiza ich układów, kompozycji i stylu.	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3
3.	**3. Typologia ksiąg bizantyńskich** • Księgi biblijne: tetraewangelia, ewangeliarze, lekcjonarze: dekoracja i funkcja. • Psałterze: podstawa kształcenia w Bizancjum; księgi użytkowe, księgi luksusowe. • Hagiografia: menologia i homiliarze: ikonografia cykli świętych. • Rękopisy naukowe i świeckie: Dioskorydes, traktaty medyczne, kroniki ilustrowane, romanse. Ćwiczenia: analiza dekoracji, porównania ikonografii.	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
4.	**4. Wytwarzanie, użytkowanie i obieg rękopisów** • Skryptoria monastyczne i miejskie: praktyka pracy, korekty, kolofony, marginalia. • Księgi jako prezenty i narzędzia dyplomacji; rola Bizancjum w renesansie włoskim. Ćwiczenia: „biografia książki”: analiza śladów użycia.	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3
5.	**5. Narzędzia cyfrowe: wprowadzenie** • Pinakes, Vatican Digital Library, BnF Gallica, Princeton Digital Library i in.: jak korzystać. • Ograniczenia i korzyści reprodukcji cyfrowych. Ćwiczenia: wyszukiwanie wybranej księgi i przygotowanie notatki na jej temat.	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, burza mózgów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia przedmiotowe, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Zaliczenie kursu ma formę pisemnego testu otwartego, którego celem jest nie sprawdzanie pamięciowego opanowania faktów, lecz ocena zdolności osoby studiującej do analitycznego i świadomego obcowania z materialnością bizantyńskiej książki. Test wymaga refleksyjnych odpowiedzi opartych na przykładach omawianych podczas zajęć i na lekturach wskazanych w trakcie semestru. W centrum uwagi znajduje się umiejętność analizowania właściwości fizycznych rękopisów, takich jak połysk pergaminu, gra światła na złoceniach, faktura i ciężar obiektu, oraz interpretowania relacji między iluminacją, pismem, oprawą a innymi mediami sztuki bizantyńskiej. Osoba studiująca powinna potrafić wyjaśnić, jak książka funkcjonowała w przestrzeni liturgicznej, w jaki sposób oddziaływała na odbiorcę poprzez światło, dźwięk, ruch i dotyk, a także samodzielnie formułować interpretacje dotyczące technologii, warsztatu i rytualnego użycia kodeksu. Pytania testowe mają charakter porównawczy i konceptualny, zachęcają do zestawiania różnych technik, opisywania efektów percepcyjnych, wskazywania analogii między mediami oraz do analizy działania konkretnego rękopisu „od strony materii”. Warunkiem zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w zajęciach, przygotowywanie się do dyskusji, systematyczna praca z reprodukcjami cyfrowymi oraz pozytywne zaliczenie testu, do którego przygotowują regularne ćwiczenia w oglądaniu, analizie porównawczej i interpretacji wizualno-materialnej.

Biżuteria i złotnictwo XVI-XVII w.

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19004.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	- zapoznanie studentów z rozwojem biżuterii i złotnictwa w XVI–XVII w. - rozwinięcie umiejętności analizy biżuterii jako źródła historyczno-artystycznego - zrozumienie funkcji symbolicznych, politycznych i społecznych klejnotów - wprowadzenie do podstaw gemmologii i technik złotniczych - ukazanie relacji między biżuterią a innymi dziedzinami sztuki nowożytnej

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	rolę biżuterii i złotnictwa XVI–XVII wieku jako istotnego obszaru sztuki nowożytnej ; podstawowe style, formy i typy biżuterii renesansowej i barokowej oraz ich zróżnicowanie regionalne; znaczenie biżuterii w kulturze dworskiej, ceremonialnej i kolekcjonerskiej, w tym w kontekście Kunstkammer; relacje pomiędzy biżuterią a innymi dziedzinami sztuki nowożytnej, zwłaszcza malarstwem portretowym, rzeźbą i medalierstwem; podstawowe materiały i techniki złotnicze stosowane w XVI–XVII wieku.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W07	zaliczenie na ocenę
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	analizować obiekty jubilerskie XVI–XVII wieku z uwzględnieniem ich funkcji, formy, materiału i techniki wykonania; identyfikować podstawowe materiały i techniki złotnicze oraz rozpoznawać ich zastosowanie w konkretnych obiektach.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie na ocenę
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	samodzielnego poznawania i rozszerzania treści prezentowanych na wykładzie, identyfikowania problemów badawczych.	HSZ_K2_K01	zaliczenie na ocenę

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zaliczenia	25	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	25	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 80	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Prezentowane na wykładzie zagadnienia przedstawiane są w układzie chronologicznym: 1. biżuteria jako źródło historyczno-artystyczne; 2. renesansowe korzenie biżuterii XVI wieku; 3. humanizm i inspiracje antyczne w złotnictwie; 4. formy biżuterii renesansowej; 5. portret w biżuterii i medalierstwie XVI wieku; 6. materiały i techniki złotnicze XVI wieku; 7. biżuteria jako znak władzy i tożsamości społecznej; 8. ikonografia i symbolika kamieni szlachetnych; 9. przejście od renesansu do baroku; 10. biżuteria barokowa XVII wieku; 11. perły barokowe i biżuteria figuralna; 12. biżuteria ceremonialna i insygnia w XVII wieku; 13. gemmologia i obróbka kamieni w XVI–XVII wieku; 14. kolekcjonerstwo - Kunstkammery w Europie nowożytnej; 15. biżuteria jako „miniatura rzeźbiarska”.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie na ocenę	test - pytania otwarte

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Bunt, subwencja, konformizm. Sztuka rosyjska po 1989

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19085.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Wykład ma na celu prezentację mało znanych zjawisk w sztuce współczesnej, bedącyh cześcią sceny kulturowej współczesnej Rosji. Sztuka współczesna w tym kraju wyznaczyła sobie role krytyczną wobec nowego systemu putinizmu. Jednocześnie pozostaje głęboko zanurzona we współczesne dyskursy mniejszościowe, feministyczne i ogólnospołeczne, nieustannie tworząc w dialogi z własna, prawosławną i romantyczną tradycją. Najczęstszymi strategiami wypowiedzi są te pozostające w szerokim pojęciu subwersji i aktywizmu, czy wreszcie prawie otwartego buntu w rodzaju „Przewrotu pałacowego" grupy Voina czy wystąpienia Pussy Riot oraz aktywizmu po antyqueerowej ustawie Dumy Państwowej. W analizach współczesnej sztuki rosyjskiej nie konieczne będzie również obszerne wprowadzenie kulturoznawcze, prezentujące religijne, społeczne i polityczne tło sztuki współczesnej. W zakres analizowanej tematyki wejdą: pojęcie subwersji i jej podstawowych strategii z zastosowaniem do sztuki rosyjskiej, krótkie wprowadzenie do awangardy rosyjskiej (niezbędne jako tlo do działań niektórych artystów opartych na cytacie i grdze z tradycją); zjawisko sztuki feministycznej, gender i queer w Rosji; wskazane zostaną podstawowe instutucje, najważniejsze wystawy i nagrody (nagroda Kandinskiego i nagroda Innowacje). Wprowadzone zostanie pojęcie jurodivego (rel.) i rola „wieszcza" sztuki współczesnej. Po drugiej stronie buntu usytuowane zostaną najważniejsze zjawiska konformistyczne, sztuka oficjalne epoki po rozpadzie ZSRR.
C2	Pod uwagę wzięte zostaną również aspekty polityczne tworzenia dyskursu o awangardzie i poszukiwania 'rosyjskości w sztuce;
C3	Celem pozostaje również analiza kultury wizualnej i zjawiska związane z kreowaniem persony VVP oraz budowaniu wizji historii Rosji

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	panoramę zjawisk i ich zmienność w polu sztuki w Rosji po 1991	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03	zaliczenie
W2	rolę historii sztuki w kształtowaniu narracji w celach politycznych oraz postawy opozycyjne (otwarty bunt lub subwersja)	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie
W3	funkcję propagandową kultury wizualnej czasów W. Putina	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie
W4	trudności wynikające z zachodniego spojrzenia na kulturowy dorobek Rosji	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02	zaliczenie
W5	pojęcia: karnawału, subwersji, strategii konceptualistycznych itp.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W07	zaliczenie
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy dotyczące zagadnień kursu	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02	zaliczenie
U2	przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych rodzajów kultury wizuajnej , stosując oryginalne podejścia, uwzględniające nowe osiągnięcia humanistyki	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
U3	merytorycznie argumentować, z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułowania wniosków oraz tworzenia syntetycznych podsumowań w zakresie pola sztuki rosyjskiej po 1991	HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U06	zaliczenie
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	pracy w grupie, przyjmując w niej różne role, wystąpień i argumentacji	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02	zaliczenie
K2	systematycznego uczestnictwa w życiu kulturalnym, interesuje się aktualnymi wydarzeniami kulturalnymi, nowatorskimi formami wyrazu artystycznego, nowymi zjawiskami w sztuce rosyjskiej po 1991	HSZ_K2_K06	zaliczenie

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zaliczenia	20	
przygotowanie do zajęć	10	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	15	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 75	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Kultura rosyjska - wyznaczniki wg wizji w ‘Rosyjskiej Arce’, wskazania na zmiany historyczne i zmiany w polu sztuki po 1991 (charakterystyka ogólna). Wyznaczenie ram metodologicznych i tematycznych.	W1, W4, U2, K2
2.	Charakterystyka lat 2000 i rola wprowdzenia prawodawstwa przeciw świętokradztwu i przeciw propagowaniu homoseksualizmu	W1, U2, K2
3.	Strategie Federacji: wybór konceptualizmu i awangardy jako ‘marek eksportowych’ jako kreowanie sztuki specyficznie rosyjskiej	W1, W2, U1, U2, K1, K2
4.	Zjawisko: Tusovka: uwarunkowania/charakter/poetyki/opisane na podstawie konkretnych działań. Faza nieekspozycyja tusovki	W1, W5, U1, U2, U3, K1, K2
5.	Strategie buntu (m. in. wybrane akcje Petra PAvlenskiego: za lub przeciw przemocy wobec przemocy/biopolityka/ społeczeństwo spektaklu	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
6.	Bunt cd Oleg Kulik: Matka Rosja/Nowa Rodzina/Projekt Zoofreni	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
7.	- Strategie subwersyjne – znaczenie I charakter - Soc-Art - Pozamoskiewskie działania: Sinyje Nosy - Działania AES+F: metaforyka I estetyka mody; Defiles jako refleksja nad życiem I jego ulotnością - Antyneoliberalizm Chto Delat - Feministyczna antyutopia Fabryki Znaleionych ubrań	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
8.	Oficjalna prezentacja wizji historii: wystawa ‘Rossija. Moja Historia” – krytyczne refleksja	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
9.	Strategie urzędu prezydenta Federacji Rosyjskiej w zawłaszczaniu wizualności.	W2, W3, U2, K2
10.	Sztuka oficjalna i konformizm: m. in. portrety VVP oraz rzeźba Czeretelego. Strategie muzealnicze	W1, W2, W3, U2, K1, K2
11.	"Inter arna (non) silent Musae" Artyści wobec wojny w Ukrainie: od poparcia do emigracji	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	test z pytaniami otwartymi

Wymagania wstępne i dodatkowe

Zajęcia nie wymagają prerekwizytów, wykład jest otwarty

Chrystologia bizantyńska z perspektywy ikonograficznej

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19009.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Problematyka wizualizacji treści teologicznych w sztuce bizantyńskiej; Wizerunek Chrystusa w procesie przekształceń ikonograficznych; Kryzys ikonoklastyczny jako cezura ikonograficzna.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student rozumie podstawowe cechy bizantyńskiej kultury artystycznej	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W05	zaliczenie pisemne

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi rozpoznać główne przekształcenia bizantyńskiej ikonografii Chrystusa w powiązaniu z tradycją artystyczną oraz teologią i liturgią	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do omówienia.(scharakteryzowania) najważniejszych przedstawień Chrystusa w sztuce bizantyńskiej i wyjaśnienia treści ideowych (teologicznych) w nich zawartych	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	60	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Wizerunek Chrystusa: typy ikonograficzne w porządku historycznym; Znaczenie kryzysu ikopnoklastycznego w procesie przekształceń ikonografii Chrystusa; Ikony acheiropoietyczne; Tematy liturgiczne a chrystologia: problem wizualizacji	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	udział w zajęciach, zaliczenie testu pisemnego o formie zamkniętej (rozpoznanie i interpretacja dzieła na podstawie reprodukcji w teście)

Wymagania wstępne i dodatkowe

brak

Dydaktyka szczegółowa historii sztuki

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19051.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zapoznanie osoby studenckiej z istniejącymi perspektywami zawodowymi związanymi z dydaktyką historii sztu
C2	Zapoznanie z podstawowymi aktami prawnymi regulującymi pracę szkoły.
C3	Zapoznanie z założeniami podstawy programowej i różnych programów nauczania historii sztuki oraz miejscu historii sztuki w szkolnym nauczaniu, a także analiza sposobów rozumienia dyscypliny w praktyce nauczania szkolnego, zwłaszcza na drugim i trzecim etapie edukacyjnym
C4	Zapoznanie z podstawami dydaktyki ogólnej i metodami pracy przydatnymi w nauczaniu historii sztuki w szkole ponadpodstawowej.
C5	Przygotowanie do pracy dydaktycznej w zakresie nauczania historii sztuki w szkołach ponadpodstawowych, omówienie metodyki nauczania historii sztuki
C6	Przygotowanie do samodzielnego tworzenia scenariuszy zajęć dydaktycznych oraz pomocy dydaktycznych dla uczniów
C7	Przygotowanie do samodzielnego tworzenia narzędzi ewaluacyjnych sprawdzających wiedzę z historii sztuki.
C8	Omówienie przykładów wykorzystania metodyki historii sztuki w nauczaniu nieformalnym.
C9	Refleksja nad rolą innowacyjnych i eksperymentalnych metod nauczania w budowaniu scenariuszy lekcji i innych zajęć edukacyjnych z historii sztuki.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Osoba studencka zna i rozumie treści i cele kształcenia zawarte w podstawie programowej przedmiotu historia sztuki dla szkół ponadpodstawowych oraz elementy nauczania historii sztuki na innych etapach edukacyjnych w ramach pokrewnych przedmiotów (edukacja wczesnoszkolna, plastyka, język polski, historia)	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W10	zaliczenie na ocenę
W2	Wybrane przykłady programów nauczania, podręczników, publikacji, pomocy dydaktycznych z zakresu historii sztuki	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W10	zaliczenie na ocenę
W3	Zasady tworzenia autorskich programów nauczania, materiałów dydaktycznych, scenariuszy lekcji i innych zajęć edukacyjnych.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W10	zaliczenie na ocenę
W4	Metody dydaktyczne stosowane w praktyce szkolnej, ich zasadność i cel oraz metody związane z badaniem dzieła sztuki (opis, analiza formy, charakterystyka stylu, epoki, nurtu, tendencji w sztuce) stosowane w nauczaniu szkolnym.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W10	zaliczenie na ocenę
W5	Przykłady działań edukacyjnych związanych z edukacją nieformalną, instytucje i organizacje związane z tym rodzajem edukacji w zakresie historii sztuki.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W10	zaliczenie na ocenę
Umiejętności – Student potrafi:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
U1	Dostosować treści i cele nauczania do wymogów sformułowanych w podstawach programowych historii sztuki i przedmiotów pokrewnych oraz wykorzystać akademicką wiedzę z zakresu historii sztuki do nauczania przedmiotu w szkołach do trzeciego etapu edukacyjnego.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08	zaliczenie na ocenę
U2	W twórczy sposób korzystać z istniejących podręczników i programów nauczania, w krytyczny i twórczy sposób wykorzystywać istniejące materiały i pomoce dydaktyczne	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U08	zaliczenie na ocenę
U3	Wykorzystać i właściwie dobrać metody dydaktyczne do celów i treści kształcenia przekazywanych w ramach przedmiotu historia sztuki, a także do etapu kształcenia.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U08	zaliczenie na ocenę
U4	Sformułować cele edukacyjne zajęć lekcyjnych, przygotować narzędzia ewaluacji wiedzy, kryteria oceny pracy ucznia, sformułować uzasadnienie oceny	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U08	zaliczenie na ocenę
U5	Tworzyć samodzielnie narzędzia dydaktyczne.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U09	zaliczenie na ocenę
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Osoba studencka jest gotowa do przygotowania scenariusza zajęć edukacyjnych dostosowanych do różnych grup wiekowych	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K06	zaliczenie na ocenę
K2	Wykorzystania wiedzy i umiejętności zdobytych podczas studiów do tworzenia autorskich scenariuszy zajęć i projektów edukacyjnych	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K05	zaliczenie na ocenę
K3	Świadomego budowania narzędzi dydaktycznych i wyboru metodologii przy zrozumieniu różnych potrzeb edukacyjnych uczniów	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02	zaliczenie na ocenę
K4	Współpracy z zespołem szkolnym w ramach tworzenia ścieżek przedmiotowych i projektów edukacyjnych oraz podjęcia starań o uzyskanie uprawnień pedagogicznych	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07	zaliczenie na ocenę

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
przygotowanie projektu	30
przygotowanie do zajęć	10
przygotowanie prezentacji	10

studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	10

Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Podstawowe akty prawne regulujące pracę szkoły	K4
2.	Perspekty zawodowe związane z dydaktyką historii sztuki.	W1, K4
3.	Założenia podstawy programowej i programów nauczania historii sztuki, miejsce historii sztuki w szkolnym nauczaniu,analiza sposobów rozumienia dyscypliny w praktyce nauczania szkolnego zwłaszcza na drugim i trzecim etapie edukacyjnym	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K2, K3
4.	Podstawy dydaktyki ogólnej i przegląd metod pracy przydatnymi w nauczaniu historii sztuki w szkole ponadpodstawowej.	W4, U1, U2, U4, U5, K1, K3
5.	Przygotowanie do pracy dydaktycznej w zakresie nauczania historii sztuki w szkołach ponadpodstawowych, omówienie metodyki nauczania historii sztuki.	W3, W4, U3, U4, U5, K3
6.	Przygotowanie do samodzielnego tworzenia scenariuszy zajęć dydaktycznych oraz pomocy dydaktycznych dla uczniów.	W3, W4, U3, U5, K1, K3
7.	Przygotowanie do samodzielnego tworzenia narzędzi ewaluacyjnych sprawdzających wiedzę z historii sztuki.	U4, U5, K1, K2, K4
8.	Omówienie przykładów wykorzystania metodyki historii sztuki w nauczaniu nieformalnym (projekty edukacyjne, wykłady popularyzatorskie, edukacja muzealna, uniwersytet trzeciego wieku)	W5, U2, U5
9.	Refleksja nad rolą innowacyjnych i eksperymentalnych metod nauczania w budowaniu scenariuszy lekcji z historii sztuki.	W3, W4, W5, U5, K1, K2, K3

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, metoda projektów, burza mózgów, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków, metody e-learningowe, ćwiczenia przedmiotowe, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie na ocenę	Obecność na zajęciach, aktywność podczas zajęć, przygotowanie scenariuszy zajęć

Wymagania wstępne i dodatkowe

Obowiązkowa obecność na zajęciach, dopuszczone są dwie nieobecności nieusprawiedliwione w semestrze

Estetyka jubilerska a sztuka bizantyńska

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19041.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zrozumienie zwrotu materialnego i sensorycznego – wprowadzenie w metodologie (material culture studies, anthropology of the senses, sensory studies), stosowane do architektury, malarstwa, rzemiosła i przedmiotów liturgicznych Bizancjum.
C2	Intermedialność i techniki artystyczne – zrozumienie relacji między technikami rzemieślniczymi a innymi mediami: mozaiką, malarstwem ściennym, ikonami, iluminatorstwem, architekturą.
C3	Konteksty społeczne, teologiczne i polityczne – ikonoklazm, teologia światła (lux divina), charis, poikilia, rola patronatu i daru, wymiana międzykulturowa.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Po ukończeniu kursu osoba studiująca: rozpoznaje i opisuje kluczowe techniki oraz materiały sztuki bizantyńskiej (mozaika, marmoryzacja, tempera, złocenia, metaloplastyczne techniki, szkło, tkaniny liturgiczne, ceramika) i rozumie ich znaczenia estetyczne oraz liturgiczne;	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W2	Po ukończeniu kursu osoba studiująca: wyjaśnia pojęcia charis, poikilia, haptycznego wzroku, teologii światła i ich wpływ na formy artystyczne;	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
W3	Po ukończeniu kursu osoba studiująca: zna funkcje przestrzeni liturgicznej (naos, narteks, templon), rozumie rolę muzyki, zapachu i ruchu w rytuałach bizantyńskich;	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
W4	Po ukończeniu kursu osoba studiująca: interpretuje konteksty teologiczne, społeczne i polityczne sztuki bizantyńskiej (ikonoklazm, dar, kontakt międzykulturowy).	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Osoba studiująca potrafi: przeprowadzić wieloaspektową analizę dzieła sztuki Bizancjum: technologiczną, ikonograficzną, liturgiczną, symboliczną i sensoryczną;	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10	zaliczenie pisemne
U2	Osoba studiująca potrafi: rozpoznawać relacje intermedialne w sztuce średniowiecznej i bizantyńskiej: w konsekwencji osoba studiująca traktuje dzieło jako element sieci powiązań transmaterialnych, a nie obiekt zupełnie autonomiczny;	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10	zaliczenie pisemne

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
U3	Osoba studiująca potrafi: analizować materialne i zmysłowe właściwości obiektów sztuki bizantyńskiej, takich jak ikony, mozaiki, iluminacje, elementy rzemiosła i wyposażenia liturgicznego, rozpoznając ich strukturę, fakturę, interakcję ze światłem, potencjał haptyczny oraz funkcję w praktyce religijnej;	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10	zaliczenie pisemne
U4	Osoba studiująca potrafi: interpretować przestrzeń sakralną Bizancjum jako doświadczenie multisensoryczne i performatywne, rozumiejąc, jak światło, akustyka, ruch, zapachy i obecność obiektów (ikony, relikwie, mozaiki, tkaniny) kształtowały percepcję, rytuał i teologiczną narrację miejsca.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Osoba studiująca jest gotowa do: współpracy w grupie nad analizą dzieł, interpretacją przestrzeni i przygotowywaniem krótkich prezentacji;	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne
K2	Osoba studiująca jest gotowa do: wykazania się świadomością znaczenia dziedzictwa bizantyńskiego oraz odpowiedzialnością w jego interpretacji i opisie.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zaliczenia	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	**Moduł 1: Teoria i materia (Tygodnie 1–4)** Zwrot sensoryczny i materialny w badaniach Bizancjum: metodologia, krytyka okulocentryzmu, obiekt jako actant. Materia i światło: złoto, szkło, pigmenty, marmur; teologia światła i jej konsekwencje artystyczne. Poikilia i charis: estetyka różnorodności; łączenie materiałów i efektów wizualnych. Techniki i percepcja: mozaika, marmoryzacja, tempera, złocenia, metaloplastyka, emalia, niello.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2
2.	**Moduł 2: Zmysły, ciało i rytuał (Tygodnie 5–9)** Audiosfera Bizancjum: muzyka liturgiczna, echo, akustyka świątyń. Zapach i kadzidła: aromaty i dymy rytuału; sensoryczna atmosfera przestrzeni sakralnej. Dotyk i haptyczność: ikona jako obiekt dotykowy; faktura, gładkość, relief, kinestetyka. Przestrzeń, ruch i płeć: strefy uczestnictwa, praktyka liturgiczna wobec norm społecznych. Relikwie i ochrona: inskrypcje, amulety, artefakty apotropaiczne.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2
3.	**Moduł 3: Intermedialność i transfery (Tygodnie 10–15)** Chryzografia i imitacja metalu: manuskrypt jako przestrzeń światła; techniki imitacji metalu w iluminatorstwie. Haptyczny wzrok: strategie wizualne wywołujące iluzję dotyku w obrazach i mozaikach. Architektura jako „makro-ikona”: analiza kościoła Mądrości Bożej w Tessalonice w perspektywie światła, ruchu i akustyki. Kontakty międzykulturowe: Bizancjum, islam, łacinnicy, krzyżowcy; transfer technik, materiałów i motywów. Podsumowanie: synteza materialności w sztuce Bizancjum.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, burza mózgów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia przedmiotowe, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Zaliczenie kursu odbędzie się w formie pisemnego testu otwartego, przeprowadzonego podczas ostatnich zajęć. Test będzie składał się z pytań refleksyjnych, wymagających krótkich, analitycznych odpowiedzi, opartych na materiałach omawianych na zajęciach oraz na lekturach wskazanych w trakcie semestru. Charakter testu Celem testu nie jest sprawdzanie pamięciowego opanowania faktów, chronologii ani katalogu dzieł, lecz ocena umiejętności: analizowania materialnych właściwości obiektów bizantyńskich (np. interakcji światła z powierzchnią, faktury, ciężaru, połysku, haptyczności), rozumienia zmysłowego funkcjonowania obiektów w przestrzeni liturgicznej (światło, dźwięk, zapach, ruch), samodzielnego formułowania interpretacji dotyczących procesów technologicznych, materialnych warunków powstawania dzieł oraz ich działania w kontekście rytuału i praktyk religijnych. Warunkiem uzyskania zaliczenia jest: aktywny udział w zajęciach; pozytywne zaliczenie pisemnego testu otwartego. Osoba studiująca odpowiada za systematyczne zapoznawanie się z materiałami, uczestnictwo w analizie porównawczej, obserwacji materialnych i ćwiczeniach interpretacyjnych, które przygotowują do końcowej formy weryfikacji.

Wymagania wstępne i dodatkowe

Kurs przedstawia sztukę bizantyńską przede wszystkim jako zjawisko materialne, oparte na specyficznych właściwościach tworzyw – złota, szkła, kamienia, pigmentów, emalii, tkanin czy metalu – oraz na sposobach ich obróbki. Osoby studiujące analizują, jak faktura, połysk, przejrzystość, ciężar, temperatura, trwałość i podatność na światło kształtowały wygląd dzieł i ich funkcjonowanie w architekturze oraz w praktykach liturgicznych.
Sztuka Bizancjum jest tu rozumiana jako system współdziałających mediów, w którym techniki malarskie, metaloplastyczne i architektoniczne wzajemnie się naśladowały, przekładały i tłumaczyły swoje efekty – tworząc środowisko wizualne o silnym potencjale zmysłowym. Kluczowym elementem kursu jest rozwijanie umiejętności obserwacji materiału: dostrzegania mikro-struktur, efektów odbicia światła, formowania powierzchni, zależności między materiałem a procesem technologicznym oraz relacji między obiektem a przestrzenią, w której funkcjonował.
Uczestniczki i uczestnicy kursu uczą się analizować sztukę Bizancjum „od strony materii”, traktując ją jako rezultat konkretnych działań ręki, narzędzi, czasu i środowiska, a nie wyłącznie jako nośnik treści czy idei.

Feministyczna historia sztuki

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia sztuki **Ścieżka** - **Jednostka organizacyjna** Wydział Historyczny **Poziom kształcenia** drugiego stopnia **Forma studiów** studia stacjonarne **Profil studiów** ogólnoakademicki **Obligatoryjność** fakultatywny	**Cykl kształcenia** 2026/27 **Rok realizacji** 2026/27, 2027/28 **Kod przedmiotu** UJ.WHHSZS.2F.19086.26 **Języki wykładowe** polski **Dyscypliny** Nauki o sztuce **Klasyfikacja ISCED** 0222 Historia i archeologia

Okresy Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	**Liczba punktów ECTS** 3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zapoznanie osób studenckich z feministycznym dyskursem w historii sztuki w jego ujęciu historycznym wraz z wprowadzeniem do historii feminizmu globalnego.
C2	Wykształcenie wrażliwości na przedstawienia i stereotypy kobiecości w sztuce i kulturze wizualnej
C3	Zapoznanie z szerokim zakresem literatury w zakresie historii sztuki oraz np. koncepcji podmiotowości

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Historię i intersekcje feminizmu, jego zróżnicowaną i złożoną strukturę	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07	zaliczenie
W2	Pojęcia związane z dyskursem feministycznym jak 'male gaze', koncepcje podmiotowości i narracje o cielesności	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06	zaliczenie
W3	Przykladowe prace wykorzystujące dyskurs feministyczny oraz dzieła sztuki tworzone w nurtach kobiecych	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W07	zaliczenie
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	analizować w sposób krytyczny teksty kultury i teksty interpretacyjne związane z dyskursem feministycznym w historii sztuki	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07	zaliczenie
U2	Argumentować i dyskutować w sposób krytyczny nad materiałem wizualnym	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07	zaliczenie
U3	Dostrzegać zjawiska poddające się krytyce feministycznej w akademii i w kulturze wizualnej	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07	zaliczenie
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	podejmowania krytycznej dyskusji podczas zajęć i w życiu społecznym	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K06	zaliczenie
K2	przyjmowania roli w grupie oraz formułowania sądów	HSZ_K2_K02	zaliczenie
K3	zajmowania stanowiska w zakresie dylematów związanych z feministyczną historią sztuki	HSZ_K2_K04	zaliczenie

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć

wykład	30
przygotowanie do zajęć	20
przygotowanie do zaliczenia	20
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	15

Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 85	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	**Treści programowe**	**Efekty uczenia się dla przedmiotu**
1.	Wprowadzenie do historii feminizmu wraz z ukazaniem w tym kontekście początków tzw. akademickiej historii sztuki	W1, W3, U1, K3
2.	Zaganienie twz. 'wystaw kobiecych' i problem gettoizacji oraz kwestia esencjalistycznego ujęcia 'sztuki kobiet' krytykowanego przez L. Nochlin	W1, W3, U1, U2, K1, K3
3.	‚Targać pióra w patriarchalnych gołębnikach” (2001)' i 'wysadzać kanon": zagadnienie obecności artystek w narracji historii sztuki	W1, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3
4.	Ciało i podmiotowość kobieca: między ciałem a umysłem na przykładzie prac teoretycznych i interwencji artystek	W2, U1, U2, U3, K1, K2, K3
5.	Tzw. Feminizm magiczny i czarownice: dyskusja o alternatywnych formach duchowości	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3
6.	MAle gaze i female gaze: zagadnienie przemocowości męskiego spojrzenia	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3
7.	Popfeminizm? Współczesne propozycje tekstów kultury w krytycznym spojrzeniu	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3
8.	Feminaissance? Zagadnienia ugruntowania dyskursu feministycznego	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, seminarium, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	**Formy zaliczenia**	**Warunki zaliczenia przedmiotu**
wykład	zaliczenie	Test z pytaniami otwartymi

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Historia architektury 1945-1981

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19047.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Synteza najważniejszych zjawisk w architekturze polskiej i światowej od 1945 do 1981, charakterystyka twórczości wybranych architektów
C2	Wprowadzenie definicji nurtów i tendencji architektury i urbanistyki po 1945 i ich krytyczna analiza
C3	Przedstawienie najważniejszych wątków w teorii i krytyki architektury 2 poł. XX w. (późny modernizm, dyskusja z paradygmatami awangardowego modernizmu)
C4	Uświadomienie najistotniejszych przemian w teorii urbanistyki i budowy miast, od powojennej odbudowy, przez masowe projekty mieszkaniowe i krytykę Karty Ateńskiej od lat 60.
C5	Uświadomienie wyzwań związanych z ochroną dziedzictwa architektury modernistycznej

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Osoba studencka zna i rozumie istniejące definicje i funkcjonującą w literaturze przedmiotu charakterystykę najważniejszych nurtów w architekturze II poł XX w. a także zna ich najważniejszych przedstawicieli i przedstawicielki	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
W2	- przykłady dzieł architektury II poł XX w. oraz tendencje w twórczości wybranych projektantów i projektantek, rozumie kryteria wyboru istotnych tendencji w architekturze.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
W3	- główne doktryny i koncepcje teorii architektury i urbanistyki XX w.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Osoba studencka potrafi wymienić najważniejsze przykłady dzieł architektury II poł XX w., scharakteryzować twórczość wybranych architektów w szerszym kontekście ekonomicznym, politycznym i kulturowym	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
U2	- wskazać cechy formy wybranych dzieł architektury	HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
U3	- krytycznie zinterpretować wybrane teksty teoretyczne dotyczące architektury i podać definicje najważniejszych zjawisk	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Osoba studencka jest gotowa do do uczestnictwa w debacie na temat ochrony dziedzictwa architektury II poł XX w. w oparciu o wybrane kryteria ocen	HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zaliczenia	20	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	10	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Kierunki i przykłady odbudowy miast europejskich po 1945. Odbudowa Warszawy	W2, W3, U1, K1
2.	Karta ateńska jej znaczenie dla powojennej urbanistyki, rewizja doktryny modernistycznego planowania od lat 60. XX w	W3, U2, U3, K1
3.	Architektura późnego modernizmu: Le Corbusier, Ludwig Mies van der Rohe, Walter Gropius, Frank Lloyd Wright, Louis Khan, Eero Saarinen, Richard Buckminster Fuller, brutalizm w architekturze zachodniej	W1, W2, U1, U2, K1
4.	Brutalizm i socmodernizm w architekturze Wschodniej Europy. Przykłady późnego modernizmu w architekturze polskiej.	W1, W2, U1, U2, K1
5.	Teorie i historiografie architektury 2 poł XX w	W1, W3, U3, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	test pytań otwartych, analiza tekstów źródłowych

Wymagania wstępne i dodatkowe

Obowiązkowa obecność na zajęciach, dopuszczone są dwie nieobecności nieusprawiedliwione w semestrze.

Historia architektury od postmodernizmu do dziś

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19048.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Synteza najważniejszych zjawisk w architekturze polskiej i światowej od lat 80. do dziś, charakterystyka twórczości wybranych architektów.
C2	Wprowadzenie definicji nurtów i tendencji architektury i urbanistyki po 1981 i ich krytyczna analiza
C3	Przedstawienie najważniejszych wątków w teorii architektury XX w. (postmodernizm, dekonstruktywizm, architektura antropocenu, reuse i architektura doby kryzysu klimatycznego).
C4	Uświadomienie najistotniejszych przemian w teorii urbanistyki i budowy miast, od postmodernistycznego powrotu do tradycji i nowego urbanizmu, miasta kreatywne, do obecnych wyzwań klimatycznych w projektowaniu
C5	Uświadomienie wyzwań związanych z ochroną dziedzictwa architektury modernistycznej i postmodernistycznej.
C6	Zapoznanie z szeroką bibliografią tematu i zachęcenie do samodzielnej pracy.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Osoba studencka zna i rozumie istniejące definicje i funkcjonującą w literaturze przedmiotu charakterystykę najważniejszych nurtów w architekturze od lat 80. XX w. do dziś a także zna ich najważniejszych przedstawicieli i przedstawicielki.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04	zaliczenie pisemne
W2	- ważne przykłady dzieł architektury od lat 80. do dziś oraz tendencje w twórczości wybranych projektantów i projektantek rozumie i potrafi sformułować kryteria wyboru istotnych tendencji w architekturze	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
W3	- główne doktryny i koncepcje teorii architektury i urbanistyki XX i XXI w.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06	zaliczenie pisemne
W4	- najważniejsze wyzwania społeczne i ekologiczne najnowszej architektury i urbanistyki	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Osoba studencka potrafi wymienić najważniejsze przykłady dzieł architektury II poł XX w. scharakteryzować twórczość wybranych architektów w szerszym kontekście ekonomicznym, politycznym i kulturowym	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
U2	- wskazać cechy formy wybranych dzieł architektury	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
U3	- krytycznie zinterpretować wybrane teksty teoretyczne dotyczące architektury i podać definicje najważniejszych zjawisk	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Osoba studencka jest gotowa do do uczestnictwa w debacie na temat ochrony dziedzictwa architektury II poł XX w. i XXI w. w oparciu o wybrane kryteria oceny	HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06	zaliczenie pisemne
K2	- przeprowadzenia krytycznej oceny przemian w architekturze współczesnych miast i zaproponowania możliwych rozwiązań zdiagnozowanych problemów	HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	10

przygotowanie do zaliczenia	30
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	20

Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	**Treści programowe**	**Efekty uczenia się dla przedmiotu**
1.	Teoria i krytyka postmodernizmu z urbanistyce i architekturze (m.in. Jane Jacobs, Richard Sennett, Robert Venturi, Aldo Rossi, Charles Jencks). Debata z paradygmatami późnego modernizmu. Przykłady realizacji postmodernistycznych idei (Ricardo Bofill, Charles Moore, James Stirling, Robert Venturi, Philip Johnson, Hans Hollein, Aldo Rossi, Michael Graves).Recepcja postmodernizmu w architekturze polskiej	W1, W2, W3, U2, U3, K1
2.	Dekonstruktywizm w architekturze: teoria i realizacje (COOP HIMMELB(L)AU, Frank Ghery, Zaha Hadid, Daniel Libeskind, Bernard Tschumi)	W1, W2, U1, U2, U3, K1
3.	Star architects, omówienie twórczości wybranych "globalnych" architektów końca XX i pocz. XXI w. oraz mechaniki inwestycyjnej od lat 90. (Jean Nouvel, Norman Foster, Herzog i de Meuron, Peter Zumthor, Diller, Scofidio+ Renfro, MVRDV, Rem Koolhaas)	W1, W2, W4, U1, U2, K1, K2
4.	Tematy i funkcje architektury końca XX w.: architektura i pamięć, muzea, architektura korporacji, architektura a zmiana klimatu	W1, W3, U1, U3, K1, K2
5.	Sytuacja zawodowa kobiet w architekturze najnowszej	W2, W3, W4, U1, U2, K1, K2
6.	Re-use i architektura ekologiczna, partycypacja w architekurze	W1, W4, U3, K1, K2
7.	Główne tendencje w projektowaniu miast i kształtowaniu przestrzeni miejskiej, polityki miejskie i miejski aktywizm	W1, W3, W4, U3, K1, K2
8.	Architektura polska po 1989 roku.	W1, W2, U1, U2, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, konsultacje

Rodzaj zajęć	**Formy zaliczenia**	**Warunki zaliczenia przedmiotu**
wykład	zaliczenie pisemne	test pytań otwartych, analiza tekstu źródłowego

Wymagania wstępne i dodatkowe

Obowiązkowa obecność na zajęciach, dopuszczone są dwie nieobecności nieusprawiedliwione w semestrze.

Historia architektury XX wieku

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia sztuki	**Cykl kształcenia** 2026/27
Ścieżka -	**Rok realizacji** 2026/27, 2027/28
Jednostka organizacyjna Wydział Historyczny	**Kod przedmiotu** UJ.WHHSZS.2F.18961.26
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Języki wykładowe** polski
Forma studiów studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce
Profil studiów ogólnoakademicki	**Klasyfikacja ISCED** 0222 Historia i archeologia
Obligatoryjność fakultatywny	

Okresy Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	**Liczba punktów ECTS** 3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem kursu jest zapoznanie z najważniejszymi zjawiskami architektury światowej i polskiej w XX wieku.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	student posiada wiedzę o najważniejszych prądach architektury światowej i polskiej w XX wieku	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	student potrafi rozpoznać najważniejsze dzieła architektury i interpretować ich znaczenia i oddziaływanie społeczne.	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	student jest świadomy znaczenia dziedzictwa kulturowego i środowiska zbudowanego w kontekście własnej roli zawodowej.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
przygotowanie do zajęć	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Wprowadzenie: nowe tendencje architektoniczne i urbanistyczne przed I wojną światową 2. Triumf modernizmu: środowiska i ich specyfika, osiągnięcia 3. Zmierzch awangardy? Architektura lat 30. 4. Drogi architektury po II wojnie światowej: odbudowa a język nowoczesności 5. Styl organiczny a brutalizm 6. Technologia i wyzwania nowej ery 7. Architektura w czasach rewolucji. Rok 1968 i krytyka modernizmu 8. Późny modernizm. Co zostało z nowoczesności? Dziedzictwo architektury modernistycznej 9. Narodziny postmodernizmu. Cele i praktyka 10. Specyfika architektury lat 90. 11. Dekonstruktywizm 12. Co dalej? Nowe tendencje architektoniczne w XXI wieku	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Zaliczenie testu o formie zamkniętej

Historia malarstwa witrażowego: od schyłku średniowiecza do końca XIX w.

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia sztuki	**Cykl kształcenia** 2026/27
Ścieżka -	**Rok realizacji** 2026/27, 2027/28
Jednostka organizacyjna Wydział Historyczny	**Kod przedmiotu** UJ.WHHSZS.2F.15219.26
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Języki wykładowe** polski
Forma studiów studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce
Profil studiów ogólnoakademicki	**Klasyfikacja ISCED** 0222 Historia i archeologia
Obligatoryjność fakultatywny	

Okresy	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się**	**Liczba punktów ECTS**
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	W średniowieczu malarstwo witrażowe było wiodącym rodzajem malarstwa monumentalnego, ale straciło te pozycję pod koniec średniowiecza. W powszechnym przeświadczeniu wraz z nastaniem nowożytności czas witrażownictwa się skończył, a jego powrót wiązał się dopiero z historyzmem XIX w. To uproszczony obraz, a wykład ma na celu pełniejsze przedstawienie dziejów malarstwa witrażowego od schyłku średniowiecza do końca XIX w. Wykład będzie prowadzony w układzie chronologicznym, ale w tych ramach podejmowane będą najistotniejsze problemy, prezentowane w różnych ujęciach metodologicznych, tak by dać studentowi możliwie pełny obraz obecnej refleksji nad malarstwem witrażowym średniowiecza.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	**Efekty w zakresie**	**Kierunkowe efekty uczenia się**	**Metody weryfikacji**
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie przemiany techniki i technologii malarstwa witrażowego od schyłku średniowiecza do końca XIX w.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W2	Student zna najważniejsze zagadnienia związane z przemianami malarstwa witrażowego w okresach, których dotyczy wykład i rozumie procesy historyczne, które je kształtowały	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W3	Student zna i rozumie zagadnienia związane z programami ikonograficznymi najważniejszych zespołów witrażowych	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W4	Student zna i rozumie funkcje malarstwa witrażowego w okresie, którego dotyczy wykład	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W5	Student zna i rozumie historyczne i współczesne metody badań nad malarstwem witrażowym	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi dokonać wyboru między różnymi propozycjami metodologicznymi w odniesieniu do formułowanych pytań.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
U2	Student potrafi określić czas powstania przeszkleń witrażowych na podstawie stylu, rozwiązań kompozycyjnych i środków technicznych	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
U3	Student potrafi opisywać i analizować zespoły witrażowe zgodnie z zasadami przyjętymi w badaniach nad tym rodzajem dzieł sztuki	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student gotów jest do pogłębiania wiedzy i kompetencji zawodowych, poszerzania wiedzy specjalistycznej oraz rozbudowy warsztatu i instrumentarium badawczego typowego dla nauk humanistycznych	HSZ_K2_K01	zaliczenie pisemne
K2	Student jest świadomy konieczności dokonywania weryfikacji różnorodnych źródeł informacji pod względem ich wiarygodności	HSZ_K2_K01	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
przygotowanie się do sprawdzianu zaliczeniowego	60	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Wprowadzenie do badań nad malarstwem witrażowym XV-XIX w.	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
2.	Renesansowe malarstwo witrażowe w Italii	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
3.	Witrażyści i szklarze w epoce nowożytnej: artystyczne, ekonomiczne i społeczne warunki uprawiania profesji	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
4.	Malarstwo witrażowe XVI w. wobec Reformacji: odbiorcy, funkcje, tematy	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
5.	Sztuka upadła? Zapomniane malarstwo witrażowe XVII i XVIII w.	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
6.	Oświecony okiem: nowe spojrzenie na stare witraże	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
7.	Recepcja średniowiecznego malarstwa witrażowego w XIX w.: od historyzmu do Arts and Crafts	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
8.	Globalizacja: witraże w erze industrialnej	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
9.	Witraż: przedmiot kolekcjonerski	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
10.	Witraż - nowa sztuka przełomu XIX i XX w.	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	Zaliczenie testu o formie otwartej

Historia malarstwa witrażowego: średniowiecze

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia sztuki	**Cykl kształcenia** 2026/27
Ścieżka -	**Rok realizacji** 2026/27, 2027/28
Jednostka organizacyjna Wydział Historyczny	**Kod przedmiotu** UJ.WHHSZS.2F.15220.26
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Języki wykładowe** polski
Forma studiów studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce
Profil studiów ogólnoakademicki	**Klasyfikacja ISCED** 0222 Historia i archeologia
Obligatoryjność fakultatywny	

Okresy Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	**Liczba punktów ECTS** 3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	W średniowieczu malarstwo witrażowe było wiodącym rodzajem malarstwa monumentalnego, rozwiązania kompozycyjne, narracyjne i stylowe wprowadzane do przeszkleń kościelnych okien miały istotne znaczenie dla kształtowania oblicza sztuki swoich czasów. Witrażowe przeszklenia stanowiły też ogromne artystyczne, techniczne i finansowe wyzwanie, będąc potwierdzeniem prestiżu zleceniodawców. Celem wykładu jest zapoznanie studentów z historią malarstwa witrażowego od jego początków, datowanych obecnie na V w., do końca epoki średniowiecznej. Wykład będzie prowadzony w układzie chronologicznym, ale w tych ramach podejmowane będą najistotniejsze problemy, prezentowane w różnych ujęciach metodologicznych, tak by dać studentowi możliwie pełny obraz obecnej refleksji nad malarstwem witrażowym średniowiecza.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie technikę i technologię średniowiecznego malarstwa witrażowego, zna dotyczące tej kwestii źródła pisane	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W2	Student zna najważniejsze zagadnienia związane z przemianami malarstwa witrażowego w średniowieczu i rozumie procesy historyczne, które je kształtowały	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W3	Student zna i rozumie zagadnienia związane z programami ikonograficznymi wielkich zespołów witrażowych	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W4	Student rozumie specyfikę medium witrażowego i zna jego teologiczne i filozoficzne interpretacje	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W08	zaliczenie pisemne
W5	Student zna i rozumie problematykę związaną z recepcją malarstwa witrażowego	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W6	Student zna i rozumie relację malarstwa witrażowego i architektury, przestrzeni liturgicznej oraz przestrzeni mieszkalnej. Są mu znane różnorodne funkcje malarstwa witrażowego w średniowieczu	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W7	Student zna historyczne i współczesne metody badań nad malarstwem średniowiecznym	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi dokonać wyboru między różnymi propozycjami metodologicznymi w odniesieniu do formułowanych pytań.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04	zaliczenie pisemne
U2	Student potrafi określić czas powstania przeszkleń witrażowych na podstawie stylu, rozwiązań kompozycyjnych i środków technicznych	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03	zaliczenie pisemne
U3	Student potrafi opisywać i analizować zespoły witrażowe zgodnie z zasadami przyjętymi w badaniach nad tym rodzajem dzieł sztuki	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
K1	Student jest świadomy konieczności dokonywania weryfikacji różnorodnych źródeł informacji pod względem ich wiarygodności	HSZ_K2_K01	zaliczenie pisemne
K2	Student gotów jest do pogłębiania wiedzy i kompetencji zawodowych, poszerzania wiedzy specjalistycznej oraz rozbudowy warsztatu i instrumentarium badawczego typowego dla nauk humanistycznych	HSZ_K2_K01	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
przygotowanie do testu zaliczeniowego	60	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Średniowieczne malarstwo witrażowe: wprowadzenie do historii i metodyki badań	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, U1, U2, U3, K1, K2
2.	Od Mnicha Teofila do Cennino Cenniniego: traktaty technologiczne i praktyka artystyczna	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, U1, U2, U3, K1, K2
3.	Początki malarstwa witrażowego: analiza tekstów pisanych i wyników odkryć archeologicznych	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, U1, U2, U3, K1, K2
4.	Rozkwit: romańskie malarstwo witrażowe	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, U1, U2, U3, K1, K2
5.	Opat Sugeriusz i jego witraże do chóru kościoła św. Dionizego	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, U1, U2, U3, K1, K2
6.	Kolor i światło: witraże XIII w. w przestrzeni architektonicznej	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, U1, U2, U3, K1, K2
7.	Pasja opowiadania: wielkie programy narracyjne XIII w.	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, U1, U2, U3, K1, K2

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
8.	Witraż jako narzędzie komunikacji: specyfika medium	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, U1, U2, U3, K1, K2
9.	Porządek świata. O czym i jak opowiadały najważniejsze okna gotyckich kościołów w XIII i XIV w.?	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, U1, U2, U3, K1, K2
10.	Malarstwo witrażowe XIV w. wobec wyzwań malarskiej rewolucji	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, U1, U2, U3, K1, K2
11.	Witraż w domu. Co wiemy o witrażach we wnętrzach świeckich?	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, U1, U2, U3, K1, K2
12.	Wielka rywalizacja: rzeźbiarze, malarze tablicowi i witrażyści pod koniec średniowiecza	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, U1, U2, U3, K1, K2

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	Zaliczenie testu otwartego

Historia malarstwa witrażowego: XX i XXI w.

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.13742.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Malarstwo witrażowe kojarzy się powszechnie z epoką średniowiecza i powrotem zainteresowań tą epoką w XIX wieku. Wykład ma dać odpowiedź na pytanie jakie miejsce ten rodzaj malarstwa zajął w XX i XXI w., prezentując szerokie spektrum kontekstów, w jakich współcześnie funkcjonuje witraż. Przyjrzymy się różnym koncepcjom wykorzystania tej techniki artystycznej w przestrzeniach zabytkowych i w nowej architekturze sakralnej, zadając pytania: jak tradycyjna technika służy nowym formom ekspresji artystycznej? Jakie nowe technologie wzbogacają witraż? Jakie problemy rodzą się na styku osobistej ekspresji współczesnego witrażysty i wymogu poszanowania ram jaką tworzą historyczne obiekty architektury? To pytanie wiąże się z problematyką konserwacji dawnych witraży, która także zostanie podjęta. Zostaną zaprezentowane kwestie współczesnych metod zabezpieczania witraży in situ, dawne i nowe metody konserwacji i badań nad historycznym szkłem witrażowym, a także problematyka dokumentacji i digitalizacji malarstwa witrażowego. Na koniec spróbujemy wychwycić i poddać analizie obecność witrażu we współczesnej kulturze wizualnej, z uwzględnieniem takich dziedzin jak dizajn, moda, projektowanie graficzne, film itd.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie najważniejsze zjawiska w historii malarstwa witrażowego w XX i XX w.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W2	Student zna i rozumie problematykę współczesnego definiowania witrażu	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W3	Student zna najważniejsze dzieła witrażownictwa XX i XX w. na świecie	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W4	Student zna i rozumie główne wątki dyskusji na temat ochrony konserwatorskiej witraży	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W5	Student zna i rozumie problematykę związaną z miejscem witrażownictwa w kulturze popularnej	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi porządkować fakty związane z dziejami witrażownictwa w XX i XXI w.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
U2	Student potrafi opisywać i analizować dzieła witrażownictwa zgodnie z zasadami obowiązującymi w badaniach nad tym typem dzieł sztuki	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
U3	Student potrafi formułować swoje opinie na temat dzieł witrażownictwa współczesnego z użyciem terminologii fachowej	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do formułowania swoich opinii w oparciu o pogłębioną wiedzę fachową i zweryfikowane informacje	HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06	zaliczenie pisemne

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
K2	Student jest gotów podejmować dyskusje i działania w zakresie ochrony dzieł witrażownictwa	HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
przygotowanie do testu zaliczeniowego	60	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Wprowwadzenie do problematyki badawczej	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
2.	Witrażownictwo u progu XX w. na świecie: główne tendencje, artyści, dzieła	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
3.	Do domów mody do lamp Tiffaniego: witraż w świecie nowoczesnej komercji	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
4.	Witraże modernizmu do 1945 r.	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
5.	Powojenne dylematy: nowe witraże dla starych świątyń Europy	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
6.	Poza tradycją? Światło, kolor, rysunek w architekturze 2 poł. XX w.	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
7.	Witraż we współczesnej kulturze popularnej	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
8.	Nowe narzedzia, techniki i technologie cyfrowe w witrażownictwie	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2
9.	Wolna espresja czy respekt wobec dziedzictwa? Fundacje witraży w XXI w. na świecie	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	zaliczenie testu o formie otwartej

Historia sztuki jako pole bitwy

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19084.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Wychodząc od rozróżnienia między historią sztuki jaki ;dyscypliną akademicką o utrwalonej strukturze instytucjonalnej (H. Dilly, „Kunstgeschichte als Institution”), historią sztuki jako "konstrukcją filozoficzno-historyczną" podczas wykładu celem staje się wskazanie na dyscyplinę jako "pewną praktykę dyskursywną a zarazem produkt semiotycznej praktyki', (Dan Karlholm, Art of Illusion)
C2	tak zdefiniowana podstawa teoretyczna poprowadzi do analizy pozornej 'niewinności' politycznej i obietywności historii sztuki w jej rozwoju
C3	Celem jest analiza postaw wskazujących na dorastanie historii sztuki jako agenta dyskursu politycznego (począwszy od jej początków), gdy pełniła istotną funkcję tożsamościową
C4	Najogólniejszym celem jest zbudowanie panoramy zjawisk ukazującej w krytycznej analizie konstrukcyjny charakter dyscypliny i jej zaangażowania w tytułowe "pole bitwy"

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Kierunki krytycznej refleksji nad historią historii sztuki	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02	zaliczenie
W2	Pojęcie dyskursywności i konstrukcjonizmu w historii sztuki	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W07	zaliczenie
W3	zaangażowania i polityczność teorii w historii sztuki	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W07	zaliczenie
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Samodzielnie analizować teksty oraz wykorzystywać wyniki analizy do krytycznej refleksji nad historią sztuki	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03	zaliczenie
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Podejmowania dyskusji, zajmowania stanowiska i argumentacji na poziomie teoretycznym; jest gotów/a/-x do prezentowania swoich poglądów w grupie praz przyjmowania określonej roli w niej	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K06	zaliczenie

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do egzaminu	10	
przeprowadzenie badań literaturowych	20	
przygotowanie do zajęć	20	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 80	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Historia sztuki jako nauka historyczna: koncepcje ontologiczne historii	W1, W2, U1, K1
2.	Pytanie o obiektywność i status ontologiczny narracji historycznej: pantekstualizm i narratywizm TZW. NOWEJ HISTORIOGRAFII	W1, W2, U1, K1
3.	Perspektywa hermeneutyki podejrzeń; pojęcie dyskursu i habitusu	W2, U1, K1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
4.	Winckelmann: nie tylko nowy systemat wiedzy	W3, U1, K1
5.	Muzeum/a narodowe: kolekcjonowanie i budowanie wizji narodu	W1, U1, K1
6.	Historia sztuki w Monarchii Austro-Węgierskiej: dyskurs jednoczący i początki tzw. „szkół narodowych”	W1, W2, W3, U1, K1
7.	"Niewinność dyscypliny" początki historii sztuki w Niemczech i Austrii	W1, W2, W3, U1, K1
8.	Historia sztuki za żelazną kurtyną: różnice w pełnionej roli	W1, W2, W3, U1, K1
9.	Tzw. Nowa Historia Sztuki/radykalna/krytyczna: „społeczna” historia sztuki Historia sztuki i pokolenia feministyczne Dyskurs władzy i seksualności	W1, W2, W3, U1, K1
10.	Historia sztuki a tożsamość etniczna – badania sztuki żydowskiej	W1, W2, W3, U1, K1
11.	Historia sztuki a nowa tożsamość rosyjska ery Putina	W1, W2, W3, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	Test z pytaniami otwartymi

Wymagania wstępne i dodatkowe

Do uczestnictwa w zajęciach nie ma wymagań prerekwizytów; wskazana możliwość lektury w języku angielskim (ale istotne fragmenty omawiane będą w tłumaczeniu na zajęciach)

Historyczne cmentarze. Dzieje, znaczenie historyczne, formy artystyczne, ochrona

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19332.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Uzyskanie podstawowej wiedzy na temat funkcjonowania cmentarze i sposobów ich kształtowania w Europie
C2	Uzyskanie podstawowej wiedzy na temat dziejów ochrony zabytkowych cmentarzy
C3	Przekazanie podstawowej wiedzy na temat prawno-ekonomicznych uwarunkowań ochrony zabytkowych cmentarzy
C4	Przygotowanie do opracowywania programów ochrony zabytkowych cmentarzy
C5	Przygotowanie do popularyzacji zabytkowych cmentarzy jako ważnego komponentu dziedzictwa kulturowego

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	wiedza o religijnych i kulturowych uwarunkowania tworzenia i kształtowania cmentarzy w Europie	HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05	zaliczenie pisemne
W2	Wiedza o prawnych uwarunkowaniach tworzenia, kształtowania i zachowywania cmentarzy w Europie	HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05	zaliczenie pisemne
W3	Znajomość rozwiązań architektonicznych i artystycznych stosowanych na europejskich cmentarzach	HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
W4	Podstawowea wiedza o dziejach ochrony zabytkowych cmentarzy w Europie.	HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Uzyskać informacje o dziejach konkretnych cmentarzy, a zwłaszcza o ich przemianach	HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
U2	Interpretować architekturę cmentarzy i wypełniających je dzieł sztuki sepulkralnej	HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
U3	Opracować program ochrony zabytkowego cmentarza	HSZ_K2_U07	zaliczenie pisemne
U4	Opracować program popularyzacji zabytkowego cmentarza jako ważnego komponentu dziedzictwa kulturowego	HSZ_K2_U07	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Działań na rzecz ugruntowania ochrony zabytkowych cmentarzy w Polsce	HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K06	zaliczenie pisemne
K2	Rozbudzania zainteresownia dziedzictwem kulturowym cmentarzy w społecznościach lokalnych	HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K06	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	15	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	15	
przygotowanie do zaliczenia	15	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 75	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Zajęcia mają na celu zaprezentowanie historycznych cmentarzy jako ważnego komponentu dziedzictwa kulturowego. Zostaną na nich też zaprezentowane podstawowe informacje na temat tworzenia, kaształtowania i ochrony cmentarzy w Europie. Przedmitem wnikliwej refleksji będą przede wszytskim nastepujące zagadnienia: 1. Cmentarz w religiac chrześcijańskich i w judaizmie. Zasady tworzenia, funkcjonowania i kształtowania. Cmentarz w instrukcjach kształtowania sztuki sakralnej w okresie kontrreformacji. 2. Cmentarze specjalne - epidemiczne, szpitalne, wojenne, przeznaczone dla skazańców. Specyficzne formy ich kształtowania i ich odbiór społeczny. 3. Wybitne założenia architektoniczne cmentarzy w epoce nowożytnej. Początki artystycznego kształtowania nagrobków cmentarnych. 4. Nowe koncepcje kształtowania cmentarzy pozamiejskich w epoce oświecenia i na początku XIX wieku, ich rozwiązania architektoniczne i wznoszone na nich nagrobki. 5. Włoska koncepcja "cimiterio monumentale" i najwytniejsze reaalizacje w XIX wieku. 6. Cmentarze wojenne. Nowy temat w sztuce drugiej połowy XIX i w XX wieku. 7. Początek zainteresowania cmentarzami jako pamiątkami przeszłości. w XIX wieku. Monografie cmentarzy i turystyka cmentarna. 8. Niszczenie historycznych cmentarzy w XIX i XX wieku. Przycyzny takich działań i ich rożnodone skutki. 9. Początki prawnej ochrony cmentarzy. Rozwiązania stsowane w prawie o cmentarzach i o ochronie zabytków. 10. Społeczne akcje ratowania zabytkowych cmentarzy w drugiej połowie XX wieku. Doraźne działania czy wzór dobrych praktyk? 11. Koncepcja cmentarza jako kompleksowego dzieła sztuki i programy jego kompleksowej ochrony. 12. Problemy ochrona cmentarzy żydowskich w Polsce jako dziedzictwa bez depozytariuszy. 13. Obraz cmentarzy we współczesnej kulturze masowej. Wsparcie czy przeszkoda dla ich ochrony?	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Zaliczenie pisemne na ostatnich zajęciach na podstawie przygotowanego przez prowadzącego arkusza zaliczeniowego.. W celu uzyskania zaliczenia studenci studiów licencjackich muszą odpowiedzieć poprawnie na przynajmniej dwa spośród trzech pytań w teście wyboru. Studenci studiów magisterskich muszą dodatkowo odpowiedzcie poprawnie na przynajmniej jedno z dwóch pytań otwartych.

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagan wstępnych

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Ikonografia mitologiczna w antyku grecko-rzymskim

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19014.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem kształcenia jest opanowanie rozpoznawania ikonografii mitologicznej, w tym identyfikacji postaci, scen i motywów oraz ich wariantów greckich i rzymskich.
C2	Celem kształcenia jest wykorzystanie metod badawczych obrazu (m.in. ikonografia, ikonologia, semiotyka, image studies) do spójnej analizy przedstawień mitologicznych.
C3	Celem kształcenia jest rozróżnianie greckich i rzymskich sposobów użycia mitu oraz wyjaśnianie ich funkcji (m.in. religijnej, exemplum, paideia, alegoria, propaganda).
C4	Celem kształcenia jest zapoznanie z kluczowymi tekstami źródłowymi dotyczącymi mitologii (m.in. Homer, Hezjod, Apollodoros, Eurypides, Owidiusz) oraz zrozumienie ich roli jako podstaw narracyjnych dla antycznych przedstawień wizualnych.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Osoba studiująca zna i rozumie: główne tematy i motywy mitologiczne w malarstwie wazowym, rzeźbie architektonicznej, malarstwie ściennym i na sarkofagach;	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W2	Osoba studiująca zna i rozumie: podstawowe metodologie badań nad obrazem (ikonografia/ikonologia Panofsky'ego, semiotyka, image studies) oraz relacje obraz–tekst;	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W3	Osoba studiująca zna i rozumie: różnice w recepcji i użyciu mitu w Grecji i Rzymie (religia vs exemplum/paideia/propaganda);	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W4	Osoba studiująca zna i rozumie: rolę tekstów źródłowych jako zaplecza narracyjnego dla sztuki.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Osoba studiująca potrafi: rozpoznawać postacie, sceny i motywy mitologiczne na podstawie atrybutów, formuł obrazowych i schematów kompozycyjnych;	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U10	zaliczenie pisemne
U2	Osoba studiująca potrafi: analizować strategie narracyjne i środki wyrazu (gest, patos, elipsa wizualna);	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U10	zaliczenie pisemne

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
U3	Osoba studiująca potrafi: interpretować dzieła w kontekście funkcjonalnym i przestrzennym;	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U10	zaliczenie pisemne
U4	Osoba studiująca potrafi: zestawiać obrazy z tekstami źródłowymi bez redukowania obrazu do ilustracji.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U10	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Osoba studiująca jest gotowa do: uczestniczenia w dyskusjach i wymiany argumentów w sposób merytoryczny i respektujący odmienne stanowiska;	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	zaliczenie pisemne
K2	Osoba studiująca jest gotowa do: pracy zespołowej i współpracy z innymi osobami studiującymi, zwłaszcza podczas wspólnej analizy materiału wizualnego i interpretacji tekstów źródłowych;	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	zaliczenie pisemne
K3	Osoba studiująca jest gotowa do: otwartości na różnorodne perspektywy i podejścia metodologiczne, zarówno w analizie obrazów, jak i w kontaktach ze współuczestnikami kursu;	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	zaliczenie pisemne
K4	Osoba studiująca jest gotowa do: rozumienia i analizowania procesów adaptacji kulturowej (np. rzymskiej recepcji mitów greckich) oraz świadomego posługiwania się kategoriami interpretacyjnymi.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	30	
przygotowanie do zaliczenia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	**Moduł I: Teoria i narzędzia (tyg. 1–3)** **Tydzień 1:** Wprowadzenie. Ikonografia vs ikonologia. Model Panofsky'ego. Krytyka podejścia filologicznego.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3, K4
2.	**Tydzień 2:** Semiotyka i image studies. Obraz jako system znaków. Atrybuty, formuły, schematy. Kontekst oglądu.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3, K4
3.	**Tydzień 3:** Narracja wizualna. „Moment brzemienny", narracja ciągła, skrót. Przedstawianie niewidzialnego (metamorfozy, sny).	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3, K4
4.	**Moduł II: Grecja: od epoki archaicznej po hellenistyczną (tyg. 4–8)** **Tydzień 4:** Malarstwo wazowe: Waza François; Exekias (psychologizacja mitu); Mit w sympozjonie i życiu codziennym.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3, K4
5.	**Tydzień 5:** Rzeźba architektoniczna i ideologia polis: Olimpia (Prace Heraklesa), Partenon.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3, K4
6.	**Tydzień 6:** Herosi i potwory: Herakles, Tezeusz, Meduza, Centaury; od potworności do idealizacji.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3, K4
7.	**Tydzień 7:** Pergamon: Wielki Ołtarz Zeusa. Gigantomachia – patos, erudycja, polityczność.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3, K4
8.	**Tydzień 8:** Mit, historia i propaganda: tyranobójcy; Persowie jako „nowi Giganci/Amazonki".	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3, K4

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
9.	**Moduł III: Rzym – adaptacja i transformacja (tyg. 9–14)** **Tydzień 9:** Recepcja grecka w Rzymie: kolekcjonerstwo, łupy, publiczna ostentacja vs prywatny zbytek; Posąg Marsjasza.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3, K4
10.	**Tydzień 10:** Mit w służbie cesarza: Ara Pacis, Forum Augusta; Eneasz i Romulus; personifikacje i historyzacja mitu.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3, K4
11.	**Tydzień 11:** Dom rzymski – malarstwo ścienne (Pompeje, Rzym); Cykle mitologiczne, paideia, rozmowa erudycyjna.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3, K4
12.	**Tydzień 12:** Mit jako exemplum: retoryka cnót i wad; postacie kobiece (Pasifae, Fedra, Medea).	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3, K4
13.	**Tydzień 13:** Sarkofagi rzymskie: analogie ze zmarłym (Meleager, Hippolytos, Adonis); motywy konsolacyjne i eschatologiczne (Endymion, Ariadna).	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3, K4
14.	**Tydzień 14:** Sztuka religijna i rytualna: Mitra, Izyda; posągi kultowe; początki ikonografii chrześcijańskiej (Orfeusz/Dobry Pasterz, Jonasz).	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3, K4
15.	**Podsumowanie kursu** **Tydzień 15:** Trwałość mitu; przejście od narracji do symbolu w późnym antyku; dyskusja, synteza.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3, K4

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, burza mózgów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia przedmiotowe, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Zaliczenie kursu ma formę pisemnego testu otwartego, którego celem nie jest sprawdzanie pamięciowego opanowania faktów, lecz ocena zdolności osoby studiującej do analitycznego, świadomego i krytycznego obcowania z ikonografią mitologiczną oraz ze sposobami jej funkcjonowania w kulturze greckiej i rzymskiej. Test wymaga refleksyjnych, argumentowanych odpowiedzi, opartych na przykładach omawianych podczas zajęć, na lekturach wskazanych w trakcie semestru oraz na tekstach źródłowych. W centrum uwagi znajduje się umiejętność interpretowania przedstawień mitologicznych poprzez: analizę kompozycji, gestów, atrybutów i schematów ikonograficznych, rozpoznanie i wyjaśnienie strategii narracyjnych, zrozumienie różnic funkcjonalnych między przedstawieniami w świątyni, domu i przestrzeni sepulkralnej, interpretowanie związków między obrazem a tekstem przy jednoczesnym unikaniu traktowania obrazu jako prostej ilustracji, omawianie różnic między greckim i rzymskim podejściem do mitu, krytyczną analizę ideologicznych, religijnych lub społecznych funkcji obrazów, porównywanie różnych wariantów ikonograficznych oraz sposobów wizualizacji tego samego mitu w odmiennych kontekstach. Warunkiem zaliczenia kursu jest także: aktywne uczestnictwo w zajęciach, pozytywne zaliczenie testu, do którego przygotowują regularne analizy prowadzone podczas zajęć.

Wymagania wstępne i dodatkowe

Kurs stanowi wprowadzenie do sposobów obrazowania mitów w sztuce starożytnej Grecji i Rzymu. Jego podstawowym celem jest zarówno zapoznanie osoby studiującej z ikonografią mitologiczną, umożliwienie rozpoznawania motywów, postaci, atrybutów oraz najważniejszych cykli narracyjnych, jak i wprowadzenie do metod analizy przedstawień mitologicznych (ikonografia, ikonologia, semiotyka, image studies).
Osoba studiująca pozna mechanizmy konstruowania i przekazywania znaczeń w obrazach, nauczy się krytycznie analizować relacje między tekstem literackim a przedstawieniem plastycznym oraz odczytywać narracje wizualne w ich oryginalnych kontekstach przestrzennych i funkcjonalnych (świątynia, dom, przestrzeń sepulkralna). Kurs ukazuje również różnice w traktowaniu mitu w kulturze greckiej, gdzie pełnił funkcję opowieści o bogach i heroach oraz elementu religijnego, oraz w kulturze rzymskiej, w której często przekształcał się w exemplum, narzędzie paidei, środek alegoryzacji lub nośnik treści ideologicznych.
W efekcie osoba studiująca zdobywa zarówno kompetencje rozpoznawania (identyfikacja motywów ikonograficznych), jak i kompetencje interpretowania (analiza strategii wizualnych, kontekstów i funkcji przedstawień mitologicznych).

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Jak mieszkał król? Siedziby władców od antyku do wczesnego średniowiecza w kontekście struktury społecznej i politycznej

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19061.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest ukazanie studentom szerokiej problematyki łączącej się z rezydencjami władców i ich przemian od czasów późnego antyku po dojrzałe średniowiecze. Celem jest również prezentacja terminologii znanej ze źródeł oraz metod badawczych stosowanych w badaniu rezydencji. Wykład ma na celu zaprezentowanie współczesnego stanu badań zarówno nad rezydencjami monarszymi jak i możnowładczymi oraz ukazanie procesów adaptacji i dostosowywania form wywodzących się z antyku do szerokiego kontekstu polityczno-społecznego danego miejsca i czasu.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie najnowszy stan badań. Zna najważniejsze zespoły rezydencjonalne i ich powiązania formalno-ideowe. Zna symboliczne znaczenie oraz identyfikację funkcjonalną poszczególnych części rezydencji w kontekście topografii i przekazów źródłowych	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi zidentyfikować procesy formujące rezydencję na przestrzeni wieków, potrafi wskazać zależności formalne i ideowe, potrafi dotrzeć do najnowszego stanu badań w aktualnej literaturze i krytycznie ocenić prezentowane w niej poglądy badaczy	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Wykorzystywania swojej wiedzy w pracy naukowej i innej zawodowej	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zajęć	30	
przygotowanie do zaliczenia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Kształtowanie się rezydencji antycznych: od megaronu do rozległych pałaców 2. Palatyn i rezydencje cesarskie poza Rzymem 3. Wielki (Święty pałac) w Konstantynopolu 4. Antyczne wille cesarskie i arystokratyczne 5. Wpływ rezydencji antycznych na formowanie się rezydencji Franków, rezydencje karolińskie i ottońskie 6. Rezydencje Normanów (Francja, Anglia, Sycylia) 7. Rezydencje Piastów - od Mieszka I do schyłku rozbicia dzielnicowego 8. Rezydencje możnowładcze w Europie	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Dla studentów II stopnia test z pytaniami otwartymi

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagań wstępnych

Liturgika w ujęciu historyczno-artystycznym

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia sztuki	**Cykl kształcenia** 2026/27
Ścieżka -	**Rok realizacji** 2026/27, 2027/28
Jednostka organizacyjna Wydział Historyczny	**Kod przedmiotu** UJ.WHHSZS.2F.13437.26
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Języki wykładowe** polski
Forma studiów studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce
Profil studiów ogólnoakademicki	**Klasyfikacja ISCED** 0222 Historia i archeologia
Obligatoryjność fakultatywny	

Okresy	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się**	**Liczba punktów ECTS**
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Liturgia przez długi czas stanowiła jedną z najważniejszych sfer, stymulujących w Europie rozwój sztuki i architektury. Wykonywane na potrzeby liturgii dzieła spełniały określone zadania wpisane w jej porządek, przez co stawały się integralnymi elementami spektaklu rozgrywającego się w kościele (a czasem również poza jego murami). Celem wykładu jest zapoznanie studentów z tymi aspektami liturgiki, które są użyteczne dla historyka sztuki w jego pracy badawczej i uświadomienie im znaczenia jakie liturgia miała dla rozwoju sztuki w średniowieczu i okresie nowożytnym.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	**Efekty w zakresie**	**Kierunkowe efekty uczenia się**	**Metody weryfikacji**
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	pozyskuje podstawową wiedzę terminologiczną dotyczącą przedmiotów wykorzystywanych w liturgii	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W2	poznaje i rozumie zasady użytkowania dzieł sztuki w liturgii	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
W3	poznaje i rozumie podstawowe zasady funkcjonowania przestrzeni kościołów i klasztorów	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	potrafi rozpoznać i nazwać paramenty, naczynia i rekwizyty liturgiczne	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U11	zaliczenie pisemne
U2	potrafi określić funkcję dzieł sztuki związanych z liturgią	HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U11	zaliczenie pisemne
U3	potrafi określić funkcję i przeznaczenie wybranych elementów architektury sakralnej.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U11	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	jest gotów do samodzielnej pracy z dziełem sztuki średniowiecznej i nowożytnej, jest świadom złożoności omawianej materii	HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Zarys historii liturgii w Kościele Zachodnim 2. Porządek mszy w średniowieczu i po soborze Trydenckim 3. Liturgia godzin i jej elementy składowe 4. Architektura jako przestrzeń liturgiczna 5. Formy i typy ołtarzy 6. Wyposażenie ołtarza, kościoła i zakrystii 7. Paramentyka: strój liturgiczny i strój chórowy, pontyfikalia, stroje zakonne 8. Symbole władzy papieskiej 9. Oprawa kultu relikwii 10. Rodzaje ksiąg liturgicznych	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza przypadków, wykład z prezentacją multimedialną, wykład konwersatoryjny, wykład konwencjonalny

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	zaliczenie testu otwartego

Malarstwo monumentalne epoki Paleologów (XIII-XV w.)

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19008.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zapoznanie studentów z głównymi dziełami malarstwa monumentalnego epoki Paleologów
C2	Zapoznanie studentów z problematyką recepcji wzorów ikonograficznych i stylowych sztuki antycznej w Bizancjum

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student rozumie podstawowe cechy bizantyńskiej kultury artystycznej epoki Paleologów (XIII-XV w.)	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W05	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi rozpoznać główne nurty malarstwa bizantyńskiego epoki Paleologów powiązaniu z tradycją antyczną	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do omówienia.(scharakteryzowania) najważniejszych dzieł bizantyńskiego malarstwa epoki Paleologów (XIII-XV w.) i zawartych w nich wzorów antycznych	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	45	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 75	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Charakterystyka sztuki bizantyńskiej epoki Paleologów (XIII-XV w.): środowiska artystyczne i dzieła; Znaczenia tradycji antycznych w sztuce bizantyńskiej: pojęcie renesansów; Humanizm i hezychazm: dwie postawy intelektualne w kulturze epoki Paleologów i ich wpływ na przemiany w sztuce	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	udział w zajęciach, zaliczenie testu pisemnego o formie zamkniętej (rozpoznanie i interpretacja dzieła na podstawie reprodukcji w teście)

Wymagania wstępne i dodatkowe

brak

Malarstwo na dworze cesarza Rudolfa II

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19386.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu jest zapoznanie studentów z zagadnieniami malarstwa, powstającego na dworze cesarza Rudolfa II w Pradze w końcu XVI i na początku XVII wieku. W jego trakcie zostaną przedstawione sylwetki artystów, ikonografia ich dzieł oraz czynniki, które oddziaływały na twórczość malarzy.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie problematykę malarstwa praskiego około 1600 oraz procesy zachodzące w sztuce omawianego okresu i regionu. Zna dokonania najważniejszych artystów prezentowanych na wykładzie i ich dzieła w kontekście histrotycznym i kulturowym.	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
W2	Student zna i rozumie terminologię z zakresu historii sztuki, różne metody analizy i interpretacji dzieła sztuki.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi rozpoznać i zinterpretować dzieła artystów, pracujących na dworze cesarza Rudolfa II w kontekście historycznym, ideowym i artystycznym.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do samodzielnego poszerzania wiedzy w zakresie historii sztuki i kultury.	HSZ_K2_K01	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	25	
przygotowanie do zaliczenia	20	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	15	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Zarys historii Królestwa Czeskiego do 1. połowy XVII w. 2. Sylwetka Rudolfa II jako władcy, zleceniodawcy i kolekcjonera 3. Sztuka w kręgu cesarza Rudolfa II 4. Najważniejsi malarze pracujący dla dworu cesarskiego i ich dzieła 5. Zagadnienia stylu i ikonografii szkoły praskiej ok. 1600 6. Współpraca artystów na dworze cesarza Rudolfa II	W1, W2, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	test pisemny (pytania otwarte i zamknięte)

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Malarstwo w dobie Karolingów

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19354.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zaprezentowane zostaną wątki dotyczące rozwoju i wielkiej odnowy malarstwa Europy łacińskiej w dobie Karolingów od VIII do końca wieku IX. Dotyczy to po pierwsze nurtu rozwijającego się w centrach odnowionego Cesarstwa Karolingów, w tym odnowy tradycji imperialnych w kręgach władzy oraz języka antycznego, po drugie kierunków rozwojowych malarstwa na terytoriach sąsiednich, np. na Wyspach Brytyjskich i na Półwyspie Iberyjskim. Wykład obejmuje dzieje zwłaszcza malarstwa iluminowanego, najlepiej reprezentowanego, ale również zachowane ślady malarstwa monumentalnego, przy czym szczególną uwagę poświęca warstwie formalno-stylowej, składnikom estetycznym. Wykład uwzględnia też warstwy zjawisk artystycznych, które ukształtowały w ogóle charakter sztuki średniowiecznej i doprowadziły do wykształcenia całkiem nowych języków artystycznych w średniowieczu łacińskim.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie zagadnienia związane z malarstwem doby Karolingów w Europie.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W2	Student rozpoznaje dzieła malarstwa doby Karolingów.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę w zakresie dziejów sztuki i kultury karolińskiej oraz jej roli w kulturze europejskiej.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów rozwijać swe kompetencje z zakresu historii sztuki i kultury europejskiej.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Zakres zagadnień (kolejność zależeć będzie od doboru omawianych dzieł): I. Malarstwo iluminowane na Wyspach Brytyjskich. II. Tradycje merowińskie i wyspiarskie malarstwa książkowego a motywy śródziemnomorskie. III. Inicjał incipitowy jako wynalazek środowisk mnichów na Wyspach Brytyjskich. IV. Recepcja osiągnięć ww. na kontynencie. V. Tradycje malarstwa Italii VIII wieku. VI. Grupa Ady i Koronacyjna. Malarstwo miniaturowe około 800 na dworze Karola Wielkiego. VII. Skryptorium w Reims i Hautvilles około roku 800. Ruch i narracja. VIII. Germigny-de-Pres i ich program mozaikowy - relacje z Bizancjum. IX. Intelektualiści na dworze Karola Wielkiego – rozkwit nauki i literatury, reformy pisma, rękopisy naukowe a recepcja formuł antycznych. X. Malarstwo miniaturowe w dobie Karola Łysego i Lotara I. Skryptoria w Tours, Metz, ośrodki anglofrankijskie, frankosaksońskie i Fulda. XI. Nowe osiągnięcia malarskie kręgu Sankt Gallen (rejon subalpejski i Szwabia). Dekoracja inicjałowa, struktura, wartości artystyczne i treściowe. XII. Sztuka malarska na Półwyspie Iberyjskim i motywy sztuki mozarabskiej w południowej Andaluzji.	W1, W2, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	regularna frekwencja na zajęciach i końcowe zaliczenie pisemne (odpowiedź na 2 z 3 pytań otwartych z użyciem dzieł omawianych na zajęciach - rozpoznanie dzieła, wskazanie datowania oraz omówienie zadanego w pytaniu problemu)

Malarstwo w dobie Ottonów

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19355.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zaprezentowane zostaną wątki dotyczące rozwoju i wielkiej odnowy malarstwa Europy łacińskiej w ciągu X wieku i pierwszej połowy XI wieku, w dobie Cesarstwa Ottonów i okresie bezpośrednio następującym. Dotyczy to po pierwsze nurtu rozwijającego się w centrach odnowionego Cesarstwa Ottonów, w tym odnowy tradycji imperialnych oraz języka antycznego w kręgach władzy, po drugie kierunków rozwojowych malarstwa na terytoriach sąsiednich, będących pod wpływem różnych oddziaływań, zwłaszcza we Francji pokarolińskiej i około roku 1000 oraz na Wyspach Brytyjskich. Wykład obejmuje dzieje zwłaszcza malarstwa iluminowanego, najlepiej reprezentowanego, ale również zachowane ślady malarstwa monumentalnego. Szczególną uwagę poświęcone jest warstwie formalno-stylowej, składnikom estetycznym.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie zagadnienia związane z malarstwem doby Ottonów w Europie.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W2	Student rozpoznaje dzieła malarstwa doby Ottonów.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę w zakresie dziejów sztuki i kultury ottońskiej oraz jej roli w kulturze europejskiej.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów rozwijać swe kompetencje z zakresu historii sztuki i kultury europejskiej.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Zakres zagadnień (kolejność zależeć będzie od doboru omawianych dzieł): I. Tradycje kręgu Sankt Gallen i Reichenau (rejon subalpejski i Szwabia). II. Wyspa Reichenau, grupa Anno, grupa Eburnanta a spór o genezę malarstwa kręgu cesarskiego. III. Dzika Saksonia – skryptorium Corvey nad Wezerą. IV. Dokument ślubny Teofano i Ottona II. V. Mistrz Registrum Gregorii i spór o jego krąg malarski. VI. Środowisko arcybiskupa Egberta w Trewirze a wyspa Reichenau. Grupa Ruodprechta. VII. Grupa Liuthara – fundacje cesarskie dla domu panującego. VIII. Kierunki, tendencje rozwojowe w zakresie form i stylu, nowości formalne, estetyczne i jakościowe. IX. Spór o źródła osobowe i lokalizację wyjściowego dla rewolucji ośrodka malarskiego lub kilku ośrodków artystycznych. X. Wielkie dzieła dla domu cesarskiego około roku 1000 i Apokalipsa Bamberska. XI. Skryptorium w Kolonii i jego rola dla rozwoju malarstwa XI wieku. XII. Nowe tendencje w malarstwie iluminowanym pierwszej połowy XI wieku. XIII. Ślady malarstwa monumentalnego w Europie X i początków XI wieku.	W1, W2, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	regularna frekwencja na zajęciach i końcowe zaliczenie pisemne (odpowiedź na 2 z 3 pytań otwartych z użyciem dzieł omawianych na zajęciach - rozpoznanie dzieła, wskazanie datowania oraz omówienie zadanego w pytaniu problemu)

Miasta włoskie w średniowieczu

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19091.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu jest przedstawienie miast średniowiecznej Italii i ich przemian od VII do XIV w. w warstwach: przestrzennej, funkcjonalnej, architektonicznej, artystycznej i semantycznej. Przemiany te zostaną ukazane na tle politycznej, gospodarczej i społecznej sytuacji Italii w omawianym okresie.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie problematykę związaną z rozwojem urbanistycznym miast włoskich w VII-XIV w.	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04	zaliczenie

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę w zakresie szeroko rozumianej urbanistyki miast włoskich VII-XIV w.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U04	zaliczenie
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji w obszarze badań nad układami urbanistycznymi, funkcjami i architekturą miast Italii od VII do XIV w.	HSZ_K2_K01	zaliczenie

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zajęć	15	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	15	
przygotowanie do zaliczenia	15	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 75	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Wielodyscyplinarność badań włoskich miast średniowiecznych. Typologia miast średniowiecznej Italii. 2. Kryzys miast Imperium Romanum u schyłku starożytności i ich specyfika we wczesnym średniowieczu. 3. Odrodzenie miast Italii w XI w. i ich rozkwit do połowy XIV. 4. Budowle starożytne w mieście średniowiecznym. 5. Mury miejskie w średniowiecznej Italii. 6. Planowanie przestrzenne w miastach Italii dojrzałego i późnego średniowiecza. 7. Siedziby instytucji miejskich - lokalizacja, formy architektoniczne, funkcje, znaczenia. 8. Urządzenia handlowe i zabudowa mieszkalna. 9. Infrastuktura miast średniowiecznej Italii. Wybrane przykłady. 10. Miasta i mieszczanie a architektura sakralna.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	1. Obecność na zajęciach 2. Zaliczenie testu (test otwarty, ilustrowany slajdami)

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagań wstępnych.

Między zarządzaniem dziedzictwem, a ochroną zabytków – ewolucja koncepcji konserwatorskich

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.15190.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Tradycyjnie rozumiana ochrona zabytków była kształtowana z perspektywy doświadczeń historii sztuki. Dzisiejsza ochrona dóbr kultury, to znacznie szersze zagadnienie wymagające spojrzenia interdyscyplinarnego. Określenie zadań historyka sztuki w aktualnych procesach ochrony dóbr kultury, to wyzwanie współczesności. Celem zajęć jest przedstawienie założeń i mechanizmów systemu ochrony zabytków, ze wskazaniem roli historyka sztuki w bieżących procesach konserwatorskich.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie podstawy doktrynalne oraz mechanizmy formalne współczesnej ochrony zabytków.	HSZ_K2_W04	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu historii sztuki w działaniach i dyskusjach związanych z ochroną zabytków.	HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do doskonalenia umiejętności z zakresu ochrony dóbr kultury, w celu podjęcia realizacji zadań w instytucjach kultury, bądź administracji publicznej.	HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
analiza dokumentów programowych	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Pojęcie zabytku w ujęciu historycznym 2. Pojęcie zabytku w ujęciu formalnym 3. Ewolucja doktryny konserwatorskiej 4. Historyczne i współczesne uwarunkowania systemu ochrony zabytków 5. Pozasystemowe uwarunkowania ochrony zabytków 6. Wartościowa i typologiczna kategoryzacja zabytków 7. Zasady konserwatorskie 8. Zarządzanie dziedzictwem, jako nowa koncepcja ochrony 9. Ochrona dóbr kultury wobec problemów globalizacji 10. Rola historyka sztuki we współczesnych procesach ochrony dóbr kutury	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza przypadków, dyskusja, wykład z prezentacją multimedialną, analiza tekstów

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	obecność i aktywność na zajęciach, esej na temat podstaw doktrynalnych funkcjonowania systemu ochrony zabytków.

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Mitologia w sztuce bizantyńskiej

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19023.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem kształcenia jest rozpoznawanie motywów i postaci mitologicznych w sztuce bizantyńskiej (m.in. rękopisy, kość słoniowa, metal, ceramika) oraz odróżnianie antycznych wzorców od bizantyńskich adaptacji.
C2	Celem kształcenia jest stosowanie narzędzi analitycznych (ikonografia, ikonologia, semiotyka, image studies) do interpretacji przedstawień mitologicznych w ich kontekstach funkcjonalnych.
C3	Celem kształcenia jest praca ze źródłami tekstowymi (np. Homer, Hezjod, Apollodoros; Parastaseis, Psellos; ekfrazy) w zestawieniu z obrazami – bez redukowania obrazu do ilustracji.
C4	Celem kształcenia jest zrozumienie ról paidei i edukacji dworskiej w podtrzymywaniu repertuaru klasycznego oraz krytyczna dyskusja nad kategorią „renesansu” w kulturze Bizancjum.
C5	Celem kształcenia jest zrozumienie i weryfikacja tezy o „migracji miniatur” i o ilustrowanych mitograficznych podręcznikach jako źródłach dla sztuki bizantyńskiej.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Osoba studiująca zna i rozumie: główne obszary obecności mitu w Bizancjum (zwł. wyroby luksusowe: rękopisy, przedmioty z kości słoniowej);	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W2	Osoba studiująca zna i rozumie: podstawowe pojęcia i spory badawcze: spolia, ekphrasis, mimesis, paideia, „renesans macedoński”, „profane aesthetic”;	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W3	Osoba studiująca zna i rozumie: tezę Weitzmanna o roli ilustrowanych tekstów antycznych (Pseudo-Nonnos, Pseudo-Oppian) i o migracji miniatur; zna główne rękopisy i skrzyneczki z kości słoniowej przywoływane w jego studiach;	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W4	Osoba studiująca zna i rozumie: najważniejsze postacie, motywy i sceny mitologiczne występujące w sztuce bizantyńskiej oraz ich warianty i przekształcenia: zna repertuar ikonograficzny wykorzystywany w rękopisach, gliptyce, kości słoniowej i dekoracji użytkowej, wraz z jego klasycznymi źródłami i bizantyńskimi adaptacjami.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Osoba studiująca potrafi: identyfikować postacie, sceny i motywy mitologiczne w sztuce bizantyńskiej (rękopisy, gliptyka, kość słoniowa, ceramika, metal) – rozpoznaje warianty ikonograficzne i ich antyczne modele;	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U10	zaliczenie pisemne
U2	Osoba studiująca potrafi: analizować strategie narracyjne oraz formalne (gest, kompozycja, atrybuty, konwencje);	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U10	zaliczenie pisemne

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
U3	Osoba studiująca potrafi: interpretować dzieła w ich funkcjach i kontekstach społecznych, liturgicznych i dworskich;	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U10	zaliczenie pisemne
U4	Osoba studiująca potrafi: zestawiać obrazy z tekstami źródłowymi (antycznymi i bizantyńskimi) bez redukowania obrazu do ilustracji;	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U10	zaliczenie pisemne
U5	Osoba studiująca potrafi: stosować narzędzia badawcze oraz literaturę naukową do samodzielnej i krytycznej interpretacji.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U10	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Osoba studiująca jest gotowa do: krytycznej oceny współczesnych i historycznych narracji o Bizancjum i „ciągłości antyku”;	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne
K2	Osoba studiująca jest gotowa do: udziału w dyskusjach, prezentowania argumentów oraz pracy zespołowej przy analizie obiektów i tekstów;	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne
K3	Osoba studiująca jest gotowa do: refleksji nad rolą dziedzictwa wizualnego w budowaniu tożsamości kulturowej.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30
przygotowanie do zaliczenia	30

Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	**Tydzień 1: Wprowadzenie: czy Bizantyńczycy znali mit?** **Zagadnienia:** „Mit” jako pojęcie w Bizancjum: mŷthos, logoi Hellenikoi. Funkcjonowanie paidei i klasycznej edukacji: co rzeczywiście czytano i oglądano? Mit jako element pamięci zbiorowej i „kultury wizualnej bez oglądania”. Koncepcja pamięci wizualnej a dostęp do antycznych dzieł. Z bliska: Souda, Focjusz, Psellos, erudycja Paleologów. Ikonografia podstawowych typów: Herakles, Erotes, personifikacje.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3
2.	**Tydzień 2: Konstantynopol jako „muzeum sztuki antycznej”** **Zagadnienia:** Idea miasta jako kolekcji: Konstantynopol jako encyklopedia rzeźby. Mechanizmy akumulacji: Konstantyn, Teodozjusze, Bazyl I, kolekcja Lausosa. Spolia i migracje obiektów — polityczne i kulturowe znaczenia. Z bliska: Parastaseis Syntomoi Chronikai. Kolumna Konstantyna; Atena z Forum; posągi filozofów; kwadryga z Hippodromu.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3
3.	**Tydzień 3: Posągi „ożywione” i prorocze** **Zagadnienia:** Funkcje posągów: mimesis, żywość, agency, „charisma” rzeźby. Lęk, podziw, magia: stoicheia, automata, „mówiące posągi”. Rola w przepowiadaniu wydarzeń politycznych: szczególnie VIII–X w. Z bliska: Parastaseis, Niketas Choniates, kronikarze arabscy. Kolumna Wężowa, posągi w Hippodromie, posągi-omeny.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
4.	**Tydzień 4: Pseudo-Nonnos I: miniatury i tradycja klasyczna** **Zagadnienia:** Komentarz Pseudo-Nonnosa jako „podręcznik patrzenia”. Ikonografia mityczna w homiliach Grzegorza z Nazjanzu: funkcja retoryczna vs. wizualna. Miniatury jako „teksty wizualne”: ich język, źródła, warianty. Z bliska: MS Taphou 14; Vat. gr. 1947; Par. gr. 510.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3
5.	**Tydzień 5: Pseudo-Nonnos II: migracje miniatur** **Zagadnienia:** Teza Weitzmanna o modelbook tradition. Migracje motywów między rękopisami: genealogia ilustracji. Typizacja postaci i gestów: elementy ikonograficzne pochodzenia antycznego. Ćwiczenie: Porównanie trzech cykli miniatur (MS Taphou 14; Vat. gr. 1947; Par. gr. 510).	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3
6.	**Tydzień 6: Cynegetica Pseudo-Oppiana** **Zagadnienia:** Tekst „naukowy” i jego paradoksy: dlaczego tyle mitologii w poemacie o łowach? Miniatury bestiariuszy i ich klasyczne modele. Strategie narracji wizualnej: dramaturgia, gest, perspektywa. Z bliska: Marc. gr. 479; Par. gr. 247.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3
7.	**Tydzień 7: Renesans macedoński i rola ilustracji książkowej** **Zagadnienia:** „Renesans macedoński” jako koncept historiograficzny. Książka jako medium odnowy klasycznej ikonografii. Powroty motywów: personifikacje, herosi, pejzaż bukoliczny. Z bliska: Psałterz Paryski: Par. gr. 139, Vat. gr. 1613, Vat. Pal. gr. 431, Vat. gr. 746, Vat. gr. 333.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
8.	**Tydzień 8: „estetyka świecka”: kość słoniowa** **Zagadnienia:** Luksus i jego język wizualny. Kasetki rozetkowe: Erotes, Dionizos, sceny taneczne: repertuar antyczny w nowych funkcjach. Veroli Casket jako studium przypadku: narracje, technika, kompozycje, źródła. Ćwiczenia ikonograficzne: Identyfikacja postaci, m.in.: Apollo, Herakles, Afrodyta, Pan i nimfy, sceny bukoliczne.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3
9.	**Tydzień 9: Erotes, centaury, satyrowie** **Zagadnienia:** Motywy „miękkiej mitologii”: eroty, potwory, hybrydy. Funkcje: dekoracyjne, apotropaiczne, narracyjne, ironiczne. Media: ceramika, metaloplastyka, mozaiki, gliptyka. Z bliska: Mozaiki Wielkiego Pałacu; wyroby metalowe.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3
10.	**Tydzień 10: Bukoliczność w Bizancjum** **Zagadnienia:** Od Teokryta do Bizancjum: jak definiować „bucolic mood”? Wiejskość, muzyka, pasterze, naturae amatores. Iluminacje bukoliczne: pejzaż antyczny w bizantyńskiej reinterpretacji. Z bliska: Psalmy, poematy dydaktyczne, dekoracje z motywami idyllicznymi.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3
11.	**Tydzień 11: Personifikacje i ich długie trwanie** **Zagadnienia:** Alegoria jako język polityczny i estetyczny Bizancjum. Tyche, Nike, Roma, Arete: ich transformacje. Personifikacje w kontekście chrześcijańskim (granice semantyczne). Z bliska: Mozaiki, gliptyka, rękopisy.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
12.	**Tydzień 12: Ceramika, gliptyka, spolia** **Zagadnienia:** Mikronarracje mitologiczne: gemmy, intaglia, przedmioty codziennego użytku. Ikonografia mitologiczna w gliptyce późnej antyku jako medium transmisji. Spolia i ich rola w „archeologii spojrzenia” Bizantyńczyków. Z bliska: lampki z erotami, gemmy z Achillem, reliefy z centaurami.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3
13.	**Tydzień 13: Herosi bizantyńscy i antyczni** **Zagadnienia:** „Heroiczność” w kulturze bizantyńskiej: Herakles, Aleksander, Digenes Akrites. Strategie reinterpretacji: od heroizacji do moralizacji. Herosi jako modele cnoty, siły, politycznego symbolizmu. Z bliska: miniatury z Romansu o Aleksandrze; płaskorzeźby z Heraklesem; przedstawienia Aleksandra w mozaikach.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3
14.	**Tydzień 14: Ciało, płeć i nagość** **Zagadnienia:** Nagość klasyczna vs. nagość chrześcijańska. Ciało heroiczne i ciało erotyczne: jak zmienia się język przedstawień? „Zła nagość” i „dobra nagość”. Z bliska: miniatury z nagością atletyczną, sceny dionizyjskie, płaskorzeźby z Afrodytą.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3
15.	**Tydzień 15: Podsumowanie: „Bizancjum jako strażnik antyku?”** **Zagadnienia:** Co Bizancjum zachowało, co przekształciło, co wynalazło na nowo? Wizualność jako pole negocjacji między przeszłością a teraźniejszością. Synteza: migracje motywów, ikonografia mitologiczna jako narzędzie paidei. Zaliczenie: Test pisemny.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, burza mózgów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia przedmiotowe

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Forma zaliczenia: pisemny test otwarty, oceniający nie pamięciowe odtwarzanie treści, lecz zdolność analizy, interpretacji i kontekstualizacji przedstawień mitologicznych. Test wymaga: analizy typów ikonograficznych i ich klasycznych źródeł; rozpoznania wariantów bizantyńskich i ich funkcji; interpretacji narracji wizualnych. Warunki zaliczenia: aktywne uczestnictwo w zajęciach, pozytywne zaliczenie testu.

Wymagania wstępne i dodatkowe

Kurs bada obecność, funkcje i znaczenia motywów mitologicznych w kulturze wizualnej Bizancjum (IV–XV w.), ze szczególnym naciskiem na mechanizmy trwania i transformacji antycznej ikonografii w dziełach bizantyńskich (rękopisy iluminowane, wyroby z kości słoniowej, rzemiosło artystyczne). Kurs łączy analizę ikonograficzno-ikonologiczną z lekturą źródeł oraz namysłem nad pojęciami paideia, spolia, ekphrasis, mimesis, „estetyka świecka” i personifikacje.

* Rekomendacja: wcześniejsze uczestnictwo w kursie „Ikonografia mitologiczna w antyku grecko-rzymskim” ułatwi identyfikację motywów i wariantów ikonograficznych, ale nie stanowi formalnego warunku przystąpienia do zajęć.

Muzułmańska sztuka Anatolii i Tracji (1071-1517)

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19054.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Głównym celem zajęć jest przystępne ukazanie najważniejszych etapów rozwoju sztuki islamskiej na terenie w przybliżeniu odpowiadającym Turcji w jej obecnych granicach – od czasu podboju znacznej części Anatolii przez Turków Seldżuckich (1071 - bitwa pod Mantzikertem) aż po zdobycie przez Turków Osmańskich Kairu u schyłku panowania sułtana Selima I (1517).
C2	Dodatkowym celem będzie prezentacja podstawowych informacji na temat sztuki islamskiej, o której istnieje wiele błędnych i uproszczonych opinii, zakładających jej mało zróżnicowany i hermetyczny charakter.
C3	Kolejnym celem wykładów będzie przedstawienie bogactwa i różnorodności sztuki muzułmańskiej na terenie Anatolii i Tracji, często redukowanej do dziedzictwa Turków seldżuckich i osmańskich, a także ukazanie jej umiejętności przyswajania obcych wpływów, pochodzących zarówno z innych, nieraz odległych, regionów sztuki islamskiej, jak i z kręgu sztuki chrześcijańskiej, głównie ormiańskiej i greckiej.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie cechy średniowiecznej i późnośredniowiecznej sztuki islamskiej na terenie Anatolii i Tracji.	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi wskazać zasadnicze etapy rozwoju chronologicznego sztuki muzułmańskiej od końca XI do początku XVI w. na terenie Anatolii i Tracji, wskazać najważniejsze jej cechy oraz potrafi rozpoznać najbardziej znaczące dzieła.	HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U07	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji z zakresu historii sztuki i kultury.	HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zaliczenia	45	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 75	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Informacje wstępne i źródła sztuki islamskiej. 2. Sztuka Al-Dżaziry (Północnej Mezopotamii) w XII i XIII w. 3. Architektura Seldżuków anatolijskich w XIII w.: najważniejsze realizacje. 4. Architektura Seldżuków anatolijskich w XIII w.: techniki budowlane i dekoracyjne. 5. Rękodzieło Sztuka Seldżuków anatolijskich w XIII w. 6. Sztuka książki Seldżuków anatolijskich w XIII w. 7. Architektura ilchanidzka w Anatolii w XIV w. 8. Architektura bejlików środkowo- i wschodnioanatolijskich w XIV-XV w. 9. Architektura, rękodzieło i sztuka książki konfederacji turkmeńskich we wschodniej Anatolii w XIV-XV w. 10. Architektura bejlików zachodnioanatolijskich i początki architektury osmańskiej w XIV w. 11. Architektura bejlików zachodnioanatolijskich oraz Osmanów w 1 połowie XV w. 12. Rękodzieło i sztuka książki bejlików zachodnioanatolijskich oraz Osmanów w XIV - poł. XV w. 13-14. Architektura osmańska od zdobycia Konstantynopola do zdobycia Kairu. 15. Osmańskie rzemiosło artystyczne od Mehmeda Zdobywcy po Selima I.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Udzielenie poprawnych odpowiedzi na conajmniej 50% pytań w ramach testu otwartego.

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Narracje muzealne

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19070.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem kształcenia jest zapoznanie studiujących osób z teoriami ujmującymi wystawę muzealną w perspektywie narratologicznej oraz wyposażenie ich w narzędzia pozwalające analizować i interpretować projekty wystawiennicze jako wypowiedzi narracyjne

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	ogólne założenia teorii narracji i możliwości jej zastosowań w badaniach pozaliterackich	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W05	zaliczenie

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W2	najważniejsze przykłady narratologicznych interpretacji praktyk muzealniczych	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07	zaliczenie
W3	najważniejsze metody i pojęcia służące do analizy muzealnej wystawy jako wypowiedzi narracyjnej	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03	zaliczenie
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	zinterpretować wystawę muzealną jako wypowiedź narracyjną	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie
U2	przeprowadzić wnikliwą analizę środków służących budowie muzealnej narracji	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U07	zaliczenie

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	10	
przygotowanie do zaliczenia	10	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	20	
rozwiązywanie kazusów/analiza przypadków	10	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 80	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Podstawy teorii narracji	W1, U1
2.	Podstawowa terminologia narratologicznych ujęć muzealnej praktyki	W3, U1, U2
3.	Przegląd stanowisk teoretycznych związanych z interpretacją muzeum - muzealnej wystawy - jako wypowiedzi narracyjnej	W2, U1, U2

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	zaliczenie pisemne w formie tekstu z pytaniami otwartymi

Nekropolia królewska na Wawelu w średniowieczu

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19052.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zajęcia mają na celu zapoznanie studentów z problematyką sztuki sepulkralnej na przykładzie nekropolii władców Polski w katedrze w Krakowie. Śmierć jest modna” to zdanie Jacquesa Le Goffa jednego z największych mediewistów XX w. stanowi lapidarne podsumowanie ogromnego zainteresowania jakie od lat towarzyszy badaniom nad „kulturą umierania” w dawnych czasach . Umieranie władców i zagadnienia związanego z tym ceremoniału pogrzebowego, a także sposoby upamiętniania władców po śmierci, to wielkie tematy humanistyki . Kwestionariusz badawczy obejmuje m.in. choroby panujących i obecność w ich kręgu lekarzy, okoliczności śmierci, traktowanie ciała, testamenty, znajomość „sztuki dobrego umierania”, toposy literackie związane z umieraniem i pogrzebami (np. ultima verba), niszczenie pamięci (np. „trwonienie majątku” albo przejmowanie skarbu / majątku władcy), wybór miejsca pochówku, ceremoniał pogrzebowy, sposób organizacji pogrzebów (przebieg, symbolika, aspekty finansowe), śmierć, pogrzeby oraz upamiętnienie królowych i królewskich dzieci, liturgię za zmarłych, żałobę i formy pamięci w miejscach pochówku, a także poza nimi, oprawę literacką, plastyczną i muzyczną uroczystości, jak również kazania pogrzebowe i literaturę okolicznościową związaną z okresem żałoby. Wśród zachowanych źródeł, obok tekstów i zapisów nutowych, kluczową rolę odgrywają przekazy ikonograficzne, pochówki, które badane są w kontekście archeologicznym i antropologicznym, a ostatnio także genetycznym, nekropolie władców obrazujące fenomen ciągłości upamiętnienia, nagrobki (w tym również nagrobki serc i wnętrzności, a nawet nagrobki zwierząt), epitafia i inne, nieraz bardzo wyrafinowane, składniki memorii, insygnia i stroje grobowe, a także różne formy pośmiertnej gloryfikacji, jak castra doloris. Pola refleksji można mnożyć i rozbudowywać w różnych kierunkach, przy czym często nakładają się one i wymagają refleksji przedstawicieli różnych dyscyplin naukowych, w tym – coraz częściej – specjalistów z zakresu nauk przyrodniczych albo ścisłych. Do tego należy dodać perspektywę badań nad pamięcią, a w szczególności pamięcią kolektywną, w których wszelkiego typu pamiątki przeszłości muszą być zestawiane i konfrontowane, tylko tak bowiem da się uzyskać pełny obraz długiego trwania. Celem wykładu jest przede wszystkim łączne ujęcie wszystkich dzieł sztuki, artefaktów archeologicznych i przekazów pisanych w celu odtworzenia funkcjonowania katedry krakowskiej w kontekście innych nekropolii władczych i możnowładczych w Europie. Kolejny cel wykładu to omówienie wszystkich elementów tworzących memorie, zarówno zachowanych, jak i znanych ze źródeł pisanych oraz ikonograficznych, m.in. ołtarze i ich nastawy, patrocinia i uposażenia, elementy tworzące wyposażenie liturgiczne, epitafia, inskrypcje nagrobne i elementy ekstraordynaryjne – kraty wokół nagrobków, bogate nakrycia z tkanin kładzione na nich albo osobne dzieła sztuki eksponowane na stałe lub czasowo na tumbach. Do klasycznych problemów historii sztuki należą programy ideowe nagrobków oraz inspiracje dla nich. Krakowskie pomniki królewskie w większości odznaczają się niezwykłą oryginalnością rozwiązań ikonograficznych, z których część ma status jednostkowy i nie znalazła dotąd w pełni zadowalającego wyjaśnienia. Z zagadnieniem programów ideowych pomników nagrobnych wiąże się też problematyka stroju zarówno w przypadku władców, jak i płaczków na bokach tumb. Zostaną też omówione funeralia (regalia i stroje grobowe, tkaniny) oraz ich miejsca w ceremoniale pogrzebowym królów Polski.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie najważniejsze zjawiska w sztuce sepulkralnej średniowiecza, a także orientuje się w roli sztuki w upamiętnianiu zmarłych w średniowieczu.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie budować i poszerzać wiedzę w zakresie sztuki późnego średniowiecza.	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	tudent gotów jest do samodzielnego poszerzania swoich kompetencji w zakresie nauk humanistycznych.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
przygotowanie do zaliczenia	30
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	30

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin	ECTS
	90	3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Nekropolie władcze w średniowieczy 0 zarys problematyki 2. Topografia sakralna katedry krakowskiej w XIV i XV w. 3. Memria - pamięć o zmarłych w średniowieczu 4. Typologia nagrobków w średniowieczu 5. "Gisants" - przedstawienia zmarłych na średniewcznych nagrobkach 6. "Pleurants" - motyw opłakiwania zmarłych na średniowiecznych nagrobkach 7. Programy ideowe nagrobków królewskich na Wawelu w średniowieczu 8. Pogrzeby królewskie i ich oprawa 9. Specyfika nekropolii wawelskiej w kontekście porównawczym	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Zaliczenie testu otwartego

Niszczenie dzieł sztuki w konfliktach zbrojnych w Europie od starożytności po połowę XX wieku. Przyczyny, przekaz ideowy, interpretacja

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.15192.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Wskazanie najważniejszych przypadków niszczenia dzieł podczas wojen. Zwrócenie szczególnej uwagi na przypadki opisane intensywnie w pracach historiografów i w literaturze pięknej lub przestawione w malarstwie i w grafice, a następnie przywoływane jako uzasadnienie ataku na dzieła sztuki lub potępienie takiej akcji.
C2	Wskazanie podstawowych przyczyn niszczenia dzieł sztuki w trakcie konfliktów zbrojnych.
C3	Analiza skutków niszczenia dzieł sztuki podczas wojen.
C4	Wskazanie wpływu okoliczności zniszczenia dzieł sztuki w czasie wojen na przebieg i kształt ich rekonstrukcji lub restytucji.
C5	Omówienie perswazyjnych i prawnych prób powstrzymania niszczenia dzieł sztuki w trakcie wojen.
C6	Uzmysłowienie możliwości wykorzystania wiedzy o niszczeniu dzieł sztuki w trakcie konfliktów militarnych na określenie zasad ich ochrony w sytuacji zagrożeń wojennych.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student ma podstawową wiedzę o dziedzinach i dyscyplinach naukowych powiązanych z naukami humanistycznymi badających losy dzieł sztuki w trakcie zmagań wojennych.	HSZ_K2_W05	zaliczenie pisemne
W2	Student zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji różnych wytworów kultury właściwe dla wybranych tradycji przedstawiające i analizujące niszczenie dzieł sztuki podczas wojen.	HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
W3	Student ma podstawową wiedzę o instytucjach kultury i potrafi ocenić ich rolę w obronie dziedzictwa kulturowego podczas wojny.	HSZ_K2_W06	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla studiowanej dyscypliny w celu analizy losów dzieł sztuki w trakcie dawnych konfliktów wojennych.	HSZ_K2_U03	zaliczenie pisemne
U2	Student potrafi rozpoznać różne rodzaje dzieł sztuki oraz przeprowadzić ich krytyczną analizę i interpretację z zastosowaniem typowych metod, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym	HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do /ma świadomość odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy także w trakcie zagrożeń militarnych	HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
przygotowanie się do sprawdzianu zaliczeniowego	20	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 80	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Omówienie najważniejszych zniszczeń dzieł sztuki w czasie wojen od starożytności do XXI wieku. Zwrócenie uwagi na najsłynniejsze wojenne zniszczenia dzieł sztuki w starożytności (Troja, Kartagina, Świątynia Jerozolimska) i sposób przedstawienia tych wydarzeń w literaturze i sztuce. Omówienie dzieł historiograficznych, literackich, malarskich i graficznych, ukazujących miliatarne niszczenie dzieł sztuki, analiza konwencji wystąpujących w tych dziełach.	W1, W2, U1
2.	Wskazanie zasadniczych przyczyn niszczenia dzieł sztuki podczas wojen (zwłaszcza dązenia do złamania morale przeciwnika i pozbawienia go "znaków tożsamości"). Wskazanie najważniejszych dzieł historiograficznych i literackich, analizujących te przyczyny.	W1, W2
3.	Wskazanie historiograficznych, literackich i artystycznych opisów skutków niszczenia dzieł sztuki w trakcie wojny. Analiza wpływu tych opisów na kształtowanie postaw wobec wojennego niszczenia dzieł sztuki,	W1, W2
4.	Omowienie tekstów z XVI i XVII wieku postulujących - jak się wydaje po raz pierwszy - konieczność kompleksowej ochrony dzieł sztuki w trakcie zmagań wojennych. Zwrócenie uwagi na szczególne znaczenie traumy wojny trzydziestoletnej dla zdecydowanego formułowanie takich postulatów.	W1, W2
5.	Omówienie niszczenia dzieł sztuki jako komponentu taktyki wojennej od XVIII do XIX wieku. Położenie szczegolnego nacisku na konsekwentne stosowanie tej taktyki przez Niemców w trakcie I i II wojny światowej w celu złamania morale przeciwników. Analiza wytworów sztuki propagandowej, służących potępieniu działań Niemców.	W1, W2, U1, U2
6.	Wskazanie dziewiętnastowiecznych i dwudziestowiecznych prób (m.in. prawnych) ochrony zabytków w trakcie zmagań wojennych. Zwrócenie uwagi na dzieła sztuki propagujące potrzebę zmierzenia się z tym problemem.	W2, W3, U2
7.	Analiza sposobów rekonstrukcji i restytucji dzieł sztuki zniszczonych w trakcie wojen. Traktowanie tych działań jako manifestacji moralnego zwycięstwa nad wrogiem. Wymowa ideowa rekonstrukcji dzieł sztuki, prowadzonych jako akcje ponadnarodowe (wygaszanie konfliktów, wskazywanie komponentów uniwersalnego dziedzictwa kulturowego, zasługującego na szczególną ochronę).	W2, W3, U2
8.	Uświadomienie studentom, że niszczenie dzieł sztuki w trakcie wojen było złożonym procesem o różnorodnych motywacjach i skutkach. Bardzo złożona - i paradoksalnie bardzo owocna dla dorobku kultury - była recepcja tego zjawiska. Określeniu sposobów ochrony dzieł sztuki podczas wojny wymaga więc zapoznania się z tymi procesami oraz wnikliwego przemyślenia ich przycyzn, przebiegu i skutków.	W3, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład z prezentacją multimedialną, wykład konwencjonalny

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Zaliczenie testu otwartego. Na ostatnich zajęciach studenci odpowiadają na cztery pisemnie pytania, odnoszące się do zagadnień zaprezentowanych na wykładzie lub w literaturze podstawowej. Pytania dotyczą kwestii ogólnych, a nie jednostkowych przypadków. Warunkiem zaliczenia testu jest prawidłowa odpowiedź na minimum dwa pytania.

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymgań wstępnych

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Nowe perspektywy w historii sztuki

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.13439.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem kształcenia jest zapoznanie osób studenckich z przeglądem stanowisk współczesnej historii sztuki odchodzącej od modeli hierarchicznych w stronę poszukiwań rozwiązań globalnych
C2	Uświadomienie osobom studenckicm naglących potrzeb historii sztuki w zakresie teoretycznym
C3	Wskazanie na istotność krytycznego podejścia do zastanych modeli interpretacyjnych
C4	Zaznajomienie z kontekstem politycznym, społecznym i ekonomicznym uprawiania historii sztuki
C5	Uświadomienie doniosłości teorii postkolonialnej i namysł nad jej stosowalnością w historii sztuki

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Kierunki współczesnej refleksji dyscyplinarnej: koncepcje globalnej historii sztuki, horyzontalnej historii sztuki, problemów periodyzacji oraz zniesienia relacji skośnych w historii sztuki	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06	zaliczenie pisemne
W2	Założenia, pojęcia i podstawowe teksty z teorii postkolonialej oraz jej znaczenia dla historii sztuki	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Samodzielnie analizować teksty oraz wykorzystywać wyniki analizy do krytycznej refleksji nad historią sztuki	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Podejmowania dyskusji, zajmowania stanowiska i argumentacji na poziomie teoretycznym; jest gotów/a/-x do prezentowania swoich poglądów w grupie praz przyjmowania określonej roli w niej	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K04	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do testu zaliczeniowego	20	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 80	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Teoria postkolonialna, jej doniosłość i aplikowalność (w tym w Europie Środkowo-Wschodniej); -zagadnienia orientalizmu i przemocy epistemicznej - zagadnienie kreatywności peryfrii (W. Mignolo)	W1, W2, U1, K1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
2.	W stronę horyzontalnej historii sztuki: stanowiska Piotra Piotrowskiego - kwestionowanie modelu centrum-peryferie - 'entangled art histories' i problemy z tym związane - obiekty transkulturowe (ze szczególnym uwzględnieniem ziem dawneh II Rzeczpospolitej)	W1, W2, U1, K1
3.	Globalna historia sztuki: pomysły teoretyczne i problemy (stanowisko: J. Elkins, H. Belting, T. daCosta Kauffmann i geografie historii sztuki)	W1, W2, U1, K1
4.	Nowy materializm: i koncepcja cyrkulacji (B. Joyeux-Prunell i T.daCosta KAuffmann)	W1, W2, U1, K1
5.	Zagadnienia periodyzacji i chronologii w historii sztuki	W1, W2, U1, K1
6.	Krytyczne podejście do tzw. master narratives, koncepcji stylu i kanonu	W1, W2, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Zaliczenie testu o formie otwartej

Wymagania wstępne i dodatkowe

Fakultatywny kurs , stawia pytania o teoretyczne wyzwania współczesnej historii sztuki, reagującej na globalne zmiany społeczne, polityczne i ekonomiczne. Dyscyplina "Kunstgeschichte', ugruntowana od lat 40tych XIX wykształciła system pojęć (w tym: styl, wpływ, schemat periodyzacji oparty na rytmie przemian formalnych), które współcześnie, szczególnie po upadku systemu kolonialnego, okazują się nie tylko konstrukcyjne i nieadekwatne, ale opresyjne i noszące znamiona przemocy epistemicznej. Poszerzanie pola dyscypliny, kwestionowanie zastanych pojęc i poszukiwanie formuł uprawiania historii sztuki pozbawionej relacji hierarchicznych jest obecnie centralnym zagadnieniem teoretycznym dyscypliny.

Obraz rodziny panującej i Kościoła w sztuce doby Karolingów

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.13734.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zaprezentowane zostaną wątki dotyczące wielkiej odnowy sztuki w czasach karolińskich od VIII do końca wieku IX wskutek odnowy Cesarstwa w Europie i odnowy tradycji imperialnych w kręgach władzy. Osią zajęć będą wybrane, najznamienitsze fundacje rodu panującego Karolingów i wielkich osobistości Kościoła - architektura, sztuka złotnicza i w kości słoniowej oraz malarstwo. Studenci będą mogli zapoznać się głębiej nie tylko z dziełami, ale poprzez śledzenie różnych motywów formalnych, a zwłaszcza tematycznych i treściowych, będą mogli zrozumieć specyfikę sztuki, w której odzwierciedla się władza – cesarska, królewska, arystokratyczna i kościelna. Wykład pozwoli również zrozumieć składniki antyczne, poprzez które twórcy przemawiali na nowo językiem rzymskiej przeszłości. Uwzględnia te zjawiska koncepcyjne i artystyczne, które kształtują przekaz ideowo-polityczny na temat rodu panującego, władzy i roli Kościoła.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie zagadnienia związane ze sztuką karolińską w Europie.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W2	Student rozpoznaje przykłady architektury, malarstwa i sztuki drobnej pozostające w związku z tematem.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę w zakresie dziejów sztuki i kultury karolińskiej oraz jej roli w kulturze europejskiej.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów rozwijać swe kompetencje z zakresu historii sztuki i kultury intelektualnej.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Zakres zagadnień (kolejność zależeć będzie od doboru omawianych dzieł): I. Relacje Karolingów z papiestwem – wzajemne konsekwencje w sztuce Rzymu i sztuce na północ od Alp. II. Idea cesarstwa w czasach Karola Wielkiego. III. Ośrodki władzy i dwór – konsolidacja sił artystycznych. IV. Architektura fundacji rodu panującego – problem form, funkcji i odbicie treści związanych z władzą i odnową Cesarstwa Rzymskiego. V. Nowatorskie fundacje klasztorne. VI. Wątki imperialne w rękopisach iluminowanych kręgu Karolingów. VII. Konotacje cesarskie wybranych dzieł złotniczych, liturgicznych etc i ich specyfika na tle sztuki wczesnośredniowiecznej Europy. VIII. Spór o kult obrazów w Bizancjum – polemika z ikonoklastami w Libri Carolini. IX. Sztuka Królestwa Asturii - wybrane elementy. X. Centra a peryferia – wzajemne relacje artystyczne (Germania, Italia) w okresie późnokarolińskim do początku X wieku.	W1, W2, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwersatoryjny, wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków, analiza tekstów

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	regularna frekwencja na zajęciach i końcowe zaliczenie pisemne (odpowiedź na 2 z 3 pytań otwartych z użyciem dzieł omawianych na zajęciach - rozpoznanie dzieła, wskazanie datowania oraz omówienie zadanego w pytaniach problemu)

Obraz rodziny panującej i Kościoła w sztuce doby Ottonów

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.15223.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zaprezentowane zostaną wątki dotyczące wielkiej odnowy sztuki w ciągu X wieku i około roku 1000 w związku z panowaniem dynastii ottońskiej w Europie pokarolińskiej gdy doszło do kolejnej odnowy Cesarstwa Rzymskiego w Europie i odnowy tradycji imperialnych w kręgach władzy. Osią zajęć będą wybrane, najznamienitsze fundacje rodu panującego Liudolfingów, wielkich osobistości Kościoła - architektura, rzeźba, malarstwo, m.in. sztuka złotnicza i w kości słoniowej. Zatem studenci będą mogli zapoznać się głębiej nie tylko z dziełami samymi w sobie, ale poprzez prześledzenie różnych motywów formalnych, tematycznych i treściowych, będą mogli zrozumieć specyfikę sztuki, w której odzwierciedla się władza cesarska i ambicje Kościoła. Wykład pozwoli również zrozumieć różne składniki, w tym antyczne, poprzez które twórcy przemawiali na nowo językiem imperialnej przeszłości. Jednocześnie uwzględni te warstwy zjawisk artystycznych, które miały charakter nowatorski i nadały sztuce dojrzałego średniowiecza łacińskiego związanej z ideą władzy cesarskiej szczególne oblicze i nowe możliwości budowania narracji o władzy, reprezentacji i tradycji dynastycznej.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie sztukę X wieku i około roku 1000 oraz rozumie jej rolę w kulturze europejskiej.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W2	Student rozpoznaje przykłady architektury, malarstwa i sztuki drobnej pozostające w związku z tematem.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę w zakresie dziejów sztuki X wieku i około roku 1000.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów rozwijać swe kompetencje z zakresu historii sztuki i kultury intelektualnej	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Zakres zagadnień (kolejność zależeć będzie od doboru omawianych dzieł): I. Wzrost znaczenia dynastii Liudolfingów w Saksonii. II. Koronacja cesarska Ottona I w roku 962. III. Dom panujący Ottonów a Italia Północna. IV. Przybycie z Bizancjum księżniczki Theophano i jej rola jako współcesarzowej i regentki. V. Dom panujący a Reichskirchensystem. Rzym – Akwizgran – Magdeburg. VI. Otton III i rok 1000. VII. Znaki władzy i modele propagowania programu politycznego renovatio imperii. VIII. Miniatury z wizerunkami tronującego cesarza, ich koncepcja władzy cesarskiej i zmiany w duchu teologii politycznej. IX. Motywy malarstwa iluminowanego w różnych skryptoriach a formowanie ideologii związanej z władzą i chrześcijaństwem, karolińskie i bizantyńskie wzorce. X. Mecenat artystyczny rodziny panującej i wielkich osobistości Kościoła – dzieła złotnicze i ich treści. XI. Rodzina cesarska w klasztorze kobiecym. XII. Fenomeny rzeźby monumentalnej i drobnej. XIII. Spór o rolę reprezentacji władzy w architekturze sakralnej – główne problemy.	W1, W2, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza przypadków, wykład z prezentacją multimedialną, wykład konwersatoryjny, wykład konwencjonalny, analiza tekstów

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	regularna frekwencja na zajęciach i końcowe zaliczenie pisemne (odpowiedź na 2 z 3 pytań otwartych z użyciem dzieł omawianych na zajęciach - rozpoznanie dzieła, wskazanie datowania oraz omówienie zadanego w pytaniu problemu)

Od Duccia do Lorenzettich: malarstwo sieneńskie 1300-1350

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia sztuki	**Cykl kształcenia** 2026/27
Ścieżka -	**Rok realizacji** 2026/27, 2027/28
Jednostka organizacyjna Wydział Historyczny	**Kod przedmiotu** UJ.WHHSZS.2F.19058.26
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Języki wykładowe** polski
Forma studiów studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce
Profil studiów ogólnoakademicki	**Klasyfikacja ISCED** 0222 Historia i archeologia
Obligatoryjność fakultatywny	

Okresy Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	**Liczba punktów ECTS** 3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	W czasie wykładu omówiona będzie problematyka wiążąca się z przemianami artystycznymi we Włoszech pod koniec XIII wieku i w 1. połowie wieku XIV. Głównym obszarem rozważań będzie sztuka Sieny, która w omawianym okresie stała się – obok Florencji – głównym ośrodkiem malarstwa w Toskanii. Celem wykładu będzie nie tylko zapoznanie studentów z twórczością Duccia, Simone Martiniego oraz Pietra i Ambrogia Lorenzettich lecz także wskazanie czynników, które przyczyniły się do wykształcenia w Sienie silnego ośrodka artystycznego o ponadregionalnym charakterze.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie problematykę związaną z przemianami w sztuce włoskiej XIII i XIV wieku.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę w zakresie historii sztuki późnego średniowiecza we Włoszech	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji z zakresu historii sztuki i kultury.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zajęć	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Na wykładzie poruszone zostaną następującego zagadnienia: 1. Siena jako ośrodek polityczny, religijny i artystyczny 2. Znaczenie malarstwa w życiu miasta 3. Duccio i jego maesta 4. Spadkobiercy Duccia (1): Pietro i Ambrogio Lorenzetti 5. Spadkobiercy Duccia (2): Simone Martini i sztuka dworska 6. Palazzo Pubblico i jego wystrój malarski 7. Rezonans sztuki sieneńskiej w Europie	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Test o formie otwartej

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Od warsztatu do domu jubilerskiego. Biżuteria europejska XVIII - pierwszej połowy XX w.

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19005.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	- rozumieć rozwój biżuterii europejskiej od XVIII do XX wieku w kontekście społecznym, artystycznym i technicznym. - rozróżniać materiały i techniki jubilerskie oraz ich znaczenie w historii sztuki. - porównywać różne szkoły, domy jubilerskie i twórców pod kątem stylu, technologii i symboliki.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Zna główne okresy i style biżuterii europejskiej od XVIII do XX wieku oraz potrafi rozróżniać ich cechy charakterystyczne; Rozumie rolę Paryża jako centrum mody i biżuterii oraz relacje między dworem, miastem i rynkiem jubilerskim w XVIII–XIX wieku; Zna kluczowe materiały i techniki jubilerskie; Zna najważniejszych twórców i domy jubilerskie oraz rozumie ich wpływ na rozwój stylu i technologii; Zna przykładowe dzieła reprezentatywne dla poszczególnych stylów i potrafi je analizować pod kątem materiału, formy, funkcji i symboliki; Rozumie ewolucję wartości kamienia i materiału w kontekście historycznym.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W07	zaliczenie na ocenę
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Analizować i identyfikować style biżuterii europejskiej XVIII–XX wieku, rozróżniając cechy charakterystyczne; Rozpoznawać i klasyfikować materiały jubilerskie oraz techniki oprawy i ich znaczenie w danym okresie; Oceniać znaczenie twórców i domów jubilerskich, porównując wpływ artystów i marek na rozwój stylistyki i technologii jubilerskiej.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie na ocenę
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Samodzielnego poznawania i rozszerzania treści prezentowanych na wykładzie, identyfikowania problemów badawczych.	HSZ_K2_K01	zaliczenie na ocenę

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	25	
przygotowanie do zaliczenia	25	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 80	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Prezentowane na wykładzie zagadnienia przedstawiane są w układzie chronologicznym: 1. Paryż XVIII wieku – narodziny nowoczesnej biżuterii; 2. Forma, ciało i moda w biżuterii XVIII wieku; 3. Portret jako źródło badań nad biżuterią; 4. Rewolucja francuska – kryzys luksusu i nowa symbolika; 5. Neoklasycyzm i inspiracja antykiem w biżuterii; 6. Styl empire – biżuteria w służbie władzy; 7. Romantyzm: emocja, natura, historia w biżuterii; 8. Biżuteria sentymentalna i żałobna XIX wieku; 9. Biedermeier i mieszczańska estetyka biżuterii; 10. René Lalique – biżuteria jako dzieło sztuki; 11. Cartier – luksus, nowoczesność i globalny styl; 12. Boucheron i paryski styl Place Vendôme; 13. Van Cleef & Arpels – narracja i poezja w biżuterii; 14. Art Déco – nowy język formy; 15. Biżuteria jako dokument kultury – synteza i studia przypadków.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie na ocenę	test - pytania otwarte

Wymagania wstępne i dodatkowe

brak

Polityka kulturalna w Polsce i na świecie

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19153.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Przedmiot wprowadza w zagadnienia teorii i praktyki polityki kulturalnej, jej celów, funkcji i instrumentów realizacji na poziomie państwowym, samorządowym i ponadnarodowym. Omawia modele zarządzania kulturą, zasady finansowania działalności kulturalnej, rolę państwa jako mecenasa oraz znaczenie sektora kultury i przemysłów kreatywnych w rozwoju społeczno-gospodarczym. Analizowane są przemiany polskiej polityki kulturalnej, w tym kompetencje administracji publicznej oraz strategiczne dokumenty wyznaczające kierunki działań. Istotną część kursu stanowi problematyka polityki wobec dziedzictwa kulturowego i ochrony zabytków. Dziedzictwo ujmowane jest jako dobro publiczne i element tożsamości zbiorowej wymagający systemowej ochrony prawnej, organizacyjnej i finansowej. Omawiane są podstawy prawne ochrony zabytków w Polsce, rola Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz międzynarodowy kontekst ochrony dziedzictwa, w tym działania UNESCO. Zajęcia rozwijają umiejętność analizy dokumentów i krytycznej refleksji nad współczesnymi wyzwaniami polityki kulturalnej.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	zna podstawowe pojęcia i modele polityki kulturalnej,	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W10	zaliczenie
W2	rozumie mechanizmy finansowania kultury i ochrony zabytków,	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W10	zaliczenie
W3	potrafi analizować dokumenty strategiczne i akty prawne w obszarze kultury,	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W10	zaliczenie
W4	zna charakterystykę polityki kulturalnej Polski	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W10	zaliczenie
W5	zna charakterystykę polityki kulturalnej wybranych krajów	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W10	zaliczenie
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Analizować i interpretować dokumenty strategiczne, akty prawne oraz programy publiczne dotyczące polityki kulturalnej i ochrony dziedzictwa kulturowego.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04	zaliczenie
U2	Identyfikować i oceniać instrumenty prawne, finansowe i organizacyjne stosowane w systemie ochrony zabytków oraz zarządzaniu kulturą.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04	zaliczenie
U3	Porównywać modele polityki kulturalnej i wskazywać ich konsekwencje dla funkcjonowania instytucji kultury oraz systemu ochrony dziedzictwa.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04	zaliczenie

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
U4	Formułować argumenty dotyczące roli kultury i dziedzictwa w rozwoju społecznym, gospodarczym i tożsamościowym na poziomie lokalnym i krajowym.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04	zaliczenie
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Krytycznej refleksji nad współczesnymi wyzwaniami polityki kulturalnej, w tym napięciami między ochroną dziedzictwa a procesami rozwojowymi.	HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie
K2	Odpowiedzialnego uczestnictwa w debacie publicznej dotyczącej finansowania kultury i ochrony zabytków jako dóbr publicznych.	HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie
K3	Doceniania znaczenia dziedzictwa kulturowego jako elementu tożsamości zbiorowej oraz zasobu wymagającego ochrony i zrównoważonego zarządzania.	HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do egzaminu	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Pojęcie polityki kulturalnej – geneza, definicje, modele i ewolucja Cele i funkcje polityki kulturalnej, podmioty i instrumenty jej realizacji, przemiany po II wojnie światowej, nowe tendencje w definiowaniu polityki kulturalnej. Ekonomika kultury i finansowanie działalności kulturalnej Zasadność finansowania kultury ze środków publicznych, mecenat państwa, modele finansowania, przemysły kultury i sektory kreatywne jako czynnik rozwoju społeczno-gospodarczego. System organizacji kultury w Polsce Struktura sektora kultury, instytucje kultury, rola administracji rządowej i samorządowej, podstawy prawne (w tym ustawa o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej). Polityka kulturalna w Polsce po 1989 roku Zmiany ustrojowe i ich wpływ na kulturę, strategie i programy rozwoju kultury, aktualne priorytety i kierunki polityki państwa. Polityka wobec dziedzictwa kulturowego – teoria i studia nad dziedzictwem (heritage studies) Definicje dziedzictwa materialnego i niematerialnego, dziedzictwo jako dobro publiczne i zasób rozwojowy, spory interpretacyjne i polityczne wokół dziedzictwa. Polityki kulturalne w wybranych krajach	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	Obecność na zajęciach, zdanie testu zaliczeniowego

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagań wstępnych

Północnoeuropejski gotyk ceglany

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19089.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu jest przedstawienie dynamiki przemian gotyckiej architektury ceglanej na północ od Alp, szczególnie w basenie Morza Bałtyckiego, od XIII do I połowy XVI w., z uwzględnieniem zarówno budownictwa sakralnego, jak i świeckiego, specyfiki cegły jako materiału budowlanego oraz współczesnych problemów konserwatorskich.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie problematykę związaną z ewolucją form ceglanej architektury gotyckiej w Europie Północnej, jej uwarunkowaniami materiałowymi, społecznymi i politycznymi.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03	zaliczenie
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę w zakresie artystycznych, funkcjonalnych i technicznych (materiałowych) aspektów gotyckiej architektury ceglanej.	HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04	zaliczenie
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji w obszarze badań ceglanej architektury gotyckiej i jej współczesnych zagadnień konserwatorskich.	HSZ_K2_K01	zaliczenie

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zajęć	15	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	15	
przygotowanie do zaliczenia	15	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 75	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Specyfika cegły jako budulca. Dynaki rozwoju budownictwa ceglanego w średniowiecznej Europie łacińskiej (chronologia i regionalizacja). 2. Główne linie rozwoju ceglanej gotyckiej architektury sakralnej w Europie Północnej, XIII-I poł. XVI w. 3. Świeckie gotyckie budownictwo ceglane w Europie Północnej. 4. Backsteingotik dzisiaj. Wybrane zagadnienia konserwatorskie i współczesny odbiór społeczny północnoeuropejskiego gotyku ceglanego.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	1. Obecność na zajęciach 2. Zaliczenie testu (test otwarty, ilustrowany slajdami)

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Recepcja dzieł starożytnej sztuki greckiej i rzymskiej od schyłku antyku po czasy współczesne

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.15207.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest przybliżenie słuchaczom specyfiki badań nad recepcją dzieł starożytnej sztuki greckiej i rzymskiej w kulturze europejskiej od schyłku antyku do czasów współczesnych jako specjalizacji, która [1] obejmuje szerokie spektrum zagadnień – tzw. recepcji biernej (sposobu postrzegania, estetycznego/emocjonalnego stosunku do przedmiotu recepcji) i recepcji czynnej (praktycznego podejścia do danego dzieła, czyli np. jego celowego niszczenia lub utrzymywania i użytkowania w takim czy innym celu; powielania lub częściowego inspirowania się danym dziełem w procesie tworzenia nowych dzieł) – [2] wymaga skoordynowanego analizowania przesłanek materialnych (zachowanego materiału zabytkowego) i tekstów źródłowych, tudzież [3] osadzenia badanego przypadku recepcji zarówno w szczególnym kontekście danego czasu i środowiska, jak też szeroko rozumianych dziejów kultury europejskiej. Problematyka ta zostanie omówiona na przykładzie dziejów recepcji rzymskiego Panteonu.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie specyfikę badań nad recepcją dzieł sztuki antycznej; zna główne etapy dziejów recepcji rzymskiego Panteonu – w jej wymiarze czynnym i biernym - oraz rozumie historyczno-kulturowe powody przebiegu tych dziejów.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W04	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi wskazać i zdefiniować podstawowe problemy badawcze związane z recepcją dzieł sztuki starożytnej; potrafi analizować materialne i tekstowe przesłanki do badań nad recepcją.	HSZ_K2_U01	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do samodzielnego zbierania, porządkowania i prezentowania informacji na temat recepcji dzieł sztuki antycznej.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
przygotowanie eseju	50	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 80	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Panteon jako jedno z najważniejszych dzieł starożytnej architektury rzymskiej.	W1, U1
2.	Okoliczności i specyfika przekształcenia Panteonu w kościół na tle zjawiska chrystianizacji świątyń pogańskich w późnym antyku	W1, U1
3.	Chrystianizacja Panteonu w świetle tekstów źródłowych	W1, U1
4.	Wzmianki o okolicznościach powstania i pierwotnej funkcji Panteonu w tekstach źródłowych	W1, U1
5.	Średniowieczne i renesansowe źródła świadczące o docenianiu historycznych i artystycznych walorów Panteonu	W1, U1, K1
6.	Panteon jako źródło inspiracji: wybrane nawiązania w architekturze nowożytnej	W1, U1
7.	Panteon jak przedmiot badań historyczno-architektonicznych	W1, U1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
8.	Panteon jako miejsce kultu i atrakcja turystyczna współczesnego Rzymu	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład z prezentacją multimedialną, wykład konwersatoryjny, wykład konwencjonalny, analiza tekstów

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	zaliczenie testu otwartego

Renovatio Imperii? Sztuka w propagandzie Habsburgów od XVI do XVII wieku

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.15198.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zapoznanie studentów z najważniejszymi inicjatywami artystycznymi podejmowanymi przez Habsburgów i ich politycznych współpracowników w XVI i XVI wieku w Dolnej i Górnej Austrii, Styrii, Karyntii, Tyrolu, Niderlandach, Hiszpanii, Królestwie Węgierskim i w Księstwie Lotaryngii.
C2	Wskazanie najważniejszych uwarunkowań teoretyczno-artystycznych i ideowych fundacji artystycznych Habsburgów o charakterze propagandowym.
C3	Wskazanie kluczowej roli fundacji sakralnych w propagandzie artystycznej Habsburgów.
C4	Zaprezentowanie podstawowych rodzajów rezydencji habsburskich i ich ideowej wymowy.
C5	Podkreślenia propagandowego znaczenia urbanistyki i publicznej zabudowy miast rezydencjonalnych Habsburgów.
C6	Wszystkie prezentacje i analizy artystycznych przedsięwzięć Habsburgów mają posłużyć do wskazania metod do badań nad sztuką propagandową wytwarzaną na zlecenie władców w epoce nowożytnej.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie uporządkowaną wiedzę ogólną, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla ochrony dóbr kultury	HSZ_K2_W02	zaliczenie pisemne
W2	Student zna i rozumie uporządkowaną wiedzę ogólną, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla ochrony dóbr kultury.	HSZ_K2_W04	zaliczenie pisemne
W3	Student zna i rozumie szczegółową wiedzę o współczesnych dokonaniach, ośrodkach i szkołach badawczych obejmującą wybrane obszary dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, pokrewnych dla ochrony dóbr kultury	HSZ_K2_W06	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi integrować wiedzę z różnych dyscyplin w zakresie nauk humanistycznych oraz jej zastosowania w badaniach nad sztuką propagandową i w ochronie jej wytrworów.	HSZ_K2_U04	zaliczenie pisemne
U2	Student potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych rodzajów dóbr kultury (a zwłaszcza dziel sztuki propagandowej), stosując oryginalne podejścia, uwzględniające nowe osiągnięcia humanistyki, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego oraz miejsca w procesie historyczno-kulturowym	HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student ma świadomość znaczenia zachowanie dziedzictwa kulturowego dawnych krajów habsburskich jako jednego z najważniejszych komponentów dziedzictwa kulturowego Europy.	HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30
przygotowanie do testu zaliczeniowego	20

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin	ECTS
	80	3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	W trakcie zajęć zaostaną zaprezentowane pokrótce dzieje rodu Habsburgów i obejmowania przez nich wladzy w kolejnych państwach. Szczególny nacisk zostanie położony na omówienie najważniejszych idei służaczych legitymizacji władzy Habsburgów, takich jak esponowanie ich roli jako obrońców religii katolickiej (Pietas Austriaca), obrońców pokoju (Pax Austriaca) lub krzewicieli cywilizacji i kultury. Sporo uwagi zostanie poświęcone też dostosowania tych idei do loklanych uwarunkowań społecznych i tradycji i politycznych, np. do znaczącej roli sejmu w Króleswie Węgierskim lub wieloreligijnego charakteru wielu krajów habsburskich.	W1, W2, W3, U1, K1
2.	Na zajęciach zostaną zaprezentowane najbardziej charakterystyczne sposoby wykorzytsania sztuki sakralnej w propagowaniu władzy Habsburgów. Studenci poznają kościoły-mauzolea różnych galęzi tej dynastii, fundowane przez nią wielkie opactwa (Stiefte) z nawiązującymi do tradycji karolińskiej reprezentacyjnymi salami i apartamentami władców, a także sanktuaria, rozbudowywane jako znak szczególnej Bożej opieki nad Habsburgami. Nieco uwagi zostanie też poświęcone podejmowanym przez władców habsburskich inicjatywom legislacyjnym, służącym kompleksowej poprawie stanu kościołów parafialnych, jako manifestacji ich wszechstronnej opieki nad religią katolicką.	W2, W3
3.	Studenci zapoznają się też z głównymi rezydencjami Habsburgów i wymową ideową zastowanych w nich różnorodnych założeń przestrzennych, układów funkcjonalnych oraz dekoracji malarskiej i rzeźbiarskiej. Studenci zapoznają się z przejmowaniem przez Habsburgów rezydencji wcześniejszych władców różnych państw i sposobami rozbudowy tych zespołów, podkreślającymi ich starodawność. Duży nacisk zostanie położony na dosotowanie nowych rezydencji Habsburgów do lokalnych tradycji budowlanych (przywiązanie do schematu zamku w krajach Rzeszy), a także innowacje wprowadzane w ich siedzibach (np. urządzanie pompatycznych bibliotek, jako manifestacji rozumności władców).	U2
4.	Studenci zapoznają się też z rozplanowaniem i zabudową najważniejszych miast rezydencjonalnych Habsburgów (Praga, Wiedeń, Bratysława, Madryt, Valliadolid, Bruksela, Nancy) i ideą "civitas gloriosa" jako manifestacją potęgi tego rodu.	U2
5.	W trakcie zajęć zostaną też przedstawione najważniejsze "dzieła obronne" w państwach habsburskiech, kształtowane w znacznym stopniu jako manifestacja potęgi władców oraz ich troski o bezpieczeństwo poddanych i zachowanie pokoju w Europie. Szczególny nacisk zostanie położony na rolę fortec hiszpańskich i węgierskich jako elementów "antemuralis christianitatis", chroniących chrześcijan przez naporem islamu.	U2

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
6.	Na zajęciach zostaną również przedstawione wybrane przykłady opraw artystycznych ceremonii afirmujących władzę Habsburgów w zarządzanych przez nich krajach (koroncje, pogrzeby, uroczyste wjazdy, tryumfy militarne). Studenci zapoznają się ze sposobami dokumentacji takich wydarzeń rozpowszechnionymi w tych państwach, a także ze specyficznymi programami treściowymi dekoracji okazjonalnych.	U2, K1
7.	Zajęcia mają uzmysłowić studentom, że fundacje artystyczne Habsburgów stanowią bardzo ważny komponent dorobku nowożytnej sztuki europejskiej, jako nader wyraziste a zarazem dobrze przebadane przykłady wykorzystania dzieł sztuki do celów propagandowych. Metody zastosowane w badaniach nad tymi fundacjami i poczynione za ich pomocą ustalenia stanowią znakomity wzorzec dla studiów nad związkami sztuki i polityki.	K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Zaliczenie testu otwartego. Studenci odpowiadają na cztery pytań odnoszące się do zagadnień prezentowanych na wykładzie oraz w literaturze podstawowej. Any zaliczyć test należy odpowiedzieć poprawnie na minimum 2 pytania.

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagań wstępnych.

Rzeźba nagrobna XVI wieku w Polsce i europejskie konteksty

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia sztuki	**Cykl kształcenia** 2026/27
Ścieżka -	**Rok realizacji** 2026/27, 2027/28
Jednostka organizacyjna Wydział Historyczny	**Kod przedmiotu** UJ.WHHSZS.2F.19000.26
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Języki wykładowe** polski
Forma studiów studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce
Profil studiów ogólnoakademicki	**Klasyfikacja ISCED** 0222 Historia i archeologia
Obligatoryjność fakultatywny	

Okresy Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	**Liczba punktów ECTS** 3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	- wykształcenie umiejętności analizy formalnej rzeźby nagrobnej, - zapoznanie studentów z typologią renesansowych pomników nagrobnych, - przedstawienie problematyki warsztatów, proweniencji i kręgów artystycznych, - rozwinięcie kompetencji w zakresie porównań stylistycznych, - wprowadzenie do metod badań nad autorstwem i transferem form.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	- zna główne typy formalne pomników nagrobnych XVI wieku w Polsce, - rozumie funkcjonowanie warsztatów rzeźbiarskich i mechanizmy transferu form, - zna podstawowe problemy atrybucyjne i chronologiczne.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W06	zaliczenie na ocenę
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	- analizuje rzeźbę nagrobną pod względem formy, materiału i techniki, - rozpoznaje zależności stylistyczne i proweniencyjne, - porównuje realizacje polskie z europejskimi.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie na ocenę
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	- posługuje się precyzyjnym językiem opisu formalnego, - potrafi argumentować hipotezy atrybucyjne.	HSZ_K2_K01	zaliczenie na ocenę

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zaliczenia	25	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	25	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 80	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	UKŁAD ZAJĘĆ I TREŚCI PROGRAMOWE 1. Wprowadzenie: zakres badań nad renesansową rzeźbą nagrobną XVI wieku 2. Pomnik nagrobny jako struktura rzeźbiarsko-architektoniczna 3. Typologia przedstawień figuralnych w rzeźbie nagrobnej XVI wieku 4. Typ półleżącej postaci rycerskiej (tzw. typ sansovinowski) – geneza i adaptacje 5. Figury siedzące, stojące i klęczące jako alternatywne rozwiązania formalne 6. Nagrobki dziecięce w XVI wieku – odrębność form, skala i konwencje przedstawieniowe 7. Materiał i technika 8. Kopiowanie schematów, modele warsztatowe i wariantowość rozwiązań formalnych 9. Warsztaty włoskie działające w Polsce. Organizacja warsztatów rzeźbiarskich. Rola artystów pochodzenia włoskiego w realizacjach sepulkralnych. Ciągłość i zmienność rozwiązań formalnych. 10. Giovanni Maria Padovano i tradycja warsztatowa rzeźby nagrobnej w Polsce 11. Santi Gucci - artysta przedsiębiorca w Polsce XVI wieku 12. Wzory niderlandzkie w rzeźbie nagrobnej XVI wieku – formy, ornament, ekspresja 13. Transfer form artystycznych: Italia i Niderlandy a rzeźba nagrobna w Rzeczypospolitej 14. Mauzolea królewskie jako punkt odniesienia dla innych fundacji sepulkralnych	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie na ocenę	test - pytania otwarte

Wymagania wstępne i dodatkowe

brak

Specyficzne problemy ochrony sakralnego dziedzictwa kulturowego

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia sztuki	**Cykl kształcenia** 2026/27
Ścieżka -	**Rok realizacji** 2026/27, 2027/28
Jednostka organizacyjna Wydział Historyczny	**Kod przedmiotu** UJ.WHHSZS.2F.15194.26
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Języki wykładowe** polski
Forma studiów studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce
Profil studiów ogólnoakademicki	**Klasyfikacja ISCED** 0222 Historia i archeologia
Obligatoryjność fakultatywny	

Okresy Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	**Liczba punktów ECTS** 3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zapoznanie studentów z problemami ochrony zabytków sakralnych jako budowli i przedmiotów wykorzystywanych aktualnie w kulcie religijnym albo uważanych przez widzów za uświęcone kultowym użytkowaniem.
C2	Podkreślenie roli zabytków sakralnych jako ważnych dokumentów życia religijnego i dawnej kultury (nie tylko) religijnej.
C3	Uświadomienie niebezpieczeństwa prezentystycznego podejścia do zabytków sakralnych, kształtowanego przez aktualne wartościowanie religii i praktyk religijnych.
C4	Uświadomienie problemów finansowania, konserwacji i utrzymania zabytków sakralnych (współpraca i konflikty pomiędzy instytucjami kościelnymi, państwowymi i społecznymi).
C5	Nakreślenia problemu adaptacji zabytków sakralnych do innych celów i problemów wynikających z takich działań.
C6	Wskazanie potrzeby opracowania swoistej doktryny konserwatorskiej na użytek ochrony sakralnego dziedzictwa kulturowego.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student ma pogłębioną wiedzę o specyfice metodologicznej nauk humanistycznych zajmującej się sakralnym dziedzictwem kulturowym, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności zawodowej	HSZ_K2_W01	zaliczenie pisemne
W2	Student zna i rozumie wybrane elementy terminologii artystycznej, liturgicznej, teologicznej, religioznawczej i konserwatorskiej, użyteczne w badaniach nad sakralnym dziedzictwem kulturowym i jego ochroną.	HSZ_K2_W02	zaliczenie pisemne
W3	Student ma uporządkowaną, pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji, szczegółową wiedzę z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, pokrewnych i uzupełniających dla historii sztuki, użyteczną w ochronie sakralnego dziedzictwa kulturowego	HSZ_K2_W04	zaliczenie pisemne
W4	Student zna i rozumie wybrane aspekty wiedzy o współczesnych dokonaniach i ośrodkach, zajmujących się ochroną sakralnego dziedzictwa kulturowego, a zwłaszcza sztuki sakralnej	HSZ_K2_W06	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi integrować wiedzę z różnych dyscyplin w zakresie nauk humanistycznych i zastosować ją w badaniach nad sakralnym dziedzictwem kulturowym i jego ochroną.	HSZ_K2_U04	zaliczenie pisemne
U2	Absolwent potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych rodzajów dzieł sztuki religijnej, stosując oryginalne podejścia, uwzględniające nowe osiągnięcia humanistyki i potrafi wykorzystać ich ustalenia w procesie ochrony dziedzictwa kulturowego	HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
U3	Student posiada umiejętność merytorycznego argumentowania, z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułowania wniosków oraz tworzenia syntetycznych podsumowań, zarówno w opracowaniach naukowych, jak i w programach działań konserwatorskich.	HSZ_K2_U06	zaliczenie pisemne
U4	Student potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie historii sztuki, ochrony dziedzictwa kulturowego oraz dziedzin nauki i dyscyplin pokrewnych oraz niespecjalistami, a także popularyzować wiedzę o sztuce sakralnej i problemach jej ochrony.	HSZ_K2_U08	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z ochroną zabytków sakralnych.	HSZ_K2_K04	zaliczenie pisemne
K2	Student jest gotów do udziału działaniach na rzecz zachowania światowego dziedzictwa kulturowego.	HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
K3	Student jest gotów do wykorzystania wiedzy o dziedzictwie sakralnym w życiu kulturalnym, zwłaszcza do interpretacji aktualnych wydarzeniami kulturalnych.	HSZ_K2_K06	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	20	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30	
przygotowanie do testu zaliczeniowego	10	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	W trakcie zajęć zostaną przedstawione problemy ochrony sakralnego dziedzictwa kulturowego (przede wszytskim artystycznego), wynikające z jego specyficznej funkcji. Studenci dowiedzą się, że dzieła sztuki religijnej były tworzone jako oprawa liturgii albo środek przekazywania nauki wiary. Do tych funkcji dostosowywano ich formy, toteż interpretacja zastosowanych w nich rozwiązań artystycznych musi opierać się na znajomości ich funkcji. Powiazanie formy z sakralną funkcją dzieła (zwane w dawnej teorii sztuki decorem), powinno być czytelne także dziś, zarówno w przypadku budowli i przedmiotów pozostających w kulcie, jak i zaadaptowanych do innych funkcji. Dzięki temu dzieła sztuki sakralnej pozostaną ważnymi dokumetami dawnej kultury i zachowają także powiązane z nimi dziedzictwo niematerialne.	W1, W3, U1, U2
2.	W trakcie zajęć studenci zapoznają się z działaniami podejmowanymi przez wieki w celu ochrony sakralnego dziedzictwa kulturowego i ich religijną motywacją (np. zabytki sakralne jako dokumenty tradycyjnej liturgii, starodawność zabytków sakralnych jako świadectwo tradycji zarządzających nimi instytucji kościelnych, zabytki sakralne jako pamiątki pobożności narodowów, wspólnot miejskich lub możnych rodów). Zapoznają się z próbami swoistego zeświedczania zabytków sakralnych w celu ich ochrony w zsekularyzowanych lub wrogich religii społecznościach (np. próby ich ochrony jako dziedzictwa narodowego w rewolucyjnej Francji lub w sowieckiej Rosji), a także ze zjawiskiem zastepowania nabożeństwa religijnego przez "pobożność artystyczną" we współczesnym odbiorze dzieł sztuki religijnej, charakterystycznym m.in. dla postrzegania zabytków religijnych przez turystów.	W1, W2, W3, U1, U2, K1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
3.	Studenci zapoznaja się też ze problemami wynikajacymi ze współczesnych działań związanych z adaptacją dziedzctwa sakralnego do różnorodnych celów (dostosowanie do nowej liturgii i praktyk pobożnościowych, przechowywanie i ekspozycja w muzeach, muzeifikacja świątyń oraz ich adaptacja do celów świeckich). W trakcie zajęć zapoznają się z wybranymi przykładami refleksji nad takimi działaniami, formułowanej z perspektywy teologów, religioznawców, antropologów, socjologów, a przede wszytskim historyków sztuki i teoretyków ochrony dziedzictwa kulturowego.	W4, U1
4.	Zajęcia mają przygotowac studentów do krytycznej recepcji współczesnych rozwiązań w zakresie ochrony i prezentacji sakralnego dziedzctwa kulturowego, a także uzmysłowić im trudności związane z podejmowaniem takich działań. Przekonają się oni, że współczesna ochrona tego dziedzictwa wymaga dużej wrażliwości społecznej (uwzgledniajacej zarówno emocje osob religijnych, jak i niechętnych religii), a także znajomości i poszanowania jego specyfiki.	U3, U4, K1, K2, K3

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład z prezentacją multimedialną, wykład konwencjonalny

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Zaliczenie testu otwartego. Na ostatnich studenci odpowiadają pisemnie na cztery pytania, dotyczące problematyki prezentowanej na wykładzie i w literaturze obowiązkowej. Pytania będą dotyczyły szerszych problemów, a nie pojedynczych przypadków. Do zaliczenie testu jest wymagana poprawna odpowiedź na dwa pytania.

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagań wstępnych

Sztuka bizantyńska w epoce Komnenów (XII w.)

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19010.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zapoznanie studentów z głównymi dziełami malarstwa monumentalnego epoki Komnenów
C2	Zapoznanie studentów z podstawowymi schematami programów monumentalnych w powiązaniu z treściami teologicznymi

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student rozumie podstawowe cechy programu bizantyńskich malowideł monumentalnych	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W05	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi rozpoznać główne wątki tematyczne malarstwa bizantyńskiego w powiązaniu z symboliką architektury i liturgią	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do omówienia.(scharakteryzowania) najważniejszych dzieł bizantyńskiego malarstwa monumentalnego i zawartych w nich treści teologicznych	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	45	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 75	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Charakterystyka sztuki bizantyńskiej (843-1204); Kryzys ikonoklastyczny i jego znaczenia w procesie kształtowania się podstaw ideowych monumentalnych programów malarskich; Przemiany stylowe w poikonoklastycznym malarstwie bizantyńskim	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	udział w zajęciach, zaliczenie testu pisemnego o formie zamkniętej (rozpoznanie i interpretacja dzieła na podstawie reprodukcji w teście)

Wymagania wstępne i dodatkowe

brak

Sztuka francuska XVII wieku. Funkcje społeczne, teoria, modelowi twórcy, wzorcowe dzieła

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19334.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zapoznanie się z dziejami sztuki jednego z głównych centrów artystycznych w Europie, wywierającego m.in. znaczny wpływ na sztukę w Rzeczypospolitej
C2	Zapoznania się z mechanizmami kształtowania sztuki przez czynniki religijne, polityczne i społeczne.
C3	Zapoznanie się z działalnością kluczowego ośrodka edukacji artystycznej w Europie i mechanizmami oddziaływania akademii artystycznych na rozwój sztuki
C4	Przygotowanie do analizy formalnej i treściowej dzieł sztuki nowożytnej

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Pozaartystyczne mechanizmy kształtowania sztuki w epoce nowożytnej	HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05	zaliczenie pisemne
W2	Modele kształcenia artystów w epoce nowożytnej i ich wpływ na rozwój sztuki	HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05	zaliczenie pisemne
W3	Estetyczne uwarunkowania rozwoju sztuki, zwłaszcza o charakterze klasycyzującym	HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Interpretować dzieła sztuki nowożytnej pod względem formalnym i treściowym	HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
U2	Analizować wpływ uwarunkowań religijnych, politycznych, społecznych i prawnych na charakter sztuki i konkretnych rozwiązań artystycznych w epoce nowożytnej	HSZ_K2_U04	zaliczenie pisemne
U3	Analizować zjawisko patronatu artystycznego w epoce nowożytnej	HSZ_K2_U04	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Interpretacji zjawisk artystycznych jako manifestacji postaw społecznych	HSZ_K2_K04	zaliczenie pisemne
K2	Identyfikacji wpływ politycznych w kulturze i sztuce	HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	15	
przygotowanie do sprawdzianu/kolokwium	15	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	15	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 75	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	W trakcie zajęć studenci zapoznają się z dziejami sztuki we Francji, która w w XVII wieku stała się jedenm z centrów artystycznych Europy Zachodniej, wywierającym istotny wpływ na sztukę wielu krajów, a wśród nich także Polski. W trakcie zajęc zostaną zaprezentowane nie tylko konkretne zjawiska artystyczne, ale także ich uwarunkowania religijne, polityczne, społeczne i prawne. Szczególny nacisk zostanie położony na scharakteryzowanie królewskiego i państwowego patronatu artystycznego i jego wpływ na kształcenie artystyaczne i narzucanie konkretnych rozwiązan artystów. Stucenci zapoznają się też ze specyfiką silnie klasycyzujacej teorii sztuki we Francji i jej wyrażaniem w dzieóąłch artystycznych. W obszerny sposób zostaną zaprezentowane sylwetki najwazniejszych artystów, działających we Francji w XVII wieku. W szczegółowy sposób zostaną omówione następujące zagadnienia: 1. Najważniejsze wydarzenia i procesy historyczne wpływające na rozwój sztuki francuskiej w XVII wieku. 2. Sztuka we służbie Kościoła katolickiego we Francji w XVII wieku. Teoria i praktyka. 3. Rola sztuki w progandzie królewskiej we Francji w XVII wieku. Regulacje prawne i organizacja dworu artystycznego. 4. Królewskie akademie artystystyczn i ich wpływ na życie artystyaczne we Francji. Akademicka teoria sztuki. 4. Najważniejsi patroni sztuki spośród francuskiej elity społecznej. Relacje ich patronatu artystycznego z patronatem królewskim. 5. Artystyczne manifestacje postaw i aspiracji politycznych "stanu trzeciego". Problem tzw. sztuki jansenistycnzej. 6. Flamizujące i caravaggiowskie epizody w dziejach malarstwa francuskiego XVII wieku. 7. Klasycyzujace tendencje w malarstwie francuskim. 8. "Giganci" malarstwa francuskiego w XVII wieku; Philippe de Champaigne,, Nicolas Poussin, Claude Lorraine, Charles Le Brun 9. Rzeźba francuska w XVII wieku. 10. Francuska architektura religijna w XVII wieku. 11. Francuska architektura rezydencjonalne w XVII wieku. 11. Artystyczne przeobrażenie Paryża w XVII wieku. 12. Weraal jako "laboratorium" sztuki francuskiej. 13. Sebastien Vauban i francuska sztuka fortyfikacyjna na przełomie XVII i XVIII wieku. ,	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Zaliczenie w formie pisemnej na ostatnich zajęciach. Studenci studiów muszą odpowiedź poprawnie na przynajmniej dwa z trzech pytań w formie testu wyboru. Studenci studiów magisterskich muszą zrobić to samo, a także odpowiedzieć poprawnie na jedno z pytań otwartych.

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagań wstępnych

Sztuka genueńskiej Terraferma (kon. XI w.-kon. XV w.)

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19055.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest przekazanie podstawowych wiadomości dotyczących sztuki powstającej między końcem XI a końcem XV w. na terenie genueńskiej Terraferma, a więc na terenie w przybliżeniu odpowiadającym włoskiemu regionowi Liguria.
C2	Dodatkowym celem będzie zwrócenie uwagi na zakres kontaktów artystycznych między genueńską Terrafermą a innymi regionami włoskimi oraz innymi krajami europejskimi.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie zasadnicze ramy chronologiczno-topograficzne średniowiecznej i późnośredniowiecznej sztuki Republiki Genueńskiej (z wyjątkiem posiadłości zamorskich), jej różnorodność, najważniejsze obszary i etapy jej rozwoju.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi rozpoznać najbardziej znaczące dzieła średniowiecznej i późnośredniowiecznej sztuki na terenie genueńskiej Terraferma, a także cechy twórczości najważniejszych działających tam artystów.	HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U07	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji z zakresu historii sztuki i kultury.	HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zaliczenia	45	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 75	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Wprowadzenie historyczno-geograficzne na temat terenów Republiki Genueńskiej. 2. Tradycje sztuki antycznej i wczesnośredniowiecznej w Ligurii. 3. Architektura romańska Ligurii (XI-XIII w.). 4. Rzeźba romańska Ligurii (XI-XIII w.). 5. Malarstwo liguryskie (XII w.). 6. Architektura liguryjska (XIII w.). 7. Architektura liguryjska (XIV w.). 8. Rzeźba gotycka w Ligurii (XIII-XIV w.). 9. Malarstwo Ligurii (XIII w.). Między Toskanią a Bizancjum. 10-11. Malarstwo Ligurii (XIV w.). Między Emilią, Toskanią, Konstantynopolem a Awinionem. 12. Architektura liguryjska (XV w.). 13. Rzeźba w Ligurii między gotykiem a renesansem (XV w.). 14. Malarstwo w Ligurii w 1 poł. XV w. Między Emilią a Niderlandami. 15. Malarstwo w Ligurii w 2 poł. XV w. Między Toskanią, Francją a Niderlandami.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Udzielenie poprawnej odpowiedzi na conajmniej 50% pytań w ramach testu otwartego.

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Sztuka Krakowa po 1945

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19049.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest omówienie tendencji, kierunków i przykładów twórczości artystek i artystów związanych z krakowskim środowiskiem artystycznym w okresie po 1945 do dziś

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Kontekst społeczno-polityczny i instytucjonalny funkcjonowania sztuki oraz środowiska artystycznego w Krakowie po II wojnie światowej, na tle przemian ogólnopolskich i tendencji światowych	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W2	Wybrane nurty i tendencje sztuki powojennej w Krakowie w ujęciu problemowym	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
W3	Charakterystykę twórczości wybranych artystów i artystek w ujęciu problemowym.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
W4	Podstawową literaturę dotyczącą wskazanego okresu oraz tematy, główne dyskusje i spory oraz nowe perspektywy badawcze.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W5	Instytucje artystyczne istniejące w Krakowie, galerie i krakowskie kolekcje sztuki współczesnej.	HSZ_K2_W10	zaliczenie pisemne
W6	Znaczenie krakowskiego środowiska artystycznego wobec sztuki polskiej i światowej	HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W10	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Dokonać samodzielnej selekcji informacji i problematyzowania zagadnień dotyczących najważniejszych tendencji w sztuce środowiska krakowskiego po 1945.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
U2	Scharakteryzować wybrane tendencje i nurty sztuki środowiska krakowskiego w ujęciu krytycznym oraz w kontekście społecznym-politycznym i instytucjonalnym.	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Korzystania z dostępnej literatury przedmiotu w celu pogłębienia omawianych wątków, ewentualnie podjęcia opracowania wybranych zagadnień w przyszłości, poszukiwania kontekstów zagranicznych omawianych zjawisk.	HSZ_K2_K06	zaliczenie pisemne
K2	Uczestnictwa w życiu kulturalnym Krakowa, aktywnego poznawania i krytycznej analizy form prezentacji zjawisk zawiązanych ze sztuką Krakowa po 1945, kolekcji muzealnych i prywatnych	HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06	zaliczenie pisemne
K3	Wskazania znaczących zjawisk w sztuce omawianego okresu w kontekście ich ochrony i popularyzacji wiedzy na ich temat.	HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	20
przygotowanie do zaliczenia	30

samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	10

Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Socrealizm w sztuce, architekturze i krytyce sztuki w Polsce i w Krakowie. Twórczość Andrzeja Wróblewskiego,	W2, W3, W4, W6, U1, U2, K1, K3
2.	Wystawy sztuki nowoczesnej w środowisku krakowskim po 1945. Charakterystyka twórczości artystów i artystek związanych z II Grupą Krakowską oraz Grupą Nowohucką.	W2, W3, W4, W5, W6, U1, U2, K1, K3
3.	Architektura i architektura wnętrz w Krakowie po 1956 r.	W1, W2, W3, W4, W5, W6, U1, U2, K1, K3
4.	Nurty tradycjonalistyczne, koloryzm i figuracja w sztuce Krakowa. Grupa Wprost.	W1, W2, W3, W4, W5, W6, U1, U2, K1
5.	Krakowska awangarda lat 70.	W1, W2, W3, W4, W5, W6, U1, U2, K1, K3
6.	Ekspresjonizm lat 80. w sztuce Krakowa, sztuka niezależna i sztuka drugiego obiegu w latach 80.	W1, W2, W3, W4, W5, W6, U1, U2, K1, K3
7.	Architektura postmodernistyczna w Krakowie.	W1, W2, W3, W4, W5, W6, U1, U2, K1, K3
8.	Sztuki wizualne po 1989 r. Grupa Ładnie i tzw. pop-banalizm, sztuka feministyczna. Najważniejsze zjawiska w sztuce aktualnej.	W1, W2, W3, W4, W5, W6, U1, U2, K1, K2, K3
9.	Instytucje i kolekcje sztuki współczesnej, edukacja artystyczna w Krakowie.	W1, W5, W6, U1, U2, K1, K2, K3
10.	Historia sztuki współczesnej w środowisku krakowskim: badacze, krytycy, media.	W1, W4, W6, U1, U2, K1, K3

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, spacer miejski, wizyta w muzeum

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	test pytań otwartych

Wymagania wstępne i dodatkowe

Obowiązkowa obecność na zajęciach, dopuszczone są dwie nieobecności nieusprawiedliwione w semestrze.

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Sztuka niderlandzka w końcu XVI i XVII wobec podziałów religijnych, politycznych i narodowościowych

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19337.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zapoznanie studentów z najważniejszymi zjawiskami w sztuce niderlandzkiej XVI i XVII wieku.
C2	Ukazanie problematyki dzieł sztuki jako "znaków tożsamości" religijnej, narodowej i społecznej w epoce nowożytnej na przykładzie dziejów sztuki niderlandzkiej.
C3	Wprowadzenie do nowożytnej niderlandzkiej teorii sztuki. Zarysowanie znaczenia pism teoretyczno artystycznych w określaniu jej tożsamości konfesyjnej i narodowej.
C4	Wskazanie problemu zjawisk artystycznych i dorobku artystów postrzeganych i opisywanych jako charakterystyczne dla Niderlandów.
C5	Ukazanie roli produkcji graficznej w upowszechnieniu rozwiązań uważanych za niderlandzkie.
C6	Ukazanie znaczenia handlu sztuką w XVI i XVII wieku w kreowaniu obrazu sztuki niderlandzkiej.
C7	Zarysowanie problematyki recepcji sztuki niderlandzkiej w Europie w XVI i XVI wieku i postrzegania problemu jej tożsamości przez obcokrajowców.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna najważniejsze informacje z zakresu dziejów sztuki niderlandzkiej XVI i XVII wieku i rozumie wpływ uwarunkowań religijnych, narodowościowych i społecznych na jej kształtowanie	HSZ_K2_W04	zaliczenie pisemne
W2	Student zna i rozumie aktualne metody badań nad funkcjami społecznymi dzieł sztuki w Niderlandach. Potrafi powiązać badania nad stosowanymi w nich rozwiązaniami formalnymi i manifestowanymi za ich pomocą programami treściowymi.	HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06	zaliczenie pisemne
W3	Student zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji nowożytnej sztuki niderlandzkiej w zakresie historii i pokrewnych dyscyplin humanistycznych.	HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych wytworów sztuki niderlandzkiej w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego i miejsca w procesie historyczno-kulturowym	HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student ma świadomość znaczenia artystycznego dorobku artystycznego Niderlandów dla dziedzictwa kulturowego Europy i szczególnej konieczności zadbania o jego elementy zachowane na terenie Polski.	HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	30
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	15
przygotowanie do zaliczenia	15

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin	ECTS
	90	3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	W trakcie zajęć zostaną przedstawione złożone dzieje Niderlandów w XVI i XVII wieku oraz podziały społeczne, które pojawiły się na tym obszarze w wyniku sporów religijnych, wojen i kryzysów ekonomicznych. Studenci zapoznają się także z działaniami humanistów, kształtujących literacki język niderlandzki jako podstawowy wyznacznik tożsamości narodowej, spajacej cały ten obszar. Na wykładzie zostanie także zasygnalizowane znaczenie dumy z narodowego dorobku kulturowego jako czynnika kształtującego tożsamość Niderlandyczyków.	W3, K1
2.	Prezentacja dziejów sztuki niderlandzkiej w XVII wieku zostanie ukierunkowana na wskazanie jej specyficznych cech i wyjaśnienie okoliczności ich ukształtowania. Szczególna uwaga zostanie skierowana na świadome stosowanie w niej rodzimych materiałów (czarne, białe i brązowe marmury z Ardenów, alabaster, cegła łączona z detalami z wapienia) oraz rozwiązań konstrukcyjnych (drewniane imitacje sklepień) i funkcjonalnych w architekturze (wielkie okna, wysokie strome dachy budynków). Wiele uwagi zostanie też poświęcone rozwijaniu malarstwa olejnego jako niderlandzkiej techniki malarskiej. Studenci zapoznają się też z podtrzymywaniem w sztuce niderlandzkiej technik (witraż) i rozwiązań średniowiecznych jako kluczowych elementów lokalnego dziedzictwa artystycznego,	W3, U1, K1
3.	W trakcie wykładu zostaną zaprezentowane najdawniejsze próby tworzenie kanonu artystów niderlandzkich (m.in. przez Marcusa van Vaernewijcka) i wskazywania wzorców osobowych artysty niderlandzkiego (Jan van Eyck, Rogier van der Weyden), a także rozwijanie tego kanonu przez Carela van Mandera oraz Petera Paula Rubensa i osoby z jego kręgu. Studenci dowiedzą się, że mimo podziałów religijnych i politycznych do kanonu tego odwoływali się niezmienne artyści z Niderlandów południowych i północnych, co zapewniało ich stuce jednorodny charakter.	W1, U1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
4.	Zostaną jednak ukazane także znaczenie reformacyjnych i kontrreformacyjnych podziałów religijnych społeczeństwa Niderlandów, przekładających się zróżnicowanie jego podejścia do sztuki sakralnej, przybierajacego w skrajnych sytuacjach charakter ikonoklazmu oraz heroicznej obrony obrazów i rzeźb przed zniszczeniem. Studenci dowiedzą się, w jaki sposób ugruntowanie katolicyzmu w Niderlandach południowych wpłynęło na rozwój na tym obszarze sztuki sakralnej, łaczącej przywiązanie do lokalnych tradycji z szeroką adaptacją rozwiązań ze sztuki papieskiego Rzymu. Zostanie także zaprezentowana protestancka sztuka Niderlandów północnych, odwołująca się bardzo wybiórczo do rodzimego dziedzictwa i wzorców rzymskich (zdecydowany realizm) i wprowadzajaca nowe rozwiązania ikonograficzne. Na wykładzie zostanie omówiona zupełnia odmienna koncepcja kształtowania i wyposażenie kościołów, przyjęta przez katolików na południu i protestantów na północy. Studenci dowiedzą się również, że dyskryminacja katolików w Niderlandach północnych doprowadziła na tym terenie do wykształcenia specyficznej dla niego formuły ukrytych kościołów katolickich (schuilkerken),	W1, W2, U1
5.	Wykład ukaże, w jaki sposób rozpad Niderlandów na południową część, podlegającą Habsurgom i północną, w której wprowadzono ustrój republikański, przełożyło się na ukształtowanie w każdej z tych cżęści odmiennych struktur społecznych, manifestujących swoją tożsamość za pomocą zróżnicowanych rozwiązań artystycznych. Na południu kluczowa rola przypadła szlachcie i naśladującemu jej obyczaje patrycjatowi miejskiemu, co przełożyło się m.in na dążenie do ostencyjnej wspaniałości budowli i dominacji w malarstwie gatunków manifestujących szlachecką tożsamość (np. martwa natura łowiecka, portret reprezentacyjny z wiernie oddaną wspaniałością szat). Na północy kalwiński ideał powściągliwości doprowadził do nadania sztuce znacznie skromniejszych form, wykorzystywanych bardzo świadomie do propagowania ideałów republikanskich.	W2, W3
6.	W trakcie zajęć zostanie także poruszona kwestia (wzbudzająca intensywną dyskusję wśród badaczy), przyjęcia przez mieszkańców Niderlandow północnych odrębnej tożsamosci narodowej. Taka postawa była - jak się wydaje - manifestowana w sztuce poprzez dzieła ukazujące "pre-Holendrów" jako "nowe dzieci Izraela", a zatem naród wybrany, z ktorego byli wyłączeni Niderlandczycy z południa, pozstajacy pod władzą papieża i Habsburgów.	W2, W3
7.	W tracie zajęć zostanie podjęta także kwestia postrzegania sztuki Niderlandzkiej w teoretyczno-artystycznych wypowiedziach autorów niderlandzkich i zagranicznych. Okazuje się, że identyfikowali oni dość zgodnie charakterystyczne cechy sztuki niderlandzkiej, nie dostrzegając właściwie podziałów, zarysowujących się w niej w XVII wieku. W obu częsciach Niderlandów funkcjonował w epoce nowożytnej podobny model handlu sztuką i rozpowszechniania jej osiągnięć za pomocą grafiki reprodukcyjnej. Taki stan rzeczy powodował, że obrazy, rzeźby i ryciny nabywano i gromadzono w wielu miejscach w Euopie po prostu jako niderlandzkie. Studenci dowiedzą się także, że wielu artystów działało nadal w obu częsciach Niderlandów, a poza ich obszarem robiło karierą, eksponując swoje niderlandzkie pochodzenie, bez akcentowania jego postępującej dystynkcji.	W1, W2, U1, K1
8.	Zajęcia powinny zatem uświadomić studentom problemy stojące przed badaczami, stawiającymi sobie pytanie, czy w nowożytnej sztuce europejskiej ujawniała się bardziej jej jednorodność, czy też postępujące róznicowanie się lokalnych "szkół". Studium niderlandzkiego przypadku, nie tyle przybliża rozstrzygnięcie tej kwestii, ile uświadamia jej złożoność. Z całę pewnością wskazuje jednak wiele metod, które mogą być użyteczne przy próbach identyfikacji różnych tożsamości sztuki w epoce nowożytnej.	W1, W2, W3, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Zaliczenie na podstawie formularza przygotowanego przez prowadzącego wykład. Studenci studiów licencjackich mają odpowiedzieć na przynajmniej dwa pytania spośród trzech w teście wyboru. Studenci studiów magisterskich mają ponadto odpowiedzieć poprawnie na przynajmniej jedno z dwu pytań otwartych.

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagań wstępnych

Sztuka w kręgu Jagiellonów (1386-1572)

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19056.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	W czasie wykładu omówione zostaną najważniejsze procesy i zjawiska artystyczne w Polsce pod panowaniem Jagiellonów. Celem będzie przeanalizowanie roli, jaką odgrywała sztuka na dworze królewskim w Polsce od koronacji Władysława Jagiełły do śmierci Zygmunta Augusta, a także zarysowanie szerszego kontekstu, w jakim rozwijał się patronat artystyczny Jagiellonów.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie problematykę związaną z fundacjami artystycznymi Jagiellonów w Polsce XV i XVI w.	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę w zakresie historii sztuki późnego średniowiecza i renesansu w Polsce.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U07	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji z zakresu historii sztuki i kultury.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
przygotowanie do zajęć	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Wykład będzie poruszał następujące zagadnienia: 1. Patronat artystyczny Władysława Jagiełły 2. Fundacje artystyczne Jagiellonów w XV w. 3. Sztuka dworu królewskiego około 1500 4. Patronat Zygmunta Starego 5. Patronat Zygmunta Augusta 6. Patronat Anny Jagiellonki 7. Memoria Jagiellonów 8. Tematy i motywacje fundacji artystycznych Jagiellonów: pamięć, propaganda, magnificencja	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Test w formie otwartej

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Sztuka w kręgu zakonów żeńskich w średniowieczu

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19092.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu jest przedstawienie specyfiki kościołów i klasztorów zakonów żeńskich w średniowieczu (i szerzej - przed soborem trydenckim), ze szczególnym uwzględnieniem kontekstu społecznego funkcjonowania tych wspólnot (postrzegania kobiety i jej miejsca w społeczeństwie) oraz modelu pobożności kultywowanego we wspomnianych klasztorach.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie problematykę relacji między formą dzieła sztuki (w szczególności architektury) a jego funkcjami i znaczeniami na przykładzie średniowiecznych kościołów i klasztorów zakonów żeńskich.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W04	zaliczenie
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę dotyczącą średniowiecznych zespołów klasztornych zakonów żeńskich, z ich specyficzną strukturą funkcjonalną i wyposażeniem.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U04	zaliczenie
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji w obszarze badań nad sztuką (w tym architekturą) zakonów żeńskich w średniowieczu, i jej kontekstów religijnych i społecznych.	HSZ_K2_K01	zaliczenie

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zajęć	15	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	15	
przygotowanie do zaliczenia	15	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 75	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Społeczny kontekst funkcjonowania żeńskich wspólnot zakonnych w średniowieczu. Główne modele życia monastycznego i najważniejsze zakony żeńskie w tym okresie. 2. Architektura, funkcje i topografia żeńskich zespołów klasztornych w łacińskiej Europie od późnego antyku do soboru trydenckiego na wybranych przykładach. 3. Duchowość żeńskich wspólnot zakonnych a sztuka w ich orbicie.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	1. Obecność na zajęciach 2. Zaliczenie testu (test otwarty, ilustrowany slajdami)

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagań wstępnych.

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Sztuka wczesnopiastowska - w kontekście sztuki europejskiej X-XII w.

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19065.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z najnowszymi wynikami badań nad architekturą i sztuką państwa pierwszych Piastów, zmieniającymi dotychczasowy obraz ukształtowany w okresie badań milenijnych i ugruntowany w literaturze popularnej.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie procesy badawcze prowadzące do uzyskiwania nowych danych o badanym przedmiocie. Potrafi dokonać właściwej kwerendy bibliograficznej i rozumie potrzebę prowadzenia badań interdyscyplinarnych. Student uzyskuje wiedzę o najnowszym stanie badań i metodach badawczych z wykorzystaniem nowoczesnego instrumentarium nauk ścisłych i metod cyfrowych	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05	zaliczenie
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Potrafi dotrzeć do najnowszego stanu wiedzy, potrafi dokonać analizy i oceny zgromadzonych danych, potrafi umieścić przedmiot badań w szerokim kontekście europejskim	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Jest gotów do wykorzystania uzyskanej wiedzy w toku pracy zawodowej, np. w procesie przygotowania ekspozycji muzealnej, wystawy czasowej lub działań zabezpieczająco-konserwatorskich	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03	zaliczenie

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zajęć	30	
przygotowanie do zaliczenia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Najnowsze dane dotyczące formy i datowania najstarszych fundacji w obszarze architektury rezydencjonalnej. 2. Najnowsze dane dotyczące stanu badań nad architekturą sakralną: nad katedrami (X-XII w.), kościołami klasztornymi i kościołami grodowymi. 3. Problem fundacji książęcych i królewskich oraz możnowładczych 4. Zagadnienie dostępności badanego przedmiotu badań i nakreślenie obszarów niewiedzy. Preliminarz badawczy 5. Problem zachowania reliktów architektonicznych, ich zabezpieczenia i metod prezentowania ich zwiedzającym.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	test z pytaniami otwartymi

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagań wstępnych

Sztuka zakonów żebraczych

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19093.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu jest przedstawienie specyfiki średniowiecznych kościołów i klasztorów mendykanckich (przede wszystkim dominikańskich i franciszkańskich) wraz z ich wyposażeniem i wystrojem, ze szczególnym naciskiem na topografię, funkcję i semantykę architektury.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie problematykę relacji między formą dzieła sztuki (w szczególności architektury) a jego funkcjami i znaczeniami na przykładzie średniowiecznych kościołów i klasztorów mendykanckich.	HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05	zaliczenie
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę w zakresie architektury mendykanckiej oraz charakterystycznych dla zakonów żebraczych systemów urządzania, wyposażania i dekorowania kościołów i klasztorów.	HSZ_K2_U03	zaliczenie
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji w obszarze badań nad sztuką (w szczególności architekturą) zakonów mendykanckich, i jej kontekstów religijnych, społecznych i politycznych.	HSZ_K2_K01	zaliczenie

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zajęć	15	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	15	
przygotowanie do zaliczenia	15	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 75	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Zakony żebracze i ich specyfika. Społeczne i religijne uwarunkowania powstania i działalności tych zakonów w średniowieczu. 2. Początki architektury mendykanckiej i ewolucja jej prawnych uwarunkowań. Struktura funkcjonalna kościoła mendykanckiego. 3. Kościoły nad grobami założycieli (Asyż, Bolonia) i ich naśladownictwa. Inne kościoły wzorcowe. 4. Pluralizm architektury mendykanckiej: zróżnicowanie regionalne i różnice pomiędzy poszczególnymi zakonami. 5. Specyficzne funkcje mendykanckich zespołów klasztornych. Sposoby aranżowania wnętrz kościołów i klasztorów. 6. Kościół i klasztor jako cmentarz. 7. Sztuka a specyficzna religijność mendykancka, pobożność zbiorowa i indywidualna.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	1. Obecność na zajęciach 2. Zaliczenie testu (test otwarty, ilustrowany slajdami)

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagań wstępnych.

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Teorie awangardy, awangardowe praktyki

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19067.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest zapoznanie studiujących osób z najważniejszymi próbami teoretycznego ujęcia zjawisk awangardy i awangardowości, omówienie najważniejszych punktów węzłowych w dyskusjach toczących się na temat kulturowego i społecznego kontekstu funkcjonowania tych fenomenów, a także przedstawienie napięć istniejących między teoriami a awangardową praktyką i autorefleksją awangardowych protagonistów. Wyeksponowana zostanie zasadnicza kwestia związana z awangardą, mianowicie: relacja między autonomią a zaangażowaniem w praktykę życiową oraz wiążące się nią zagadnienie natury awangardowego zaangażowania, czyli innymi słowy, charakteru polityczności awangardy

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	najważniejsze teorie awangardy formułowane począwszy od lat 20. XX wieku po czasy współczesne, kluczowe momenty teoretycznych sporów dotyczących istoty awangardy i awangardowości	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W2	zależności między awangardową teorią i praktyką a także między poszczególnymi teoretycznymi ujęciami a kontekstem ich formułowania	HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W3	najważniejsze kategorie i pojęcia określające pole teoretyczne awangardy	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W4	konsekwencje teoretycznych sporów na temat awangardy dla refleksji nad współczesnymi praktykami artystycznymi	HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W10	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	w krytyczny sposób, osadzając je w szerszym kontekście teoretycznym i historycznym, analizować wypowiedzi i sądy na temat awangardowych zjawisk	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04	zaliczenie pisemne
U2	analizować współczesne radykalne zjawiska artystyczne oraz towarzyszący im dyskurs krytyczny i teoretyczny w odniesieniu do awangardowych praktyk i teoretyzacji	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
U3	zidentyfikować zmieniające się polityczne i ideologiczne sensy najważniejszych teoretycznych kategorii służących do opisu zjawisk awangardowych, takich jak autonomia i zaangażowanie	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	bardziej refleksyjnego i samodzielnego zaangażowania się - jako badacz, krytyk, kurator, edukator - w działalność w polu sztuki, ukształtowanym w istotnej mierze przez awangardę i jej pochodne	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K06	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	20	
przygotowanie do zaliczenia	10	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	10	
przygotowanie do zajęć	5	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 75	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Historia teorii awangardowych	W1, U1, U3
2.	Podstawowe pojęcia i kategorie używane dla opisu i analizy awangardy i awangardowości	W3, U3, K1
3.	Historia zależności między teorią a praktykami awangardowymi	W1, W2, U1, U3, K1
4.	Współczesne dziedzictwo awangardy	W4, U2, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	zaliczenie w formie testu składającego się z pytań o charakterze otwartym

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Utopie miejskie

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.21.19045.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zapoznanie osób studenckich z podstawową terminologią dotyczącą pojęcia utopia w naukach społecznych, w kulturze oraz w odniesieniu do architektury i urbanistyki, omówienie stanu badań
C2	Omówienie i analiza tekstów literackich w których pojawia się motyw utopii lub miasta idealnego, wyróżnienie cech takich miast poprzez analizę języka, systemu społecznego, który implikuje, dalszy wpływ na zjawiska kulturowe i architektoniczne
C3	Omówienie znaczenia koncepcji nowoczesnego miasta w kontekście przemian rewolucji przemysłowej oraz współczesnych procesów kulturowych
C4	Prezentacja modernistycznych koncepcji urbanistycznych, porównanie, omówienie ich znaczenia dla projektowania miast w XX i XXI wieku
C5	Znajomość przykładów tekstów utopijnych oraz teorii architektonicznych dotyczących pojęcia utopii
C6	Ocena dziedzictwa utopii dla czasów współczesnych

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Teksty literackie, koncepcje teoretyczne i projekty dotyczące motywu utopii w kulturze oraz w architekturze i urbanistyce od starożytności do dziś	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Wymienić przykłady tekstów utopijnych, modeli teoretycznych i wizualnych reprezentacji	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
U2	Podjąć dyskusję nad znaczeniem tradycji utopijnej w projektowaniu miast i przestrzeni społecznej dawniej i dziś	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07	zaliczenie pisemne
U3	Ocenić znaczenie dziedzictwa koncepcji miejskich czasów rewolucji przemysłowych i odnieść je do współczesnych zjawisk związanych z przemianami postindustrialnego miasta	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07	zaliczenie pisemne
U4	Dokonać analizy tekstu źródłowego literackiego bądź teoretycznego oraz projektu urbanistycznego lub architektonicznego	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U09	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Formułowania samodzielnych krytycznych sądów, oceny dorobku europejskiej myśli społecznej, konsekwencji przemian cywilizacji przemysłowej dla współczesnego świata	HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne
K2	Formułowania kryteriów ochrony dziedzictwa epoki przemysłowej	HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
przygotowanie do zaliczenia	30
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	20
przygotowanie do zajęć	10

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin	ECTS
	90	3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Definicja pojęcia, rodzaje i formy utopii, utopia a ideologia, utopia w urbanistyce i architekturze, miasto idealne a utopia.	W1, U2
2.	Literackie źródła utopii, utopii i miast idealnych od starożytności do XIX w. (m.in. Platon, Thomas More, Tommaso Campanella, Francis Bacon, Felix Fénelon, Jonathan Swift, Voltaire, Jules Verne).	W1, U1, U2, U4
3.	Utopie świata pracy (Claude Nicolas Ledoux, Charles Fourier, Robert Owen, Etienne Cabet, Jean Baptiste Gaudin).	W1, U1, K1, K2
4.	Miasto ogród (William Morris/Ebenezer Howard)	W1, U1, U2, U3, K1, K2
5.	Utopie miejskie (Tony Garnier/Le Corbusier/Frank Lloyd Wright), utopia globalna i megastruktury w architekturze lat 60. i 70. XX w.	W1, U1, U2, U3, K1, K2
6.	Utopie w pop-kulturze.	U2, U3, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	test pytań otwartych, analiza tekstu źródłowego

Wymagania wstępne i dodatkowe

Obowiązkowa obecność na zajęciach, dopuszczone są dwie nieobecności nieusprawiedliwione w semestrze.

W służbie państwu. Ochrona zabytków w okresie PRL

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19151.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu jest szczegółowe przedstawienie wybranych zagadnień z dziejów zasobu dziedzictwa kulturowego w Polsce w okresie od zakończenia II wojny światowej do transformacji ustrojowej 1989 roku. Szczególna uwaga skierowana będzie na kwestie ideologiczne, (konserwatorsko)doktrynalne oraz prawne polityki PRL w odniesieniu do pamiątek przeszłości, z uwzględnieniem jej ewolucji w ciągu omawianego okresu. Poruszone będą przy tym zarówno działania skierowane bezpośrednio na zabytki, jak i takie, które odcisnęły na zasobie dziedzictwa swoje znaczne piętno, choć nie temu miały służyć. Uczestnictwo w kursie ma z jednej strony wzbogacić wiedzę studentów na temat historyczny, z drugiej zaś ułatwić zrozumienie meandrów współczesnej ochrony dóbr kultury, związanych m.in. z kwestiami reprywatyzacji zabytków, restytucji dóbr kultury czy trwania tzw. "polskiej szkoły konserwacji".

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna dzieje polityki wobec dziedzictwa kulturowego w Polsce w okresie PRL	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06	zaliczenie
W2	Student rozumie wpływ spuścizny PRL na obecny system i stan zachowania zasobu dziedzictwa kulturowego w Polsce	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06	zaliczenie
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student umie opisać dzieje polityki wobec dziedzictwa kulturowego w Polsce w okresie PRL	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07	zaliczenie
U2	Student umie opisać wpływ spuścizny PRL na obecny system i stan zachowania zasobu dziedzictwa kulturowego w Polsce	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07	zaliczenie
U3	Student umie ocenić system ochrony zabytków w PRL i skonfrontować go z sytuacją współczesną	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07	zaliczenie

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zaliczenia	30	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Stan zabytków w Polsce po II wojnie światowej 2. Likwidacja skutków wojny i powojenna odbudowa 3. Ramy organizacyjne, prawne i ekonomiczne polityki PRL wobec dziedzictwa kulturowego 4. Społeczno-gospodarcze wykorzystanie dziedzictwa kulturowego 5. Polityka PRL wobec dziedzictwa poniemieckiego 6. PRL a dziedzictwa kulturowe mniejszości etnicznych i religijnych 7. Obchody państwowe PRL a dziedzictwo kulturowe 8. Zaangażowanie międzynarodowe PRL w sprawach dziedzictwa kulturowego 9. Kształtowanie kolekcji i muzeów za PRL 10. Współczesne reperkusje polityki PRL wobec dziedzictwa kulturowego	W1, W2, U1, U2, U3

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	Obecność na zajęciach, zdanie zaliczenia pisemnego

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagań wstępnych

Wieś i miasteczko - tradycja i perspektywy ochrony budownictwa drewnianego

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19154.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Pogłębienie wiedzy studentów na temat polskiego systemu ochrony zabytków w perspektywie historycznej i aktualnej
C2	Zapoznanie studentów ze specyfika ochrony architektury drewnianej
C3	Ugruntowanie wiedzy o roli budownictwa tradycyjnego w kształtowaniu dziedzictwa kulturowego w Polsce.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie mechanizmy systemu ochrony zabytków w Polsce.	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W05	zaliczenie
W2	Student zna i rozumie historię rozwoju i degradacji zasobów budownictwa tradycyjnego w Polsce.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W04	zaliczenie
W3	Student zna i rozumie historyczne oraz współczesne koncepcje ochrony zabytkowego budownictwa drewnianego.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W06	zaliczenie
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi zaproponować właściwą dla danego typu zabytku formę ochrony ugruntowaną w polskim systemie ochrony zabytków.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U05	zaliczenie
U2	Student potrafi wartościować w kontekście zabytkowym przykłady tradycyjnego budownictwa drewnianego z różnych regionów i epok..	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04	zaliczenie
U3	Student potrafi scharakteryzować (opisać i skategoryzować) przykłady tradycyjnego budownictwa drewnianego z terenu Polski.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03	zaliczenie
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do samodzielnej analizy zabytkowego obiektu drewnianego.	HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	zaliczenie
K2	Student jest gotów do udziału w procesach ochrony i promocji zabytków budownictwa i architektury drewnianej.	HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zajęć	15	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
przygotowanie do zaliczenia	15	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	"Wieś i miasteczko" - o czym mówimy? Wprowadzenie historyczne	W2, U3, K1, K2
2.	Historia postrzegania wartości budownictwa tradycyjnego i architektury drewnianej, jako zabytków.	W1, W2, U2, U3, K1, K2
3.	Poszukiwanie form ochrony właściwytch dla tradycyjnego budownictwa drewnianego.	W1, W3, U1, K1, K2
4.	Różnorodność zasobów zabytkowej architektury drewnianej w Polsce.	W2, U2, U3, K1, K2
5.	Perspektywy ochrony zasobu drewnianej architektury w Polsce - szanse i zagrożenia.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	Obecność na zajęciach. Znajomość tematyki prezentowanej podczas wykładów. Test sprawdzający.

Wymagania wstępne i dodatkowe

Podstawowa znajomość pojęć z zakresu ochrony dóbr kultury oraz wiedza z zakresu historii architektury w stopniu podstawowym.

Wit Stwosz i rzeźba późnego średniowiecza (ok. 1447 -1533)

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.13727.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zajęcia mają na celu wszechstronne omówienie twórczości i osobowości artystycznej Wita Stwosza. Badania nad rolą wybitnych jednostek należą do klasycznych problemów Historii Sztuki od chwili jej narodzin. Fascynacja ludzkim geniuszem skłaniała i skłania nadal humanistów do budowania wielkich narracji historycznych w oparciu o pojedyncze nazwiska. Sprowadzenie Wita Stwosza (ok. 1448-1533) z Norymbergi do Krakowa (1477) okazało się bez wątpienia wydarzeniem o niewyobrażalnie dalekosiężnych skutkach. Obecność jednego z największych artystów swoich czasów, podniosła stolicę Królestwa Polskiego do rangi ważnego centrum sztuki. Zasługą warsztatu mistrza było stworzenie dzieł o niespotykanej dotąd w tej części Europy skali, a także jakości i wartości artystycznej. Odznaczają się one także erudycyjnymi i rzadko spotykanymi rozwiązaniami ikonograficznymi. Choć za te drugie odpowiedzialni byli przede wszystkim przedstawiciele miejscowych elit, to trudno wątpić, że ważne były też wykształcenie i pomysłowość artysty. Stwosz jako jeden z pierwszych podjął i konsekwentnie rozwinął ekspresyjną manierą stylową Mikołaja z Lejdy, niderlandzkiego rzeźbiarza pracującego w Stassburgu (1462-1467) a potem na dworze cesarskim w Wiedniu (1467-1473). Jej immanentną cechą jest autonomiczne kształtowanie szat postaci, ujmujących jak otulina rdzenie ciał. Te żywo poruszone tkaniny, zmięte i sfałdowane do granic artystycznej fantazji zdają się żyć własnym życiem i są znakiem rozpoznawczym geniuszu. Niezwykła jakość snycerskich dzieł Wita Stwosza stała się nieustannym punktem odniesienia dla patrycjuszy i mieszczan. W tzw. dokumencie erekcyjnym ołtarza Mariackiego (ok. 1489 r., uzupełniony zapewne ok 1533 r.) znalazła się pochwała „Wita Niemca z Norymbergi, męża niezwykłej stałości i wierności", którego określono jako „mistrza, albo artystę, który wykonał to dzieło", w zamian za co „jego talent i praca chwalone są przez cały chrześcijański lud". Dostępne w kościołach Krakowa dzieła Norymberczyka oddziaływały zarówno na fundatorów jak i na artystów, którzy inspirowali się nimi w równym stopniu. Trzeba także pamiętać, że po wyjeździe mistrza w Krakowie pozostali jego synowie, z których jeden – Stanisław parał się snycerstwem. Przez dłuższy czas w mieście działał też Jorg Huber z Passawy, który współpracował ze Stwoszem nad nagrobkiem Jagiellończyka a nawet zostawił na nim swoją sygnaturę. Do słabo rozpoznanych zagadnień należą projekty architektoniczne Stwosza, a także jego twórczość malarska (ołtarze w Książnicach Wielkich i Münnerstadt), a także twórczość graficzna (zachowało się 11 rycin jego autorstwa). Przez wieki krakowskie i norymberskie dzieła Wita Stwosza były obiektem religijnego kultu, przedmiotem dumy mieszczan i fascynacji miłośników sztuki, natomiast od końca XIX w. są przedmiotami badań, uwzględniających wciąż nowe trendy i tendencje w naukach humanistycznych. Działania konserwatorskie, takie jak prace przy ołtarzu Mariackim w Krakowie (2015-2021), albo też sensacyjne znaleziska, takie jak zakup „małego" krucyfiksu przez Muzeum Johna Paula Getty'ego w Los Angeles (2019), pozwalają na nowo spojrzeć na warsztat wielkiego snycerza.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie najważniejsze zjawiska w sztuce późnego średniowiecza, a także rolę wybitnych jednostek w kreowaniu jednostkowych rozwiązań artystycznych.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie budować i poszerzać wiedzę w zakresie sztuki przełomu średniowiecza i czasów nowożytnych.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student gotów jest do samodzielnego poszerzania swoich kompetencji w zakresie nauk humanistycznych.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K04	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	60

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin	ECTS
	90	3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Kraków w XV wieku 2. Norymberga: "oko i ucho Niemiec, które wszystko widzi i wszystko słyszy" 3. Pod jednym dachem; wielkie zamówienia i organizacja warsztatów artsytycznych i rzemieśliniczych w XV wieku 4. Między Neckarem, Pegnicą i Wisłą; wiadomości biograficzne o Wicie Stwoszu 5. Narodziny geniusza; nauka i podróże Stwosza 6. Medialność; ołtarz Mariacki i inne nastawy ołtarzowe Stwosza 7. Stwosz wobec problematyki upamiętniania zmarłych 8. Mistrz krucyfiksów; z dziejów obrazowania cierpienia, śmierci i triumfu nad nią 9. Opera minora 10. Stwosz jako inscenizator i kreator mikroarchitektury 11. Stwosz jako malarz i rytownik 12. Życie po życiu sztuki Wita Stwosza	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Zaliczenie testu otwartego

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak

Własność (zasobu) dziedzictwa

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.21.19152.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z zagadnieniami własność zabytków w ujęciu prawnym i ekonomicznym
C2	Celem zajęć jest przedstawienie studentom wiedzy na temat współczesnych dyskursów dotyczących własności dziedzictwa kulturowego

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna prawne uwarunkowania własności zabytków oraz ich ekonomiczne reperkusje	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie
W2	Student zna główne z współczesnych dyskursów dotyczących własności dziedzictwa kulturowego	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi zidentyfikować stosowne regulacje prawne związane z własnością zabytków	HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06	zaliczenie
U2	Student potrafi dokonać krytycznej analizy przypadku związanego z własnością dziedzictwa	HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06	zaliczenie

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Różnorodność zasobu dziedzictwa kulturowego i jej konsekwencje na polu własności 2. Prawo własności 3. Własność zabytków 4. Zasób dziedzictwa wyjęty spoza własności prywatnej 5. Restytucje i zwroty dóbr kultury 6. Polityki akcesji i deakcesji muzealnej 7. Dziedzictwo kulturowe jako podstawa własności	W1, W2, U1, U2

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	Obecność na zajęciach, zdanie zaliczenia pisemnego

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagań wstępnych

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Wybrane aspekty ochrony zabytków we Francji, od XVIII w. do współczesności

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia sztuki	**Cykl kształcenia** 2026/27
Ścieżka -	**Rok realizacji** 2026/27, 2027/28
Jednostka organizacyjna Wydział Historyczny	**Kod przedmiotu** UJ.WHHSZS.2F.19094.26
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Języki wykładowe** polski
Forma studiów studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce
Profil studiów ogólnoakademicki	**Klasyfikacja ISCED** 0222 Historia i archeologia
Obligatoryjność fakultatywny	

Okresy Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	**Liczba punktów ECTS** 3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu będzie ukazanie ochrony zabytków we Francji - rozumianej jako działania na rzecz ich prawnej ochrony, inwentaryzacji, restauracji, konserwacji, udostępnienia, popularyzacji - w kontekście artystycznym i społecznym (politycznym, narodowościowym, religijnym).

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie problematykę związaną z podłożem ideowym ochrony zabytków (w tym teorii i praktyki i restauracji zabytków) we Francji, od końca XVIII w.	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę w ewolucji poglądów na ochronę zabytków we Francji od XVIII w. do współczesności oraz jej kontekstów politycznych, narodowościowych, religijnych i społecznych	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji z zakresu historii ochrony dóbr kultury.	HSZ_K2_K01	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zajęć	15	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	15	
przygotowanie do zaliczenia	15	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 75	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Zainteresowanie zabytkami i wczesne przykłady ich restauracji w przedrewolucyjnej Francji 2. Wielka Rewolucja Francuska a zabytki - zniszczenia i próby ochrony 3. Teoria i praktyka restauracji zabytków we Francji w XIX w. Uwarunkowania artystyczne i techniczne, państwowe, narodowe i regionalne 4. Zabytki a odrodzenie Kościoła katolickiego we Francji 4. Ochrona zabytków a modernizacja miast francuskich w XIX i XX w. 5. Zniszczenia zabytków we Francji w wyniku I i II wojny światowej; odbudowa zabytków po katalizmach wojennych 6. Nowe wyzwania, szanse i zagrożenia - sytuacja zabytków we Francji od połowy XX w. do czasó obecnych	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	1. Obecność na zajęciach 2. Zdanie testu (test otwarty, ilustrowany slajdami)

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagań wstępnych.

Wybrane zagadnienia historii sztuki nowożytnej

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.13745.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu jest zapoznanie studentów z problematyką badawczą historii sztuki nowożytnej.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie problematykę związaną z przemianami w sztuce nowożytnej.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę w zakresie historii sztuki nowożytnej.	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji z zakresu historii sztuki nowożytnej.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Szczegółowe treści programowe tego wykładu zostaną podane na stronie Instytutu Historii Sztuki.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	Zaliczenie testu otwartego

Wybrane zagadnienia historii sztuki średniowiecznej

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.13744.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu jest zapoznanie studentów z problematyką badawczą historii sztuki średniowiecznej.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie problematykę związaną z przemianami w sztuce średniowiecznej	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę w zakresie historii sztuki średniowiecznej	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji z zakresu historii sztuki średniowiecznej.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Szczegółowe treści programowe tego wykładu zostaną podane na stronie Instytutu Historii Sztuki.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	Zaliczenie testu otwartego

Wybrane zagadnienia historii sztuki wczesnochrześcijańskiej i bizantyńskiej

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia sztuki **Ścieżka** - **Jednostka organizacyjna** Wydział Historyczny **Poziom kształcenia** drugiego stopnia **Forma studiów** studia stacjonarne **Profil studiów** ogólnoakademicki **Obligatoryjność** fakultatywny	**Cykl kształcenia** 2026/27 **Rok realizacji** 2026/27, 2027/28 **Kod przedmiotu** UJ.WHHSZS.2F.13743.26 **Języki wykładowe** polski **Dyscypliny** Nauki o sztuce **Klasyfikacja ISCED** 0222 Historia i archeologia

Okresy Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się** zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	**Liczba punktów ECTS** 3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu jest zapoznanie studentów z problematyką badawczą historii sztuki wczesnochrześcijańskiej i bizantyńskiej

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie problematykę związaną z przemianami w sztuce wczesnochrześcijańskiej i bizantyńskiej	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę w zakresie historii sztuki wczesnochrześcijańskiej i bizantyńskiej	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji z zakresu historii sztuki i kultury.	HSZ_K2_K01	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Szczegółowe treści programowe tego wykładu zostaną podane na stronie Instytutu Historii Sztuki	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	Zaliczenie testu otwartego

Wybrane zagadnienia historii sztuki XIX wieku

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.13746.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu jest zapoznanie studentów z problematyką badawczą historii sztuki XIX wieku.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie problematykę związaną z przemianami w sztuce XIX wieku	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę w zakresie historii sztuki XIX wieku	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji z zakresu historii sztuki i kultury.	HSZ_K2_K01	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Szczegółowe treści programowe tego wykładu zostaną podane na stronie Instytutu Historii Sztuki.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład z prezentacją multimedialną, wykład konwersatoryjny, wykład konwencjonalny

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	Zaliczenie testu o formie otwartej

Wybrane zagadnienia historii sztuki XX i XXI wieku

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.15221.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu jest zapoznanie studentów z problematyką badawczą historii sztuki XX i XXI wieku.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie problematykę związaną z przemianami w sztuce XX i XXI wieku	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę w zakresie historii sztuki XX i XXI wieku	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji z zakresu historii sztuki i kultury.	HSZ_K2_K01	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Szczegółowe treści programowe tego wykładu zostaną podane na stronie Instytutu Historii Sztuki.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	Zaliczenie testu otwartego

Wybrane zagadnienia ze sztuki średniowiecznej

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19062.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zapoznanie studenta z szeroką problematyką związaną z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi sztuki wczesnego i dojrzałego średniowiecza na obszarze Europy Zachodniej

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student posiada wiedzę teoretyczną na temat tła historycznego i kontekstu społecznego wybranych zjawisk i procesów artystycznych. Rozumie procesy zachodzące w sztuce w kontekście formy, symboliki i przemian języka artystycznego.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi wskazać i sformułować problemy dotyczące danego dzieła sztuki lub zjawiska artystycznego. Dostrzec jego szeroki kontekst i dokonać analizy w oparciu o indywidualną kwerendę bibliograficzną i zdobytą wiedzę.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do samodzielnej analizy badanego problemu i do korzystania ze swojej wiedzy w popularyzacji nauki i działaniach dotyczących ochrony dziedzictwa.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zajęć	30	
przygotowanie do zaliczenia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Wybrane problemy architektury wczesnośredniowiecznej w Europie zachodniej. 2. Wybrane problemy rzeźby architektonicznej i statuarycznej w średniowieczczu do XIII w. 3. Wybrame problemy malarstwa monumentalnego do XIII w. w Europie zachodniej.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	dla studentów I stopnia test , dla studentów II stopnia test z większością pytań otwartych

Wymagania wstępne i dodatkowe

Brak wymagań wstępnych

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Z badań nad współczesną kulturą wizualną

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.13748.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu jest zapoznanie studentów z rozmaitymi aspektami funkcjonowania współczesnej kultury wizualnej i omówienie wiążącej się z nimi problematyki badawczej.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie problematykę badawczą związaną z współczesną kulturą wizualną.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę z zakresu współczesnej kultury wizualnej.	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji z zakresu historii sztuki i kultury.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Szczegółowe treści programowe tego wykładu zostaną podane na stronie Instytutu Historii Sztuki.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	Zaliczenie testu otwartego

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Zagadnienia badawcze historii sztuki

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.13837.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu jest przekazanie wiedzy z zakresu metodologii i teorii historii sztuki, a także zapoznanie studentów z historią tej dyscypliny.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie problematykę związaną z metodologią i teorią historii sztuki oraz ma wiedzę z historii historii sztuki.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę w zakresie metodologii i teorii historii sztuki, a także w zakresie historii tej dyscypliny.	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do poszerzania swoich kompetencji z zakresu historii sztuki i kultury.	HSZ_K2_K01	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Szczegółowe treści programowe tego wykładu zostaną podane na stronie Instytutu Historii Sztuki.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	Zaliczenie testu otwartego

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

"Od powietrza, głodu, ognia..." - dziedzictwo wobec zagrożeń

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.19155.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Przekazanie wiedzy z zakresu charakterystyki i waloryzacji dziedzictwa kulturowego, ze szczególnym uwzględnieniem zasobu zabytków nieruchomych i ruchomych.
C2	Zapoznanie studentów z relacją między wartością zabytku, a zagrożeniami dla zachowania tych wartości.
C3	Uświadomienie słuchaczom różnorodności zagrożeń dla dziedzictwa i metod zapobiegania zagrożeniom.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie różnorodność postaci dziedzictwa kulturowego reprezentowanego przez zabytki nieruchome i ruchome.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03	zaliczenie
W2	Student zna i rozumie zagrożenia dla dziedzictwa kulturowego.	HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05	zaliczenie
W3	Student zna i rozumie metody przeciwdziałania zagrożeniom dla dziedzictwa kulturowego.	HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06	zaliczenie
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi charakteryzować i wartościować elementy dziedzictwa kulturowego.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U05	zaliczenie
U2	Student potrafi identyfikować zagrożenia dla wybranych elementów dziedzictwa kulturowego.	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04	zaliczenie
U3	Student potrafi wskazać właściwe metody zabezpieczania obiektów zabytkowych i zapobiegania zagrożeniom dla dziedzictwa kulturowego.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04	zaliczenie
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do angażowania się w system ochrony zabytków w Polsce.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K04	zaliczenie
K2	Student jest gotów do uczestniczenia w opracowywaniu planów zarządzania i programów ochrony zabytków.	HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K05	zaliczenie

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zajęć	15	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
przygotowanie do zaliczenia	15	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Wprowadzenie - pojęcie dziedzictwa kulturowego w relacji do zasobu zabytków ruchomych i nieruchomych.	W1, U1, K1
2.	Kategoryzacje zabytków - wybór perspektywy	W1, U1, U3, K1, K2
3.	Zagrożenia dla dziedzictwa - perspektywa historyczna i aktualna	W1, W2, U1, U2, K1, K2
4.	Środki zaradcze - ochrona dziedzictwa kulturowego w kontekście zagrożeń	W1, W2, W3, U2, U3, K1, K2
5.	Plany ochrony i plany zarządzania, jako istotne narzędzia w systemie ochrony dziedzictwa kulturowego (ze szczególnym uwzględnieneim zasobu zabytków nieruchomych i ruchomych).	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie	Obecność na zajęciach, opanowanie materiału prezentowanego na wykładach, test sprawdzający.

Wymagania wstępne i dodatkowe

Podstawowa znajomość pojęć z zakresu ochrony dóbr kultury.

Metodologia historii sztuki

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia sztuki	**Cykl kształcenia** 2026/27
Ścieżka -	**Rok realizacji** 2026/27
Jednostka organizacyjna Wydział Historyczny	**Kod przedmiotu** UJ.WHHSZS.22.05405.26
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Języki wykładowe** polski
Forma studiów studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce
Profil studiów ogólnoakademicki	**Klasyfikacja ISCED** 0222 Historia i archeologia
Obligatoryjność obowiązkowy	

Okres	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się**	**Liczba punktów ECTS**
Semestr 2	egzamin **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	6.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem przedmiotu jest zapoznanie z historią i aktualnym stanem metod badawczych stosowanych w historii sztuki. Po przestawieniu kształtowania się dyscypliny w wieku XVIII i XIX następuje analiza metod nowoczesnych, ujęta w trzech działach: metody formalne, ikonografia i ikonologia oraz współczesne dyskusje metodologiczne.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	**Efekty w zakresie**	**Kierunkowe efekty uczenia się**	**Metody weryfikacji**
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie problematykę metodologiczną historii sztuki - tradycyjną i współczesną	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07	egzamin ustny
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi rozpoznać i zastosować metofy badawcze odpowiednie dla postawionego zadania	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04	egzamin ustny
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do odpowiedniego określania priorytetów służących realizacji wyznaczonego przez siebie lub innych zadania	HSZ_K2_K03	egzamin ustny

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do egzaminu	90	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 150	**ECTS** 6.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	I. Początki i kształtowanie się metod historii sztuki 1. Początki historii sztuki (Vasari: biografistyka, normatywne pojęcia stylowe, cykliczny charakter rozwoju sztuki, Winckelmann i pojęcie stylu, Hegel i związek stylu z duchem czasu). 2. Uniwersytecka historia sztuki w wieku XIX oraz znawstwo (środowisko berlińskie i uniwersalna historia sztuki, J. Burckhardt i historia kultury, spór o Holbeina, G. Morelli).	W1, U1, K1
2.	II. W kręgu metod formalnych 3. Heinrich Wölfflin: od psychologizmu do „czystego widzenia”. 4. Starsza szkoła wiedeńska, Alois Riegl i problem „Kunstwollen”. 5. Metody analizy formalnej w XX wieku (H. Focillon, problem pluralizmu stylowego, historia rzeczy G. Kublera, rozwój i krytyka znawstwa). 6. Forma i treść: Max Dvořák i młodsza szkoła wiedeńska	W1, U1, K1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
3.	III. Ikonografia i ikonologia 7. Aby Warburg i „nauka bezimienna”. 8. Ikonologia i badania ikonograficzne (E. Panofsky, J. Białostocki, E. Gombrich, ikonografia architektury).	W1, U1, K1
4.	IV. Współczesne dyskusje metodologiczne 9. Semiotyka i strukturalizm (szkoła z Tartu, francuska semiologia) 10. W kręgu podejrzeń (M. Foucault, R. Barthes) 11. New Art History (John Berger, postkolonializm, gender i queer). 12. Dekonstrukcja i intertekstualność 13. W stronę sensu (M. Baxandall, U. Eco i estetyka recepcji W. Kempa) 14. Powrót do dzieła (ikonika) 15. Antropologia obrazu, Bildwissenschaft (D. Freedberg, H. Belting, H. Bredekamp, G. Boehm) 16. Visual culture studies (W.J.T. Mitchell, N. Mirzoeff) 17. Najnowsze tendencje (global art history, sprawczość rzeczy, kogitywistyka, humanistyka cyfrowa)	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, analiza tekstów

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	egzamin ustny	Wymagana będzie analiza wybranego w drodze losowania tekstu (z przerabianych w trakcie zajęć) i odpowiedź na dwa pytania z zakresu materiału przerabianego na wykładach, uzupełnionych o lekturę tekstów źródłowych podanych jako obowiązkowe.

Wymagania wstępne i dodatkowe

brak

Metodologia historii sztuki - ćwiczenia

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
obowiązkowy

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.22.09046.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 2	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** ćwiczenia: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem ćwiczen jest zapoznanie osób studenckich z głównymi tekstami w historycznej narracji zmian metodologicznych historii sztuki w systematycznym przeglądzie do współczesności
C2	przygotowanie osób studenckich do analizy tekstów i wykorzystywania pojęć i metod na konkretnym materiale wizualnym

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Absolwent zna i rozumie o specyfikę przedmiotową i metodologiczną historii sztuki; posiada wiedzę o terminologii i jej zastowowaniu; zna metody historii sztuki w ich historycznym przeglądzie aż do współczesności.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	prowadzić pogłębione umiejętności badawcze, obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów w zakresie historii sztuki; potrafi w sposób świadomy ewaluować postawy metodologiczne; potrafi samodzielnie analizować teksty	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób; potrafi współpracować w grupie oraz przedstawiać wyniki swojej pracy publicznie	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
ćwiczenia	30	
przygotowanie do zajęć	60	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. H. Wölfflin: paradygmat formalny i autonomia sztuki. Koncepcja stylu - źródła formalizmu Wölfflina - uwarunkowania kulturowo-historyczne - „czyste widzenie” i zmiany formalne w sztuce - model autonomicznego rozwoju i jego słabości tekst: H. Wölfflin, Podstawę pojęcia historii sztuki, tłum. D. Hanulanka, Wrocław 1962 i Gdańsk 2006.	W1, U1, K1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
2.	Alois Riegl: teoria stylu i zasady zmienności stylistycznej A. Riegl: Panteon; Łuk Konstantyna, w: K. Piwocki, Pierwsza nowoczesna teoria sztuki. Poglądy Aloisa Riegla, Warszawa 1970. „Interpretacje” ---- uzupełnienie	W1, U1, K1
3.	3. Max Dvořák: od wiary w możliwość przedstawiania procesu rozwoju form po Geisteschschichte ewolucja poglądów w szkole wiedeńskiej. Historia sztuki a współczesność M. Dvořák, Malarstwo katakumbowe i początki sztuki chrześcijańskiej, w: Max Dvořák i jego teoria dziejów sztuki, oprac. L. Kalinowski, Warszawa 1974, s. 5–42. idem, El Greco, ibidem, s. 544–563.	W1, U1, K1
4.	Aby Warburg: Nachlaben i „nauka bezimienna”: Aby Warburg, Atlas Mnemosyne. Wprowadzenie, tłum. P. Brożyński. idem, Śniadania na trawie Maneta. Wzorotwórcza funkcja pogańskich bóstw elementarnych dla nowoczesnego odczucia natury, tłum. K. Pijarski, Konteksty, 2–3, 2011, s. 116–120	W1, U1, K1
5.	Erwin Panofsky: pytania o ikonologię: Erwin Panofsky - Architektura gotycka i scholastyka [w:] Studia z historii sztuki, IPW, Warszawa 1978, s. 33–65 E. Panofsky, Ikonografia i ikonologia, tłum. K. Kamińska, w: idem, Studia z historii sztuki, oprac. J. Białostocki, Warszawa 1971, s. 11–32. E. Gombrich, Dążenia i ograniczenia ikonologii, w: idem, Pisma o sztuce i kulturze, oprac. R. Woodfield, Kraków 2011, s. 457–484	W1, U1, K1
6.	Jan Białostocki: obraz i temat ramowy: J. Białostocki, Symbole i obrazy, w: idem, Symbole i obrazy w świecie sztuki, Warszawa 1982, s. 12-42	W1, U1, K1
7.	Ernst Gombrich: w kręgu przedstawień tekst: E. Gombrich, Prawda i stereotyp, w: Sztuka i złudzenie. O psychologii przedstawiania, obrazowego tłum. J. Zarański, Warszawa 1981.	W1, U1, K1
8.	Dzieło jako komunikat: perspektywa semiotyczna I. Perspektywa radziecka J. Łotman, Sztuka jako język, w: idem, Struktura tekstu artystycznego, Warszawa 1984. B. Uspienski, O systemie przekazu obrazu w rosyjskim malarstwie ikon, tłum. Z. Zaron, w: Semiotyka kultury, Warszawa 1977, s. 331–343. II. Perspektywa francuska R. Barthes, Retoryka obrazu, tłum. Z. Kruszyński, w: Ut pictura poesis, Gdańsk 2006, s. 139–158. R. Barthes, Mitologie, tłum. Adam Dziadek; Krzysztof Kłosiński, Warszawa 2008.	W1, U1, K1
9.	Historie sztuki: stosunki władzy, płci, krytyka społeczna: krytyczna New Art History I. mistyfikacje historii sztuki Johna Bergera - J. Berger, Sposoby widzenia, tłum. M. Bryl, Warszawa 2008. II. Perspektywa feministyczna G. Pollock, Modernity and the spaces of femininity, w: Vision and difference, Nowy Jork 2006, s. 70–128. uzupełniająca: G. Pollock, Polityka teorii: pokolenia i geografie. Teoria feministyczna i historie historii sztuki, tłum. M. Bryl, w: Perspektywy współczesnej historii sztuki. Antologia przekładów„Artium Quaestiones”, red. M. Bryl i in., Poznań 2009, s. 647–678. III. Perspektywa queer: D. Crimp, „Co za wstyd Mario Montezie”, w: Perspektywy współczesnej historii sztuki. Antologia przekładów „Artium Quaestiones”, red. M. Bryl i in., Poznań 2009.	W1, U1, K1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
10.	Visual culture studies i słabość historii sztuki: teksty: W.J.T. Mitchell, Pokazując widzenie: krytyka kultury wizualnej, w: Perspektywy współczesnej historii sztuki. Antologia przekładów „Artium Quaestiones”, red. M. Bryl i in., Poznań 2009, s. 817–837. H. Bredekamp, Urojenia, w: Perspektywy współczesnej historii sztuki. Antologia przekładów„Artium Quaestiones”, red. M. Bryl i in., Poznań 2009, s. 965–972	W1, U1, K1
11.	Estetyka recepcji W. Kempa: tekst: W. Kemp, Dzieło sztuki i widz: metoda estetyczno-recepcyjna, w: Perspektywy współczesnej historii sztuki. Antologia przekładów„Artium Quaestiones”, red. M. Bryl i in., Poznań 2009. Intertekstualizm: Michael Baxandall: Prawda a inne kultury. "Chrzest Chrystusa" Piera della Francesca, 'Artium Questiones, 5, 1991. Mieke Bal, "Reading Rembrandt: Beyond the Word-Image Opposition', New York 1991.	W1, U1, K1
12.	Forma nie jest przezroczysta: krytyka dominacji dyskursu nad figurą i powrót do obrazu Bryson, Dyskurs i figura, tłum. Mariusz Bryl, w: Perspektywy współczesnej historii sztuki. Antologia przekładów „Artium Quaestiones”, red. Mariusz Bryl i in., Poznań 2009, s. 185-216 Max Imdahl, Składnia i semantyka obrazu. O „Karcie Setnika” z Kodeksu Egberta, Quart, 2(16), 2010, s. 77–88 (wstęp: Ikonika)	W1, U1, K1
13.	Interpretacja jako rozmowa: hermeneutyka i jej ograniczenia: G. Boehm, Po drugiej stronie języka? Uwagi na temat logiki obrazów, w: Perspektywy współczesnej historii sztuki. Antologia przekładów„Artium Quaestiones”, red. M. Bryl i in., Poznań 2009, s. 929–942. M. Brotje, Vir Heroicus Sublimis Barnetta Newmana. Stworzenie – cierpienie i pojednanie, Quart, 4(30), 2013, s. 55–63. Oskar Bätschmann, Historia sztuki na przejściu od ikonologii do hermeneutyki, Artium Questiones, 3, 1986.	W1, U1, K1
14.	Antropologia obrazu tekst: H. Belting, Miejsce obrazów. Próba antropologiczna, w: idem, Antropologia obrazu. Szkice do nauki o obrazie, przeł. M. Bryl, Kraków 2007	W1, U1, K1
15.	Patrząc przez rozdarcie: G. Didi Huberman - obraz jako rozdarcie - symptomy - szczegół i połać - obraz mimo wszystko, obraz jako rozdarcie; obraz jako montaż tekst: G. Didi-Huberman, Obraz jako rozdarcie i śmierć boga wcielonego; Dodatki, w: idem, Przed obrazem. Pytanie o cele historii sztuki, tłum. B. Brzezicka, Gdańsk 2011. idem, Obraz-montaż czy obraz-kłamstwo, w: idem, Obrazy mimo wszystko, tłum. Mai Kubiak Ho-Chi, Kraków 2008	W1, U1, K1
16.	Zwrot afektywny i 'art agency'	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

dyskusja, burza mózgów, seminarium, analiza tekstów

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
ćwiczenia	zaliczenie pisemne	Na zaliczenie składać się będzie pięć elementów: 1. obecność na zajęciach (dopuszczalne 2 nieobecności nieusprawiedliwione) 2. przygotowanie i przesłanie konspektów wybranych tekstów 3. systematyczne przygotowanie do zajęć (lektura zadanych tekstów) 4. aktywny udział w zajęciach (analiza omawianych tekstów) pisemne kolokwium na zakończenie zajęć obejmujące zakres przerobionego materiału

Athens: the Changing Profile of a City (13th c. BC – 15 c. AD)

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia sztuki	**Cykl kształcenia** 2026/27
Ścieżka -	**Rok realizacji** 2026/27
Jednostka organizacyjna Wydział Historyczny	**Kod przedmiotu** UJ.WHHSZS.22.13739.26
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Języki wykładowe** angielski
Forma studiów studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce
Profil studiów ogólnoakademicki	**Klasyfikacja ISCED** 0222 Historia i archeologia
Obligatoryjność obowiązkowy	

Okres	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się**	**Liczba punktów ECTS**
Semestr 2	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	4.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem wykładu jest przedstawienie zarysu dziejów starożytnych i średniowiecznych Aten jako zespołu urbanistycznego poprzez analizę specyfiki i efektów najważniejszych wydarzeń i procesów, które ukształtowały, a następnie wpływały na przemiany krajobrazu miasta (jego planu, infrastruktury, najważniejszych zespołów architektonicznych i budowli itp.) od czasów mykeńskich (XIV-XII w. p.n.e.) do schyłku średniowiecza, jak też poprzez omówienie historycznych, politycznych i religijnych okoliczności, które miały wpływ na te zdarzenia i procesy, a tym samym stanowią ich wytłumaczenie (osiągnięcie przez Ateny rangi hegemona w świecie greckim, utrata tej roli po wieku V p.n.e., pojawienie się chrześcijaństwa, zmienne losy miasta za panowania bizantyńskiego i łacińskiego).

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	**Efekty w zakresie**	**Kierunkowe efekty uczenia się**	**Metody weryfikacji**

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna i rozumie najważniejsze zdarzenia i procesy, które ukształtowały, a następnie wpływały na ewolucję urbanistyczną Starożytności w starożytności i średniowieczu.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi wymienić najważniejsze przestrzenie i budowle starożytnych i średniowiecznych Aten, jak też omówić okoliczności ich powstania oraz ich funkcje.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do samodzielnego poszerzania wiedzy na temat przemian urbanistycznych starożytnych i średniowiecznych Aten.	HSZ_K2_K01	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
poznanie terminologii obcojęzycznej	15	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 105	**ECTS** 4.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Specyfika źródeł materialnych (archeologicznych i architektonicznych) oraz tekstowych dla badań nad przemianami urbanistycznymi Aten w starożytności i średniowieczu	W1, U1, K1
2.	Ateny mykeńskie: cytadela na Akropolu w Późnej Epoce Brązu (XIII-XII w. p.n.e.); osada z Wczesnej Epoki Żelaza jako jeden z wiodących ośrodków w Grecji	W1, U1
3.	Ateny w okresie geometrycznym i oriantalizującym (VIII-VII w. p.n.e.): powiększanie się obszaru miasta, wzrost jego bogactwa i jego polityczna ekspansja	W1, U1
4.	Przemiany urbanistyczne i najważniejsze fundacje architektoniczne w Atenach za czasów Pizystrata (ok. 600-527 p.n.e.) oraz po reformach Klejstenesa (koniec VI w. p.n.e.); zniszczenie archaicznego miasta podczas najazdu perskiego (480 p.n.e.)	W1, U1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
5.	Ateny w Epoce Klasycznej (V-IV w. p.n.e.): najważniejsze przemiany urbanistyczne (np. zintegrowanie miasta z Pireusem) i fundacje architektoniczne (Akropol, Agora, mury obronne itd.) sprzed Wojny Peloponeskiej (431-404 p.n.e.); utrata znaczenia politycznego i gospodarczego przez Ateny w późnym okresie klasycznym (IV w. p.n.e.) jako czynnik wpływający na tkankę urbanistyczną miasta	W1, U1, K1
6.	Najważniejsze przemiany urbanistyczne i fundacje architektoniczne w hellenistycznych (III-II w. p.n.e.) i rzymskich Atenach (II w. p.n.e. - IV w. n.e.)	W1, U1
7.	Ateny wczesnobizantyńskie (V-IX w.): porzucenie i zniszczenie wielu obszarów starożytnego miasta; specyfika procesu chrystianizacji zamieszkanych obszarów miasta	W1, U1
8.	Odrodzenie i rozwój urbanistyczny Aten w epoce średniobizantyńskiej (IX-XII w.)	W1, U1
9.	Przemiany urbanistyczne w Atenach za panowania łacińskiego (1204-1458) ze specjalnym uwzględnieniem fortecy na Akropolu	W1, U1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład konwencjonalny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	zaliczenie testu otwartego

Rome: the Changing Profile of a City (8th c. BC – 9th c. AD)

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Historia sztuki	**Cykl kształcenia** 2026/27
Ścieżka -	**Rok realizacji** 2026/27
Jednostka organizacyjna Wydział Historyczny	**Kod przedmiotu** UJ.WHHSZS.22.15203.26
Poziom kształcenia drugiego stopnia	**Języki wykładowe** angielski
Forma studiów studia stacjonarne	**Dyscypliny** Nauki o sztuce
Profil studiów ogólnoakademicki	**Klasyfikacja ISCED** 0222 Historia i archeologia
Obligatoryjność obowiązkowy	

Okres	**Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się**	**Liczba punktów ECTS**
Semestr 2	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	4.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Zajęcia mają na celu przedstawienie zarysu dziejów Rzymu jako zespołu urbanistycznego - zarówno poprzez analizę najważniejszych wydarzeń i procesów, które ukształtowały, a następnie wpływały na przemiany krajobrazu miasta (jego planu, elementów jego infrastruktury, ważniejszych przestrzeni oraz budowli itp.) w okresie od VIII w. p.n.e. do wczesnego średniowiecza, jak też poprzez omówienie historycznych, politycznych i religijnych okoliczności, które wpływały na wspomniane zdarzenia i procesy, takich jak pojawienie się monarchicznego modelu sprawowania władzy w czasach Augusta, utrata stołecznej roli przez Rzym oraz jego chrystianizacja i ukształtowanie się władzy papieskiej pod koniec starożytności.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	**Efekty w zakresie**	**Kierunkowe efekty uczenia się**	**Metody weryfikacji**
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	Student zna i rozumie najważniejsze zdarzenia i procesy, które ukształtowały, a następnie wpływały na ewolucję urbanistyczną Rzymu w starożytności i wczesnym średniowieczu.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W04	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi wymienić najważniejsze przestrzenie i budowle starożytnego i wczesnośredniowiecznego Rzymu, jak też omówić okoliczności ich powstania oraz ich funkcje.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów do samodzielnego poszerzania wiedzy na temat przemian urbanistycznych starożytnego i wczesnośredniowiecznego Rzymu.	HSZ_K2_K01	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	30	
poznanie terminologii obcojęzycznej	15	
analiza źródeł historycznych	15	
przygotowanie do testu zaliczeniowego	15	
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	15	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 120	**ECTS** 4.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Specyfika archeologicznych i literackich źródeł do badań nad przemianami urbanistycznymi Rzymu w starożytności i średniowieczu	K1
2.	Początki Rzymu: mity, przekazy historyczne i przesłanki archeologiczne; miasto pod panowaniem etruskim	W1, U1
3.	Przekształcanie się Rzymu w metropolię: przemiany urbanistyczne i architektoniczne w epoce Republiki (V-I wiek p.n.e.)	W1, U1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
4.	Przemiana Rzymu w stolicę cesarstwa: nowe place i budowle z czasów Augusta (30 p.n.e. – 14 n.e.)	W1, U1
5.	Przemiany urbanistyczne i nowe fundacje architektoniczne epoki Cesarstwa (I-pocz IV w.)	W1, U1
6.	Przemiana Rzymu w stolicę zachodniego chrześcijaństwa: chrystianizacja przestrzeni miasta za czasów Konstantyna Wielkiego i jego następców (312-395)	W1, U1
7.	Rzym późnoantyczny i wczesnośredniowieczny: źródłowe i archeologiczne przesłanki do rekonstruowania upadku miasta i wtórnego wykorzystania wybranych przestrzeni i budowli antycznej metropolii	W1, U1
8.	Odbudowa i wzrost znaczenia Rzymu jako stolicy papieskiej w epoce karolińskiej (VIII-IX w.)	W1, U1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

wykład z prezentacją multimedialną, wykład konwencjonalny

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	zaliczenie testu otwartego

Mosaics in the Graeco-Roman World

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
obowiązkowy

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.22.19102.26

Języki wykładowe
angielski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 2	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	4.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem kursu jest przedstawienie całościowego obrazu sztuki mozaiki od jej początków w świecie greckim, poprzez rozwój w okresie rzymskim, aż po przemiany epoki późnoantycznej. Do celów kształcenia w ramach kursu należy: prześledzenie ewolucji technologicznej dekoracji posadzek, od wczesnych mozaik żwirowych po opus tessellatum, opus vermiculatum i opus sectile, z uwzględnieniem materiałów, narzędzi i technik układania.
C2	Do celów kształcenia w ramach kursu należy: analiza głównych tematów ikonograficznych jako odzwierciedlenia przemian społecznych, kulturowych, politycznych i religijnych w głównych regionach basenu Morza Śródziemnego (Grecja, Italia, Afryka Północna, Syria, Palestyna).
C3	Do celów kształcenia w ramach kursu należy: wprowadzenie w zagadnienia społeczno-ekonomiczne produkcji mozaik, w tym organizację warsztatów, podział pracy, status rzemieślników oraz dane wynikające z inskrypcji.
C4	Do celów kształcenia w ramach kursu należy: zapoznanie osób studiujących z podstawami greckiej epigrafiki istotnej dla badań mozaik: podpisów artystów, etykiet z nazwami postaci, formuł dedykacyjnych oraz wskaźników chronologicznych.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Osoba studiująca zna i rozumie: terminologię związaną z technikami mozaikowymi, materiałami, procesem wytwarzania oraz praktykami warsztatowymi;	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W2	Osoba studiująca zna i rozumie: rozwój stylistyczny od iluzjonizmu hellenistycznego po rzymski „styl dywanowy” oraz abstrakcyjną symbolikę późnej starożytności;	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W3	Osoba studiująca zna i rozumie: charakterystyczne cechy głównych ośrodków mozaikowych, takich jak Antiochia, Afryka Północna, Lewant czy Sycylia;	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W4	Osoba studiująca zna i rozumie: funkcje mozaik w architekturze domowej, publicznej i religijnej.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Osoba studiująca potrafi: identyfikować oraz rozróżniać chronologiczne fazy i regionalne style mozaik na podstawie techniki, formy i ikonografii;	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10, HSZ_K2_U11	zaliczenie pisemne

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
U2	Osoba studiująca potrafi: interpretować zależności między treścią przedstawienia a kontekstem architektonicznym (np. mozaiki ostrzegawcze przy wejściach, motywy morskie w termach, sceny mitologiczne w tricliniach);	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10, HSZ_K2_U11	zaliczenie pisemne
U3	Osoba studiująca potrafi: interpretować proste greckie inskrypcje mozaikowe, w tym podpisy wykonawców oraz podstawowe formuły dedykacyjne.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10, HSZ_K2_U11	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Osoba studiująca jest gotowa do: współpracy w grupie, aktywnego udziału w dyskusjach oraz konstruktywnego dialogu podczas wspólnego analizowania zabytków mozaikowych, ich kontekstów oraz interpretacji;	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne
K2	Osoba studiująca jest gotowa do: doceniania i rozumienia wielokulturowości świata starożytnego, wynikającej z interakcji tradycji greckiej, rzymskiej, żydowskiej, syryjskiej i wczesnochrześcijańskiej, oraz refleksji nad tym, w jaki sposób zróżnicowanie kulturowe wpływało na praktyki artystyczne;	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne
K3	Osoba studiująca jest gotowa do: otwartości na różnorodne perspektywy badawcze i interpretacyjne, z poszanowaniem dorobku wielu tradycji kulturowych i religijnych oraz umiejętności krytycznego, dialogicznego myślenia o sztuce mozaiki.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30
przygotowanie do zaliczenia	30
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	30

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 120	ECTS 4.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	**Tydzień 1: Wprowadzenie do studiów nad mozaikami w antyku** Definicje i zakres badań nad mozaiką. Mozaika w historii sztuki i archeologii. Źródła: znaleziska archeologiczne, inskrypcje, traktaty techniczne. Metody dokumentacji i analizy (wprowadzenie).	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3
2.	**MODUŁ 1: Początki i techniki (tygodnie 2–4)** **Tydzień 2: Początki: mozaiki żwirowe i wczesne mozaiki w greckim świecie** Mozaiki z Gordion, Olynthos, Pelli i Eretrii. Narodziny kompozycji figuralnej na posadzkach. Wczesna funkcja i kontekst społeczny mozaik.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3
3.	**Tydzień 3: Przejście do mozaik z tesser** Materiały, kolorystyka, produkcja tesserae. Wczesne warsztaty i rozwój rzemiosła. Słownik techniczny: opus tessellatum, opus vermiculatum, opus sectile, emblema.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3
4.	**Tydzień 4: Technologia wykonania i organizacja pracy** Warstwy konstrukcyjne: statumen, rudus, nucleus. Sinopia i narzędzia. Organizacja warsztatów, szkolenie i podział obowiązków. Studium przypadku: mozaiki z Delos. Wprowadzenie do analizy kompozycji i relacji z architekturą.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3
5.	**MODUŁ 2: Rewolucja rzymska i szkoły regionalne (tygodnie 5–7)** **Tydzień 5: „Rewolucja rzymska”: od emblematu do stylu dywanowego** Ewolucja kompozycji: pełne pokrycie posadzki. Zmiana sposobu odbioru i kierunków patrzenia. Mozaiki in situ a doświadczenie widza.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3
6.	**Tydzień 6: Antiochia i Wschód** Trwanie hellenistycznego iluzjonizmu. Lokalne narracje mitologiczne. Syryjskie warsztaty i ich wpływy. Kontekst archeologiczny odkryć (Daphne, Apamea).	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
7.	**Tydzień 7: Afryka Północna i peryferia Imperium** Motywy polowań i amfiteatru; geometryzacja. Sycylia: mozaiki z Piazza Armerina. Britannia, Galia, Hispania – mozaiki prowincjonalne. Mobilność artystów i przenikanie stylów.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3
8.	**MODUŁ 3: Ikonografia i społeczeństwo (tygodnie 8–10)** **Tydzień 8: Marynistyczne i nilotyczne pejzaże** Symbolika Egiptu i wpływy aleksandryjskie. Nil jako motyw kulturowy i dekoracyjny. Funkcja pejzażu w domu i przestrzeni publicznej.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3
9.	**Tydzień 9: Mozaiki domowe w społeczeństwie rzymskim** Posadzka jako wyznacznik statusu społecznego. Rola mozaiki w rytuałach uczty (triclinium). Oświetlenie, perspektywa i narracja przestrzenna. Gender i społeczeństwo w mozaikach (kobiety, niewolnicy, barbarzyńcy).	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3
10.	**Tydzień 10: Ekonomia i prawo** Tessellarius i musivarius: status, funkcje, rzemiosło. Edykt Dioklecjana i płace rzemieślników. Warsztaty wędrowne i transmisja motywów. Artyści w inskrypcjach i ich społeczne postrzeganie.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3
11.	**MODUŁ 4: Epigrafika grecka w mozaikach (tygodnie 11–12)** **Tydzień 11: Inskrypcje: od podpisów po etykiety** Podpisy artystów (Sophilos, Hephaistion, Marianos i Hanina). Etykiety w scenach mitologicznych i biblijnych. Dialog tekstu i obrazu. Rola inskrypcji w interpretacji ikonografii.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3
12.	**Tydzień 12: Dedykacje i chronologia** Formuły dedykacyjne w kościołach i synagogach. Indykcje, lata panowania, tytuły urzędnicze. Ćwiczenia epigraficzne: pismo majuskulne. Analiza wybranych inskrypcji z Jordanii, Palestyny i Cypru.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3
13.	**MODUŁ 5: Późna starożytność i wczesne Bizancjum (tygodnie 13–14)** **Tydzień 13: Mozaiki sakralne IV–VI w.** Posadzki w kościołach i synagogach: funkcje i programy. Zodiak i narracje biblijne w sztuce żydowskiej. Chrześcijańskie modlitwy, donatorzy i sceny narracyjne.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
14.	**Tydzień 14: Ikonoklazm i estetyka wczesnobizantyńska** Od figuracji do abstrakcji: zamieszkała wić, wici roślinne. Zwierzęta symboliczne i nowa estetyka. Ciągłość i zerwania: od tradycji rzymskiej ku bizantyńskiej.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3
15.	**Tydzień 15: Podsumowanie i uporządzkowanie treści** Porównanie tradycji regionalnych. Recepcja mozaiki w Bizancjum i średniowieczu. Konserwacja i etyka współczesna.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, burza mózgów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia przedmiotowe, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Zaliczenie kursu odbędzie się w formie pisemnego testu otwartego przeprowadzonego podczas ostatnich zajęć. Test będzie składał się z pytań refleksyjnych wymagających krótkich, analitycznych odpowiedzi, opartych na materiałach omawianych podczas kursu. Celem testu nie jest sprawdzanie pamięciowego opanowania szczegółów technicznych czy dat, lecz ocena umiejętności krytycznego myślenia, łączenia zagadnień dotyczących: technologii i materialności mozaik, ich funkcjonowania w przestrzeni architektonicznej, relacji między obrazem, tekstem i odbiorcą, kontekstów społecznych, religijnych i kulturowych świata grecko-rzymskiego i późnoantycznego. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest: Aktywny udział w dyskusjach podczas zajęć. Pozytywne zaliczenie pisemnego testu otwartego w 15. tygodniu. Osoba studiująca odpowiada za systematyczne przygotowywanie się do konwersatorium, w tym za regularną lekturę wskazanych tekstów oraz zapoznawanie się z materiałem ikonograficznym omawianym na zajęciach.

Materiality in the Graeco-Roman Art World: Aesthetics, Semantics, and Function

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
obowiązkowy

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.22.19099.26

Języki wykładowe
angielski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 2	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	4.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Po ukończeniu modułu osoba studiująca: Rozumie główne ramy teoretyczne akcentujące materialność oraz doświadczenie zmysłowe w badaniach sztuki świata antycznego.
C2	Po ukończeniu modułu osoba studiująca: Analizuje semantyczne znaczenie poszczególnych materiałów w starożytności i ich wpływ na kształtowanie wyobraźni kulturowej.
C3	Po ukończeniu modułu osoba studiująca: Interpretuje obiekty starożytne jako aktywne elementy praktyk rytualnych, społecznych, architektonicznych i performatywnych.
C4	Po ukończeniu modułu osoba studiująca: Posiada umiejętność interpretacji danych technicznych i obrazowania, w tym metod nieinwazyjnych, takich jak RTI i PTM.
C5	Po ukończeniu modułu osoba studiująca: Krytycznie ocenia współczesne sposoby prezentacji dawnych powierzchni, barw i faktur, uwzględniając wpływ ekspozycji muzealnej, konserwacji oraz rekonstrukcji cyfrowych.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Rozumie różnicę pojęciową między materiałem a materialnością oraz jej konsekwencje metodologiczne.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03	zaliczenie pisemne
W2	Posiada wiedzę na temat starożytnych teorii materii (Arystoteles, Pliniusz i in.) oraz współczesnych debat w zakresie studiów nad kulturą materialną.	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W3	Rozumie symboliczne, zmysłowe i technologiczne znaczenie kluczowych materiałów w świecie grecko-rzymskim.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W09	zaliczenie pisemne
W4	Rozumie zasady działania oraz interpretacyjne znaczenie nieinwazyjnych technik obrazowania (RTI/PTM) stosowanych w analizie powierzchni.	HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Stosuje sensoryczne i fenomenologiczne podejścia do interpretacji obiektów sztuki antycznej.	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07	zaliczenie pisemne
U2	Analizuje relacje między techniką wykonania a odbiorem estetycznym lub rytualnym dzieła.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09	zaliczenie pisemne
U3	Formułuje zaawansowane, krytycznie ugruntowane argumenty dotyczące sprawczości materiałów.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10, HSZ_K2_U11	zaliczenie pisemne
U4	Integruje dane z technik obrazowania w interpretacji obiektów w ujęciu historii sztuki.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10, HSZ_K2_U11	zaliczenie pisemne

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Konstruktywnie uczestniczy w dyskusjach w ramach konwersatorium oraz w procesie wzajemnej informacji zwrotnej.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	zaliczenie pisemne
K2	Wykazuje świadomość etycznych aspektów ekspozycji, konserwacji i rekonstrukcji zabytków starożytnych.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06	zaliczenie pisemne
K3	Przejawia wrażliwość kulturową wobec wielozmysłowych wymiarów starożytnych praktyk religijnych i społecznych.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06, HSZ_K2_K07	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
wykład	30	
przygotowanie do zaliczenia	30	
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	30	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 120	**ECTS** 4.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Opis kursu Kurs wprowadza osoby studiujące w zagadnienia związane ze „zwrotem ku materialności” w historii sztuki i archeologii klasycznej, analizując, w jaki sposób obiekty starożytne były wykonywane, odbierane, użytkowane i obdarzane znaczeniem. Zamiast postrzegać dzieła sztuki wyłącznie jako formy wizualne, kurs podkreśla ich wielozmysłową obecność, materialną sprawczość oraz zakorzenienie technologiczne. Uczestniczki i uczestnicy badają, jak materiały takie jak marmur, złoto, srebro, szkło, pigment czy kryształ kształtowały zarówno ludzkie zachowania, jak i wyobraźnię kulturową w świecie grecko-rzymskim. Kurs łączy perspektywy studiów nad zmysłami, fenomenologii, Actor-Network Theory, nauk archeologicznych oraz technicznej historii sztuki, a także poddaje krytycznej analizie wpływ ekspozycji muzealnej, rekonstrukcji cyfrowych i nieinwazyjnych technik obrazowania (w tym RTI i PTM) na nasze współczesne rozumienie materialności starożytnej.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3
2.	**Moduł I: Teorie materii i doznania zmysłowego (tygodnie 1–4)** Tydzień 1: Wprowadzenie: zwrot ku materialności Od formy/treści do materii/wyobraźni (Michael Ann Holly): krótka historiografia (Baxandall → Gell → Latour → Bennett). Materialność a ontologia: jak „thing theory” redefiniuje obiekt sztuki. Problem prezentyzmu w badaniach nad materialnością: jak unikać projekcji współczesnych wrażliwości na antyk. Rdzeń: „art nexus” Gella i Actor-Network Theory Latoura; potencjały i ograniczenia New Materialisms. Aktywność: 10-minutowa dyskusja: „Jakie są dowody sprawczości materiału?” Tydzień 2: Dawne sensorium a wyzwanie wobec okocentryzmu Widzenie jako kontakt: antyczne optyki (intromisja, ekstromisja) oraz kinestetyczne widzenie w rzeźbie i architekturze. Rekonstrukcja starożytnych hierarchii zmysłów; rola dotyku, zapachu, temperatury i ruchu. Dźwięk jako materiał: akustyka brązu, kamienia i mozaik. Ćwiczenie: rekonstrukcja sceny wielozmysłowej na podstawie ekfrazy (krótki warsztat). Tydzień 3: Hyle i morphe: fundamenty filozoficzne Arystotelesowska hylemorficzność: materia jako potencja, forma jako akt. Materializm stoicki (pneuma, napięcie, spójność) jako rama dla metali i szkła. Neoplatońska niematerialność i chrześcijańskie koncepcje substancji; recepcje bizantyńskie (Pachymeres). Pytanie: Czy materię da się poznać samą w sobie, czy tylko poprzez formę i użycie? Tydzień 4: Techniczna historia sztuki i obrazowanie cyfrowe RTI/PTM: zasady, przykłady, ograniczenia w odczycie powierzchni i reliefu. Poszerzenie narzędzi: obrazowanie wielospektralne i fluorescencja wzbudzana UV dla polichromii. Studium przypadku: złocenia i mikro-relief w rękopisach; powierzchnie inskrybowane/żeliwione (ołowiane tabliczki, srebra, ikony). Etyka ulepszania: kiedy rekonstrukcje cyfrowe zniekształcają percepcję materialną?	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
3.	**Moduł II : Semantyka substancji (tygodnie 5–10)** Tydzień 5: Polichromia i iluzja ciała Ubarwione ciało w rzeźbie grecko-rzymskiej; strategie animacji (oczy, rzęsy, żyłkowanie). Semantyka pigmentów: minia, cynober, błękit egipski: konotacje i własności. Fundilia Rufa: dotyk, zapach i wierność pozoru; „przemalowanie” jako świadomy zabieg artystyczny oraz źródło antycznego doświadczenia niesamowitości. Problem: odczytywanie śladów polichromii z obrazów hi-res/RTI. Tydzień 6: Złoto, charis i estetyka uwodzenia Złoto między światłem a substancją: radiancja (phōs), połysk/błysk (lumen) i refleksyjność. Złoto performatywne: ruchome aureole w procesjach; sygnalizacja społeczna i teofania. Późnoantyczne/bizantyńskie pogłębienia: złoto jako atemporalne (niezniszczalność, wieczność); teologia powierzchni. Tydzień 7: Szkło, kryształ i gry optyczne Przezroczystość, płynność, paradoks; szkło jako mediator wnętrza i zewnętrza. Mimetyzm materiałowy: szkło naśladujące gemmy, metale i kamienie. Sprawczość kryształu w magii późnoantycznej (ogniskowanie, palenie, diagnozowanie). „Ożywiona posadzka”: szklane tessery i wibrujące światło. Tydzień 8: Srebra i performans społeczny Biesiada (sympozjon/convivium) jako choreografowany rytuał wielozmysłowy. Skrypty dotykowe: jak dłoń uczy się ciężaru, temperatury, śliskości; przewodnictwo srebra jako doznanie. Skarb Menandra; patyna/ściemnianie i konserwacja jako estetyka czasowości. Tydzień 9: Varietas i poikilia: estetyka różnorodności Różnorodność materiałowa i fakturowa (chropowate/gładkie, miękkie/twarde, mat/błysk) jako wartość. Akumulacja i styl klejnotowy; spolia, hybrydyczność, sygnalizacja kulturowa. Powierzchnie nieukończone i „surowość” w kontekstach hellenistycznych/późnoantycznych; poikilia w retoryce i literaturze. Tydzień 10: Materie efemeryczne: zapach, dźwięk, smak Kadzidło, perfumy, oleje: projektowane zapachowe atmosfery. Niewidzialne materialności: dym, oddech, para jako nośniki znaczeń. Agenci nie-ludzcy (owady, pleśń, bakterie) i „żywy” obraz. Materialność eucharystyczna i obraz spożywalny: smak jako weryfikacja rytualna.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
4.	**Moduł III: Obiekty w działaniu (tygodnie 11–15)** Tydzień 11: Choreografia obiektów Ergonomia rzeczy: jak przedmioty instruują postawę, gest i ruch. Ślady zużycia jako dowód użycia (wypolerowane nosy, wgłębienia palców, postrzępione krawędzie). Dotyk jako transgresja: granice prawne, religijne i społeczne; „dotyk przez pośrednictwo” (welony, uchwyty, okłady). Protokoły dostępu do rękopisów i relikwiarzy. Tydzień 12: Magia, medycyna i sprawczość materii Własne „temperamenty” materiałów: hematyt, bursztyn, koral; gorące/zimne, suche/wilgotne. Wiązanie/rozwiązywanie: węzły, nici, wosk; relacje sympatyczne między podłożem a obrazem. Substytucje w praktyce (bursztyn ↔ żywica; hematyt ↔ rdza); tabliczki złorzeczeń, amulety, narzędzia lecznicze. Tydzień 13: Eklektyzm i wymiana międzykulturowa Szlaki handlowe i polityka smaku; dyplomacja materialna i dar. Transfery technik: trybowanie, cyzelowanie, emaliowanie, tłoczenie. „Obcość” materiałów i obiekty hybrydyczne w kontekstach grecko-łacińsko-słowiańskich. Tydzień 14: Warsztat: biografie obiektów Prezentacje osób studiujących z użyciem ujęć teoretycznych, sensorycznych i technicznych. Dossier materiałowe (fotografie, migawki RTI, notatki pigment/metal, odniesienia tekstowe) dostarczone przez prowadzącą. Nacisk na rekonstrukcję sensorialną równolegle z biografią materiałową. Tydzień 15: Synteza i perspektywy Od „ery sztuki” do ery obiektu: wnioski. Autentyczność a cyfrowe przyszłości: napięcia i szanse. Współczesne debaty (Object-Oriented Ontology, posthumanizm): gdzie pomagają, a gdzie zwodzą. Refleksja końcowa: Co znaczy „traktować materię serio” w historii sztuki antycznej?	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, burza mózgów, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, gra dydaktyczna, analiza przypadków, rozwiązywanie zadań, ćwiczenia przedmiotowe, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
wykład	zaliczenie pisemne	Zaliczenie kursu odbędzie się w formie pisemnego testu otwartego przeprowadzonego podczas ostatnich zajęć. Test będzie składał się z pytań refleksyjnych wymagających krótkich, analitycznych odpowiedzi. Celem tego testu nie jest sprawdzanie pamięciowego opanowania faktów, lecz ocena umiejętności krytycznego myślenia, łączenia omawianych zagadnień oraz samodzielnej interpretacji problemów związanych z materialnością, wielozmysłowością i funkcjonowaniem obiektów w świecie grecko-rzymskim. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest: aktywny udział w dyskusjach oraz pozytywne zaliczenie pisemnego testu otwartego. Osoba studiująca odpowiada za samodzielne przygotowanie się do konwersatorium, w tym za regularną lekturę materiałów wskazanych przez prowadzącą.

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Seminarium magisterskie

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2C.14330.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 3	- **Forma prowadzenia i godziny zajęć** seminarium: 30	0.0

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 4	zaliczenie na ocenę **Forma prowadzenia i godziny zajęć** seminarium: 30	30.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem seminarium magisterskiego jest pogłębienie kompetencji badawczych studenta i przygotowanie go do samodzielnego prowadzenia badań naukowych, a w konsekwencji do napisania i obronienia pracy magisterskiej. Tematy prac i zasady ich konstruowania określają prowadzący poszczególne seminaria w porozumieniu ze studentami. Od prowadzących zależy także szczegółowy harmonogram zajęć. Lista seminariów jest podawana przed rozpoczęciem roku akademickiego

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Student zna w pogłębionym stopniu klasyczne i najnowsze metody badań historyczno-artystycznych. Ma gruntowną wiedzę na temat nurtów i tendencji artystycznych związanych z tematem wybranym przez niego w ramach seminarium i dobrze orientuje się w dotyczącej go literaturze przedmiotu. Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony prawa autorskiego.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07, HSZ_K2_W08, HSZ_K2_W09, HSZ_K2_W10	zaliczenie na ocenę, brak zaliczenia
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Student potrafi, w praktyce pisania pracy naukowej, poprawnie stosować metody badawcze, terminologię oraz wiedzę teoretyczną i historyczno-artystyczną przyswojone na zajęciach prowadzonych w kolejnych latach studiów. Posiada umiejętność wyszukiwania informacji w różnych źródłach oraz poddawania ich krytycznej weryfikacji i selekcji. Jest w stanie dokonać samodzielnej analizy i interpretacji wybranego materiału badawczego, prawidłowo formułować problemy badawcze, budować argumentację, wyciągać wnioski, krytycznie ocenić aktualny stan badań. Potrafi stworzyć tekst naukowy spełniający wymagania stawiane pracom magisterskim z historii sztuki.	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U08, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10	zaliczenie na ocenę, brak zaliczenia
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Student jest gotów poszerzać wiedzę i umiejętności z wybranej dyscypliny i specjalności naukowej oraz samodzielnie budować swój warsztat naukowy, przestrzegać zasad uczciwości i rzetelności naukowej, brać aktywny udział w dyskusji, prezentować wyniki swojej pracy badawczej w formie adekwatnej do sytuacji.	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K06	zaliczenie na ocenę, brak zaliczenia

Bilans punktów ECTS

Semestr 3

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
seminarium	30	
przygotowanie referatu	100	
analiza problemu	150	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 280	**ECTS** 0.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 4

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
seminarium	30
zbieranie informacji do zadanej pracy	150
analiza problemu	100
przygotowanie pracy dyplomowej	200

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin	ECTS
	480	30.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Tematyka zajęć jest zależna od zakresu chronologicznego i tematycznego danego seminarium oraz podejmowanej na nim problematyki specjalistycznej.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Semestr 3

Metody nauczania :

ćwiczenia przedmiotowe, analiza przypadków, dyskusja, wykład z prezentacją multimedialną, burza mózgów, seminarium, analiza tekstów

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
seminarium	brak zaliczenia	Frekwencja i aktywność na zajęciach (dopuszczalne dwie nieusprawiedliwione nieobecności).

Semestr 4

Metody nauczania :

ćwiczenia przedmiotowe, analiza przypadków, dyskusja, wykład z prezentacją multimedialną, burza mózgów, seminarium, analiza tekstów

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
seminarium	zaliczenie na ocenę	Warunkami zaliczenia przedmiotu są: regularne uczęszczanie na zajęcia (dopuszczalna dwie nieobecności nieusprawiedliwione), aktywny udział w seminarium, złożenie pracy zaliczeniowej i jej pozytywne ocenienie przez prowadzącego seminarium. Postępy w pisaniu pracy będę sprawdzane w trakcie referowania jej fragmentów na seminarium i w czasie konsultacji z prowadzącym seminarium. Wymagana jest umiejętność napisania i właściwego zredagowania (kompozycja, przypisy, dobór ilustracji) tekstu o rozmiarach typowego artykułu naukowego, poświęconego różnym aspektom historii sztuki z wykorzystaniem literatury polskiej i obcojęzycznej. Oceniana jest nie tylko wiedza studenta, ale przede wszystkim umiejętność jej precyzyjnego zaprezentowania z użyciem właściwej terminologii.

Wymagania wstępne i dodatkowe

Tematyka zajęć jest zależna od zakresu chronologicznego i tematycznego danego seminarium oraz podejmowanej na nim problematyki specjalistycznej.

Problemy współczesnej kultury wizualnej

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
obowiązkowy

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.28.05409.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 4	egzamin **Forma prowadzenia i godziny zajęć** wykład: 30	6.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Celem zajęć jest rozszerzenie kursu historii sztuki o refleksje związane z badaniami współczesnej kultury wizualnej. Zajęcia oparte są na dyskusji, prezentacjach i ćwiczeniach (w tym ćwiczeniach terenowych) związanych z analizą tekstów z zakresu studiów kultury wizualnej, także w odniesieniu do badań nad wizualnością w Polsce.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	podstawowe zagadnienia i terminologię badań nad kulturą wizualną	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06	egzamin pisemny, projekt
W2	znaczenie badań nad kulturą wizualną dla pogłębionej analizy dzieła sztuki, zwłaszcza w obszarze relacji sztuki z nowymi mediami i kulturą popularną	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05	egzamin pisemny, projekt
W3	najważniejsze teorie dotyczące interpretacji kultury wizualnej i zna dokonania ich twórców	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W04, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W06, HSZ_K2_W07	egzamin pisemny, projekt
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	posługiwać się terminologią z zakresu badań nad kulturą wizualną do opisu zjawisk artystycznych i ich miejsca we współczesnej kulturze	HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U07	egzamin pisemny, projekt
U2	odnieść umiejętności interpretacyjne z zakresu historii sztuki do szerszego pola interpretacyjnego kultury wizualnej	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	egzamin pisemny, projekt
U3	posłużyć się metodologią badań nad kulturą wizualną w ramach interpretacji dzieła sztuki	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	egzamin pisemny, projekt
U4	przygotować ustną i pisemną prezentację sytuującą problematykę analizy dzieła sztuki w kontekście zagadnień kultury wizualnej	HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U07, HSZ_K2_U09, HSZ_K2_U10	egzamin pisemny, projekt
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	włączenia zagadnień studiów kultury wizualnej do warsztatu badań nad dziełem sztuki	HSZ_K2_K01, HSZ_K2_K04	projekt
K2	reagowania na zjawiska związane z kształtowaniem kultury wizualnej w otaczającym świecie, odczytywania jej znaczeń i kodów, dyskusji na temat kodów kulturowych i ikonografii współczesnego miasta, udziału w życiu kulturalnym i dyskusji na temat wartości estetycznych i symbolicznych wizualnych elementów otoczenia.	HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06	projekt

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
wykład	30
uczestnictwo w egzaminie	1

przygotowanie do egzaminu	35
przygotowanie projektu	30
samodzielna nauka dotycząca treści poruszanych na zajęciach	30
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30
przygotowanie prezentacji	24

Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 180	**ECTS** 6.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	**Treści programowe**	**Efekty uczenia się dla przedmiotu**
1.	Wprowadzenie pojęcia kultury wizualnej i jej relacji z badaniami nad sztuką.	W1, W2, U1, U2, U3, K1, K2
2.	Omówienie najważniejszych koncepcji teoretycznych (tekstów źródłowych) dotyczących zagadnień studiów kultury wizualnej.	W1, W3, U1, U2, K1, K2
3.	Omówienie wybranych pól badawczych dotyczących kultury wizualnej (np. ikonologia, ikonsefera, wizualizacja, motywy przedstawieniowe, reprodukcja, analiza fotografii, jako dziedziny sztuki współczesnej, zjawisko reprodukcji,montaż, semiotyka reklamy, spojrzenie i reprezentacja -polityka obrazu, fetysz i pragnienie, analiza filmu- perspektywa kinematograficzna).	W1, W2, W3, U1, U2, U3, U4, K1, K2

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza przypadków, wykład konwersatoryjny, metoda projektów, konsultacje, dyskusja, wykład z prezentacją multimedialną, burza mózgów, analiza tekstów

Rodzaj zajęć	**Formy zaliczenia**	**Warunki zaliczenia przedmiotu**
wykład	egzamin pisemny, projekt	Wiedza osoby studenckiej jest sprawdzana w toku egzaminu pisemnego, a jej podstawą są informacje zaprezentowane na zajęciach, a także zawarte w literaturze podanej w sylabusach oraz w ramach prezentacji projektu wykonanego wg wskazówek prowadzącej, zaprezentowanego podczas zajęć. Warunkiem zaliczenia jest regularne uczęszczanie na zajęcia (dopuszczalne dwie nieobecności nieusprawiedliwione w semestrze), aktywny udział w dyskusjach, lektura zadanej literatury.

Wymagania wstępne i dodatkowe

Obecność i aktywność na zajęciach, dopuszczone dwie nieobecności nieusprawiedliwione w semestrze.

UNIWERSYTET JAGIELLOŃSKI W KRAKOWIE

Prawo w ochronie własności intelektualnej

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
obowiązkowy

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.28.05095.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki prawne

Klasyfikacja ISCED
0421 Prawo

Okres	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 15	1.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Po zakończonym kursie student posiada ogólną wiedzę z zakresu prawa własności intelektualnej (prawa autorskiego), ze szczególnym uwzględnieniem zasad wykorzystywania wyników cudzych prac intelektualnych podczas przygotowywania pracy dyplomowej oraz prowadzenia działalności naukowej i gospodarczej. Student zna zasady ochrony cudzej i własnej twórczości, reguły odpowiedzialności z tytułu naruszenia prawa autorskiego (plagiat), zasady korzystania z cudzych utworów w ramach dozwolonego użytku (np. cytat), status prawny wytworów SI.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
W1	podstawowe pojęcia i zasady ochrony własności intelektualnej, w tym przede wszystkim prawa autorskiego na poziomie krajowym oraz międzynarodowym (w tym unijnym) z uwzględnieniem orzecznictwa (dotyczącego wybranych sporów sądowych mających znaczenie praktyczne).	HSZ_K2_W08	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	analizować regulacje (i ich interpretacje) z zakresu prawa autorskiego oraz klasyfikować stany faktyczne z którymi mają być łączone określone konsekwencje prawne (zasady odpowiedzialności z tytułu naruszenia tych praw, np. w przypadku plagiatu).	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U03, HSZ_K2_U06, HSZ_K2_U11	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego z uwzględnieniem zasad prawa własności intelektualnej.	HSZ_K2_K02, HSZ_K2_K03, HSZ_K2_K04	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć	
konwersatorium	15	
studiowanie literatury lub materiałów wskazanych przez prowadzącego zajęcia	9	
przygotowanie do zaliczenia	3	
przygotowanie do zajęć	3	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 30	**ECTS** 1.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	Ogólne pojęcia prawa własności intelektualnej, typologia praw własności intelektualnej, sposoby uzyskiwania ochrony, prowadzone rejestry i bazy w zakresie praw własności intelektualnej, znaczenie praw własności intelektualnej w działalności naukowej, gospodarczej, instytucji kultury; działalność organizacji i instytucji z zakresu własności intelektualnej; ogólne zasady ochrony praw własności intelektualnej, status prawny wytworów SI.	W1, U1, K1

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
2.	1) wprowadzenie: zasady ogólne praw własności intelektualnej- praw na dobrach niematerialnych, podstawowe regulacje międzynarodowe, unijne oraz krajowe 2) przedmiot prawa autorskiego i praw pokrewnych, m.in. omówienie zasad ochrony poszczególnych kategorii utworów, wyników badań naukowych, prac studenckich (zaliczeniowych, licencjackich, magisterskich), podręczników, 3) podmiot prawa autorskiego (współautorstwo, określenie kiedy i w jakim zakresie uczelnia nabywa prawa autorskie do utworów stworzonych przez studentów; utwory pracownicze), 4) treść prawa autorskiego (autorskie prawa osobiste i majątkowe), odpowiedzialność z tytułu naruszenie praw autorskich, w tym praw osobistych (ze szczególnym uwzględnieniem problematyki plagiatu) 5) dozwolony użytek (ze szczególnym uwzględnieniem form wykorzystywanych w nauce i edukacji np. cytat, dozwolony użytek osobisty, 6) prawa pokrewne (prawa do artystycznych wykonań), 7) obrót prawami autorskimi (w tym licencje CC) 8) wybrane zaganienia szczegółowe m.in. : domena publiczna, droit de suite, aukcje dzieł sztuki, wsytawiane utworów w instytucjach kultury.	W1, U1, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza przypadków, dyskusja, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	zaliczenie pisemne - test jednorazowego wyboru oraz pytanie opisowe i/lub kazusowe. Do uzyskania zaliczenia wymagane jest uzyskanie min. 60 % pkt.

Historia architektury po 1945

Karta opisu przedmiotu

Informacje podstawowe

Kierunek studiów
Historia sztuki

Ścieżka
-

Jednostka organizacyjna
Wydział Historyczny

Poziom kształcenia
drugiego stopnia

Forma studiów
studia stacjonarne

Profil studiów
ogólnoakademicki

Obligatoryjność
fakultatywny

Cykl kształcenia
2026/27

Rok realizacji
2026/27, 2027/28

Kod przedmiotu
UJ.WHHSZS.2F.13759.26

Języki wykładowe
polski

Dyscypliny
Nauki o sztuce

Klasyfikacja ISCED
0222 Historia i archeologia

Okresy	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się	Liczba punktów ECTS
Semestr 1, Semestr 2, Semestr 3, Semestr 4	zaliczenie **Forma prowadzenia i godziny zajęć** konwersatorium: 30	3.0

Cele kształcenia dla przedmiotu

C1	Synteza najważniejszych zjawisk w architekturze polskiej i światowej od 1945 do dziś, charakterystyka twórczości wybranych architektów.
C2	Wprowadzenie definicji nurtów i tendencji architektury i urbanistyki po 1945 i ich krytyczna analiza.
C3	Przedstawienie najważniejszych wątków w teorii architektury XX w. (dyskusja z paradygmatami awangardowego modernizmu).
C4	Uświadomienie najistotniejszych przemian w teorii urbanistyki i budowy miast, od powojennej odbudowy do obecnych wyzwań klimatycznych w projektowaniu.
C5	Uświadomienie wyzwań związanych z ochroną dziedzictwa architektury modernistycznej i postmodernistycznej.
C6	Zapoznanie z szeroką bibliografią tematu i zachęcenie do samodzielnej pracy.

Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Efekty w zakresie	Kierunkowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji
Wiedzy – Student zna i rozumie:			
W1	Osoba studencka zna i rozumie istniejące definicje i funkcjonującą w literaturze przedmiotu charakterystykę najważniejszych nurtów w architekturze II poł XX w. a także zna ich najważniejszych przedstawicieli i przedstawicielki.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
W2	- przykłady dzieł architektury II poł XX w. oraz tendencje w twórczości wybranych projektantów i projektantek rozumie i potrafi sformułować kryteria wyboru istotnych tendencji w architekturze	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
W3	- główne doktryny i koncepcje teorii architektury i urbanistyki XX w.	HSZ_K2_W01, HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
W4	- najważniejsze wyzwania społeczne i ekologiczne najnowszej architektury i urbanistyki	HSZ_K2_W02, HSZ_K2_W03, HSZ_K2_W05, HSZ_K2_W07	zaliczenie pisemne
Umiejętności – Student potrafi:			
U1	Osoba studemcka potrafi wymienić najważniejsze przykłady dzieł architektury II poł XX w. scharakteryzować twórczość wybranych architektów w szerszym kontekście ekonomicznym, politycznym i kulturowym	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U04, HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
U2	- wskazać cechy formy wybranych dzieł architektury	HSZ_K2_U05	zaliczenie pisemne
U3	- krytycznie zinterpretować wybrane teksty teoretyczne dotyczące architektury i podać definicje najważniejszych zjawisk	HSZ_K2_U01, HSZ_K2_U02, HSZ_K2_U05, HSZ_K2_U06	zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych – Student jest gotów do:			
K1	Osoba studencka jest gotowa do do uczestnictwa w debacie na temat ochrony dziedzictwa architektury II poł XX w. w oparciu o wybrane kryteria oceny	HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05, HSZ_K2_K06	zaliczenie pisemne
K2	- do przeprowadzenia krytycznej oceny przemian w architekturze współczesnych miast	HSZ_K2_K04, HSZ_K2_K05	zaliczenie pisemne

Bilans punktów ECTS

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
konwersatorium	30
przygotowanie do testu zaliczeniowego	20
studiowanie literatury wskazanej przez prowadzącego zajęcia	30

przygotowanie do zajęć	10	
Łączny nakład pracy studenta	**Liczba godzin** 90	**ECTS** 3.0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	1. Kierunki i przykłady odbudowy miast europejskich po 1945.	W2, W3, U3, K2
2.	2. Karta ateńska jej znaczenie dla powojennej urbanistyki, rewizja doktryny modernistycznego planowania od lat 60. XX w.	W3, U1, U3, K2
3.	3. Architektura późnego modernizmu: Le Corbusier, Ludwig Mies van der Rohe, Walter Gropius, Frank Lloyd Wright, Louis Khan, Eero Saarinen, Richard Buckminster Fuller.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2
4.	4. Brutalizm w architekturze.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2
5.	5. Przykłady późnego modernizmu w architekturze polskiej.	W1, W2, U1, U2, U3, K1, K2
6.	6. Teorie architektury XX w.	W3, W4, U3, K1, K2
7.	7. Postmodernizm i dekonstruktywizm w architekturze.	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1
8.	8. Najważniejsi twórcy architektury od lat 90. XX w. - wybór przykładów.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, K1, K2
9.	9. Tendencje ekologiczne w architekturze współczesnej.	W3, W4, U2, U3, K1, K2
10.	10. Najnowsze tendencje w architekturze polskiej i światowej (przegląd młodych pracowni).	W4, U2, K1, K2
11.	11. Recepcja architektury w popkulturze XX w.	W1, W2, W3, U1, U2, K1

Informacje rozszerzone

Metody nauczania :

analiza tekstów, wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja, konsultacje

Rodzaj zajęć	Formy zaliczenia	Warunki zaliczenia przedmiotu
konwersatorium	zaliczenie pisemne	test otwarty

Wymagania wstępne i dodatkowe

Obecność na zajęciach. Dopuszczone 2 nieobecności nieusprawiedliwione w semestrze.